CONSPIRAȚIA TĂCERII

Un manual despre abuzul sexual, violența domestică și violența la întâlniri

Joseph Paluszak

CONSPIRAȚIA TĂCERII

CONSPIRAȚIA TĂCERII

JOSEPH PALUSZAK

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
The conspiracy of silence

Copyright © 2010
Joseph Paluszak

Tradusă în limba română și publicată cu autorizare.
Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din traducerea Dumitru Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Katti Lazăr
Corectură: Mirabela Vasile
Prelucrare grafică: Alin Lazăr
Tehnoredactare: Bianca Ghemeș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Palauszak, Joseph
Conspiraţia tăcerii / Joseph Palauszak ; trad.: Katti Lazăr. -
Timişoara : Alfa Omega Publishing, 2016
ISBN 978-606-8720-16-6

I. Lazăr, Katti (trad.)

316.613.43:316.356.2

Versiunea în limba română: ***Conspirația tăcerii***
Copyright © 2016 Alfa Omega Publishing

Editura: Alfa Omega Publishing
C.P. 1141, O.P. 8
300890 - Timişoara, România
Tel/Fax: + (40) 256-284.912

E-mail: editura@alfanet.ro
Comenzi online: www.alfaomega.tv/librarie

ISBN 978-606-8720-16-6

Prefață

Isaia 40:1: „*Mângâiaţi, mângâiaţi pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru.*"

Conflictele spirituale abundă în viețile creștinilor care au suferit o traumă în urma unui abuz sexual și a violenței domestice sau în urma întâlnirilor. Furia intensă generată de victimizarea lor intră în conflict cu credința lor în Isus Hristos care promovează iertarea și iubirea celor care te-au rănit.

Deoarece comunitatea creștină condamnă divorțul în orice circumstanță, femeile bătute au parte de critică și chiar ostilitate în bisericile lor locale dacă aleg separarea sau divorțul ca mijloc de a scăpa de atacatorul lor și de a se proteja pe ele și pe copiii lor. Această problemă este prezentată în detaliu în partea *Blocaje Religioase în Vindecare.*

Să fim sinceri, victima violenței domestice nu are șanse de câștig în această problemă. Jumătate din biserică o va condamna dacă va părăsi abuzatorul, cealaltă jumătate dacă rămâne. Copiii lor experimentează deseori sentimente similare de respingere și condamnare la clasa de școală duminicală și la grupul de tineret.

Să spunem adevărul, victima nu poate să schimbe lucrurile în bine deoarece nu e responsabilă pentru abuz și nu are control asupra abuzatorului. Prioritatea ei numărul unu este să caute siguranță pentru ea și pentru copiii ei.

Victimele îmbrățișează vina pentru ce li s-a întâmplat, care devine auto-condamnare atunci când ele eșuează să ierte abuzatorul la fel de repede cum le-ar plăcea liderilor lor spirituali s-o facă. Prietenii binevoitori și familia îndeamnă supraviețuitorii să uite ce s-a întâmplat și să meargă mai departe, ceea ce, fără Harul Vindecător al lui Dumnezeu, este atât imposibil, cât și nesănătos din punct de vedere emoțional. Furia uitată este rădăcina care cauzează multe boli mintale și fizice. Mă rog ca această serie să creeze un mediu de har și dragoste care îi va împuternici pe supraviețuitori să găsească integritatea lui Dumnezeu.

Suportul comunității credincioase este vital pentru recuperarea victimei. O victimă a violenței domestice care este iubită și susținută de biserica ei locală, este puțin probabil să se întoarcă într-un mediu violent unde viața ei este în pericol sau să intre într-o altă relație abuzivă, sau să înceapă să folosească droguri sau alcool pentru a amorți durerea și chinul fricii constante. Și o victimă a abuzului sexual se va recupera mai repede într-un mediu credincios care o susține.

Haideți să auzim chemarea lui Dumnezeu de a „Mângâia poporul Lui"!

O serie în patru părți

„Conspirația Tăcerii: Abuzul sexual și violența domestică la întâlnire”

Partea 1 - Împuternicire… învățând să trăiești în siguranță într-o societate care acaparează cu sexualitate **9**

Partea a 2-a - În Pat cu Dușmanul **57**

Partea a 3-a - Blocaje religioase în vindecare... Pentru supraviețuitorii unui abuz sexual și domestic și violenței întâlnirilor **111**

Partea a 4-a - Abuzul copiilor, Legea și Tu... Ceea ce nu știi te poate schilodi atât pe tine cât și lucrarea ta din punct de vedere financiar! **135**

Anexa 1 **151**

Anexa 2 **165**

Partea I

Împuternicire… învățând să trăiești în siguranță într-o societate care acaparează cu sexualitate

1. Introducere 11
2. Conspirația Tăcerii 11
3. Definiția abuzului 17
4. Forme ale abuzului sexual 18
5. Mituri sociale și denaturări 20
6. Patru tipuri de violatori 21
7. Media denaturată compune abuzul 22
8. Exemple din viața reală prin învinovățirea victimei 24
9. Drepturile umane de bază 26
10. Ce să faci dacă ești violată 28
11. Intermedierea Intervenției în criză 30
12. Situații când un bărbat crede că este bine să forțeze sexul 32
14. Pași progresivi spre un potențial viol produs de o cunoștință 34
15. Pași progresivi spre un potențial viol produs de iubit 34
16. Combaterea presiunii sexuale și/sau a constrângerii 35
18. Simțul realității în autoapărare 38
19. În siguranță acasă! 45
20. Condus defensiv 45
21. Înțelepciune de stradă 47
22. Autostopul, mai bine nu, dar dacă trebuie… 47
23. Rolul bărbaților în prevenirea violului 48
24. Competențe părintești 49
26. Setări automate 51
27. Mandatul unui copil 53
28. Harul protector al lui Dumnezeu 54

1. INTRODUCERE

Trăim într-o societate care abundă de prădători sexuali. Faptul că noi refuzăm să vorbim despre epidemia violenței sexuale nu face ca aceasta să dispară. Majoritatea oamenilor fac față acestei realități urâte aplicând tactica struțului. Își îngroapă capul în nisip și se prefac că pericolul pentru familia lor nu există.

În unirea sexuală există potențial pentru plăcere, intimitate și dragoste. Din nefericire, însă, există și potențialul pentru pericol extrem. Violul este literal o invazie a intimității fizice ce rezultă în distrugerea sănătății tale mentale, emoționale și spirituale, dar și a respectului de sine. De aceea eu definesc violul ca un atac grav asupra organului sexual feminin cu un organ sexual masculin.

Sunt trei lucruri pe care trebuie să le faci ca să trăiești mai în siguranță în societatea noastră prădătoare:

1. Învață despre natura acestei epidemii. Ignoranța nu este fericire; te lasă expus și vulnerabil. Cunoașterea este putere, de aceea am scris această serie din patru părți.

2. Învață tactici de a răspunde la situații și întâmplări potențial periculoase care îți vor permite să eviți să devii victimizată și exploatată.

3. Învață cum să rămâi în harul protector al Lui Dumnezeu. Dumnezeu are har vindecător pentru vieți distruse, dar de asemenea are și har protector care păzește viețile de a fi distruse! Nu negăm faptul că se întâmplă lucruri oribile oamenilor credincioși. Totuși, dacă acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu ca o revelație a voii Lui pentru viețile noastre, trebuie să recunoaștem promisiunea Lui de protecție divină.

2. CONSPIRAȚIA TĂCERII

Cel mai mare șoc pe care l-am avut când am început lucrarea, în 1979, a fost să descopăr că peste 70 % din consilierea mea unu la unu era cu victime ale abuzului sexual. Majoritatea dintre ei s-au dovedit a fi adulți care au supraviețuit unei molestări în copilărie. Aceasta m-a motivat să caut exemple în Scriptură de familii credincioase care au suferit trauma unei violențe sexuale.

- Incestul și-a descoperit capul său urât în Geneza 19:30-38 când Lot, nepotul lui Avraam, și-a lăsat fiicele însărcinate.
- Geneza 34:1-30 ne dezvăluie că Dina, fiica lui Iacov, a fost victima unui viol când a fost violată de Sihem, fiul Hevitului Hamor.

Doi din frații Dinei, Simeon și Levi, au răzbunat violul ei prin uciderea lui Sihem și a întregii populații masculine a acelui oraș. Răspunsul violent al prietenilor și familiei compun doar trauma și vina falsă a supraviețuitorului, care se învinovățește pentru violența cauzată în folosul lor!

- Groaza violului de grup este portretizată pe viu în Judecători 19:11-30

când o concubină al unui Levit fără nume, a fost violată până a murit de populația masculină din Ghibea, care era parte a Tribului lui Beniamin. Aceasta demonstrează că religiozitatea nu previne abuzul sexual. Din păcate, apare în societățile profund religioase, în case și chiar în biserică.

- Despre incestul sub forma violului produs de către o cunoștință citim în 2 Samuel 13:1-20, unde familia regală este literalmente ruptă în bucăți după ce Amnon și-a violat sora vitregă, Tamar. Aici o să speculez un pic asupra evenimentelor care au urmat atacului ei. Evenimentele care au apărut vor părea să confirme speculațiile, dar sunt destul de vagi întrucât nu pot să le prezint ca un absolut scriptural. Absalom, fratele bun al Tamarei, o sfătuiește: „Fii pe pace, sora mea." Cu alte cuvinte: „nu spune nimănui despre asta". De ce i-a dat Absalom un sfat așa de jalnic? Sunt două motive la care mă pot gândi: în primul rând, nu a vrut ca rușinea și umilința să devină publice, dacă s-ar fi aflat despre ce s-a întâmplat. În al doilea rând, nu știa ce să spună, dar a simțit că trebuia să spună ceva și a spus primul lucru care i-a venit în minte. Absalom a fost sincer cu sfatul pe care i l-a dat sorei lui, dar mai tarziu l-a omorât pe fratele său vitreg, Amnon, pentru ce i-a făcut lui Tamar și ulterior a încercat să preia tronul tatălui său, Regele David, într-un război civil sângeros. De ce? Aici intervine speculația mea. Cred că după abuzul sexual și-a văzut sora, pe care o iubea, cum a căzut în descurajare, care s-a dezvoltat în deprimare, care în schimb a devenit disperare. Aceasta nu este ceva neobișnuit pentru supraviețuitorii unui viol.

Câțiva ani în urmă, Dumnezeu mi-a dat o frază pentru a descrie ce experimentează din punct de vedere emoțional, supraviețuitorii unui abuz sexual și a violenței domestice. Ei se simt de parcă ar sângera de moarte prin emoțiile lor. Ar fi de preferat o rană fizică. Dacă ai fi rănit grav și ai sângera profund, ori ai sângera până la moarte și durerea s-ar termina ori ai fi vindecat. Când sângerezi emoțional experimentezi o moarte lentă care nu se mai sfârșește!

Durerea lui Tamar l-a condus pe Absalom la răzbunare. L-a omorât pe Amnon și apoi probabil, gândindu-se că tatăl lui nu era potrivit să conducă ca și rege deoarece a eșuat în a confrunta incestul care s-a întâmplat chiar în casa lui, a încercat să-i răstoarne tronul. Este posibil ca Regele David să nu fi știut despre violul incestuos. Și dacă a aflat, probabil nu a știut ce să facă în legătură cu asta sau cum să-l confrunte. Rezultatul final? Ca multe familii prinse în incest, nu a făcut nimic! Pot să dovedesc lucrul acesta scriptural sau istoric? Sigur că nu. Dar știind cât de disfuncțional interacționează familiile incestuoase unii cu alții, n-ar fi nerezonabil să suspectez că aceasta a fost motivația lui Absalom.

- În 2 Samuel 16:21-22 Absalom, în public, violează zece din concubinele tatălui său.
- Am fost îngrozit să descopar în 1 Samuel 2:22 că fiii Marelui Preot, Eli, exploatau sexual femeile care veneau să se închine la Templu.

Exploatarea sexuală a poporului lui Dumnezeu de către liderii spirituali nu este o descoperire recentă; datează de mii de ani. Apare în orice formă de religie, chiar și în creștinism și în orice denominațiune.

Judecata lui Dumnezeu cade peste Casa lui Eli în 1 Samuel 3:13 și 14 când Dumnezeu

proclamă: „I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoștință, și prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit. De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu va fi ispășită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mâncare."

Apoi Dumnezeu l-a pus pe Samuel înlocuitorul lui Eli și a fiilor săi, ca și Marele Preot al Israelului. Evident, Dumnezeu nu a tratat cu ușurință indulgența aceasta egoistă!

Pentru a înțelege mai bine devastarea emoțională din viețile supraviețuitorilor, am urmat un curs de antrenare de 40 de ore susținut de *Centrul local de violență domestică/ Criza violului* și am devenit consilier de intervenție în situații de criză. Acolo am aflat că există literalmente o epidemie de violență sexuală în societatea noastră.

- Una din patru fete și unul din șapte băieți vor fi victimele unui abuz sexual până la vârsta de paisprezece ani.
- Unul din cinci copii vor fi asaltați prin intermediul internetului - anual!
- Abuzul sexual nu cunoaște parametri de vârstă. Cea mai tânără victimă înregistrată în Statele Unite pe care am descoperit-o avea vârsta de două săptămâni. Am citit mărturii ale supraviețuitorilor unui abuz ritualic satanist care au proclamat că mulți copii născuți în familii care practică satanismul suferă un abuz sexual din ziua în care s-au născut ca un sacrificiu adus lui Satan!

Cea mai în vârstă victimă? Nouăzeci și șapte de ani!

- Abuzul sexual nu este o infracțiune din pasiune; este o infracțiune de violență, degradare și control. Nu este nimic senzual la un nou-nascut sau la o străbunică de 97 de ani. Deci care este factorul care îi întărâtă pe abuzatori? Este aspectul victimei? Este pasiunea, motivația? Nu! Autorul este pornit de controlul pe care-l are asupra victimei, și de violența pe care o cauzează.
- Exploatarea sexuală de către cineva de același sex nu înseamnă că ești homosexual. Pur și simplu înseamnă că ai fost vulnerabil și cineva a exploatat vulnerabilitatea ta.
- Abuzul sexual se întâmplă de cele mai multe ori în casă. Al doilea loc cel mai folosit este o mașină sau un camion. Cel mai puțin folosit loc este unul izolat.
- Peste 80 % din cazuri, autorul abuzului este cunoscut de către victimă, în peste 90 % din cazuri dacă victima este un adolescent!

De acum am început să devin cinic față de cei de același sex ca mine. Uneori trebuie să mă prind de ureche și să-mi predic: „Joe, asta nu este reprezentativ pentru toată populația masculină."

A fost aproape o ușurare să descopăr că sunt și autoare feminine de violență sexuală. Bărbații nu sunt singurii prădători în societatea noastră! În timpul anului fiscal 1996/1997, Linia Abuzului Florida a primit peste 5000 de telefoane despre abuz sexual între copii, și aproape 50 % din ele au avut autori feminini.

În Septembrie 1989 am acceptat un post part-time la *Centrul de Violență Domestică/ Criza violului* ca și specialist în educație și prevenire. Folosind un amestec unic de muzică și umor care a transformat un subiect potențial deprimant și înfricoșător, într-

unul antrenant și în același timp educațional, am prezentat peste o mie șapte sute de programe la peste 47.000 de oameni de toate vârstele și din toate aspectele vieții pentru următorii șase ani.

În tot acest timp deveneam din ce în ce mai încurcat și mai frustrat. De ce nu era epidemia violenței sexuale confruntată la fel de agresiv în biserică cum era în societatea noastră? Biserica nu realizează faptul că indiferența față de această problemă îi lasă vulnerabili înaintea legii, dar și înaintea lui Dumnezeu. Nu e responsabilitatea păstorului să protejeze oile Stăpânului de prădători? Biserica nu părea să facă pași pentru a apăra turma lui Dumnezeu de prădătorii sexuali care abundau în societatea noastră! Frustrarea mea a crescut și mai mult când Duhul Sfânt mi-a dat o nouă înțelegere a pildei Samariteanului milos, găsită în capitolul 10 din Evanghelia după Luca.

Dar el, care voia să se îndreptăţească, a zis lui Isus: „Şi cine este aproapele meu?" Isus a luat din nou cuvântul şi a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între nişte tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat şi l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe acelaşi drum un preot; şi, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un levit trecea şi el prin locul acela; şi, când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el şi, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănile şi a turnat peste el untdelemn şi vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han şi a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului şi i-a zis: „Ai grijă de el, şi orice vei mai cheltui îţi voi da înapoi la întoarcere." Care dintre aceştia trei ţi se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?" „Cel ce şi-a făcut milă cu el", a răspuns învăţătorul Legii. „Du-te de fă şi tu la fel", i-a zis Isus.

În timp ce cugetam asupra acestui jaf violent, m-am simțit îndemnat de Duhul Sfânt să pun în locul victimei jafului violent, o victimă a unui viol. Biserica lui Isus Hristos a luat locul preotului care a trecut pe partea cealaltă a drumului și s-a prefăcut că nu vede supraviețuitorul brutalizat al unui atac violent. Cu frisoane pe șira spinării, am înlocuit Samariteanul milos cu o militantă feministă. Nu mă înțelegeți greșit, realizez faptul că sunt multe feministe credincioase în societatea noastră care se luptă cu fiecare răsuflare pentru a proteja pe cei slabi, vulnerabili și inocenți. Dar multe militante feministe, care sunt militante din cauza exploatării groaznice pe care au suferit-o, îmbrățișează valori nelegiuite ca mecanism de apărare împotriva exploatării femeii de către societate și religie. Din păcate eșuează în a vedea că Dumnezeu vede exploatarea religioasă cu același dispreț. Spre spaima mea, am realizat că Dumnezeu a trebuit să ridice militante feministe pentru a ajuta una din cele mai rănite segmente ale societății noastre, pe care Biserica lui Isus Hristos, în cea mai mare parte, refuză s-o accepte ca și existentă.

Am continuat să fiu bântuit de aceeași întrebare: „De ce? De ce este Biserica lui Dumnezeu atât de insensibilă și indiferentă față de acest segment suferind al societății noastre?" Am găsit o parte din răspuns în prefața cărții lui Marie Marshall Fortune, *Violența Sexuală: Păcatul care nu se poate menționa*.

„… DAR NIMENI NU VINE NICIODATĂ LA MINE CU ACEASTĂ PROBLEMĂ…"

Acesta este răspunsul cel mai des auzit de la clericii pe care i-am chestionat în legătură cu contactul lor pastoral cu victimele violenței sexuale (spun clerici pentru că femeile pastori sunt mai frecvent abordate pentru această problemă). Clericul a tras apoi concluzia greșită din această informație: „Deoarece nu vine nimeni la mine vreodată cu această problemă, nu există nici o problemă în congregația mea. De vreme ce nu este nici o problemă, nu trebuie să mă interesez în legătură cu ea." Deseori se întâmplă ca un pastor să motiveze că nu a auzit despre experiențele congregației sale de violență sexuală pentru că a spus clar că nu este pregătit să audă sau că nu este capabil să ajute. Ironic, nu am auzit despre violența sexuală în biserică pentru că nu am vorbit despre ea. Tăcerea nu indică absența problemei; ea însăși este o negare orchestrată a unei probleme care există în mod cert. Pentru secole mesajul a fost comunicat efectiv: nu vorbi despre viol, incest, molestarea copiilor, mai ales în biserică. Deci păcatul violenței sexuale (și unii chiar contrazic faptul că ar fi păcat) a rămas de nemenționat.

Aceasta m-a lăsat cu o frază simplă răsunându-mi în ureche, Conspirația Tăcerii! Știam prea puțin faptul că Dumnezeu urma să mă lanseze în lucrarea full-time în lupta împotriva epidemiei abuzului sexual și violenței domestice din societatea noastră.

La scurt timp după aceea un pastor a venit la mine după ce m-am adresat unui forum despre supraviețuitorii violenței sexuale în cadrul bisericii lor. „Joe", mi-a spus el, „trebuie să fie ceva radical greșit în compoziția bisericii tale dacă ai un procent atât de mare de victime în congregația ta. Problema este inexistentă în biserica mea!"

După ce i-am explicat *Conspirația Tăcerii*, i-am lansat o provocare pastoral: „Este o cale simplă de a dovedi că am greșit. Cândva, în viitorul apropiat, fără a o face tema centrală a predicii, conștientizează realitatea violenței sexuale în cadrul societății noastre și în biserică, de la amvon". Nu l-am revăzut pentru câteva luni. Când l-am întâlnit la un meci de baschet, m-a îmbrățișat, a clătinat din cap și a zis: „Ce mult m-am înșelat! Pe de-o parte îmi vine să îmi trag palme pentru că nu am adresat această problemă mai devreme și pe de altă parte, pentru că am adresat-o. N-am avut idee că această problemă ar exista în biserica mea!"

Din cauza *Conspirației Tăcerii*, Biserica lui Isus Hristos este amuțită, în cuvintele cântecului lui Simon și Garfunkel, *Sunetul Tăcerii*. Puteți să auziți? *Sunetul Tăcerii* este spart de țipete tăcute! Țipetele tăcute sunt rupte din sufletele rănite ale copiilor lui Dumnezeu.

Bărbați și femei, creați după imaginea lui Dumnezeu… Bărbați și femei „*… născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi…*" (1 Petru 1:23)

Bărbați și femei umpluți cu Duhul Sfânt al Dumnezeului Viu, au creșterea lor spirituală pipernicită și ofilită deoarece au fost paralizați emoțional prin abuzul sexual.

Am văzut că parte a eșecului bisericilor în a confrunta Conspirația Tăcerii stă în ignoranță. Ca și în exemplul dat mai sus cu pastorul menționat, ei sunt ignoranți împăcați cu existența epidemiei. Dar ignoranța nu este fericire; poate purta un preț greu!

Centrul local de Criza Violului m-a contactat o dată în numele unei biserici mici. Pastorul ei avea un fiu și o fiică care erau în școala generală. Familia și lucrarea au fost

sfâșiate când s-a descoperit că un membru al bisericii a dezmierdat băiatul și a violat-o pe sora lui mai mică. Eram dispus să ajut?

Într-o întâlnire ulterioară cu tatăl care avea inima frântă, mi-a mărturisit că a auzit de lucrarea noastră, dar a respins nevoia lor de această lucrare. Era absolut convins că această problemă nu va apărea niciodată în biserică, mai ales în biserica lui. Cu lacrimi a spus: „putea să vină Isus Însuși să-mi spună că avem nevoie de darurile tale și m-aș fi îndoit de El, crezând că este un duh înșelător! Să spun adevărul, m-am gândit că îți iroseşti chemarea Lui Dumnezeu pentru viața ta."

Cuvintele nu pot descrie mulțumirea pe care o am când mă gândesc la deschiderea experimentată în comunitatea credincioasă și numărul de biserici care și-au deschis ușile pentru lucrarea noastră. Dar de asemenea cuvintele nu sunt de ajuns pentru a descrie furia pe care o am față de bisericile care au refuzat să se confrunte cu această epidemie a abuzului în societatea noastră.

- *Aceasta mă determină să reflectez asupra pasajului din Marcu 10:13-14 și 16: „I-au adus nişte copilaşi ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau. Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat şi le-a zis: <Lăsaţi copilaşii să vină la Mine şi nu-i opriţi; căci Împărăţia lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu niciun chip nu va intra în ea!> Apoi i-a luat în braţe şi i-a binecuvântat, punându-Şi mâinile peste ei. "*

Isus, Marele Pastor, are un loc special în inima Lui pentru copii, și așa ar trebui să aibă și pastorii Lui. Ce face un pastor? Hrănește oile, le conduce, le ghidează, le vindecă rănile și le păzește de prădători.

Pastorii au pus mult accentul pe ghidarea și hrănirea turmei lui Dumnezeu, și chiar pe îngrijirea membrilor răniți prin lucrări întregi. Ei sunt agresivi în a-și apăra turma de prădători care aduc învățături false în mijlocul lor. Dar cum rămâne cu acei lupi îmbrăcați în haine de oaie - prădătorii sexuali atât din biserică cât și din societate care vor să atace oile lui Dumnezeu?

Am cel mai mare respect pentru mâna de pastori care se confruntă cu această epidemie, dar în cea mai mare parte comunitatea pastoral s-a dovedit a fi indiferentă și cel mai rău, neglijentă.

Acest lucru are 3 cauze:

1. Ne-am uitat deja la prima – ignoranța. Deoarece pastorii sunt ignoranți față de adâncimea acestei epidemii, ei eșuează în a recunoaște nevoia de a o confrunta.
2. Ei știu că epidemia există, dar pentru că nu știu cum să o confrunte, ei aleg să o ignore.
3. Frica - ei știu că problema trebuie să fie abordată, dar pentru că le e teamă să nu supere membrii bisericii, ei aleg să o ignore. Cu riscul de a fi judecat, cred că acei pastori care permit ca acțiunile lor să fie paralizate de frică vor da socoteală Bunului Păstor pentru că au permis ca turma Lui să fie devastată de iad. Iacov 4:17 ne spune: „Deci cine ştie să facă bine, şi nu face, săvârşeşte un păcat!"

Dumnezeu nu a amestecat cuvintele când i-a avertizat pe păstorii Lui în Ezechiel 34.

În Versetul 2 scrie: „Fiul omului, proroceşte împotriva păstorilor sufleteşti ai lui Israel! Proroceşte şi spune-le lor, păstorilor: <Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: Vai de păstorii lui Israel, care se pasc pe ei înşişi! Nu trebuie păstorii să pască turma?>”

Versetul 8 ne spune de ce: „… Pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru că oile Mele au ajuns de jaf şi sunt prada tuturor fiarelor câmpului, din lipsă de păstor, pentru că păstorii Mei n-au nicio grijă de oile Mele, ci se păşteau numai pe ei înşişi, şi nu păşteau oile Mele” şi versetul 10 ne spune de judecata Lui: „Sunt împotriva păstorilor.”

Pastorii lui Dumnezeu au permis turmei Lui, chiar şi mieluşeilor, să devină pradă pentru prădătorii sexuali. Astfel, lucrările lor vor fi găsite nevrednice în ziua Judecăţii.

Da, ştiu că am luat 3 citate scurte dintr-un întreg capitol şi unii ar putea concluziona că le-am scos din context pentru a-mi demonstra punctul de vedere. Totuşi, dacă vă luaţi timp să citiţi întreg capitolul veţi descoperi că, desi Dumnezeu nu a subliniat un prădător specific, această interpretare nu este folosită în afara contextului.

Literalmente milioane de copii şi adulţi vor fi victime ale violenţei sexuale de-a lungul vieţii lor şi Biserica lui Isus Hristos, în cea mai mare parte, nu face nimic! Potenţialul nepreţuit reprezentat în vieţile copiilor noştri este distrus şi noi refuzăm să acţionăm! Flăcările ard Roma şi Nero continuă să cânte.

„Acum Pastorule, ai grijă, Isus nu ar avea niciodată o astfel de atitudine!”

Serios? O dată a numit comunitatea religioasă un neam de vipere. Când numeşti un grup de oameni nişte şerpi afişezi o anumită atitudine!

Când Isus a umblat pe pământ în trup, El în mod constant a ajuns să vindece pe cei care erau frânţi şi răniţi profund. Segmentul societăţii noastre care este frânt şi rănit în profunzime sunt supravieţuitorii violenţei sexuale. Ei literalmente se simt de parcă ar sângera de moarte prin emoţiile lor.

Satan îi batjocoreşte cu gândurile chinuitoare: „Nu există nici o speranţă pentru tine la Dumnezeu. Eşti peste puterea Lui de a te ajuta! Dumnezeu şi-a întors spatele şi te-a abandonat!”

Isus merge pe pământ chiar în acest moment, în mine şi în tine. Cuvintele Mântuitorului nostru scump în Matei 9:37 ajung la noi de-a lungul timpului: „Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii.”

Lasă cuvintele Sale din încheierea parabolei Samariteanului milos, să ardă în inima ta: „Du-te şi fă şi tu la fel.”

Vei răspunde tu chemării Stăpânului?

3. DEFINIŢIA ABUZULUI

Mă adresam unui grup de doctori spunându-le despre un adăpost pentru victimele violenţei domestice care s-a deschis în judeţul lor când unul din ei mi-a cerut să definesc abuzul. Am stat acolo ameţit pe moment. Nu mai auzisem definiţia, dar se presupunea că sunt „expertul”!

Duhul Sfânt mi-a vorbit inimii și mi-a spus: „Toate lucrurile sunt pentru edificare."

Am recunoscut asta din 1 Corinteni 14:26 și am știut că „edificarea" înseamnă „să zidești, să ridici". Am răspuns: „Abuzul este orice lucru care doboară personalitatea umană în loc s-o ridice!"

Aceasta a fost definiția mea de atunci. În cercurile credincioase dau mărturia aceasta. În cercurile seculare dau definiția simplă. Ambele cercuri sunt de acord în unanimitate cu această definiție.

Motivația

Motivația din spatele oricărui abuz este controlul. Autorul unui atac sexual nu este pornit de aparența victimei, deci abuzul sexual nu este o infracțiune din pasiune. Este o infracțiune de degradare, violență și control. În multe cazuri sexul victimei nu este o problemă.

Vă dau o mărturie reală care confirmă acest lucru. Un grup de bărbați s-au dus într-un parc care era cunoscut pentru faptul că acolo se întâlneau homosexuali. Grupul a violat un bărbat homosexual. După aceea unul din ei a zis: „Asta te va învăța cât de greșită este homosexualitatea."

Întrebarea este, cum a putut un grup de bărbați să violeze un homosexual și să nu se considere pe ei înșiși homosexuali? Ei nu au fost întărâtați de sexul victimei. Dacă era așa ar fi fost homosexuali. Mai degrabă au fost întărâtați de degradarea violenței și controlul pe care l-au avut asupra victimei.

4. FORME ALE ABUZULUI SEXUAL (ABUZUL SEXUAL ESTE ORICE CONTACT SEXUAL NEDORIT!)

Expunere indecentă: expunerea organelor genitale în fața altora.

Apeluri telefonice obscene.

Atac indecent: când cineva îți atinge cu forța organele genitale sau te forțează să i le atingi.

Incestul: orice contact sexual în cadrul familiei, cu excepția contactului între soț și soție.

Tragic, autorii masculini ai incestului îi întărâtă pe frați unul împotriva altuia pentru a-i constrânge să participe la exploatarea sexuală și să le asigure tăcerea. „Dacă nu faci asta cu mine sau dacă spui cuiva, mă forțezi să fac asta cu surorile tale." Această tactică cumplită a fost folosită și împotriva copiilor de sex masculin. Victima vizată se oferă ca sacrificiu autorului pentru a-și apăra frații sau surorile.

Dacă una din victime rupe conspirația tăcerii ca și adult, ea invariabil descoperă că sacrificiul ei a fost în zadar pentru că autorul a folosit aceeași tactică cu frații săi. Furia lor colectivă față de decepția suferită este dincolo de abilitatea vocabularului uman de a fi descrisă deoarece trauma emoțională s-a redeschis.

Sincer, aceste tactici trebuie să se fi născut în adâncurile iadului. Autorii incestului uită să

ia în considerare inima lui Dumnezeu când își exploatează copiii pentru propria mulțumire carnală. Isus ne avertizează în legătură cu exploatarea copiilor în Matei 18: 6-10:

„Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară şi să fie înecat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire! Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le şi leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare şi să fii aruncat în focul veşnic. Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii şi să fii aruncat în focul gheenei. Feriţi-vă să nu defăimaţi nici măcar pe unul din aceşti micuţi; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururi faţa Tatălui Meu care este în ceruri."

Da, Dumnezeu este un Dumnezeu Îndurător, dar de asemenea este și un Dumnezeu al dreptății. Pedofilului care nu vrea să se pocăiască eu îi spun: „Nu te înșela singur, Dumnezeu nu se lasă batjocorit. El te va lua la răspundere pentru viețile distruse pe care le-ai lăsat presărate pe drumul vieții tale în ziua Judecății!"

„Opțiuni" pentru victime ale incestului în curs de desfășurare:

1. Amorțirea durerii emoționale și a chinului cu alcool și/sau droguri.
2. Să fugă de acasă și să ajungă la prostituție sau să aibă o altă relație sexuală pentru a supraviețui.
3. Să evadeze printr-o cădere nervoasă.
4. Să-și stocheze memoria în subconștient prin negare. Nu va mai avea memoria conștientă a atacului, dar tot va experimenta chinul emoțional devastator și aceasta acompaniază depresia. Deoarece nu are o memorie conștientă pentru a face legătura, va ajunge să-și pună la îndoială sănătatea mintală.
5. Să facă față împărțindu-se în personalități multiple.
6. Sinucidere: Niciodată o opțiune! Este o soluție permanentă pentru o problemă temporară.
7. Singura opțiune care funcționează: spune și continuă să spui până când cineva te crede și vei obține ajutorul de care ai nevoie!

Violul sau violul încercat: Relații sexuale involuntare prin constrângere cu forța, prin amenințarea cu constrângere cu forța sau fără consimțământ.

Consimțământul este problema cheie. Dacă cineva profită de tine când ai băut prea mult și ești leșinat, ar putea spune: „hei, nu am forțat-o și nu am amenințat-o". Dar dacă ești leșinat nu poți să-ți dai consimțământul, deci este cu siguranță viol. De fapt, legea spune că nici nu trebuie să fii leșinat. Dacă ești sub influența alcoolului și/sau a drogurilor nu poți să dai un consimțământ informat, deci este tot viol. Eu personal definesc violul ca un atac grav asupra organului sexual feminin cu un organ sexual masculin.

Violul de către o cunoștință: relațiile sexuale forțate de către un prieten, iubit sau cunoștință deseori trec nefiind raportate. Victima este deseori confuză dacă a fost sau nu

viol și de obicei o înghite ca o experiență regretabilă, dar cumva simte că a fost vina ei.

O dată, o femeie mi-a împărtășit cum în timpul liceului a avut un prieten cu care nu a avut relații sexuale timp de un an. Apoi, într-o seară, la o întâlnire, au decis să facă sex. Decizia a fost de comun acord, nu băuse sau nu luase droguri, era o întâlnire în consens. Ulterior ea s-a hotarât că nu era pregătită să aibă o relație sexuală, că nu era ceea ce trebuia să fie și că ar fi complicat relația prea mult. Putem cu toții ghici ce a urmat la întâlnirea următoare, nu? Ea a spus „Nu", el a forțat-o. După douăzeci de ani, ea m-a întrebat: „Am fost violată?"

Evident răspunsul este DA, dar ea cumva a simțit că și-a pierdut dreptul de a spune NU la următoarea întâlnire după ce a consimțit să facă sex data precedentă. Din cauza nesiguranței și a confuziei a trăit cu chinul emoțional timp de douăzeci de ani până când a primit ajutor.

Violul marital: Chiar și în căsnicie un bărbat nu poate să-și forțeze soția să facă sex, sau să o oblige să participe într-o deviație sexuală pe care ea o consideră păcătoasă, scârboasă sau degradantă.

Aici mai este și fața cealaltă a monedei. Da, unii soți sunt atât de insensibili încât se simt îndreptățiți să-și forțeze soțiile să facă sex cu ei chiar când acestea nu au chef și le spun nu. Din păcate însă, sunt și femei care le spun soților lor că dacă nu le dau ce vor ele, atunci soțul nu va primi ce dorește în dormitor. Este tragic faptul că ei iau ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie cea mai mare exprimare a intimității între un bărbat și o femeie, unirea fizică a trupurilor lor, și o reduc la o luptă pentru control.

Toate cele de sus, cu excepția violului marital, pot fi forme ale abuzului sexual al copiilor, totuși, în plus față de acestea, abuzul sexual al copiilor include și:

Violul statutar: relații sexuale voluntare între un adult și un minor. Din cauza diferenței de vârstă minorul nu poate da consimțământul informat.

Expunerea copilului la pornografie și/sau fotografierea sexuală a copilului.

Voyeurism: examinarea nudității unui copil pentru mulțumirea sexuală prin refuzarea intimității lor fizice.

Existența unei politici de genul: „Dormitor deschis sau baie deschisă." Un bărbat a mers atât de departe încât a scos toate ușile de la dormitoare și băi, refuzând astfel orice intimitate familiei sale.

5. MITURI SOCIALE ȘI DENATURĂRI

Femeilor le face plăcere să fie violate: Acest mit este atât de obișnuit, încât un bărbat aflând că soția sa a fost violată, și-a ridicat mâinile în disperare și a spus: „Cum o să pot concura cu așa ceva? Tocmai a avut parte de cel mai bun sex pe care poate să-l aibă vreodată."

Părinții pot să facă ce vor cu copiii lor: NU! Nu poți să crești propriile victime.

Credința religioasă previne abuzul sexual: Teoretic ar trebui, dar am văzut deja că nu este adevărat.

O femeie poate să excite un bărbat atât de tare, încât acesta nu se poate opri: o să vă dovedesc că nu este adevărat. Să presupunem că un bărbat și o femeie își înșeală partenerii de viață și au o aventură. Ei decid să folosească casa ei, deoarece soțul ei călătorește mult cu afacerile. Într-o seară soțul vine acasă mai devreme și în momentul cel mai nepotrivit. Partenerul soției adultere o să se uite în sus și o să spună: „Îmi pare rău, nu mă pot opri acum, sunt prea excitat?" Evident că, dacă ar putea să se oprească pentru că soțul ei a intrat peste ei, atunci bărbatul s-ar opri, chiar dacă partenera ar spune: „Nu".

Supraviețuitorii unui abuz sexual trebuie să-l țină secret: Acesta este cel mai rău lucru pe care poți să-l faci. Primul pas pe care trebuie să-l faci pentru a primi ajutor, este să-l ceri. Dacă nu primești ajutor, durerea fizică va trece, dar durerea emoțională te va măcina.

Violența sexuală este din vina victimei: Autorul dă vina pe victimă, societatea pare să dea vina pe victimă, și, surprinzător, victima invariabil se învinovățește pe sine. Este ceva în legătură cu abuzul sexual, cât și cu violența domestică, care determină supraviețuitorul să ajungă la concluzia că a fost vina ei/lui.

Nu este **niciodată vina victimei**, chiar dacă a făcut ceva stupid în timpul acela. Da-ți-mi voie să împărtășesc două definiții: „prost" și „stupid". Trebuie să mărturisesc că am inventat eu aceste definiții, nu le-am căutat în dicționar. „Prost" este când faci o prostie, dar nu știi mai bine, și o faci oricum. „Stupid" este când știi mai bine, dar tot o faci.

Urăsc să recunosc, dar chiar dacă am peste 60 de ani, tot mai fac lucruri prostești uneori. Dar asta nu-i dă dreptul altei persoane să mă exploateze și să mă lase devastat emoțional.

6. PATRU TIPURI DE VIOLATORI

Majoritatea oamenilor nu realizează că există patru tipuri de violatori.

1. **Violatorul pasiv:** Sună ciudat, dar violatorul pasiv este înfricoșat de victimă. Aceasta face relativ ușor să fie intimidat și să fugă speriat. Dacă potențiala victimă ripostează, violatorul se va opri ușor și va întrerupe atacul. Dacă, totuși, potențiala victimă este copleșită de frică și nu opune rezistență, va fi atacată.
2. **Violatorul agresiv:** Acesta este cel mai des întâlnit. Ei inițiază 80 % din toate abuzurile sexuale. Violatorul agresiv va folosi suficientă forță pentru a supune victima. Deși nu-i interesează să rănească victima, ei o vor face pentru a-și duce la capăt atacul. Ei chiar își crează o fantezie, crezând că victima va opune rezistență inițial, dar pentru că este un amant „grozav", victima va răspunde cu pasiune, se va simți bine și va avea orgasm.
3. **Violatorul violent:** Acesta este furios pe o anumită femeie sau pe femei în general și își varsă furia prin violență sexuală. Dacă autorul este furios pe o anumită femeie, el va alege victime care seamănă cu aceasta.
4. **Violatorul psihopat:** Acesta este cel mai periculos dintre toți. Din fericire ei inițiază doar 5% din atacurile sexuale. Ei sunt întărâtați de durerea pe care o

provoacă victimei și atacul lor le va băga pe victime în spital cu răni grave, și uneori își vor omorâ victimele.

7. MEDIA DENATURATĂ COMPUNE ABUZUL

La scurt timp după ce m-am implicat în lucrarea de conștientizare a bisericilor și societății despre problemele abuzului, am început să fiu convins că media denaturată compunea problema în mare parte. Societatea este pe cât de indiferentă pe atât de ignorantă față de impactul pe care-l are media asupra vieților noastre. Prin media mă refer la orice lucru care comunică un mesaj cum ar fi radioul, cărțile, revistele, televiziunea, internetul, muzica, abțibildele, etc. Aceste denaturări apar în toate formele de media, dar de dragul acestui articol mă voi concentra doar asupra televiziunii.

Mai întâi, da-ți-mi voie să împărtășesc un episod din viața mea. Când eram în clasa a șaptea am cumpărat o carte de Harold Robins - The Stiletto. În acea perioadă era considerată riscantă.

Într-unul din capitolele de la început, un nobil italian se plimbă pe un drum întunecos prin pădure. El vede o țărancă apropiindu-se de el. Luând-o de mână el o conduce de pe drum în pădure unde îi rupe bluza și îi strânge sânii cu cruzime. Ea țipă de durere dar apoi răspunde cu pasiune. Uite în ce fel mi-a influențat psihicul meu de 12 ani. Țin minte că m-am gândit: „Sună ciudat pentru mine, dar cred că femeilor le place asta!" De unde era să știu? Eram doar un mucos de clasa a șaptea! Îmi aminteam periodic de acel pasaj când eram în liceu și chiar la colegiu și mă întrebam întotdeauna: „Femeilor chiar le place asta?"

Acum, voi răspunde la întrebarea pe care unii din voi abia așteaptă să o pună. Nu, nu am încercat niciodată! Dar unii tineri și/sau bărbați nu vor sta pe gânduri. Ei vor presupune automat că durerea le excită sexual pe femei și vor trăi ca atare, lăsând în urma lor femei rănite și derutate!

Îmi amintesc un episod din MASH. Frank Burns și „Hot Lips" aveau o neînțelegere. Furioasă, Margaret îl plesnește pe Frank peste față, el o plesnește înapoi. Se uită unul la altul șocați, apoi se aruncă unul în brațele celuilalt cu pasiune!

În această scenă este o denaturare dublă:

1. Violența este o parte normală într-o relație dintre o femeie și un bărbat.
2. Din păcate, violența există în relațiile dintre femei și bărbați, dar nu într-o relație normală, sănătoasă. Nu este normal și nu ar trebui să fie tolerată niciodată!
3. Violența este excitant sexual! Este un excitant pentru cei prinși într-o relație sadică/masochistă, dar, din nou, nu este normal și nu ar trebui să fie tolerată niciodată.

Într-o reclamă la un parfum pentru bărbați era un bărbat foarte arătos, stând singur în cameră. O femeie frumoasă merge spre el seducătoare, îi trage o palmă și spune: „Îmi place parfumul tău." Acest exemplu confirmă mesajul că violența este un excitant sexual și că este o parte normală într-o relație dintre un bărbat și o femeie.

Cu toții am văzut filme în care un bărbat bate o femeie, ea plânge isteric, buza ei este tăiată și sângerează, nasul ei este sângerând și dintr-o dată ea se aruncă în brațele lui cu pasiune. Din nou, mesajul este… violența este un excitant sexual.

Filmele romantice, filmele artistice, programele de televiziune, toate prezintă frecvent următorul scenariu: actorul principal, frumos, se dă la o actriță frumoasă. Ea nu este interesată, el o apucă de mână și începe s-o sărute cu forța. Ea se împotrivește, luptându-se, încercând să-l împingă și să scape din strânsoare, apoi dintr-o dată brațele sale se încolăcesc în jurul gâtului lui și începe să-l sărute înapoi cu pasiune. Mesajul? NU la o femeie nu înseamnă NU!

Haideți să examinăm unul din filmele cele mai apreciate din istoria cinematografului - *Pe aripile Vântului*. Rhett Butler și Scarlett O'Hara s-au căsătorit în sfârșit. După primul lor copil, Scarlett descoperă că și-a pierdut figura copilăroasă, nu i se mai potriveau hainele. „Fiddleledee!" - afirmă ea, „N-o să mai fac nici un copil!"

Nu aveau metode anticoncepționale în perioada aceea, deci știm cu toții ce înseamnă asta, nu? Rhett Butler a fost refuzat, nu mai primea nimic! Într-o noapte, Rhett se îmbată. Ignorând protestul ei, o ia pe Scarlett în brațe și o duce sus pe scările frumoase ale casei țipând și dând din picioare. În timp ce o duce sus în dormitor, ușa se închide în urma lui. Nu este nimic pornografic în acest film. Dimineața următoare Scarlett se trezește torcând ca o pisicuță și îndrăgostită până la urechi de Rhett Butler din nou.

În această scenă este o denaturare din patru puncte de vedere:

1. „Nu"-ul lui Scarlett nu a însemnat „Nu".
2. Rhett Butler a știut mai bine ce a vrut sau ce a avut nevoie Scarlett decât ea.
3. Dacă o faci cum trebuie nu este viol.
4. Clark Gable care l-a interpretat pe Rhett Butler a fost în 1940 și 1950 un bărbat foarte atrăgător. Chiar și alte staruri de film au copiat felul cum se îmbrăca și cum se purta. Această scenă arată clar ca bărbații „adevărați" nu acceptă „Nu" ca răspuns.

Denaturări din media de genul acesta determină ca abuzul sexual și activitatea sexuală să fie privite ca același lucru. Femeile și bărbații deopotrivă, să nu mai menționăm și copiii și tinerii noștri, sunt învățați că activitatea sexuală forțată este acceptabilă și plăcută.

Majoritatea oamenilor nu confundă televiziunea cu realitatea, dar cei care o fac, încep să trăiască „realitatea" așa cum o văd interpretată la televizor și lasă în urma lor victime îndurerate! Deoarece ei cred că „nu" pe care-l spune o femeie înseamnă „poate", ei văd o seducere de succes ca un amestec de manipulare, constrângere și dacă este necesar, forță, care în ultimă instanță topește orice rezistență și aprinde focul pasiunii în partenera nedoritoare. Ceea ce victima vede ca o violență sexuală, atacatorul vede ca o „seducere forțată." Autorul este literalmente atât furios, cât și confuz când este acuzat de abuz sexual.

Ce se poate face? Sunt 3 soluții:

1. Lasă ca protestul tău să fie auzit în industria televiziunii/filmului și de către sponsorii lor.

2. La fel de important este să explici aceste denaturări copiilor tăi. Nu sugerez să despici firul în patru și să le predici. Eu m-aș întoarce către ei și le-aș spune: „În viața reală nu se întâmplă așa." De obicei, copiii mei răspundeau: „Da, tată, știm."

Dacă nu combatem aceste denaturări, cum vor ști copiii să distingă între realitate și fantezie?

1. Apoi, fiți selectivi cu ceea ce vizionați. Știm că televizorul poate deveni o companie și 1 Corinteni 15:33 ne avertizează de faptul că: „Tovărășia rea strică obiceiurile bune."

Un ghid bun pentru alegerea programelor tv este Filipeni 4:8: „Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească."

Pentru majoritatea oamenilor, televiziunea a devenit o companie care ocupă 4-6 ore din viața de zi cu zi. Cum am menționat mai sus, în 1 Corinteni 15:33 suntem avertizați: „Nu vă înșelați: Tovărășia rea strică obiceiurile bune." În funcție de calitatea programelor vizionate, televiziunea poate fi o companie rea cu o influență coruptibilă sau o companie evlavioasă care aduce o influență pozitivă, edificatoare pentru telespectatori. 1 Corinteni 5:9 ne spune: „V-am scris în epistola mea să n-aveţi nicio legătură cu curvarii." Cu câți oameni imorali sexual avem legătură prin intermediul televiziunii? Cel mai simplu mod de a verifica dacă ar trebui sau nu să vizionezi un anumit program este să-ți pui următoarea întrebare: „Aș fi rușinat sau neconfortabil dacă Isus ar intra în casa mea și m-ar vedea uitându-mă la acest program?"

8. EXEMPLE DIN VIAȚA REALĂ PRIN ÎNVINOVĂȚIREA VICTIMEI

- Un vecin i-a spus victimei sale adolescente: „Dacă nu ți-ar fi crescut sânii nu aș fi făcut asta niciodată!" De parcă ar fi fost vina ei că se dezvolta într-o tânără femeie.
- Pedeapsa lui Dumnezeu pentru un păcat secret din viața ta: S-a întâmplat acum 24 de ani, Janie era o creștină nouă însărcinată, având sarcina aproape de termen. Se uita la un program și se ruga împreună cu predicatorul pe care-l urmărea la tv. Mama ei era afară la bicicletă. Un străin a venit și i-a cerut mamei sale un pahar cu apă. Ea îl văzuse vorbind cu vecinii și a presupus că locuiește în vecinătate. După ce a reușit să intre în casă, le-a violat atât pe Janie cât și pe mama ei. Căutând sprijin spiritual, Janie a împărtășit trauma prin care a trecut pastorului și soției sale. Care a fost sfatul lor? „Sigur s-a întâmplat asta din cauza unui păcat din viața ta."

Păcat în viața ei? Ce porcărie! Asta este o prostie dusă la extrem!! Este aproape criminal! Este… este… toxic, este satanic, este toxic și satanic! Este singurul mod de a descrie așa ceva. Nu spun că acest pastor și soția lui sunt posedați, dar spun că au un duh greșit. Cu riscul de a suna judecător, ei nu ar trebui să păstorească o biserică!

Am mai spus-o și o s-o mai spun, dar de data asta o să strig în gura mare: „Biserică, nu mai fă lucrarea diavolului!"

Cred că inima lui Dumnezeu se frânge la asemenea gunoi religios. Isus a confruntat acest fel de a gândi în Ioan 9:1-3: „Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naştere. Ucenicii Lui L-au întrebat: <Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?> Isus a răspuns: <N-a păcătuit nici omul acesta nici părinţii lui; ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.>"

La scurt timp după ce a primit acel sfat nepotrivit, Dumnezeu a condus-o pe Janie la Biserica Rock. Acolo Dumnezeu a început lucrarea Lui de vindecare în ea. A durat ani de zile până a reușit să treacă peste furia pe care o simțea față de Dumnezeu pentru că a permis să se întâmple abuzul acela în viața ei. Și în ziua de azi doarme cu o armă încărcată lângă patul ei. Din păcate, mama ei nu și-a revenit niciodată, încă trăiește cu atacuri de panică constante.

Cei care mă cunosc nu mă vor crede, dar sunt fără replică. Nu găsesc cuvintele potrivite să exprim frustrarea pe care o simt chiar acum. Pot doar să vă cer să vă rugați. Rugați-vă ca Dumnezeu să scoată aceste minciuni distructive din Biserica Sa. Rugați-vă ca Dumnezeu, prin Duhul Lui Cel Sfânt, să-și elibereze poporul Său prin adevărul său eliberator așa cum promite în Ioan 8:32 și 36: „Veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi." „Deci dacă Fiul vă face slobozi, veţi fi cu adevărat slobozi."

- Unei fetițe de 11 ani violată de vecinul ei și de băiatul lui, i s-a spus: „Am făcut asta din cauza felului în care te uitai la noi." Timp de 15 ani nu a căutat ajutor deoarece a crezut că a fost vina ei. Chiar și ca adult mergea fără să ridice privirea de teamă să nu fie abuzată din nou.
- Mulți pedofili își întreabă victimele: „știi cât de supărați ar fi părinții tăi, dacă ar afla ce ai făcut cu mine? Felul în care subliniază: „ceea ce tu ai făcut cu mine", îl face pe copil să se simtă vinovat.
- Pedofilii spun deseori victimelor lor: „mama ta și tatăl tău nu te vor mai iubi, dacă vor afla ce ai făcut". Aceasta amenință copilul cu pierderea celei mai mari surse de siguranță, dragostea părintească. Este terifiant pentru victimă. Găsesc interesant faptul că Satan folosește aceeași minciună cu copiii lui Dumnezeu. Când dăm greș în umblarea cu Domnul, ne pune în minte minciuna: „Dumnezeu nu mă mai poate iubi după ce am făcut!"
- Explicația unui unchi care și-a molestat nepoțica de 3 ani a fost: „a intrat în dormitorul meu purtând doar chiloței, ce te așteptai să fac?" Este evident că nu este nimic senzual la un băiețel sau fetiță de 3 ani purtând chiloței!
- „Tu m-ai excitat! Nu poți să mă lași așa, trebuie să faci ceva în legătură cu asta!" Ați observat că atât bărbații adulți, cât și cei tineri, sunt foarte ușor excitabili? Sunetul vocii ei, mirosul parfumului ei, mișcarea șoldurilor ei este tot ce trebuie ca hormonii masculini să acționeze. Am citit odată într-un chestionar că băieții adolescenți au 3 gânduri sexuale la fiecare 60 de secunde. Nu am crezut, așa că am făcut un chestionar personal și am descoperit că în medie băieții adolescenți se gândesc la sex de 2 ori pe zi… în timpul zilei și în timpul nopții. Evident că fetele sau femeile care nimeresc aceste gânduri nu sunt responsabile pentru ușurarea tensiunii lor sexuale.
- Explicația unui tată care și-a molestat fetița preșcolară, a fost: „dormeam pe

canapea și ea a început să mă mângâie, eu numai am terminat ce a început ea." Mă îndoiesc că așa au stat lucrurile, dar dacă da, atunci ea a fost deja molestată și s-a purtat conform a ceea ce i s-a făcut înainte. În acest caz ea și-a alcătuit singură trauma. Hai să schimbăm puțin cadrul. Dacă el ar fi dormit pe canapea și s-ar fi trezit văzând-o pe fetița preșcolară pe podea jucându-se cu chibriturile, s-ar fi dat jos din pat și s-ar fi pus lângă ea și ar fi învățat-o cum să dea foc la casă? Sigur că nu! Ar fi învățat-o să aibă grijă cu focul. Deci, dacă chiar l-a mângâiat în timp ce dormea, era datoria lui de părinte s-o învețe comportamentul fizic responsabil.

- Educația sexuală: „Am vrut ca prima ei experiență sexuală să fie plăcută. Nu am vrut să fie traumatizată pe bancheta din spatele mașinii de un golan adolescent care nu știa ce face." Vă gândiți la ce mă gândesc și eu? Ce nenorocit!
- Posedare demonică: următoarele mărturii sunt de la supraviețuitorii violenței sexuale care au căutat alinare la pastorii lor. Nu spun că toți pastorii gândesc așa, dar evident mulți o fac. O prietenă mi-a mărturisit o dată că a fost victima unui viol de către un străin, în timpul primului an de căsnicie când era însărcinată cu primul copil. Când a căutat alinare la pastorul ei, el i-a spus: „trebuie să fi posedată demonic. Dumnezeu nu ar permite să se întâmple asta unui copil de-al Său." Ea a avut inspirația de a căuta o altă biserică și acolo a găsit sprijinul spiritual de care avea nevoie.

O altă femeie care a participat la unul din atelierele mele, mi-a spus că tatăl ei a început s-o abuzeze sexual la o vârstă extrem de mică. I-a luat virginitatea la vârsta de cinci ani. Violurile incestuoase au continuat până la vârsta de 14 ani când a fugit de acasă. Ea a căutat sprijin spiritual când a devenit adult și a fost șocată când pastorul i-a spus: „Ai fost posedată demonic când erai bebeluș. Dumnezeu nu ar permite niciodată ca un copil nevinovat să fie abuzat." Vă imaginați cât de murdare și de rele le face pe femei să se simtă acest fel rău de consiliere? Am mai spus-o, și o spun din nou, uneori biserica lui Dumnezeu, chiar și pastorii Lui, fac lucrarea diavolului!

9. DREPTURILE UMANE DE BAZĂ

- **Orice persoană, feminină sau masculină, are dreptul de a fi în siguranță față de abuzul sexual și să impună limite sexuale, chiar și în cadrul căsătoriei.**

Toată lumea are dreptul de a respinge orice acțiune sau atingere care simt că le invadează intimitatea sau îi face să se simtă inconfortabili, indiferent de relația pe care o au cu cealaltă persoană. Nimeni nu are dreptul să te forțeze într-o deviație sexuală pe care o găsești personal dezgustătoare, degradantă sau consideri că e păcat.

Vei avea limite diferite pentru oameni diferiți și limitele se vor schimba pe măsură ce relația se schimbă. Este vital să știi ce vrei sau nu vrei să faci, ce vei face sau nu vei face, înainte ca presiunea sexuală să fie aplicată! Este esențial să comunici limitele clar pentru că altfel citirea gândurilor nu funcționează! Să presupunem că un cuplu de adolescenți se sărută. Unul din ei se poate gândi: „se încinge tare, este timpul să acționez!", iar celălalt

se poate gândi: „situația scapă de sub control, trebuie să ne potolim." Deoarece niciunul nu comunică ce simte, este posibil să urmeze un conflict major.

Am fost invitat să vorbesc despre subiectul acesta la o lecție despre sănătate, la o școală generală, când una din fete a ridicat mâna să-mi adreseze o întrebare: „Dl. Paluszak, știi cât de greu e să vorbești despre sex la o întâlnire?" „Da, știu, i-am răspuns. Pentru că nu devine mai ușor după ce te căsătorești. De fapt, cele mai mari 3 conflicte în orice căsnicie apar din cauza comunicării, sexului și banilor. Sunt convins că dacă înveți să comunici vei rezolva conflictele în legătură cu sexul și banii!"

Da-ți-mi voie să vă dau un exemplu personal. În prima zi din ultimul an de liceu în 1966 (știu, sunt mai vechi decât praful) am intrat la ora de economie și am văzut că o fată nouă s-a mutat la școala noastră. Era înaltă, cu ochi albaștri, blondă, m-am gândit: „Hmm, vreau s-o cunosc mai bine." Mi-am luat inima în dinți și am invitat-o la o întâlnire. Ne-am dus la un film și în timpul filmului mi-am pus brațul în jurul umerilor ei. Nu am vrut să fiu insistent sau agresiv, am vrut să fie numai un gest prietenesc. În timpul filmului stând așa mă gândeam: „Avem un timp minunat împreună", pe când ea se gândea: „Mi-aș dori să-și ia mâna, mă face să mă simt inconfortabil." Evident că nu a mers comunicarea noastră în seara aceea. Deoarece nici unul dintre noi nu a comunicat ce simțea, am stricat prima noastră întâlnire. Ea nu mi-a spus cum s-a simțit decât după doi ani după ce ne-am căsătorit! Am întrebat-o de ce nu mi-a spus nimic atunci și mi-a răspuns: „Mi-era teamă că n-o să mă mai inviți la o altă întâlnire." Să fiu sincer, probabil m-aș fi simțit jenat, dar mi-aș fi luat mâna. Vroiam ca ea să se simtă bine. Și cu siguranță aș fi invitat-o la o altă întâlnire. Nu eram interesat de ea doar atunci,ci și acum după 41 de ani de căsnicie încă sunt interesat de ea!

- **Toată lumea are dreptul de a-i fi respectate sentimentele și alegerile.**

De exemplu, să zicem că un cuplu de adolescenți plănuiesc să iasă la un film. El vrea să meargă la un film sângeros, dar pentru ea sângele, intestinele sunt scârboase. Dacă el insistă vor merge oricum, dar el nu îi respectă sentimentele și alegerile. Dacă el nu-i respectă sentimentele față de un film sângeros, îi va respecta deciziile în legătură cu sexul? Probabil că nu.

- **Toată lumea are dreptul să facă o greșeală fără ca cineva să-i exploateze.**
- **Toată lumea are dreptul să se răzgândească!** Băieții mă întreabă uneori supărați: „De ce spun fetele „da" la sex și apoi se răzgândesc și spun „nu". Sunt doar niște amăgitoare!". „Nu neapărat," le spun eu, „înseamnă doar că s-au răzgândit."

Din ce cauză spune o femeie „da", și apoi se răzgândește și spune „nu"? Poate își aduce aminte că nu a luat anticoncepționalele. Poate nu vrea să riște să contacteze SIDA. Poate e virgină și nu este pregătită pentru o relație sexuală. Poate se gândește că va complica relația prea mult. Poate e creștină și decide că este greșit moral. Poate partenerul ei refuză să facă sex protejat.

Mitul „sexului protejat": Prezervativele fac sexul mai sigur, nu protejat. Prezervativele au o rată de eșec de 17 %, 30 % dacă sunt ieftine. Potențial, singurul sex protejat este în cadrul relațiilor monogame. Dacă unul din parteneri înșeală, amândoi sunt în pericol.

Notă importantă: din păcate doar potențialul pentru siguranță se găsește în cadrul căsătoriei. Unele căsnicii sunt extrem de periculoase.

Ascultă...

„Te rog, oprește-te."

„Nu!"

„Sunt beată."

„Nu acum."

„Nu cred că sunt pregătită."

„Nu sunt sigură."

Tăcere

Când e vorba de abuz sexual, multe lucruri pot să însemne „Nu!"

10. CE SĂ FACI DACĂ EȘTI VIOLATĂ

✓ Du-te într-un loc sigur.

✓ Sună la 112/ Poliție: durează între câteva minute și o oră în funcție de unde locuiești și unde se află ofițerul detașat. În timp ce aștepți, scrie pe o foaie toate detaliile atacului ca să te asiguri că nu uiți nimic când vei raporta la poliție.

✓ Nu distruge dovezile violului făcând duș sau baie, sau spălându-te.

✓ Nu-ți schimba hainele și nu uita să-ți iei haine de schimb la spital.

✓ Să chemi pe cineva pentru sprijin spiritual? Observați că am pus semnul întrebării. Cum am văzut în secțiunea cu învinovățirea victimei, nu fiecare biserică poate fi de încredere să acorde sprijinul spiritual de care supraviețuitorul are nevoie.

Instruire de bază pentru intervenție de criză: Alinarea supraviețuitorilor.

Notă importantă: aceasta nu te face consilier de intervenție de criză, pentru aceasta este nevoie de o instruire de 60 de ore. Aceasta te ajută pur și simplu să nu faci rău până când îi dai pe mâna cuiva instruit pentru acest tip de lucrare.

➢ **Evită întrebările de genul „ce" sau „de ce", sau orice alte afirmații pe care supraviețuitorul ar putea să le interpreteze greșit ca învinovățirea victimei, cum ar fi:**

1. De ce n-ai țipat?
2. Ce făceai acolo la ora aceea din noapte?
3. De ce te-ai oprit să vorbești cu el?
4. Ce haine purtai?
5. Ce făceai în timpul acela?
6. Ai flirtat cu el?
7. Ce ai făcut ca să scapi de el?

Aceste tipuri de întrebări și comentarii fac ca supraviețuitorul să se simtă vinovat și

rușinat. Ar putea chiar să rezulte în resentimente față de tine.

- ✓ **Asigură-i că nu este vina lor.** Nu vor crede, dar au nevoie să audă asta.
- ✓ **Încurajează-i să sune la 112 pentru a raporta incidentul.**
- ✓ **Oferă-le sprijin moral, însoțindu-i la prima ședință de consiliere.**
- ✓ **Important:** nu-l confrunta pe autorul violului!

Chiar și în casele evlavioase primul răspuns, atât al familiei cât și al prietenilor, este deseori furia și dorința de răzbunare. Geneza 34: 25-27 relatează reacția familiei lui Iacov la violul fiicei sale, Dina: *„A treia zi, pe când sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon şi Levi, fraţii Dinei, şi-au luat fiecare sabia, s-au năpustit asupra cetăţii, care se credea în linişte, şi au ucis pe toţi bărbaţii. Au trecut, de asemenea, prin ascuţişul sabiei pe Hamor şi pe fiul său Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem şi au ieşit afară. Fiii lui Iacov s-au aruncat asupra celor morţi şi au jefuit cetatea pentru că necinstiseră pe sora lor."*

În 2 Samuel 13 vedem un exemplu de viol incestuos în casa Regelui David când Amnon și-a violat sora vitregă, pe Tamar. Suferința ei emoțională l-a condus pe fratele ei bun, Absalom, la răzbunare. El l-a omorât pe Amnon. În timp ce Simeon, Levi și Absalom și-au răzbunat surorile pentru că au fost dozonorate, ei nu au luat în considerare vina cu care au trăit Dina și Tamar din cauza crimelor care au fost săvârșite în numele lor. Aceste sentimente sunt de înțeles, și în același timp, contraproductive. Confruntându-l pe autorul violului sau amenințând că iei legea în mâinile tale, adaugi la spaima victimei și teama pentru siguranța ta. Confruntarea nu ți-ar crea numai probleme legale, dar ar putea și să împiedice investigația poliției. Și dacă ar trebui să fii arestat, rănit sau omorât din cauza confruntării violatorului, supraviețuitorul s-ar învinovăți și mai mult. Și aceasta ar amplifica vina și rușinea pe care o simte deja.

O data, *Centrul de Violență Domestică/Criză de Viol* din Pennsylvania m-a trimis la o stație de poliție unde o familie se confrunta cu trauma fetei lor de 10 ani care a fost violată de cel mai bun prieten al tatălui ei. Tatăl era furios și a început să țipe: „O să-l omor!" L-am împins în colț și i-am spus: „Ascultă-mă! Vrei să faci asta de 100 de ori mai greu pentru fiica ta? Deja crede că a fost vina ei pentru că a fost violată (vezi capitolul 7 despre *Învinovățirea victimei*). Dacă îl omori pe omul ăsta ea își va petrece restul vieții învinovățindu-se pentru moartea lui și pentru încarcerarea ta." „Cum te-ai simți dacă i s-ar fi întâmplat fiicei tale?", a strigat el. „M-aș simți exact cum te simți tu acum, i-am răspuns. Și mă rog la Domnul să fie cineva care să mă împiedice să fac cea mai mare și distructivă greșeală a vieții mele, așa cum eu sunt aici pentru tine!" În timp ce discutam despre ce ar putea face în continuare pentru ca fiica lui să primească ajutorul de care avea nevoie, a predat dreptatea în mâinile sistemului legal. Ca să spunem adevărul, confruntarea și răzbunarea sunt doar „loțiune pentru emoții". Te face să te simți mai bine, mai puternic, în timp ce acoperă puțin falsa vinovăție pe care o simți pentru că nu ai putut să-ți protejezi familia, iubita sau prietena. Niciodată nu are un rezultat bun.

- ➢ **Indiferent cum te simți în interior, rămâi calm pe dinafară și stabil emoțional.**

Aceasta va crea un mediu sigur pentru victimă ca să-și exprime sentimentele, dar

doar dacă vrea. Cea mai mare dorință a ei **ar putea fi** să fie ținută în brațe și alinată, dar din nou, doar dacă vrea.

➢ **Lucrarea de Alinare a Supraviețuitorilor:** 2 Corinteni 1:3 și 4 declară: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înşine suntem mângâiaţi de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!"* Cine este Mângâietorul? Isus l-a identificat pe Duhul Sfânt ca Mângâietor în Ioan 14:16. Noi suntem mângâiați de Duhul Sfânt dacă rămânem în Viță cum scrie în Ioan 15:7. Nu îndrăznim să devenim atât de ocupați să facem lucrarea Domnului, încât să uităm să ne facem timp pentru Dumnezeu în viețile noastre. Dacă se întâmplă asta, nu vom avea nimic să le dăm celor distruși când vrem să îi slujim. Da, vom spune cuvinte mângâietoare, dar vor fi vorbe goale care vor răsuna în inimile rănite. Doar Duhul Sfânt poate face ca vorbele de mângâiere să devină reale. Rețineți, din relația personală cu Dumnezeu iese lucrarea împuternicită de Duhul Sfânt.

11. INTERMEDIEREA INTERVENȚIEI ÎN CRIZĂ

➢ **Memento important:** așa cum am menționat și în capitolul precedent, aceasta nu te face un consilier de intervenție în criză, ci te va echipa să știi mai multe decât lucrurile de bază pentru a ajuta supraviețuitorul în procesul de împuternicire. **Victimele vor avea nevoie de cineva instruit în această lucrare pentru a-i ajuta pe drumul spre reîntregire. Pe lângă învățarea lucrurilor de bază în intervenția de criză, mai ai nevoie de următoarele lucruri:**

➢ **Să rămâi calm la exterior:** Am văzut în capitolul precedent că dorința de a-l confrunta pe autorul violului și răzbunarea supraviețuitorului este normală, dar contraproductivă. Este nevoie de calm exterior și stabilitate emoțională. Furia ta sau amenințările de răzbunare schimbă focusul de pe nevoile emoționale ale victimei spre ale tale. Dacă nevoile ei, care cer înțelegere empatică, sunt umbrite de mânia ta, s-ar putea să devină șovăitoare în a vorbi despre abuz de teamă să nu te supere mai tare. S-ar putea chiar să se simtă vinovată pentru că a pus pe umerii tăi o povară prea grea pe care se pare că nu poți s-o duci. Mânia ta și amenințările de răzbunare ar putea cauza retragerea ei de teamă de furia ta necontrolată. Aceasta, în schimb, va face relația ta cu ea să fie nesigură pentru că furia ta reduce sentimentul ei de siguranță și taie liniile de comunicare. Calmul tău și stabilitatea emoțională crează un mediu de siguranță în care ea ar putea să vorbească despre sentimentele ei, dar doar dacă vrea! Cea mai mare dorință a ei ar putea fi să fie ținută în brațe și alinată, dar din nou, doar dacă vrea ea.

➢ **Sub nici o formă nu trebuie să insinuezi că violul ar fi putut fi evitat sau că victima a vrut să se întâmple asta, sau că i-a făcut plăcere.** Este evident faptul că aceasta se leagă direct de nevoia de a evita blamarea victimei. Am văzut deja că violul este o infracțiune de violență, nu una de pasiune. Deci nu este o sursă de plăcere

pentru victimă, din contra, este o sursă de durere fizică și suferință emoțională. Amintiți-vă definiția violului pe care am dat-o: Un abuz grav asupra organului sexual feminin cu un organ sexual masculin.

Asigură victima că nu o vezi ca și spurcată sau contaminată, și că nu vezi violul ca un act de imoralitate sau infidelitate. Chiar dacă este înconjurată de familie și prieteni s-ar putea simți izolată. Trebuie să știe că vei fi lângă ea de-a lungul crizei și că ce i s-a întâmplat nu ți-a schimbat sentimentele sau dragostea pentru ea.

De asemenea are nevoie de siguranța care vine din încrederea că nu o învinovățești... :

1. Pentru că nu a reușit să se cu lupte atacatorul.
2. A fost într-un loc care a dus la violarea ei.
3. Că nu a acționat cu înțelepciune.

➢ **Atât bărbații, cât și femeile, deseori îmbrățișează miturile sociale despre violența sexuală.** Când ea va fi pregătită, discutați despre înțelegerea greșită pe care ar putea s-o aibă despre viol, care ar putea să-i împiedice recuperarea.

Comunicarea ta cu ea ar trebui să fie proiectată spre a o face să se simtă mai puternică, nu vulnerabilă și fără ajutor. Discută cu ea optiunile existente, dar ea trebuie să fie încurajată să ia propriile decizii în urma analizei violului. Aceste opțiuni deschise sunt:

1. Dacă să raporteze sau nu infracțiunea.
2. Cui să spună și când să spună.
3. Dacă să meargă sau nu la spital.
4. Dacă să depună plângere sau nu.
5. Dacă să depună mărturie la tribunal sau nu.
6. Și desigur, dacă să contacteze un centru de ajutor în caz de viol.

Poate crezi că ajuți dacă „preiei comanda" asupra acestor decizii în locul ei, dar o împiedici să recâștige controlul asupra vieții ei și subminezi recuperarea. Susține-o în deciziile pe care le ia, chiar dacă crezi că greșește. Discutând cu ea cu blândețe despre opțiunile pe care le are, o poți ghida spre decizia corectă, dar din nou, decizia este a ei. Susținând-o în deciziile pe care le ia în loc să „preiei comanda", o împuternicești în timp ce începe să recâștige controlul asupra vieții ei.

O excepție vitală: dacă victima este minoră și tu ești asistent social sau funcționar sau angajat la orice organizație pentru copii, ai dreptul prin lege să raportezi abuzul autorităților.

➢ **Nu încerca să-i ridici moralul sau să ușurezi tensiunea emoțională cu glume bine-intenționate despre abuz.**

➢ **Asigură supraviețuitorul că nu este responsabil pentru faptul că atacatorul și-a pierdut controlul, chiar dacă a fost prietenos cu el.** Exprimarea prieteniei, chiar și afecțiunea, nu o face pe victimă responsabilă pentru acțiunile lui care au rezultat în viol. Chiar dacă a făcut ceva „prostesc" în acel timp sau nu s-a gândit bine, nu este vina ei că a fost violată. Sunt obligat să vă amintesc de două definiții pe care le-am împărtășit cu voi, despre prost și stupid. *Prost* este când faci ceva prostesc , dar nu știi

mai bine, și faci oricum. *Stupid* este când știi mai bine, dar faci oricum.

➢ **Nu o constrânge să vorbească despre abuz. Are nevoie de timp să–și analizeze sentimentele.** Un sentiment de umilință, rușine, vină sau jenă ar putea s-o oprească să vorbească despre abuz. Forțarea ei să vorbească despre asta înainte să rezolve conflictul interior nu face decât să adâncească trauma. Mai presus de toate, nu intra în detaliile sexuale explicite ale violului care ar putea fi umilitoare pentru victimă. Pentru a trece peste sentimentele traumatice trebuie să cauți s-o ajuți să înțeleagă că este imposibil să recunoști un violator după aspect sau maniere. Violatorii vin din toate mediile sociale. Ei pot fi un străin, un coleg de muncă, un soț sau fost soț, colegi studenți, vecini, prieteni, plus cunoștințe vechi sau noi, toți sunt potențiali atacatori. Ocazia potrivită poate fi singurul catalizator necesar pentru ca abuzul sexual să apară.

➢ **S-ar putea confrunta cu sentimente de neîncredere față de toți bărbații.** Trebuie să fie asigurată că abilitatea ei de a judeca caracterul altora nu este diminuat din cauza unui comportament criminal al cuiva în care a avut odată încredere. Violatorul ei nu este reprezentativ pentru toți bărbații. De vreme ce încrederea este o parte importantă într-o relație umană, neîncrederea îi poate răpi împlinirea care se poate găsi numai într-o relație declarată.

➢ **Informeaz-o despre resursele din comunitate și din biserică care sunt disponibile s-o ajute.**

12. SITUAȚII CÂND UN BĂRBAT CREDE CĂ ESTE BINE SĂ FORȚEZE SEXUL

➢ Când a cheltuit mulți bani pe o întâlnire.
➢ Când victima este cineva cu care a avut sex consensual în trecut.
➢ Când victima are o „reputație rea" sau știe că nu este virgină.
➢ Consideră că este „dreptul" sau „datoria" tatălui.
➢ Când simte că victima îi este datoare cu o favoare.
➢ Când interpretează greșit situația.
➢ Când fata l-a invitat în oraș.
➢ Când au participat la mângâierea mutuală. Ni se spune în 1 Corinteni 7:1: „*Este bine pentru bărbat să nu se atingă de femeie!*". În Greacă scrie: „*este bine pentru bărbat să nu aprindă focul într-o femeie!*" *Aquire The Fire* ne învață: „Nu apăsa butonul pasiunii!" O dată ce focul dorinței este aprins uneori doar un singur lucru îl mai poate stinge. Niciodată să nu subestimezi puterea dorinței, deoarce ea nu are logică.
➢ Dacă sunt căsătoriți.

Profilul unui potențial violator

Veți observa că acest capitol prezintă profilul unui potențial violator. Nu toți care prezintă unele din aceste semnale periculoase în personalitatea lor sunt violatori, totuși, te atenționează să fii atent când interacționezi cu ei.

- Peste 80 % din cazuri va fi cineva pe care victima îl cunoaște, în 90 % din cazuri dacă victima este un adolescent.
- Are o bunăvoință de a împlini dorințele personale în detrimentul celorlalți.
- Deseori a fost abuzat în copilărie. Faptul că majoritatea atacatorilor au fost victime ale abuzului sexual, nu înseamnă că majoritatea victimelor ajung atacatori!
- În cea mai mare parte, arată și se poartă „normal", nu înfiorător sau nebun.
- Nu își asumă responsabilitatea pentru acțiunile lor.
- Sunt indiferenți față de răul pe care-l fac altora.
- Vor viola din nou dacă nu sunt opriți sau dacă nu primesc ajutor.
- Nu este privat de sex, de obicei are un partener sexual stabil. Un violator în serie, a fost descoperit că avea o soție și două prietene și era activ sexual cu toate.
- Provine din toate grupele sociale, economice, etnice, religioase, cât și din toate nivelele de inteligență.
- Respinge limitele sexuale.
- Îi face plăcere controlul și manipularea altora.
- Spune glume degradante și face comentarii degradante la adresa femeilor.
- Insistă să ia toate deciziile importante legate de relație.
- Învinovățește victima și își justifică acțiunile cu scuzele:

1. „Ea a cerut-o."
2. „Este în regulă, toată lumea o face!"
3. „Mi-am dat seama din felul cum se purta că vroia să o facă cu mine."
4. „Nu e mare lucru."
5. „Pot spune că i-a plăcut."
6. „Nu a durut-o deloc."
7. „Avea ochi de dormitor."
8. „Era îmbrăcată pentru sex."
9. „Nu era virgină."

- Sunt foarte posesivi și geloși.
- Crede în stereotipuri sexuale.
- Interacționează cu femeile doar la un nivel sexual, niciodată personal.
- Invadează spațiul unei femei... :

1. Cu priviri insistente…
2. Îți spune: „Honey" sau „dulceață", când nici nu te cunoaște prea bine, și...
3. Pare că-i place discomfortul tău.

- Respinge cuvântul „Nu", când îi este adresat în orice context.
- Este dominant în interacțiunea cu alți oameni, în special cu femeile.
- Au un sentiment de drept sexual când cheltuie bani pe tine.
- Interpretează diferențele de venituri, vârstă, slujbă sau statut social, o împuternicire asupra altora.

14. PAȘI PROGRESIVI SPRE UN POTENȚIAL VIOL PRODUS DE O CUNOȘTINȚĂ

Următoarea progresie nu este neobișnuită, totuși mulți violatori caută să izoleze victima și apoi să desăvârșească repede abuzul.

- **Intruziunea:** atacatorul „testează" vulnerabilitatea victimei vizate, invadându-i spațiul. Aceasta se poate prezenta sub forma unor conversații despre subiecte sensibile, sau atingeri non-sexuale nedorite care o fac să se simtă inconfortabilă. Intruziunea are loc de obicei într-un fel care nu este amenințător, dar cu toate acestea, o scot pe victima vizată din zona ei de confort.
- **Desensibilizarea:** dacă victima vizată eșuează în a se purta într-un mod asertiv pentru a-i da de înțeles atacatorului că nu-i va tolera acțiunile, ea se va obișnui cu intruziunile lui. Ea poate trage concluzia că acțiunile lui arată doar felul lui de a fi, că nu vrea să facă nici un rău și că nu este nimic greșit în ce face. Pe măsură ce se obișnuiește cu intruziunile lui, lasă garda jos.
- **Intensificarea:** intruziunea evoluează până la punctul în care devine o violare blândă, dar din cauza desensibilizării, trece neobservată sau neprovocată.
- **Izolarea:** atacatorul caută să izoleze victima vizată. Cadrul poate fi chiar unul în care victima vizată se simte în siguranță.
- **Desăvârșirea:** abuzul sexual sau violul este completat, atacatorul îl vede de obicei ca pe o „seducție forțată."
- **Negarea:** o formă de învinovățire a victimei, în care atacatorul invariabil pretinde că victima și-a „dat" consimțământul și i-a „invitat" atenția. Negările lui justifică acțiunile sale victimei, lui însuși, și celorlalți, și consolidează sentimentele de vină și confuzie ale victimei.

15. PAȘI PROGRESIVI SPRE UN POTENȚIAL VIOL PRODUS DE IUBIT

Asemănătoare cu pașii progresivi anteriori, aceste tactici sunt folosite în mod obișnuit, dar repet, mulți violatori caută să izoleze victima și să desăvârșească abuzul.

Acest capitol indică comportamentul promiscuu obișnuit în societatea seculară și creștină. Este vital să ne reamintim **mereu că** Dumnezeu în înțelepciunea lui, a declarat că toate activitățile sexuale sunt rezervate în cadrul căsătoriei. Adulterul este intimitate fără angajament. Dumnezeu a poruncit ca expresia cea mai mare a intimității să fie rezervată pentru cei care au făcut cel mai profund angajament unul față de celălalt, care este căsătoria. De ce interzice Dumnezeu activitatea sexuală în afara căsătoriei? Deoarece căsătoria este singurul cadru în care este potențial sigur. Observați că am precizat „potențial sigur". Din păcate, chiar și în cadrul căsătoriei sexul poate fi distructiv.

- **Explorarea sexuală reciprocă:** o parte importantă a relației care se dezvoltă după căsătorie. Poate avea loc în spiritul unei iubiri reciproce, de respect și de exploatare.
- **Persuasiunea sexuală a partenerului șovăitor:** aceasta este obișnuită în toate relațiile sexuale. Cel mai experimentat, aventuros, agresiv, zburdalnic, iubăreț partener caută să convingă partenera cea mai timidă, șovăitoare, să participe la diferite forme sau nivele de activitate sexuală. Nu este nimic greșit în persuasiunea sexuală atât timp cât respecți limitele partenerului. „Nu" înseamnă „Nu". Trebuie să onorezi întotdeauna sentimentele partenerei. Nu-ți forța partenerul la o activitate pe care o găsește a fi degradantă personal sau dezgustătoare.
- **Exploatarea sexuală** (vine în două forme):

1. Când partenera nu zice: „Nu" activității sexuale, dar nu zice nici: „Da". Exploatarea sexuală lasă partenerul exploatat să se simtă folosit. Distruge respectul de sine al persoanei, sentimentul de demnitate și umanitate. Când cineva folosește pe altcineva ca pe un obiect al mulțumirii sexuale, nu îi pasă de persoana respectivă și ajunge să o dezumanizeze. Ceea ce nu realizează este faptul că nu poți dezumaniza pe cineva fără să te dezumanizezi și pe tine.
2. Femeile sunt exploatatoare când schimbă favorurile sexuale pe cadouri sau întâlniri speciale. Femeile căsătorite sunt exploatatoare când le spun soților lor: „Dacă nu-mi dai ce vreau, nu primești ce vrei în dormitor." Acest mesaj transmite partenerului că nu le pasă de ei ca și persoană. Le pasă numai de ceea ce partenerul le poate da sau face pentru ele. Aceasta este de asemenea dezumanizare.

- **Constrângerea sexuală:** amenințarea cu pierderea personală dacă partenerul șovăitor nu participă în activitatea sexuală dorită. Nu este ilegal, dar este în mod sigur neetic și imoral.

1. Pierderea reputației: „dacă nu vrei, o să spun tuturor că ai făcut-o oricum."
2. Pierderea relației: „dacă nu vrei, o să mă pierzi!"
3. Pierderea angajamentului: „dacă nu vrei, mă forțezi să găsesc pe altcineva care o va face". (învinovățirea victimei)
4. Pierderea dreptății soției: „este păcat ca soția să-și refuze soțul! „Acest subiect este discutat în broșura mea *Obstacole religioase în vindecare. Pentru supraviețuitorii abuzului sexual și a violenței domestice!*

16. COMBATEREA PRESIUNII SEXUALE ȘI/SAU A CONSTRÂNGERII

Trăim într-o societate agresivă sexual în care chiar și fetele și femeile fac avansuri băieților și bărbaților. Adolescenții și adulții sunt supuși unei presiuni sexuale intense. Sunt convins că mulți cedează presiunii sexuale pentru că nu știu cum să răspundă în fața ei. Așa că am considerat înțelept să vin cu niște sugestii despre cum să faci față presiunii sexuale sau constrângerii.

- Replica: „Mă doare că te iubesc așa mult și că trebuie să mă abțin să o exprim. Mă simt așa frustrat!”

Răspunsul: „Dragostea poate fi frustrantă uneori, dar merită sacrificiul.”

- Replica: „Va face ca dragostea noastră să crească.”

Răspunsul: „Mă îngrijorează în ce s-ar putea transforma.”

- Replica: „O să ne apropie mai mult unul de celălalt.”

Răspuns: „Cum îi apropie pe cei din Hollywood?”

- Replica: „Dar orice băiat/fată o face.”

Răspuns: „Atunci du-te cu ei.”

- Replica: „Dacă o să mai fii așa rigidă, s-ar putea să mă pierzi.”

Răspuns: „Este o amenințare? Să pierd pe cineva care mă amenință este mai mult un câștig decât o pierdere.”

- Replica: „Tocmai am cheltuit 200 lei pe întâlnirea asta, îmi ești datoare.”

Răspunsul 1: „Vrei să spui că asta a fost plata pentru sex? Asta nu se numește prostituție?

Răspunsul 2: „Data viitoare cheltuiește-ți banii pe o prostiutată. O să fii sigur că primești ce vrei. ”

Răspunsul 3: „Sunt jignită! Mă tratezi ca pe o prostituată.”

- Replica: „Dar am nevoie de asta! Trebuie s-o am!”

Răspuns: „Nu, nu ai nevoie. Dacă eu pot să aștept, atunci și tu poți!”

- Replica: „Dacă mă iubești cu adevărat, o s-o dovedești.”

Răspunsul 1: „Și dacă tu mă iubești cu adevărat n-o să-mi mai ceri niciodată să fac ceva pentru care nu sunt pregătită.”

Răspunsul 2: „Dacă m-ai iubi cu adevărat, nu mi-ai cere să risc să distrug visul de a merge la facultate și de a avea o carieră, cu o sarcină nedorită.”

Răspunsul 3: „Dacă mă iubești cu adevărat n-o să mă presezi să fac ceva ce cred că e greșit.”

Răspunsul 4: „Și să risc o sarcină nedorită? Apoi ar trebui să fac avort și să trăiesc cu vina tot restul vieții mele? Și numești asta iubire?

- Replica: „Dacă nu o faci, altcineva o va face.”

Răspunsul: „Numai atât însemn pentru tine? Un corp cu care să faci sex? Nu ai nici un drept să mă folosești în felul acesta.”

- Replica: „Dar am mai făcut sex înainte, de ce nu și acum?”

Răspuns: „A fost o greșeală pe care n-am s-o mai fac.”

- Replica: „Dar toată lumea o face.”

Răspuns: „Eu nu sunt toată lumea. Și nu cred că toată lumea o face. E numai vorbărie.”

- Replica: „E așa dureros să fiu așa excitat și să nu mă eliberez. Trebuie să facem sex!”

Răspuns: „Viața este plină de durere. Obișnuiește-te cu asta!”

- Replica: „O să mă căsătoresc cu tine dacă rămâi însărcinată.”

Răspunsul 1: „Wow, hai să fim realiști! Nu sunt sigură ca vreau să mă căsătoresc cu tine și în mod sigur nu vreau să rămân însărcinată și să simt că trebuie să mă mărit cu tine!”

Răspunsul 2: „Și cum o să întreții o soție și un bebeluș după ce vom fi obligați să ne căsătorim și să renunțăm la școală? Nu prea cred!”

Răspunsul 3: „Nu sunt pregătită să mă căsătoresc și cred că nici tu!”

- Replica: Dacă vrei să fii populară, trebuie s-o faci.”

Răspunsul 1: „Greșit! Sexul nu te face popular. Am mai multe de oferit decât sexul. Oamenii te plac pentru ceea ce ești, nu pentru că ești ușuratică.”

Răspunsul 2: „Dacă chiar crezi asta, atunci nu ești bărbatul care credeam că ești!”

Cel mai bun răspuns la orice replică sexuală nedorită: „La revedere!”

Soluția? Relații interpersonale sănătoase!

- Nu este nepoliticos sau dovadă de insensibilitate să refuzi o invitație la o întâlnire. Atât bărbații cât și femeile au dreptul să refuze o întâlnire. Este greșit să accepți o întâlnire doar din politețe sau din cauza presiunii de grup, sau ca să eviți să rănești sentimentele cuiva din vinovăție sau ca să nu pari că ai prejudecăți. Cum spune Dr. Phil deseori, relațiile sănătoase au nevoie de integritate emoțională. Este jenant să fii refuzat. Dar nu trebuie să vezi refuzul ca pe o respingere, o insultă personală, sau o acțiune care are nevoie de represalii atitudinale, verbale sau fizice. Respectă dreptul fiecăruia de a spune „Nu”.
- Atenție la întâlnirile care denotă un comportament macho sau seducător, ele tind să fie foarte manipulatoare. Acest comportament este o avertizare de potențiale probleme, devine o fațadă falsă care ascunde adevărata personalitate a omului. Aceasta face comunicarea sinceră imposibilă.
- Întotdeauna amintește-ți că toată lumea, femei sau bărbați, au dreptul de a pune limite sexuale, chiar și în căsătorie. Partenerul tău poate încerca să te convingă să mergi dincolo de acele limite, dar nu are dreptul să constrângă, manipuleze, sau să forțeze o activitate nedorită. Comunică acele limite. Întotdeauna respectă dreptul celuilalt de a spune „Nu”. Niciodată nu ezita să spui celuilalt că acțiunile lui te fac să te simți confuz, inconfortabil, înfricoșat, manipulat, folosit sau exploatat.
- Relațiile din dragoste la prima vedere, de obicei experimentează implicarea emoțională și sexuală prematur. Ca o regulă, angajamentul relațional care crește treptat și se maturizează oferă mai multă stabilitate și siguranță. Luați-vă timp să vă cunoașteți mai bine unul pe celălalt înainte să vă implicați emoțional. Implicarea emoțională timpurie în relație devine deseori devastatoare și dureroasă mai târziu. Prietenia sinceră, și nu atracția sexuală și emoțiile arzătoare, este premisa pentru o relație împlinită și plină de dragoste. Majoritatea căsătoriilor impulsive, spontane, sunt condamnate la eșec, dar trebuie să recunosc că sunt și excepții. În timpul celui de-al doilea război mondial, tatăl meu a fost acasă în permisie. Ieșind într-o seară să mănânce în oraș cu un prieten, s-a îndrăgostit de chelneriță și i-a mărturisit prietenului său intenția sa de a se căsători cu ea. A invitat-o la o întâlnire chiar în

seara aceea. Și în seara aceea a cerut-o în căsătorie. Ea a râs de el, dar el a continuat s-o ceară în fiecare seară când o conducea acasă și o săruta de noapte bună. După două săptămâni, ea a acceptat. Sunt căsătoriți de 64 de ani și încă se țin tare pe poziție.

- Respectul reciproc și egalitatea este o premisă vitală pentru o relație sănătoasă. Cuplurile trebuie să aprecieze și să respecte calitățile unice reciproc și să nu caute niciodată să controloze sau să suprime acea unicitate. Împărțirea egală a privilegiilor și responsabilităților relației crează încredere și securitate emoțională.
- Acceptă faptul că toate relațiile au potențialul de a se schimba. Oamenii care au fost cândva distanți pot deveni apropiați și oamenii care au fost apropiați se pot îndepărta. Fiți sinceri în comunicarea schimbărilor în sentimentele unuia față de celălalt. Când o relație nu mai este sănătoasă emoțional, sau împlinitoare, ai dreptul s-o închei. Încheierea unei relații se poate dovedi dureroasă emoțional și derutantă, dar dacă rămâi într-o relație neîmplinitoare te poate împiedica să găsești împlinirea într-o nouă relație. Amintiți-vă chemarea la Integritate Emoțională a lui Dr. Phil: Fii sincer atât cu tine, cât și cu prietenul/partenerul.
- Preadolescenții și adolescenții ar trebui să se întâlnească cu cineva de vârsta lor. Un an sau doi diferență la această vârstă reprezintă o diferență mare de maturitate emoțională, facându-l pe partenerul mai tânăr ușor de manipulat. Cineva care este cu 2-3 ani mai mare decât un partener adolescent este de obicei extrem de nesigur. Nesiguranța lor îi face să se simtă intimidați să se întâlnească cu cineva de vârsta lor. Aceasta îi face extrem de manipulativi, și potențial abuzivi. Când fiul meu era în ultimul an la liceu a avut un prieten apropiat căruia o sa-i spun Will. Will se întâlnea cu o fată de clasa a șaptea. Într-o zi Will a venit în vizită la fiul meu, fără prietena lui. A început să vorbească despre ea, spunându-mi în detalii cât de proastă e. După ce am ascultat aceste vorbe pentru 10 minute, nu am mai putut suporta și i-am spus: „Will, exagerezi. Nimeni nu poate fi atât de prost." „D-le Paluszak, nu exagerez deloc, este chiar așa de proastă!" „Atunci asta nu spune prea multe despre gustul tău la femei. Nimeni nu ține un pistol la capul tău forțându-te să te întâlnești cu ea." Atunci a fost ultima oară când Will a mai adus-o în prezența mea. Care a fost motivația lui? În nesiguranța lui, doborârea imaginii ei îl făcea să se simtă superior.

18. SIMȚUL REALITĂȚII ÎN AUTOAPĂRARE

- În primul rând , ai încredere în instinctele tale!

Marea majoritate dintre supraviețuitorii abuzului sexual au mărturisit că înaintea atacului au avut un „sentiment ciudat". Dar au crezut că este imaginația lor și l-au ignorat. Acest „sentiment ciudat" poate fi Dumnezeu care te avertizează de pericol. Dumnezeu ne vorbește prin Duhul Sfânt. Romani 8:14 ne spune: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu." Și 1 Ioan 2:20 descrie vocea lui Dumnezeu ca o ungere din partea Celui Sfânt. Dar cum deosebim vocea Duhului Sfânt? Avem o multitudine de voci care ne vorbesc. Corpul nostru ne vorbește prin intermediul celor 5 simțuri fizice: vedere, simț, auz, gust, miros și atingere. Mintea ne

vorbește prin vocea logicii sau rațiunii. Emoțiile ne vorbesc prin sentimente. Dar care este vocea Duhului? Cum o deosebim? Societatea are un nume pentru ea, dar ei nu știu că se aplică Duhului, și anume intuiția. Noi bărbații suntem prea macho, noi nu avem intuiție. Noi avem instincte! Pot să pun pariu că fiecare din noi la un moment dat în viață, am avut un sentiment de intuiție sau instinct. Nu avea sens, dar s-a dovedit a fi așa cum am prezis.

Nu spun că nu poți să lași niciodată un prieten sau o cunoștință în casă când ești singur. Ceea ce spun este să asculți și să ai încredere în instinctele tale. Dacă simți că ceva este în neregulă, ai dreptate! Du-te într-un loc sigur și nu rămâi izolat!

- Învață să fii proactiv, nu reactiv.

Proactiv este atunci când ai un curs al acțiunii planificat dinainte. Dacă vreodată va veni ziua când vei fi în pericol, atunci pui acel plan în aplicare.

Reactiv este atunci când aștepți să se întâmple ceva, apoi încerci să faci repede un plan de acțiune. Singura problemă este că în momente de pericol, te panichezi și nu mai poți gândi limpede. Când eram la colegiu știam despre o studentă care a mers la dans într-o noapte. Când a plecat de la dans a început să meargă singură pe trotuar. Un bărbat a sărit din tufiș, a prins-o de mână și a spus: „Tu vii cu mine!" „Sigur că vin, prostuțule", i-a răspuns ea. „Așteaptă aici și mă întorc imediat. Trebuie să-i spun colegei mele de cameră că o să întârzii în seara asta." I-a dat un sărut cald, senzual și a plecat fără să opună rezistență. Înainte să se întoarcă la dans, a aranjat repede ca atacatorul ei să fie reținut până a venit poliția.

Nu și-a făcut planul acesta în momentul când atacatorul ei a sărit din tufiș și a prins-o de mână. S-a gândit la acest scenariu posibil dinainte, și când s-a aflat în pericol, și-a pus planul în aplicare. A plecat fără împotrivire și s-a dus într-un loc sigur.

- Protejează-ți spațiul: atacatorii vor „testa" deseori vulnerabiliatea unei potențiale victime...

1. Întrebând-o ceva, de exemplu: „Scuzați-mă, puteți să-mi ziceți unde e Poșta?"
2. Apoi cer ceva, de exemplu: „Trebuie să scriu asta, pot să împrumut un pix sau un creion?"
3. După ce ți-au invadat spațiul cu succes, te confruntă cu o poruncă prinzându-te de braț, de exemplu: „Nu țipa, fă doar ce-ți spun!"

Am dat exemplul acesta la o ședință cu părinții și una din mame a pălit. A împărtășit apoi cum a experiementat exact același scenariu în timpul colegiului. Se plimba prin campus într-o seară când o mașină s-a oprit lângă ea cu o singură persoană. Deschizând ușa pasagerului, a cerut indicații pentru o direcție. Când a început să i le dea, i-a cerut un pix ca să scrie. Luând un pix din poșetă, s-a întins să i-l dea prin ușa deschisă. Brusc, el a prins-o de braț și a început s-o tragă în mașină. Prinzându-i piciorul, s-a împins cu toată puterea, reușind să iasă afară și să ajungă într-un loc sigur.

- Dacă un hoț înarmat îți cere portofelul sau poșeta:

1. Nu i le da.

2. Aruncă-l cât de departe poți.

3. Sunt șanse ca să fie mai interesat de bunurile tale decât de tine și va fugi după portofel sau poșetă.

4. Dacă o face, aleargă în direcția opusă într-un loc sigur!

➢ Recunoaște faptul că drogurile sunt un factor major în abuzul sexual. În peste 90 % din abuzurile sexuale, victima sau atacatorul erau sub influența alcoolului sau drogurilor. Alcoolul distruge o substanță chimică produsă de creier numită serotonină. Serotonina contribuie direct la simțul precauției și al gândirii. Pe măsură ce bei, alcoolul începe să distrugă serotonina în sistemul nervos, distorsionând percepția, simțul atenției și judecata. Fiind sub influență, un bărbat care în mod normal ar accepta „nu" s-ar putea să nu se oprească și să abuzeze sexual o prietenă sau o cunoștință. O femeie sub influență, ar putea să nu mai discearnă sentimentul ei intuitiv care o avertizează de pericol.

Aș vrea să avertizez tinerii adolescenți că asta nu e doar o problemă a adulților. Un director de școală generală mi-a spus de o fată de clasa a cincea care a mers la o petrecere și a băut prea mult și a fost violată de o bandă.

Îmi amintesc de o prezentare despre abuz sexual și prevenire la o școală generală la clasa a șasea. După ce am dat exemplul de mai sus am spus: „Băieți, când vedeți o fată la o petrecere bând sau luând droguri, automat vă gândiți că vrea să se distreze. Aveți dreptate! Dar definiția ei pentru distracție nu include sexul!" Când am spus asta, fetele din audiență au început să aplaude. Chiar și eu am fost șocat, deoarce aplauzele lor au revelat presiunea sexuală intensă cu care aveau de-a face la o vârstă mică și vulnerabilă.

➢ Strigă, nu țipa: când țipi arăți teamă și slăbiciune. Dacă strigi arăți putere și atrage la fel de multă atenție.

➢ Nu-ți fie teamă să faci o scenă în public.

➢ Participă în luarea deciziilor la întâlniri.

➢ Întotdeauna ia liftul în loc să urci pe scări. Scările sunt un loc periculos, punctul perfect pentru infracțiuni de vreme ce puțini oameni le folosesc.

➢ Evită locurile retrase unde poți să fii vulnerabil. Ia în considerare activități de grup sau întâlniri la dublu. Asta e important mai ales la relațiile care se află la început. Este vital în toate stadiile unei relații dacă vrei să rămâi abstinent.

➢ Învață să te aperi singur.

➢ Devii agresiv când subminezi puterea altora. Ești pasiv când permiți altora să îți submineze puterea personală. Ești asertiv când îți menții puterea și te aperi singur.

➢ Fii asertiv când cineva îți face ceva ce nu îți place sau te face să te simți inconfortabil. Reacționează imediat cu o reacție negativă.

Exemple de reacții negative imediate:

1. „Ține-ți mâinile acasă!"
2. „Oprește-te! Nu îmi place asta!"
3. „Dacă nu te porți cum trebuie, plec!"
4. „Dacă nu te oprești, o să fac o scenă."

Când eram în clasa a șasea, era la noi în clasă o fată care s-a dezvoltat mai devreme. Numele ei era Patricia și pieptul ei avea mărimea 40. Toți băieții se holbau la ea și toate fetele erau geloase. Era jenată mereu pentru că era diferită de restul. Într-o zi când se schimbau clasele, un băiat a venit la ea și a lovit-o în piept și a întrebat-o: „Ce ai îngrămădit acolo?" Este un exemplu clasic de reacție negativă imediată. Avea în mână un liniar de lemn, pe care l-a rupt pe fața celui care o chinuia. Mai mult de o oră a avut semn pe față, și înainte de următoarea oră a umblat vorba prin toată școala că nu poți să te pui cu Patricia. Unii ar putea spune: „E prea violent, nu trebuia să facă asta." Dacă nu vroia să răspundă fizic, ar fi putut să răspundă verbal. Băiatul acela se baza pe faptul că ea se simțea atât de jenată și umilită, încât nu ar fi făcut sau spus nimic care să atragă atenția asupra ei. Patricia ar fi putut ușor să arunce cu masa după el strigând: „Ține-ți mâinile murdare acasa, Bozo!" Oamenii s-ar fi întors și s-ar fi holbat, dar la cine? La cel ce a umilit-o, nu la Patricia.

Este în regulă să fii nepoliticos cu cineva care te supune la presiune sexuală nedorită. Mai bine să fii nepoliticos decât să devii victimă. Dacă cineva nu-ți respectă sentimentele, atunci va trebui să i le rănești tu pe ale lui.

Un adolescent de școală generală mi-a cerut sfatul în legătură cu o problemă cu care se confrunta. Era bine făcut și „sportivii" îl chinuiau mereu apucându-l de vintre. Nu se gândea să raporteze această batjocură și hărțuire sexuală la director. Atunci i-am oferit următoarea opțiune, care a întors cărțile împotriva chinuitorilor. Data viitoare când l-au apucat, a spus cu voce tare: „Nu pot să cred! Știu că am un corp care atrage fetele ca un magnet, dar acum atrage și băieții!" De teamă să nu fie văzuți ca homosexuali, hărțuitorii au încetat imediat atacurile.

- Dacă ești atacat într-un magazin:

1. Nu-ți fie jenă să faci o scenă cerând ajutorul unui angajat.
2. Cheamă paza.
3. Spune agentului de pază să te ducă într-un loc sigur.

A fost o femeie care era hărțuită într-un mall în Ohio. Un străin se holba la ea, distrându-se de discomfortul pe care i-l crea spunându-i: „Ce s-a întâmplat, dragă? Te fac să te simți inconfortabil?" Ea s-a gândit: „Nu am venit aici să fiu tratată așa, mă duc acasă!" A pornit pe ușă afară din mall spre parcare. Hărțuitorul a prins-o din urmă și a tras-o de mână lângă mașină. Fiți atenți la cuvintele cu care o învinovățea pe victimă. „Nu ești prea prietenoasă. O să te învăț să fii mai prietenoasă." Cu alte cuvinte: „Te-am stânjenit și te-am speriat, și nu ai răspuns prea prietenos. Acum trebuie să te învăț o lecție." Dând din picioare și țipând a reușit să scape și să ajungă în siguranță înapoi în mall. Ce ar fi trebuit să facă prima dată când s-a simțit inconfortabil, era să spună unui angajat să cheme paza. Până venea paza, hărțuitorul ei ar fi plecat demult, dar ar fi putut să fie însoțită de pază până la mașină, să verifice mașina pentru ea și apoi să o vadă cum pleacă în siguranță.

- Nu striga niciodată: „Ajutor!" sau „Viol". Strigă: „Foc!"

Dacă strigi: „Ajutor", oamenii se pot gândi că aveți o ceartă între iubiți. Aceasta este o confruntare periculoasă în care să te implici. Polițiștii care răspund la apelurile de

violență domestică suferă mai multe leziuni decât la alte apeluri. Dacă strigi: „Viol", oamenilor le e teamă să se implice.

S-a făcut un sondaj în care un bărbat urmărea o femeie într-un cartier de clasă mijlocie, și ea a țipat. Oamenii au intrat în casă, au închis ușa și ferestrele. Evident această tactică nu era bună. S-au mutat într-un alt cartier și din nou au avut un bărbat care urmărea o femeie pe stradă, de data asta strigând: „Viol". Același răspuns, oamenii au intrat în casă, au închis ușile și ferestrele. Mutându-se într-un alt cartier, au repetat scena, de data asta femeia strigând: „Foc". Oamenii au ieșit din casă, au deschis ușa și ferestrele. Nu știu ce au crezut că putea să ardă în stradă, dar strigând „foc" oamenii s-au implicat. Dacă ești într-un bloc sau într-un hotel, strigă numărul apartamentului sau numărului camerei. „Foc, apartamentul 4 – C", sau „Foc, camera 307." Astfel , oamenii vor ști exact unde să acționeze.

- Dacă ești înăuntru, aruncă o veioză, o scrumieră prin geam. Dacă aș fi vecinul tău și aș lucra în curte și arunci cu o scrumieră prin geam, aș veni să văd ce s-a întâmplat. Chiar dacă nu răspunde nimeni, acțiunea îl poate speria pe atacator.
- Dacă ești răpită într-o mașină și pleacă cu viteză mică, încearcă să provoci un accident trăgând de volan și încercând să intri în altă mașină. Dacă e posibil, asigură-te că ți-ai pus mai întâi centura de siguranță. Asta va implica alți oameni automat. Atacatorul nu va vrea să schimbe informațiile de contact la locul accidentului. Poliția va fi implicată și ea când proprietarii mașinii celeilalte vor suna poliția.
- Femeile au tendința de a se urca în mașină după ce au fost la cumpărături și să se machieze, să dea telefoane, etc. Nu o face! Asta este o ocazie perfectă pentru atacator să intre în mașină pe partea pasagerului. Imediat ce ai intrat în mașină, blochează ușile, pornește mașina și pleacă.
- Dacă cineva te prinde în mașină, nu pleca! Repet, nu pleca! Statisticile FBI arată că majoritatea femeilor care au fost răpite au fost și ucise. Pune-ți centura de siguranță, accelerează repede și intră într-un obiect static. Centura de siguranță și airbagul te vor proteja, sunt șanse ca el să nu aibă centura de siguranță, și dacă stă în spate nu are airbag care să-l protejeze. În timpul acesta, desfă centura ta și fugi.
- Ponturi pentru a intra în mașină într-o parcare publică sau parcare subterană:

1. În timp ce mergi prin parcare spre mașină, prinde cheia pe inelul mare de la breloc între degetul mare și arătător. Dacă ești acostată, înjunghie atacatorul în ochi sau în gât cu cheia.
2. Uită-te în mașină în spate și în față, înainte să deschizi ușa.
3. Mulți criminali în serie își răpesc victimele, trăgându-le într-un microbuz în timp ce își descuie mașina. Dacă este un microbuz parcat lângă mașina ta, gândește-te să chemi paza să te escorteze până la mașină și să te vadă plecând.
4. Dacă un bărbat stă în apropierea mașinii tale, fă ce am scris mai sus. Mai bine să fii în siguranță decât să-ți pară rău, și mai bine paranoic decât mort.

- Atacatorii vor încerca să profite de mila ta. Criminalul în serie Ted Bundy, deseori purta un gips fals la mână și ruga o femeie să-l ajute să mute ceva în mașină. Când ea se apleca deasupra portbagajului, el o împingea înăuntru, trântea ușa și pleca

cu victima. Mai bine să fii nepoliticoasă decât să fii violată și ucisă.

➢ Dacă ești prinsă într-o mașină în portbagaj:

1. Mașinile mai noi au la portbagaj o ieșire de siguranță. Deschide portbagajul și fă semne la celelalte mașini care trec, să te ajute.

2. Dacă ești prinsă într-o mașină mai veche, rupe firele de la faruri. Poate un polițist va observa și va opri mașina pentru o verificare.

➢ M-au întrebat atât femei tinere cât și adulte: „Ce ar trebui să fac dacă au armă?" Am văzut deja că femeile care sunt răpite, sunt și ucise. Dacă nu ești în strânsoarea lor, fugi. Este greu să nimerești o țintă care se mișcă cu un pistol, sunt șanse să scapi. Chiar dacă te nimerește , nu va nimeri organele vitale. Îți amintești primul punct din acest capitol? Ai încredere în instinctele tale! Dacă instinctele tale spun să fugi, fugi! Dacă instinctele îți spun să nu fugi, nu fugi! Mă îndurerează să dau sfaturi care pun în pericol viața unei persoane. Am fost aproape să nu includ în carte acest lucru, dar ai nevoie de această informație pentru că dacă viața ta va fi vreodată în pericol, să poți face o alegere informată.

➢ Atenție la faimosul drog al violului.

Drogul violului (GHB) este un drog fără miros, fără gust, fără culoare care poate fi strecurat în băutura ta pentru a te face incapabil. Poate fi folosit atât în băuturi calde cât și în cele reci, și în băuturi alcoolice sau nealcoolice. Păzește-ți băutura tot timpul. Când ieși în oraș, toarnă-ți singură băutura și nu accepta nicodată o băutură deschisă la doză sau la sticlă. Dacă îți pui jos băutura și-ți iei privirea de la ea , arunc-o și ia-ți alta. S-a descoperit că și dacă ții în mână sticla de bere deschisă, cineva poate să-ți strecoare drogul în timp ce ești neatent. Prin urmare unii își țin degetul mare pe gura sticlei atunci când nu beau din ea. Dacă te simți amețită sau ți-e greață, nu permite nimănui să te ducă în dormitor să te întinzi până când te simți mai bine. Spune unei prietene să te ducă la urgențe și să le spună că probabil ai fost drogată. Nu te gândi că dacă mergi acasă îți revii. E posibil să fi luat o supradoză din acest drog.

➢ Nu încerca niciodată să rănești atacatorul decât dacă e un loc sigur în care să fugi să te adăpostești. O femeie era într-un lift singură. Ușile s-au deschis și a intrat un bărbat. Imediat ce s-au închis ușile s-a întins spre ea și a mângâiat-o pe sâni. Ea s-a infuriat și l-a plesnit peste față. El i-a spus: „Doamnă, m-ai rănit, acum o să te rănesc eu pe tine." A bătut-o atât de tare, încât a avut nevoie de spitalizare. Ce ar fi trebuit ea să facă era să apese pe fiecare buton la fiecare etaj. De fiecare dată când s-ar fi deschis ușa era o șansă ca cineva să urce sau ca ea să reușească să scape.

- Poartă la tine un bold. Un bold este un ac cu o perlă în capăt. Sau în loc de bold, poți să iei un ac de la florărie, de tipul celui care se pune la buchet. Poți să-l porți ca decorație, sau să-l ascunzi sub rever sau la manșetă. Nu vei provoca o rană gravă cu un bold. Dar dacă cineva te prinde și nu poți să scapi, înțeapă-l cu boldul. Șocul durerii îl poate determina să slăbească strânsoarea sau să-ți dea drumul, oferindu-ți posibilitatea să fugi. Sigur ar deveni o rană gravă dacă i-ai înfige boldul în ochi.
- Sparge-i nasul atacatorului. Lovește în sus cât de tare poți cu pumnul, lovindu-l pe atacator în nas. Lovitura probabil îi va sparge nasul, ceea ce-ți va oferi posibilitatea să scapi.

- Sprayul paralizant sau cu piper: ține-l într-un loc accesibil, să-l poți lua repede.
- Țigara poate fi o armă. Nu recomand fumatul, dar dacă fumezi, puneți degetul mare la capătul țigării. Folosind aceeași forță pe care ai folosi-o pentru a scoate tutunul din ea în scrumieră, stoarce-o în ochiul atacatorului, pe mâna lui, sau pe față.
- Înfige-i în față, ochi, mărul lui Adam sau în gât un creion, un pix, sau o pilă de unghii.
- Dacă porți pantofi cu toc cui, calcă-l cât de tare poți pe picioare. Experții spun că aceasta va exercita o tonă de presiune pe cm pătrat. Ouch!
- Prefă-te că răspunzi cu pasiune. Începe să-l săruți înapoi, apoi în timp ce-ți treci mîna prin părul lui, bagă-i degetul în ochi.
- Atenție: Dacă această tactică nu funcționează și mai târziu vrei să depui plângere împotriva atacatorului, el ar putea spune că a fost de comun acord.
- Prefă-te nebună: este intimidant să fii lângă cineva care crezi că e nebun. Un potențial violator a intrat în casa unei bătrâne. Ea i-a spus că este pisica Cheshire din Alice în Țara Minunilor și l-a invitat la ceai. Nu știa cum să iasă de acolo mai repede! Dacă ești atacată de un străin, adună-ți salivă în gât apoi dintr-o dată salivează în timp ce râzi. Vei fi mirat să vezi ce intimidant este.
- Mimează o criză de epilepsie. Mimarea nebuniei nu ar funcționa în cazul unui viol de către o cunoștință, așa că în schimb mimează o criză de epilepsie. Cazi pe jos și prefă-te că ai spasme. Parte din violatorul cunoscut îi pasă de tine, cealaltă parte vrea să te exploateze și să te rănească. Dacă crede că ai o criză, ar putea să sune la 112 să cheme ajutor medical. Adu pe cineva în scenă, care ar putea să te apere de el!
- Tehnica răzuirii. Ți-ai julit vreodată fluierul piciorului de un scaun? Atunci știi cât de dureros este. Cu partea exterioară a piciorului freacă piciorul atacatorului de la rotulă până la gleznă cât de tare poți. În același timp smulge-te de lângă el încercând să scapi.
- Prinde, sucește și trage: dacă întrebi mai multe femei ce ar face dacă cineva ar încerca să le violeze, cele mai multe răspund: „I-aș trage una la…" Atacatorul se așteaptă la această tactică. Rareori funcționează. Este o țintă greu de lovit și o țintă mică. Ouch! O lovitură în ego-ul bărbaților! În schimb sugerez să lovești în vintre cu dosul mâinii, apoi apucă, sucește și trage cât de tare poți.

Mike Royko, un scriitor la „The Patriot News", un ziar din Pennsylvania, a scris un articol intitulat: „O femeie întoarce cursul carierei unui criminal!" Scria despre un potențial violator care a intrat prin efracție în casa unei bunici în vârstă, o Doamnă Lloyd. Intrusul s-a dezbrăcat în dormitorul ei și a sărit în pat cu ea. Ea l-a apucat, răsucind și trăgând în două direcții în același timp. În timp ce Dna Lloyd se ținea tare, răsucind și trăgând la fiecare pas, intrusul a reușit să se târască pe hol până la ușă, afară înainte ca ea să-i dea drumul răsucind încă o dată. Când au ajuns la locul faptei polițiștii i-au găsit pantalonii și portofelul în dormitorul bătrânei. Când au mers acasă la el să-l aresteze, el își îngrijea rănile.

Iubesc finalurile fericite!

19. ÎN SIGURANȚĂ ACASĂ!

Violența sexuală apare cel mai frecvent în casă… în casa victimei sau în cea a atacatorului!

- Instalează lumini exterioare la care să nu ajungă intrusul.
- Asigură-te că toate ferestrele au închizători sigure. Ia în considerare grilaje sau geam dublu pentru toate ferestrele de la beci și de la primul etaj.
- Tufișurile cu spini asigură atât intimidate cât și un grad de protecție.
- Fiecare ușă ar trebui să aibă o încuietoare puternică. Ține cheile în mână dacă intri în casa goală.
- Înainte să ieși din mașină și să intri în casă verifică zonele unde ar putea sta un atacator să aștepte: în tufiș, în garaj, sub scări, între clădiri.
- Dacă locuiești singură sau cu încă o femeie folosește numai inițialele pe cutia poștală.
- Cunoaște-ți vecinii, vezi în care poți să ai încredere în caz de urgență și în care nu.
- Întotdeauna verifică cine este la ușă, înainte să deschizi. Dacă este o persoană de la servicii, cere să se identifice. Dacă ești singură și nu aștepți pe nimeni, răspunde la ușă spunând: „Răspund eu, iubitule!" Poți să iei în considerare și o înregistrare a unui lătrat de câine. Pornește înregistrarea când este un străin la ușă, și cu voce tare spune: „Liniște, băiete, liniște", apoi oprește înregistrarea și răspunde la ușă.
- Lasă luminile din casă și de afară aprinse dacă planifici să te întorci acasă târziu.

20. CONDUS DEFENSIV

- Dacă folosești transportul public:

1. Ține-ți lucrurile de valoare strâns în brațe.
2. Stai în alertă. Nu adormi!
3. Dacă ești nesigură de destinație, întreabă șoferul dacă poți să stai în față.
4. Dacă cineva te hărțuiește, nu țipa numai după ajutor. Nominalizează pe cineva și cere-i ajutorul: „Hei, tu în tricou roșu, spune-i șoferului că tipul ăsta mă deranjează."

- Ține ușile încuiate, chiar când călătorești.
- Dacă călătorești cu geamurile lăsate, nu le lăsa atât de jos încât să ajungă cineva înauntru și să te prindă. Dacă totuși cineva ajunge prin geamul deschis și te prinde, prinde-i mâna ridicând geamul cât de tare poți și cât de repede. Apoi condu până la cea mai apropiată secție de poliție. De obicei atacatorul nu mai continuă atacul o dată ce începe să țipe de durere sau de panică. Acum e sigur să lași geamul în jos pentru ca atacatorul să cadă pe asfalt în urma ta. Continuă-ți drumul fără să încetinești.

- Când treci printr-o parcare:

1. Ține cheile la îndemână pentru a avea acces rapid la ele.

2. Prinde baza cheii celei mai mari de la breloc între degetul mare și arătător cu cheia înafară. Dacă ești acostată, înjunghie atacatorul în ochi sau în gât cu cheia.

- Când mergi la mașina parcată cu căruciorul plin de cumpărături și un copil mic: Majoritatea mamelor își pun mai întâi copiii în mașină, apoi golesc căruciorul de cumpărături în mașină. Aceasta este o greșeală periculoasă. Dacă un hoț de mașini ți-ar fura mașina înainte să-ți golești căruciorul de cumpărături, o să-ți ia și copilul! Pentru siguranța copiilor, pune-i în mașină ultimii.
- Întotdeauna verifică spatele mașinii înainte să intri în ea.
- Claxonează pentru a atrage atenția dacă ești în pericol.
- Pentru cineva care este amenințat sau atacat, mașina lor este atât o cale de scăpare cât și o armă.

1. Mașina este o cale de scăpare: Evident, pur și simplu conduci și pleci dacă cineva încearcă să intre în mașină la o intersecție sau într-o parcare. Totuși, la un drum deschis sunt mai multe provocări. Dacă cineva te forțează să ieși de pe drum împingându-ți mașina într-o parte, întoarce la stânga și agață mașina atacatorului cu partea stângă a barei de protecție. Aceasta va bloca metalul față de cauciuc rezultând o frână neașteptată, incontrolabilă. Mașina atacatorului va ajunge în spatele tău și șoferul nu va mai putea să-i întoarcă roțile. Ținându-te tare de volan, dezlipește-te de mașina atacatorului accelerând rapid.

Mai este o altă cale de a forța cealaltă mașină să se oprească. Trage în fața mașinii celeilalte și încetinește treptat până ajungi într-un loc strâmt pe unde nu mai poate să treacă de tine, apoi oprește-te de tot. Pentru a aplica această tactică așteaptă până ajungi la o curbă. Frânează brusc pentru a micșora distanța dintre tine și mașina atacatorului, apoi accelerează rapid și agață partea dreaptă a mașinii lui cu partea stângă a barei de protecție. Dacă mergi într-o curbă pe partea stângă inversezi procesul, agățând partea stângă a mașinii atacatorului cu bara dreaptă. Impactul probabil va scoate mașina de pe drum. Fii pregătită să conduci înapoi după impact și asigură-te că nu apeși pe frână ca să nu pierzi din viteză.

2. Mașina ca o armă: Am văzut la știri imagini cu șoferi trași afară din mașina lor în mijlocul unei răscoale pentru că au oprit din cauza insurgenților care le blocau drumul. În atacul brutal care a urmat, au fost ori răniți grav ori omorâți. Într-un cadru de acest fel, mașina ta este o armă capabilă să genereze o forță irezistibilă. Indiferent dacă este o persoană sau o mulțime, claxonează, apoi apasă accelerația. Apleacă-te cât de mult poți la contactul cu orice, uman sau alt lucru.

- Niciodată să nu dai cu spray paralizant în mașină.
- Dacă ești vreodată implicat într-o amortizare (accident) într-un loc izolat, nu te opri. Continuă să conduci la un loc sigur, bine iluminat public, înainte să ieși să faci schimb de informații.

21. ÎNȚELEPCIUNE DE STRADĂ

➢ Când mergi pe stradă, afișează o imagine asertivă. Atacatorii caută victime vulnerabile.

➢ Un ritm lent sau o purtare nesigură atrage prădători. Un ritm mai constant, însoțit de un comportament sigur și postură, vor motiva potențialii prădători să caute o victimă mai vulnerabilă. Nu te plimba singură dacă ești supărată sau sub influența drogurilor/alcoolului.

➢ Încearcă să nu te supraîncarci cu bagaje, poșetă, sau cărți.

➢ Îmbracă-te comod, nu după stil. Multe stiluri de îmbrăcăminte, cum sunt rochiile strâmte, restricționează mișcarea trupului. Nu purta saboți, pantofi cu platformă sau tocuri când te plimbi singură. Ține minte mereu că eșarfele, lănțișoarele lungi, sunt ușor de apucat.

➢ Nu te plimba singură noaptea prin parcări sau parcuri, chiar dacă trebuie să ocolești. Nu merge pe același drum în fiecare zi.

➢ Nu trece printr-un grup de oameni care se ceartă sau pietoni. Treci pe lângă ei, sau dacă e posibil, treci strada.

➢ Fii atentă la împrejurări. Ascultă pașii din apropiere sau vocile. Dacă crezi că ești urmărită, schimbă-ți ritmul să vezi dacă își schimbă ritmul după tine. Dacă simți pericolul încearcă să ajungi la cel mai apropiat loc public iluminat.

➢ Când aștepți pe cineva în public, fii atentă la postură. Stai în echilibru, cu picioarele depărtate și mâinile scoase din buzunar. Nu te sprijini de indicatoare sau de clădiri. Ai grijă la mașinile care opresc lângă tine sau trec pe lângă tine de mai multe ori.

22. AUTOSTOPUL, MAI BINE NU, DAR DACĂ TREBUIE...

- Nu fii prea mândră sau jenată să rogi prietenii să te conducă acasă cu mașina.
- Dacă trebuie să faci autostopul, evită s-o faci noaptea.
- Fă autostopul unde este mult trafic, evită zonele izolate.
- Niciodată nu accepta să mergi cu o mașină în care sunt mai mulți bărbați.
- Ideal ar fi să mergi numai cu femei.
- Înainte să te urci în mașină verifică în spate să nu fie cineva ascuns pe bancheta din spate.
- Asigură-te că mânerul de la ușa din interior funcționează.
- Dacă este un șofer bărbat, asigură-te că are fermoarul închis la pantaloni sau că nu și-a expus zona genitală înainte să te urci în mașină.
- Nu te urca într-o mașină care are sticle goale sau deschise de bere sau altă băutură, la vedere.
- Nu accepta să mergi cu un vitezoman care s-a abătut din drum ca să schimbe

banda pentru a te lua pe tine.

- Nu accepta să mergi cu un tip care se întoarce înapoi pentru a te lua pe tine.
- Întotdeauna ține geamul deschis puțin pentru a putea striga în caz de nevoie.
- Niciodată să nu cobori exact la destinație.
- Cotul tău poate fi folosit pentru a da o lovitură grea la coaste.
- Dacă șoferul trebuie să se „oprească" undeva pe drum, coboară din mașină și nu te urca înapoi.
- Cum am punctat și în „Simțul realității în autoapărare", ai încredere în instinctele tale.
- Întreabă șoferul unde merge înainte să-i spui unde mergi tu.
- Dacă fumezi, ține o țigară aprinsă. Îți vei aminti că am arătat cum poate fi țigara o armă. Ține țigara cu degetul mare și strivește-o pe mâna sau fața atacatorului.
- Dacă ai o poșetă, ține-o în poale cu mâna stângă. Poșeta poate fi folosită pentru a bloca o lovitură din partea șoferului.
- Asigură-te că știi unde merge șoferul în caz că merge pe un „drum greșit."
- Niciodată să nu faci autostopul în afara orașului unde șoferul poate accelera la o viteză mare pe o distanță lungă fără să ajungă la un semafor.
- Niciodată nu te urca într-o mașină cu două uși.
- Niciodată nu te urca în mașină între două persoane. Întotdeauna insistă să stai la ușă.
- Întodeauna ține o mână pe mânerul ușii.
- Dacă șoferul nu are armă și este singura persoană din mașină, poți să te gândești să-l ataci. El va fi în dezavantaj pentru că va trebui să țină mașina sub control.
- Cum să sari dintr-o mașină în mișcare:

1. Asigură-te că nu este trafic.
2. Aruncă-te cu umerii înainte.
3. Ține mâna dreaptă lângă corp. Dacă încerci să amortizezi căderea cu ea, vei sfârși cu oasele rupte.
4. Bagă-ți capul între umeri și unduiește-ți corpul cînd te arunci din mașină. Picioarele te vor urma.

Vital: ultimele două sunt opțiuni care par dramatice, dar statisticile arată că marea majoritate a femeilor care au fost răpite au fost omorâte după ce au fost violate. Aceasta este o problemă de viață și de moarte.

23. ROLUL BĂRBAȚILOR ÎN PREVENIREA VIOLULUI

- Bărbații adevărați caută binele în interesul celorlalți.
- Dacă vezi o femeie care se simte rău sau a băut prea mult, sau s-a lăsat indusă într-o situație periculoasă, adună câțiva bărbați care gândesc la fel ca tine și asigură-i siguranța.
- Bărbații adevărați nu profită de puterea lor superioară sau de puterea socială

care le-a fost acordată de mediul lor de lucru sau de societate.

- Bărbații adevărați își asumă responsabilitatea pentru atitudinea sau acțiunile lor. Ei nu fac comentarii sau glume degradante despre femei. Atitudinea reflectată în asemenea comentarii sau glume face ca violența împotriva femeilor să fie acceptabilă. Dacă primesc un mesaj cu dublu înțeles de la o potențială parteneră de sex, își fac timp să descopere ce a vrut să spună cu adevărat.
- Bărbații adevărați le permit partenerelor să ia propriile decizii. Dacă o femeie este nesigură în ce privește începerea relației sexuale, constrângerea emoțională devine o formă de exploatare sexuală. În timp ce este legal, este atât neetic, cât și imoral.
- Bărbații adevărați nu presuspun niciodată că acordul pentru o formă de activitate sexuală înseamnă acordul pentru orice formă de activitate sexuală. Partenera ta ar putea fi interesată de săruturi, dar nu de atingeri. Sau poate vrea să vă sărutați, dar să nu meargă până la capăt, sau poate fi interesată de contact sexual, dar să găsească alte forme de activitate sexuală neplăcute, umilitoare sau degradante.
- Bărbații adevărați comunică dorințele și intențiile. Partenera ta trebuie să știe ce așteptări sexuale ai înainte să poată răspunde la ele.
- Bărbații adevărați separă dorințele de acțiuni. Dorințele tale pot fi dincolo de controlul tău, dar acțiunile tale nu sunt. Prin urmare, dorința sexuală nu justifică niciodată sexul forțat!
- Bărbații adevărați știu că consimțământul înseamnă că partenera are capacitatea de a lua o decizie.
- Bărbații adevărați știu că, beți sau treji, sunt responsabili pentru acțiunile lor.
- Bărbații adevărați provoacă atitudinile sociale predominante care implică faptul că este acceptabil să degradezi, exploatezi, abuzezi sau violezi o femeie.

24. COMPETENȚE PĂRINTEȘTI

La sfârșitul fiecărei lucrări despre abuz ofer posibilitatea ca oricine dorește rugăciune personală să vină în față. După ce termin slujirea, majoritatea supraviețuitorilor au o singură cerere de rugăciune. Lucrarea mea i-a făcut să realizeze că competențele părintești de până atunci au fost abuzive. Una din cele mai mari nevoi ale trupului lui Hristos este să audă predici și lecții despre competențele părintești. Aceasta nu trebuie să ne surprindă. Unde învățăm aceste abilități de creștere a copiilor? De la părinții noștri. Aceste competențe părintești disfuncționale ajung să fie transmise de la o generație la alta. Nu mă înțelegeți greșit, sunt excepții. Am cunoscut părinți excepționali care proveneau din familii disfuncționale oribile și am cunoscut părinți groaznici care proveneau din familii excepționale. Dar în mare parte, imităm competențele părintești ale celor care ne-au crescut. De aceea consider înțelept să prezint următoarele ponturi despre parenting pozitiv.

Construiește încrederea de sine a copilului tău:

- Recunoaște când copilul tău face ceva bun, nu doar prin corectarea lui când

greșește ceva. Când fiul meu cel mai mic era copil mic, s-a întâmplat ca tatăl meu să fie prezent când l-am corectat într-o zi. Mi-a spus: „Fiule, ai procedat bine. Ai fost ferm, totuși iubitor. Dar îți dai seama că de fiecare dată când îl corectezi pentru ceva greșit, trebuie să-l lauzi de fiecare dată când face ceva bun?" Instantaneu mi-am dat seama că avea dreptate. Am învățat mai târziu că psihicul uman este atât de fragil, încât are nevoie de o duzină de afirmații pozitive pentru a compensa fiecare lucru negativ pe care îl aude. Nu pot să-mi dau seama cum a devenit tata atât de înțelept între timp, pentru că pe mine nu m-a crescut așa. Totuși, și în ziua de azi sunt recunoscător pentru această picătură de înțelepciune părintească.

Dacă tot ce facem este să îi criticăm pe copii și niciodată nu îi lăudăm, în final vor crede că indiferent cât se străduiesc, nu pot să ne facă pe plac. Concluzia lor este deseori „de ce să îmi mai bat capul?"

Același scenariu se poate întâmpla și la locul de muncă. Dacă șeful tău te critică întruna, în final vei ajunge în punctul în care vei renunța să mai încerci.

- Laudă-ți copilul pentru că a încercat, nu doar pentru că a reușit să facă ceva. Învățăm atât din eșecuri, cât și din succesuri.
- Cât de mult posibil, împuternicește-i pe copiii tăi, incluzându-i în deciziile care le afectează viața.
- Dă-le responsabilități potrivite vârstei lor.
- Exprimă dragoste necondiționată. Copiii trebuie să știe că și atunci când fac alegeri greșite și te dezamăgesc, totuși dragostea ta necondiționată pentru ei nu s-a schimbat.
- Acceptă-ți copiii așa cum sunt. Copiii pot avea trăsături de personalitate asemănătoare cu ale tale, dar vor avea și trăsături contrastante.
- Încurajează speranțele, visele copiilor tăi și când este posibil lasă-i să-și satisfacă curiozitatea.

Dezvoltă competențe bune de comunicare:

- Fii sincer cu soțul/soția ta și cu copiii, și încurajează sinceritatea.
- Stabilește contact vizual cu persoana cu care vorbești. Oferă-le atenția ta neîmpărțită.
- Ascultă, nu te lăsa distras de faptul că vorbești cu un copil.
- Folosește un vocabular pe care copilul să-l înțeleagă.
- Încurajează întrebările pentru a stabili claritatea.
- Acceptă greșelile ca o parte din învățare. Atât părinții, cât și copiii trebuie să recunoască greșelile.

Managementul comportamentului:

- Stabilește niște rutine ale familiei, și fii consecvent și corect în reguli, așteptări și consecințe.
- Pune-ți așteptări realiste bazate pe vârsta și abilitățile copilului tău.
- Asigură-te că toți cei care au grijă de copii, au aceleași așteptări.
- Consecințele trebuie să fie potrivite cu „infracțiunea". Nu exagera sau

reacționa greșit.

- Permite copiilor să experimenteze consecințele naturale ale acțiunilor lor.
- Oferă recompense pentru comportament pozitiv, și fii consecvent în acordarea recompenselor și consecințelor.

Crează exemple pozitive de urmat:

- Învață-l pe copilul tău toleranța. Ține minte, copiii învață din felul cum te porți tu, nu numai din ce le spui. Ai grijă cum te porți când nu ești de acord cu cineva sau când ești furios.
- Tratează copiii cu respectul pe care-l așteptai tu când erai copil.
- Fii exemplu bun în a avea o părere diferită sau a fii furios.
- Învață copiii să rezolve o problemă, lăsându-i să te vadă pe tine cum o faci.

Dacă nu ai resurse umane de a învăța aceste lecții în casă, procură filme de la *Focus On The Family*.

Cum poți ajuta:

- Achiziționează competențe părintești pozitive.
- Confruntă-ți propriile sentimente și comportamente negative.
- Învață să recunoști semnele avertizatoare ale abuzului copiilor.
- Învață să recunoști semnele unei personalități abuzive.
- Niciodată să nu disciplinezi copiii când ești furios.
- Învață-i pe copii comportamente potrivite pentru ei, și de la alții.
- Învață-i pe copii ce să facă când nu se simt în siguranță.
- Învață-i pe copiii tăi limitele fizice potrivite.
- Învață-i pe copii diferența între secrete bune și rele.
- Fii consecvent. Inconsecvența crează nesiguranță.
- Asigură-te că copilul tău știe că ești mereu acolo să-l asculți și să-l sprijinești.
- Ascultă și află de ce copilul nu vrea să fie cu cineva.
- Participă la activitățile copilului tău și cunoaște-i prietenii.
- Încearcă să determini cauza unor anumite comportamente și atitudini schimbate, și observă dacă copilul arată cunoștințe sexaule premature.
- Fii protectiv când cineva arată mai mult interes față de copilul tău.

26. SETĂRI AUTOMATE

În încheiere vreau să împărtășesc un e-mail pe care l-am trimis unui pastor local care mi-a spus odată: „Nu suntem confortabili să adresăm această problemă...” Nu am primit nici un răspuns la acest e-mail.

„Iubiții Domnului:

Realizez că Domnul mi-a dat un zel pentru o lucrare pe care mulți din sfinții și

conducătorii spirituali nu îl împărtășesc, de fapt este chiar nepopular în majoritatea cercurilor bisericești. Mai mult de un pastor mi-a spus că irosesc chemarea Domnului pentru viața mea, că El n-ar chema niciodată pe cineva la o astfel de lucrare.

Asta înseamnă că sunt zile când sunt ca un ghimpe în coaste. De mai multe ori soția mea, Debbie, mi-a spus: „Lasă Joe, nu au nevoie de predică." Totuși, mă simt obligat de Domnul să împărtășesc cu voi următoarele gânduri.

Mai întâi trebuie să pun o fundație scripturală. În Deuteronom 30:19 Dumnezeu declară: *„Iau azi cerul şi pământul martori împotriva voastră că ţi-am pus înainte viaţa şi moartea, binecuvântarea şi blestemul. Alege viaţa, ca să trăieşti, tu şi sămânţa ta."* Pare ciudat că Dumnezeu trebuie să poruncească poporului său să aleagă viața sau binecuvântarea. Care om sănătos mintal, ar alege moartea sau blestemul? Apoi am realizat că, la fel ca și calculatoarele, avem în construcția noastră anumite setări automate. Dacă nu alegem viața, prin omisiune alegem moartea, dacă nu alegem binecuvântarea, prin omisiune, alegem blestemul. Și este o lege neschimbată: fie că realizăm sau nu, câștigăm sau pierdem prin ceea ce alegem și în mod tragic, fie că realizăm sau nu, prin omisiune nici o alegere nu devine o alegere.

Această lege predomină în fiecare dimensiune a vieții noastre spirituale. De exemplu, în Romani 10:2 ni se poruncește să nu ne conformăm lumii acesteia, ci mai degrabă să ne trasformăm prin înnoirea minții noastre. Nici un copil al lui Dumnezeu nu ar alege deliberat să se conformeze chipului lumii acesteia, totuși, dacă nu alegem să fim schimbați prin înnoirea minții noastre cu Cuvântul Lui Dumnezeu, atunci prin omisiune, ne conformăm lumii acesteia.

Romani 6:13 ne spune: *„Să nu mai daţi în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca nişte unelte ale nelegiuirii; ci daţi-vă pe voi înşivă lui Dumnezeu, ca vii, din morţi cum eraţi; şi daţi lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe nişte unelte ale neprihănirii."* Dacă nu ne dăm lui Dumnezeu ca instrumente ale neprihănirii, atunci intervine omisiunea și ne predăm ca instrumente ale neprihănirii păcatului.

Chiar și darul de salvare al lui Dumnezeu este legat de această lege. Dacă nu acceptăm să-l primim pe Isus ca Domn și Salvator, prin omisiune alegem o eternitate în iad. În mod tragic mulți oameni nu realizează că omisiunea le dictează cursul vieții. Din nou, câștigăm sau pierdem prin ceea ce alegem.

Aceasta mă duce la ceva ce mi-au spus multe biserici: „Nu suntem confortabili să adresăm problema abuzului sexual și prevenirea lui, copiilor și tinerilor bisericii noastre. Nu suntem interesați de lucrarea voastră." Știu că nu fac această alegere în mod conștient, dar când omisiunea intervine, afirmația lor devine: „Suntem mai confortabili să-i lăsăm pe copiii și tinerii din biserica noastră vulnerabili față de violența sexuală, decât să le vorbim despre abuzul sexual. În consecință, vom ignora această epidemie în societatea noastră." Și fără să greșesc, pot să garantez că în fiecare biserică de orice mărime sunt copii și tineri care au fost sau sunt abuzați de prădători sexuali. Cel ce are urechi să audă ce spune Duhul.

Nu mă bucur să împărtășesc aceste adevăruri cu dumneavoastră, mă rog să fiu călăuzit

de Duhul și nu de sentimentele mele. Vă rog să vă rugați ca Domnul să rupă aceste legături de teamă care împiedică biserica Lui să împlinească responsabiliatea sfântă de a proteja oile Lui. Mulțumesc.

Cu umilință și rugăciune, Joe Paluzsak!"

Nu am primit nici un răspuns la acest email.

27. MANDATUL UNUI COPIL

Era un serviciu de după-amiază. Slujisem adulților despre subiectul abuzului sexual și prevenire. Aproape o duzină de oameni au venit în față pentru rugăciune. Am văzut-o pe ea, așteptând răbdătoare, practic ascunsă printre adulți. Sunt groaznic la aproximarea vârstei unui copil, probabil avea vreo 10 ani. Era blondă cu ochi albaștri și avea un ten de piersică. Părea să fi fost îmbrăcată cu hainele bune de duminică de către mamă sau bunică, dar aparențele pot fi înșelătoare. Pastorul ei mi-a spus ulterior, că nu a îmbrăcat-o nimeni, ea singură a început să vină la biserică, și nu a lipsit la nici un serviciu.

Cu inima frântă de ceea ce anticipam că voi auzi, am îngenunchiat într-un picior și am întrebat-o pentru ce dorește rugăciune. Fără nici o lacrimă în ochi, doar un ușor tremur în vocea ei, mi-a spus că lucrurile despre care am vorbit în seara aceea i-au fost făcute ei. O furie s-a ridicat în mine. Pentru moment am tânjit după vremurile Vechiului Testament când prădătorii sexuali erau omorâți cu pietre pentru păcatele lor. Apoi Duhul Sfânt mi-a insuflat cuvintele lui Hristos din nou în inima mea: „cel ce este fără păcat să arunce primul cu piatra." Tăcut și șovăitor, am ridicat strigătul lui Avraam înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu când a mijlocit pentru Sodoma și Gomora.

Cu blândețe, am luat-o de mână și am întrebat-o dacă este în siguranță. M-a asigurat că atacatorul ei a fost arestat, că ea stă într-o casă adoptivă și că primea consiliere. Am întrebat-o: „Ce pot să fac pentru tine?" „Roagă-te pentru mine, mi-a șoptit. Roagă-te ca durerea să dispară, roagă-te să nu se mai întâmple niciodată și te rog, a mai adăugat, nu te opri niciodată să te rogi."

Am simțit de parcă Dumnezeu și-a înnoit chemarea și trimiterea în viața mea prin cuvintele ei. Am făcut o pauză și mi-am înălțat inima în rugăciune înaintea Domnului: „Nu mă lăsa niciodată să uit ce este în joc, Doamne. Pune sabia cu două tăișuri care este Cuvântul Tău în mine care împiedică lucrarea ta în și prin mine, în numele lui Isus, Amin."

Nu sunt mândru de faptul că nu am fost mai ferm în expunerea eșecului bisericii de a confrunta această epidemie de abuz sexual și violență domestică și la întâlniri ce sunt atât de prevalente în societate, dar și în biserici. Dumnezeu mi-a arătat clar că este timpul să scot mănușile de copil. Gata cu ocolișurile în jurul acestui subiect delicat de teamă să nu fiu ofensat sau greșit înțeles. În Ezechiel 3: 17- 21 ni se spune că dacă nu-i avertizăm pe cei răi că sunt în păcat, atunci sângele lor va fi peste mâinile noastre. Dar dacă îi avertizăm și ei nu ascultă, suntem nevinovați de sângele lor.

Prin acest pasaj Dumnezeu mi-a făcut cunoscut faptul că mă fac părtaș la eșecul

bisericii dacă nu spun avertismentul profetic pe care mi l-a dat. Fie ca toți cei ce au urechi să audă, ceea ce ne spune Duhul Domnului, în numele lui Isus. Amin!

28. HARUL PROTECTOR AL LUI DUMNEZEU

Vreau să închei vorbind despre harul protector al lui Dumnezeu. Aceasta s-ar fi potrivit în capitolul despre „Simțul realității în autoapărare", dar am simțit că merită un capitol întreg. Este doar potrivit, nu este nimic „obișnuit" la Dumnezeu.

În mai multe ocazii în care am vorbit despre „Simțul realității în autoapărare", au venit creștini la mine să-mi spună că „nu sunt de acord cu această învățătură. Când te prefaci nebun, depinzi de înțelepciunea umană în loc de protecția divină a lui Dumnezeu." Această problemă are două fețe. Pe o parte vedem că au fost vremuri când copiii lui Dumnezeu au fost învinși numeric de armatele inamice. Dumnezeu le-a insuflat o frică supranaturală în inimile dușmanilor și au părăsit câmpul de luptă panicați. Sunt sigur că, mai târziu, când stăteau în jurul focului, se întrebau: „de ce ne-am panicat și am fugit? Israeliții erau la fel de neajutorați ca niște oi duse la tăiere."

Ceea ce nu știau ei era că Dumnezeul Atotputernic al lui Israel era Protectorul lor Atotputernic. Acest principiu este aplicabil copiilor lui Dumnezeu și astăzi. Romani 8:36-37 ne spune: „*… Din pricina Ta suntem daţi morţii toată ziua; suntem socotiţi ca nişte oi de tăiat. Totuşi, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.*"

Pe de altă parte vedem că Dumnezeu folosește una din tacticile pe care le-am prezentat în „Simțul realității în autoapărare" pentru a-l proteja pe regele David de la moarte sigură.

1 Samuel 21:10-15:

„*David s-a sculat şi a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achiş, împăratul Gatului. Slujitorii lui Achiş i-au zis: <Nu este acesta David, împăratul ţării? Nu este el acela pentru care se cânta jucând: „Saul şi-a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?>. David a pus la inimă aceste cuvinte şi a avut o mare frică de Achiş, împăratul Gatului. A făcut pe nebunul înaintea lor; făcea năzdrăvănii înaintea lor; făcea zgârieturi pe uşile porţilor şi lăsa să-i curgă balele pe barbă. Achiş a zis slujitorilor săi: <Vedeţi bine că omul acesta şi-a pierdut minţile; pentru ce mi-l aduceţi? Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceţi pe acesta şi mă faceţi martor la năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?>*"

Apoi Regele Achiș l-a trimis pe David de acolo. Dacă Dumnezeu a putut să-l protejeze pe David prin metode „nespirituale" ca aceasta, atunci cu siguranță poate să ne protejeze și pe mine și pe tine la fel.

De câte ori vorbesc despre conștientizarea și prevenirea abuzului, închei cu următoarea rugăciune:

„Tată, Tu ne-ai invitat să venim cu îndrăzneală la Tronul Tău plin de Har și ai promis că acolo vom primi îndurare și ajutor la vreme de nevoie. Cu Numele lui Isus pe buze,

acceptăm invitația ta. Isus ne-a învățat în Ioan 14:26 că Duhul Sfânt ne va aminti tot ce ne-a spus El. Cer ca oricine care m-a ascultat, adult sau copil, s-ar afla în pericol, să îi aduci aminte, prin ungerea Duhului Sfânt, tactica pe care au învățat-o ca să-i apere. Dacă asta dă greș, mă rog să pui o frică supranaturală în inima celui ce vrea să le facă rău, cauzându-le oprirea atacului și fuga de la locul faptei panicat. Și nu în ultimul rând , te rog să-i păzești de gânduri carnale, atitudini sau acțiuni care periclită societatea noastră, și să construiești legături puternice de sfințenie și puritate în viața lor pentru ca ei să trăiască o viață care să te glorifice. Pe scurt, mă rog ca Dumnezeul nostru Atotputernic să fie Protectorul nostru Atotputernic, în numele lui Isus. Amin!"

Când eram pastor, mă rugam această rugăciune peste biserica mea zilnic. Încă mă rog zilnic pentru familia mea înainte să mă dau jos din pat dimineața și înainte să mă culc seara.

Partea a 2-a

În Pat cu Dușmanul - **Un film popular, având-o în rol principal pe Julia Roberts, compară viața alături de o personalitate violent-abuzivă cu...** *A te Culca cu Dușmanul.*

1. Exemple din Scriptură **59**
2. Epidemia violenței domestice și a violenței la întâlnire **61**
3. Motivația și cauza din spatele abuzului **62**
4. Forme ale violenței domestice și ale violenței la întâlnire **63**
5. Toxicomania și violența domestică **70**
6. Caracteristicile bărbaților abuzivi **71**
7. 12 metode prin care poți afla dacă partenerul tău ar putea deveni un abuzator **72**
9. Victima și abuzatorul **73**
10. Siguranța personală cu un abuzator **74**
11. Punând o bază pentru a pleca **75**
12. Lista de urgență: ce trebuie să iei cu tine când pleci **75**
13. Ești în pericol imediat? **76**
14. Indicații generale pentru a părăsi o relație abuzivă **77**
16. Plan de siguranță în caz că ești urmărită **79**
17. Efectele abuzului asupra personalității umane: **82**
18. Impactul caselor abuzive asupra copiilor **83**
19. De ce rămân femeile **84**
20. Profilul unei potențiale victime **86**
21. Comportamentul supraviețuitorilor violenței domestice **87**
22. Psihologia sindromului femeii bătute **88**
23. Mituri sociale și distorsiuni **89**
24. Motivația spirituală din spatele abuzului **92**
25. Soluția lui Dumnezeu la abuz... Dragostea! **95**
26. Profilul unui potențial abuzator **101**
27. Provocare de încheiere **106**

1. EXEMPLE DIN SCRIPTURĂ DE FAMILII CREȘTINE CARE AU SUFERIT TRAUMA VIOLENȚEI DOMESTICE

În primul rând , trebuie să ne uităm la definiția din Scriptură a abuzului. Mă adresam unui grup de doctori și le vorbeam despre un adăpost pentru victimele violenței domestice, deschis în regiunea lor, când unul dintre ei m-a rugat să definesc abuzul. Am rămas fără cuvinte. Nu mai auzisem definiția abuzului și eu ar fi trebuit să fiu „expertul"!

Duhul Sfânt a vorbit inimii mele și a spus: „Toate lucrurile trebuie să fie pentru zidire". Am recunoscut aceste cuvinte din 1 Corinteni 14:26 și știam că „zidire" înseamnă „a ridica", deci am răspuns: „Abuzul este orice care doboară personalitatea umană, în loc să o ridice!" Aceasta a rămas definiția mea din acele momente. În cercurile creștine, prezint povestea de mai sus, în cercurile seculare, doar dau definiția. Ambele grupuri sunt de acord în mod unanim cu această definiție."

Nu am găsit versete care să trateze în mod specific violența domestică. Totuși, Psalmii revelează tumultul emoțional pe care îl experimentează supraviețuitorii, în mod special prin cuvintele regelui David, care a trecut prin trauma de a fi trădat de cei mai apropiați lui!

Psalmii 55:4-8: *„Îmi tremură inima în mine şi mă cuprinde spaima morţii, mă apucă frica şi groaza şi mă iau fiorii. Eu zic: „O, dacă aş avea aripile porumbelului, aş zbura şi aş găsi undeva odihnă! Da, aş fugi departe de tot şi m-aş duce să locuiesc în pustiu. – (Oprire) Aş fugi în grabă la un adăpost de vântul acesta năprasnic şi de furtuna aceasta."*

O supraviețuitoare, căreia, i-am arătat acest pasaj, a rămas înmărmurită de șoc și necredință asupra cuvintelor: „Wow, Dumnezeu și-a pus degetul pe pulsul sufletului meu!"

Psalmii 55:12-14 şi 20-22:

„Nu un vrăjmaş mă batjocoreşte, căci aş suferi: nu potrivnicul meu se ridică împotriva mea, căci m-aş ascunde dinaintea lui. Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce şi prieten cu mine! Noi, care trăiam împreună într-o plăcută prietenie şi ne duceam împreună cu mulţimea în Casa lui Dumnezeu! Ei pun mâna pe cei ce trăiau în pace cu ei şi îşi calcă legământul. Gura lor este dulce ca smântâna, dar în inimă poartă războiul: cuvintele lor sunt mai alunecoase decât untdelemnul, dar, când ies ele din gură, sunt nişte săbii. Încredinţează-ţi soarta în mâna Domnului, şi El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit."

Putem vedea, în acest caz, că poate fi vorba despre o familie care merge la biserică în mod regulat. Nu este ceva neobișnuit ca atacatorul să fie într-o poziție de conducere!

Fraza „își calcă legământul" din versetul 20 este vitală. Un legământ este bazat pe încredere; un contract este bazat pe lipsa încrederii.

A fost o perioadă în istoria acestei țări, când milioane de dolari din afaceri, zeci de milioane după standardele de azi, erau administrați pe baza unei strângeri de mână. Când doi oameni băteau palma pentru o afacere, ei intrau într-un legământ. Cuvântul lor era garanția. Mai degrabă ar fi murit decât să-și încale cuvântul.

În societatea de azi, cuvântul unui om nu mai valorează nimic. Avocații încheie contracte pentru a-ți proteja interesele.

Căsătoria este un legământ al încrederii, făcut înaintea lui Dumnezeu, că îți vei trăi viața pentru a împlini o altă ființă. Ce legământ minunat! Violența domestică este trădarea cea mai crudă, deoarece violează acest legământ sacru.

Din păcate ar trebui să asemăn multe căsnicii cu relația care există între o căpușă și un câine. Căpușa nu este interesată de binele câinelui, este preocupată doar de ceea ce poate să extragă din el! Și din păcate există și astfel de căsnicii, unde sunt două căpușe și nici un câine; ambii vor să ia, dar nici unul să ofere!

Versetul 22 descrie cuvintele lui ca niște săbii ascunse. Ce fel de abuz ar fi acesta? Așa este, abuz verbal, cea mai puțin recunoscută formă de abuz din țara noastră, în ziua de azi. Cântecul de copii: „Bețe și pietre îmi pot rupe oasele, însă cuvintele nu mă vor răni niciodată" este o minciună din adâncul iadului. Oasele rupte se pot vindeca; rănile cuvintelor pot avea efecte o viață întreagă!

Psalmii 64:1-4: *„Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, când gem! Ocroteşte-mi viaţa împotriva vrăjmaşului de care mă tem! Păzeşte-mă de uneltirile celor răi, de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuiţi! Ei îşi ascut limba ca o sabie, îşi aruncă vorbele lor amare ca nişte săgeţi ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat: trag asupra lui pe neaşteptate, fără nicio frică."*

Versetul 3 aseamănă limba abuzatorului cu o sabie, și cuvintele lui amare cu niște săgeți. Din nou, indică abuzul verbal.

În versetul 1 David spune o rugăciune interesantă: „Ocroteşte-mi viaţa împotriva vrăjmaşului de care mă tem!" David nu se ruga pentru protecție împotriva dușmanului, ci pentru protecție împotriva fricii de dușman. De ce? Deoarece știa că dușmanul lui nu avea nici o autoritate asupra lui, doar dacă ar fi cedat de frică. Ca și băiat tânăr era neînfricat când l-a confruntat pe Goliat, care era uriaș. Tot Israelul se uita la acest uriaș cu teroare și spunea: „este prea mare să-l lovim." David s-a uitat la el prin credință și a spus: „este prea mare să-l ratez."

Oricum, în Psalmii 64:1 David realizează că este prins în lațul fricii. Și când ești prins în lațul fricii ești prins de o forță spirituală care nu este de la Domnul.

2 Timotei 1:7 ne spune: *„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă."*

Frica este opusul credinței. Evrei 11:1 spune că, credința este esența lucrurilor nădăjduite, o dovadă a lucrurilor nevăzute. Deci, frica este esența lucrurilor teribile, o dovadă a opresiunii nevăzute.

Îmi place să definesc frica ca pe o cameră întunecată a vieții tale în care toate negativele sunt developate. Cum distrugi negativele? Simplu, le expui la lumină. Și distrugi negativele din camera întunecată a vieții tale expunându-le la lumina Cuvântului glorios al lui Isus Hristos, mai specific a dragostei Sale. 1 Ioan 4:18 proclamă: *„În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; şi*

cine se teme n-a ajuns desăvârşit în dragoste."

Pe măsură ce experimentezi realitatea dragostei lui Dumnezeu în viaţa ta, ea va distruge chinul fricii, chiar şi chinul care este rezultatul relaţiilor abuzive. Pe scurt, dragostea lui Dumnezeu este mai mare decât chinul Satanei. Îndrăzneşte să te ridici, îndreaptă-ţi umerii, uită-te drept în ochii satanei şi proclamă-ţi declaraţia de independenţă: „Satan, eu sunt copil de Dumnezeu. Lumina Lui mă înconjoară, dragostea Lui mă învelește, prezenţa Lui mă păzeşte, puterea Lui mă ocroteşte, şi oriunde m-aş duce, Dumnezeu merge cu mine!" Apoi începe să-L lauzi pe Dumnezeu şi să-i mulţumeşti pentru dragostea Lui pentru tine. În timp ce vei face asta, realitatea dragostei Lui va distruge chinul fricii de orice formă, tip, fel din viaţa ta!

2. EPIDEMIA VIOLENŢEI DOMESTICE ŞI A VIOLENŢEI LA ÎNTÂLNIRE

- Peste 50% din femeile americane vor fi bătute la un moment dat în viaţa lor.
- Peste 30% din femeile ucise din Statele Unite mor sub mâna soţului sau prietenului lor.
- Este mai probabil ca o persoană să fie bătută, rănită, sau omorâtă în propria casă, de către un membru al familiei, decât în orice alt loc sau de către oricine altcineva.
- Un chestionar al departamentului de justiţie indică faptul că una din 12 femei vor experimenta teroarea de a fi urmărite.
- Este mai probabil ca violenţa domestică să apară seara sau în timpul week-end-ului când este mai multă interacţiune în familie.
- Este imposibil să opreşti abuzul încercând să fii partenerul „perfect."

Următoarea mărturie este primită de la unul din workshopurile mele:

Un bărbat a venit acasă de la serviciu într-o seară la ora 5 fix. Soţia lui scotea cina din cuptor. El s-a năpustit în bucătărie, a doborât-o la pământ, apoi stând deasupra soţiei lui i-a spus: „Urăsc să-ţi fac asta, dar dacă aş avea cina pe masă când vin acasă de la serviciu, aşa cum ar trebui, nu aş fi nevoit să te bat." Observaţi învinovăţirea victimei. Abuzatorul mereu învinovăţeşte victima, nu este niciodată vina victimei! Putem ghici cu toţii ce avea pe masă seara următoare la ora 5, nu? Cina lui, doar că el nu a venit direct acasă de la serviciu, ci s-a dus la bar cu amicii lui. Bineînţeles că nu a sunat-o pe soţie să-i spună asta, doar e adult. Nu trebuie să dea socoteală nimănui. Nu a venit acasă până nu s-a închis barul la ora 2 noaptea. Când a intrat în casă şi-a văzut cina pe masă. Năpustindu-se pe scări, şi-a târât soţia din pat şi a bătut-o cu brutalitate ţipând: „Cum îndrăzneşti să-mi serveşti cina rece?"

Este evident că îi cere imposibilul. Nu este posibil ca ea să se ridice la nivelul nerealist al aşteptărilor lui.

- În aproape 70% din familiile în care femeile sunt bătute, sunt bătuţi şi copiii.

- Victimele abuzului folosesc deseori alcool și/sau droguri pentru a amorți durerea emoțională și pentru a face față chinului fricii permanente.
- Dacă un cuplu stă împreună în timpul consilierii pentru abuz fizic, pericolul potențial va crește dramatic pentru victimă.
- Potrivit unui chestionar din 1993, 20 % din toți americanii cred că sunt circumstanțe în care lovirea partenerului este atât potrivită cât și acceptabilă.

Pentru a-și abuza familia, o persoană trebuie să creadă că este corect moral ca ei să-și controleze familia prin abuz. Aceasta, în schimb, ar face să fie imoral ca membrii familiei să opună rezistență. Abuzul este, deci, o pedeapsă potrivită pentru neascultarea lor. Din cauza acestei credințe, ei nu se așteaptă la nici o pedeapsă din partea societății, și sunt înfuriați dacă suferă orice consecință negativă pentru acțiunile lor.

Chiar și societatea îmbrățișează uneori această mentalitate. O membră a unei biserici pe care am păstorit-o, era căsătorită de peste 20 de ani cu o personalitate abuzivă. În timpul acela o bătuse de 5 ori. Aceasta poate părea tolerabil pentru unii, dar de 5 ori este prea mult. Bineînțeles că abuzul mental, emoțional și verbal erau constante. În final a bătut-o de prea multe ori. Cu ajutorul meu, l-a părăsit. Următoarea săptămână s-a întâlnit cu o cunoștiință comună, care i-a spus, judecând-o: „Nu știu ce ai făcut pentru a-l determina să explodeze în felul acesta, dar trebuie să fi fost groaznic."

3. MOTIVAȚIA

Motivația din spatele oricărui abuz este controlul. Abuzatorul unui atac sexual nu este excitat de aspectul fizic al victimei, deci abuzul sexual nu este o infracțiune din pasiune. Este o infracțiune a degradării, violenței și controlului. În multe cazuri genul nu este o problemă. Iată un exemplu din viața reală care confirmă acest lucru. Un grup de bărbați s-au dus într-un parc unde se știa că stau homosexuali. Grupul a violat un homosexual. La sfârșit unul din ei a spus: „Asta o să te învețe cât de greșită este homosexualitatea". Întrebarea este, cum putea un grup de bărbați să violeze un homosexual și să nu se considere pe ei înșiși homosexuali? Nu au fost excitați de genul victimei. Dacă erau, ar fi fost homosexuali. Mai degrabă, au fost porniți de degradarea violentă și controlul pe care-l aveau asupra victimei.

Cauzele din spatele abuzului?

Cauzele sunt rareori fiziologice, și nici folosirea alcoolului nu cauzează apariția violenței. Alcoolul și substanțele chimice sunt deseori asociate comportamentului abuziv, și folosirea lor poate fi determinată ca „factori". Totuși, problemele comportamentului violent nu sunt cauzate de alcool sau substanțe chimice. Violența este un comportament învățat sau un răspuns învățat față de stres, frustrare și mânie, și este trecută de la o generație la alta. Într-un context mai larg, este rezulatul unei puteri inegale dintre atacator și victimă.

4. FORME ALE VIOLENȚEI DOMESTICE ȘI ALE VIOLENȚEI LA ÎNTÂLNIRE

De vreme ce abuzul sexual poate apărea în căsnicie sau la o întâlnire, le-am inclus în această secțiune!

- **Definiția de bază a abuzului sexual:** orice contact sexual nedorit cum ar fi...
- **Expunerea indecentă:** expunerea organelor genitale în fața altora
- **Apeluri telefonice obscene**
- **Atac indecent:** când cineva îți atinge organele genitale sau te forțează să i le atingi pe ale lui
- **Incestul:** orice contact sexual în cadrul familiei, exceptând cel dintre soț și soție
- **Violul sau atentat de viol:** contact sexual involuntar prin constrângere forțată, sau prin amenințarea unei constrângeri forțate, sau fără consimțământ. Consimțământul este problema cheie. Dacă cineva profită de tine când ai băut prea mult și ești inconștientă, ar putea spune: „Nu am forțat-o și nici nu am amenințat-o." Dar dacă ești inconștientă, nu poți să-ți dai consimțământul și deci este viol cu siguranță. De fapt, legea spune că nu trebuie să fii inconștientă, dacă ești sub influența alcoolului și/sau a drogurilor nu poți să dai un consimțământ informat, și este tot viol.
- **Violul produs de către o cunoștință:** contact sexual forțat de către un prieten, iubit sau cunoștință. Deseori trece neraportat. Victima este deseori confuză dacă a fost sau nu viol cu adevărat, și de obicei o înghite ca o experiență regretabilă, dar cumva simte că a fost vina ei. O dată, o femeie mi-a împărtășit cum în timpul liceului, a avut un prieten cu care nu a avut relații sexuale timp de un an. Apoi, într-o seară, la o întâlnire, au decis să facă sex. Decizia a fost de comun acord, nu băuse sau nu luase droguri, era o întâlnire în consens. Ulterior ea s-a hotărât că nu era pregătită să aibă o relație sexuală, că nu era ceea ce trebuia să fie, și că ar fi complicat relația prea mult. Putem cu toții ghici ce a urmat la întalnirea următoare, nu? Ea a spus „Nu", el a forțat-o. După douăzeci de ani, ea m-a întrebat: „Am fost violată?"
- Evident, răspunsul este „Da", dar ea cumva a simțit că și-a pierdut dreptul de a spune „nu" la următoarea întâlnire după ce a consimțit să facă sex data precedentă. Din cauza nesiguranței și a confuziei a trăit cu chinul emoțional timp de douăzeci de ani până când a primit ajutor.
- **Violul marital:** Chiar și în căsnicie un bărbat nu poate să-și forțeze soția să facă sex, sau cum am afirmat mai sus, s-o oblige să participe într-o deviație sexuală pe care ea o consideră păcătoasă, scârboasă sau degradantă.

Aici mai este și fața cealaltă a monedei. Da, unii soți sunt atât de insensibili încât se simt îndreptățiți să-și forțeze soțiile să facă sex cu ei chiar când acestea nu au chef și le spun nu. Din păcate însă, sunt și femei care le spun soților lor că dacă nu le dau ce vor ele, atunci soțul nu va primi ce dorește în dormitor. Este tragic faptul că ei iau ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie cea mai mare exprimare a intimității între un bărbat și o

femeie, unirea fizică a trupurilor lor, și o reduc la o luptă pentru control.

Toate cele de sus, cu excepția violului marital, pot fi forme ale abuzului sexual al copiilor, totuși , în plus față de acestea, abuzul sexual al copiilor include și ...

- **Violul statutar:** relații sexuale voluntare între un adult și un minor. Din cauza diferenței de vârstă minorul nu poate da consimțământul informat.
- **Expunerea copilului la pornografie și/sau fotografierea sexuală a copilului.**
- **Voyeurism:** examinarea nudității unui copil pentru mulțumirea sexuală prin refuzarea intimității lor fizice.
- **Existența unei politici de genul:** „Dormitor deschis sau baie deschisă": Un bărbat a mers atât de departe încât a scos toate ușile de la dormitoare și băi, refuzând astfel orice intimitate familiei sale.

Forme ale violenței domestice și violenței la întâlnire

Unele dintre acestea nu sunt considerate a fi abuz de către standardele societății, dar sunt mecanisme de control!

- **Abuzul fizic:** a pricinui durere fizică altcuiva. O notă importantă despre pedeapsa corporală, nici chiar „experții" nu pot să cadă de acord dacă „bătaia la fund" este abuz sau nu. Oricum, *eu cred că orice formă de pedeapsă dată unui copil la mânie și nu în dragoste, este abuz.*
- **Abuzul verbal:** a doborî verbal pe altcineva. Nu voi uita niciodată ziua în care Dumnezeu m-a învățat că abuzul verbal este o formă de blestem. Dumnezeu m-a cercetat în legătură cu plăcerea mea pentru glumele rasiste și umorul negativ. M-a dus la Matei 12:36 și 37: *„Vă spun că, în ziua judecăţii, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, şi din cuvintele tale vei fi osândit.*" Apoi m-a dus la cuvintele lui Isus din Ioan 6:63: *„Duhul este acela care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh şi viaţă.*" Am realizat că El îmi spunea că atunci când vorbele sunt spuse din inimă se transmite o forță spirituală. A binecuvânta pe cineva nu înseamnă doar să spui „Dumnezeu să te binecuvinteze!", ci este întregul context al conversației tale cu persoana respectivă. Dacă spui cuvinte de dragoste, cuvinte care inspiră credință și siguranță, cuvinte care îl ridică pe ascultător, înseamnă că îl binecuvintezi. Și opusul este adevărat, a blestema pe cineva nu înseamnă doar să spui „fii blestemat", este de asemenea întregul context al cuvintelor tale. Dacă spui vorbe care dor, care inspiră frică, vorbe care doboară, atunci blestemi.

„Bine, Doamne," am spus. Asta explică vorbele spuse din inimă, dar de ce suntem judecați pentru fiecare cuvânt nefolositor care iese din gura noastră? Răspunsul Lui: „Cuvintele spuse din inimă sau cuvintele nefolositoare au o forță spirituală care se transmite." O lumină a pătruns în inima mea când mi-am amintit de vremuri în care cineva a fost rănit de ceva ce am spus sau de o glumă pe care am făcut-o, și nu am vrut să-i rănesc. Au fost vremuri când aș fi dat orice să dau timpul înapoi să am acele cinci minute ca să evit să spun acele vorbe. Nu știam în acea vreme, dar, din neatenție, i-am

blestemat. Să presupunem că spui o glumă despre blonde, la 3 blonde. În mod teoretic, poți avea 3 reacții total diferite. Blonda nr. 1 ar putea avea o imagine de sine foarte bună și să i se pară gluma bună și o va spune și altora. Blonda nr. 2 ar putea avea o imagine de sine bună și să nu fie rănită de glumă, dar ar putea să nu găsească glumele cu blonde nostime. Blonda nr. 3 ar putea avea o imagine de sine săracă, și chiar dacă râde cu ceilalți din politețe, ar putea să fie rănită și să nici nu știi. M-am decis că nu merita să rănesc pe alții prin glumele mele rasiste și umorul negativ, în special în lumina faptului că voi fi judecat pentru asta. Proverbe 12:18 spune: „*Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare.*"

Proverbe 15:4 ne spune: „*Limba dulce este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul.*"

Proverbe 18:21 declară: „*Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mânca roadele.*"

Și să nu uităm Iacov 3:8-12: „*Dar limba niciun om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară? Frații mei, poate oare un smochin să facă măsline sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.*"

Cu ceva timp în urmă, soția mea Debbie, lucra ca manager la un magazin. Într-o zi a venit o colegă nouă. O voi numi Dawn. Dawn era dureros de slabă, și ca angajată, extrem de nedemnă de încredere. Trăgea de timp, o pauză de 10 minute o prelungea la 20 minute, un prânz de o jumătate de oră se transforma în o oră sau mai mult. În final s-a descoperit că era anorexică. În timpul pauzelor prelungite ea trecea printr-un ciclu, specific anorexicilor. Debbie a descoperit că amintirile ei din timpul copilăriei erau despre mama ei spunându-i că este grasă și dezgustătoare. Chiar dacă se înfometa, mama ei tot o făcea grasă și dezgustătoare. Ultimele cuvinte ale mamei ei, în noaptea în care a dat-o afară din casă, au fost: „Nu mai suport să trăiesc cu o grăsană dezgustătoare ca tine."

Dawn nu știa, dar toată viața ei a fost condusă de blestemul pe care mama ei îl rostea în continuu în inima ei.

Apoi este Liz, membră a unei biserici unde am slujit ca pastor asistent. Avea vreo 70 de ani, ea îi iubea constant pe sfinții bisericii și le spunea mereu cât de mult îi iubea Dumnezeu. Am simțit că doar „aburea" și nu am crezut-o. Chiar dacă m-a auzit vorbind despre dragostea necondiționată al lui Dumnezeu, știam că în adâncul inimii ea nu credea că Dumnezeu o iubește. Într-o duminică a sunat telefonul chiar când intram în casă după programul de biserică. Era Liz. „Pastore, a fost cea mai minunată predică pe care am auzit-o vreodată. Dumnezeu mi-a arătat în sfârșit că mă iubește așa cum sunt." Ceea ce nu realizase ea, era că nu predicasem despre dragoste în acea dimineață. Când i-am spus asta, ea a rămas încurcată și m-a întrebat ce se întâmplase. „O să-ți spun ce s-a întâmplat. Dumnezeu a proclamat în suveranitatea Lui că azi a fost ziua ta de eliberare,

aș fi putut să stau la amvon să cânt *Mary had a little lamb*, și tot ai fi fost eliberată."

Pe măsură ce am petrecut timp cu Liz următoarele săptămâni, am descoperit rădăcinile robiei sale. A fost o sarcină nedorită. Avortul era ilegal pe atunci, și mama ei a încercat toate metodele de a induce o pierdere de sarcină. Alerga pe scări în sus și în jos, se bătea cu pumnii în abdomen, toate degeaba. Toată copilăria ei, rudele o numeau pe Liz avortul care a eșuat și râdeau de ea spunând că probabil s-a ținut strâns de pântecele mamei ei toată perioada sarcinii. A fost bântuită de amintirea cântecului de leagăn pe care-l cânta mama ei când o adormea. „Nu ești decât nimic, nu ești absolut nimic, nu ești un lucru rău, nu ești un lucru bun, nu ești absolut nimic."

Fiind blestemată de mama ei și de toată familia ei de la naștere , Liz și-a trăit viața cu o imagine de sine distrusă, convinsă că nu avea valoare și că era de neiubit, că nici chiar Dumnezeu nu putea s-o iubească. Dar slavă Domnului că dragostea Lui a învins! Eliberarea ei, chipul ei radiant, bucuria ei și dragostea ei sinceră au influențat pe toți cei pe care-i întâlnea.

Ce cred copiii

Copiii cred ce le spun părinții lor!

Mă dezgușți!

Ești patetic!

Îmi doresc să nu te fi născut niciodată!

M-am săturat să mă uit la fața ta!

Hei, prostule, nu știi să asculți?

Nu poți fi copilul meu, nu știi să faci nimic bun!

- **Abuzul emoțional și/sau mental:** să rănești pe altcineva mental sau/și emoțional.
- **Intimidarea:** amenințări, gesturi, mânie necontrolată, etc.
- **Abuzul psihologic:** include spălarea creierului, controlul libertății femeii de a pleca și veni când vrea ea.
- **Izolarea:** interzicerea întâlnirii cu alții sau a sta de vorbă cu alții.
- Distrugerea proprietății sau a animalelor de companie: în mod deliberat distruge lucrurile la care ții cel mai mult.
- **Ridiculizarea:** a face pe cineva ținta batjocurei.
- **Neglijarea:** a nu împlini nevoile unui copil când ai posibilitatea s-o faci.

Notă: ale cui nevoi sunt cele mai neglijate în casă? Ale mamei! Ea trăiește sacrificându-se atât pentru copii, cât și pentru soț. Dacă toată familia cade la pat bolnavă, tot ea este asistenta. Dacă neglijența este o formă de abuz, și tu în mod constant îți neglijezi nevoile pentru că îți sacrifici viața pentru alții, nu este o formă de auto-abuzare?

Nu mă înțelegeți greșit, atât soții cât și soțiile vor trece prin perioade în care vor fi nevoiți să pună nevoile familiei deasupra nevoilor personale. Dar dacă fac asta 24/7, arzând lumânarea de tot, va veni ziua când va rămâne fără nimic să mai dea familiei.

Chiar și Isus știa când era timpul să meargă într-un loc liniștit să stea singur cu Tatăl Său.

- **Respingerea:** când toate eforturile tale nu sunt îndeajuns pentru cei care au autoritate asupra ta.
- **Abuzul religios:** folosirea Bibliei sau Numele Lui Dumnezeu pentru a uzurpa liberul arbitru al altcuiva și pentru a-l controla. Câteodată este făcut cu motivație bună, căteodată este exploatativ, în orice caz este greșit.

Când eram pastor în Pennsylvania, o membră a bisericii a mărturisit într-o seară că Dumnezeu i-a dat permisiunea să trăiască cu prietenul ei pentru un an. În timpul acesta el urma să fie mântuit și apoi să se căsătorească. Evident, această femeie era sinceră, dar greșea și trăia în minciună. Ca și pastor al ei, eram chemat să o avertizez de minciună, de consecințele trăirii în minciună, dar nu eram chemat să folosesc Biblia ca pe o bâtă, amenințînd-o cu iadul în efortul de a o convinge să renunțe la această minciună, violându-i liberul arbitru. Asta ar fi însemnat să fac ceva necreștinesc în numele lui Dumnezeu, ceea ce ar fi fost de neacceptat pentru Dumnezeu.

O femeie care era avocata victimei la un centru de Violență Domestică/ Criză în caz de viol, unde lucram și eu, mi-a împărtășit că era căsătorită cu un bărbat violent abuziv care era și pastor. După ani de zile de căsnicie de iad, ea l-a părăsit. Ierarhia denominațiunii lor, care a închis urechile la apelul ei după ajutor, a amenințat-o cu condamnare eternă dacă nu se întorcea la el de dragul lucrării.

Am auzit o altă femeie împărtășind la o întâlnire a Centrului de Criză în caz de Viol, că de-a lungul câtorva ani a fost îngrijorată din cauza pastorului de tineret al bisericii. Nu avea soție, nici prietenă, și nici o viață socială în afara grupului de tineret. De fapt, îi implica pe tineri în toate activitățile lui din afara bisericii, îi lua la film, la picnicuri, la festivaluri. Mă doare să spun asta, dar fiți foarte atenți când cineva pare să fie prea bun să fie adevărat. Ea și-a spus temerile pastorului senior în mai multe ocazii, dar el a acuzat-o că are o minte murdară și i-a spus să-i mulțumească Domnului pentru că a binecuvântat biserica cu slujirea acestui bărbat. Puteți ghici ce s-a întâmplat. S-a descoperit că le abuza sexual pe fetele adolescente din grupul de tineri. Răspunsul pastorului senior? La fel ca mai sus, a amenințat membrii bisericii cu condamnarea eternă dacă făceau public ce s-a întâmplat. Aceasta e mai mult decât abuz religios, îl numesc vrăjitorie carismatică.

Abuzul religios este foarte toxic deoarece este distructiv atât emoțional, cât și spiritual.

- **Patul matrimonial:** sunt bărbați atât de insensibili, încât se simt îndreptățiți să-și forțeze soțiile să facă sex chiar dacă ele nu au chef și le spun nu. Din păcate, sunt și femei care le spun bărbaților că dacă nu le dau ce vor ele, atunci soții nu vor primi ce-și doresc în dormitor. Tragic, dar ei iau ceea ce a intenționat Dumnezeu să fie cea mai mare expresie a intimității dintre un bărbat și o femeie, unirea fizică a trupurilor lor, și o reduc la o luptă pentru control.
- **Abuzul financiar:** când folosești banii pentru a-i controla pe alții. Din păcate, asta se poate întâmpla și în biserică, cine dă cei mai mulți bani pentru lucrare, va

putea să-și impună voința asupra bisericii.

- **Puterea apei:** unul din cele mai mari șocuri pe care le-am avut după ce m-am căsătorit, a fost să descopăr că uneori, când aveam o neînțelegere, ea izbucnea în lacrimi. Răspunsul meu imatur era: „Nu poate să câștige o luptă dreaptă, trebuie să recurgă la lacrimi." De atunci m-am maturizat și acum realizez că lacrimile pot fi foarte terapeutice, chiar și pentru bărbați, și că sunt diferite tipuri de lacrimi. Sunt lacrimi de tristețe, lacrimi de bucurie, lacrimi de compasiune, lacrimi de pocăință, lacrimi de mijlocire, și plâns sfânt înaintea Domnului. Nu este neobișnuit să râzi atât de tare, încât să plângi, și câțiva au plâns atât de tare încât au ajuns să râdă.

Uitându-mă înapoi la primii ani de căsnicie, acum realizez că Debbie nu încerca să mă controleze prin lacrimile ei, ci mai degrabă erau lacrimi de frustrare. Ea plângea pentru că nu reușea să mă facă să înțeleg sau măcar să iau în considerare părerea ei.

Totuși, sunt și unii, mai mult femeile, care au învățat cum să pornească și să oprească lacrimile imediat. Și, imediat ce încep să curgă lacrimile, soții lor cedează: „Nu plânge, draga mea, facem cum vrei tu." Este aceasta o formă de abuz? Nu, dar în mod sigur manipulează și controlează. Personal, cred că acesta este un răspuns învățat și folosit din timpul copilăriei. Copiii care reușesc să primească ce vor izbucnind în lacrimi, inconștient încearcă să continue acest comportament și în timpul maturității.

- **Copiii:** câteodată bărbații sau femeile vor încerca să-și controleze partenerul de viață amenințându-i cu pierderea custodiei sau a privilegiilor de vizită asupra copiilor lor. Unii bărbați merg atât de departe, încât amenință că vor răpi copiii, și soțiile lor, îngrozite că nu-i vor mai vedea niciodată, cedează în fața cerințelor lui.

Tragic, autorii masculini ai incestului îi întărâtă pe frați unul împotriva altuia pentru a-i constrânge să participe la exploatarea sexuală și să le asigure tăcerea: „Dacă nu faci asta cu mine, sau dacă spui cuiva, mă forțezi să fac asta cu surorile tale." Această tactică cumplită a fost folosită și împotriva copiilor de sex masculin. Victima vizată se oferă ca sacrificiu autorului pentru a-și apăra frații sau surorile.

Dacă una din victime rupe conspirația tăcerii ca și adult, ei invariabil descoperă că sacrificiul lor a fost în zadar, pentru că autorul a folosit aceeași tactică cu frații săi. Furia lor colectivă față de decepția suferită este dincolo de abilitatea vocabularului uman de a fi descrisă deoarece trauma emoțională s-a redeschis.

Sincer aceste tactici trebuie să se fi născut în adâncurile iadului. Autorii incestului uită să ia în considerare inima lui Dumnezeu când își exploatează copiii pentru propria mulțumire carnală. Isus ne avertizează în legătură cu exploatarea copiilor în Matei 18:6-10:

„Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din aceşti micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară şi să fie înecat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire! Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le şi leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare şi să fii aruncat în focul veşnic. Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l

şi leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii şi să fii aruncat în focul gheenei. Feriţi-vă să nu defăimaţi nici măcar pe unul din aceşti micuţi; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururi faţa Tatălui Meu care este în ceruri."

Da, Dumnezeu este un Dumnezeu Îndurător, dar de asemenea este şi un Dumnezeu al dreptăţii. Pedofilului care nu vrea să se pocăiască eu îi spun: „Nu te înşela singur, Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Pentru că judecata întregii lumi te va lua la răspundere pentru viețile distruse pe care le-ai lăsat presărate pe drumul vieții tale în ziua Judecății!"

- **Depresia:** Vă rog să citiți această secțiune cu foarte multă atenție. Dacă este scoasă din context va crea o legătură falsă.

În toți anii de slujire am avut de-a face cu un număr mare de maniaci-depresivi. Majoritatea dintre ei nu intră în această categorie, dar am descoperit că aproximativ 5 % din ei urăsc ce le face lor depresia, durerea emoțională constantă și chinul, dar le place ce face pentru ei. Le dă control absolut asupra familiei lor și o scuză să nu fie provocați niciodată să se schimbe. Partenerul de viață și copiii îi lasă să aibă lucrurile exact cum vor ei de teamă să nu cadă din nou în depresie și astfel viața de acasă devine un iad. Destul de ciudat. Chiar și pastorii sunt reticenți în a confrunta o astfel de gândire, deoarece dacă ei cad în depresie va trebui să se întâlnească cu ei de câteva ori pe săptămână pentru câteva luni ca să încerce să-i ajute să treacă prin asta. Dumnezeu nu poate să elibereze o astfel de persoană de depresie până când nu este gata să renunțe la ce face aceasta pentru ei.

- **Abuzul bătrânilor:** pe măsură ce bătrânii devin mai fragili fizic, sunt mai puțini capabili să facă față batjocurii și/sau să se lupte dacă sunt atacați. Ei s-ar putea să nu mai vadă sau să nu mai audă la fel de bine sau să gândească la fel de clar cum obișnuiau, lăsând „uși" deschise pentru oameni fără scrupule să profite de ei. Bolile mintale sau fizice pot să-i facă companii mai greu de trăit alături de ei. S-a estimat că sunt 1 milion de indivizi bătrâni care sunt abuzați sau neglijați în fiecare an. Abuzul poate fi fizic, financiar sau emoțional. Neglijarea înseamnă reținerea îngrijirii de care are nevoie cineva. Abuzul vârstnicilor tinde să aibă loc acolo unde locuiesc ei: cel mai adesea în casa unde abuzatorii pot fi copiii adulți, alți membrii ai familiei cum ar fi nepoții sau partenerii de viață ai bătrânilor. Cadrele instituționale speciale de îngrijire pe termen lung pot fi, de asemenea, surse ale abuzului vârstnicilor. Abuzul financiar al bătrânilor implică folosirea neautorizată a fondurilor sau proprietăților persoanei în vârstă, ori de către îngrijitor, ori de către un înșelător străin.

Un îngrijitor fără scrupule ar putea:

- Să se angajeze în furtul de identitate, să folosească cecurile persoanei vârstnice, cărțile de credit, conturile de investiții, sau să îi falsifice semnătura.
- Să fure bani, cecuri de pensie, sau bunuri din casă.
- Copiii adulți și-au torturat literalmente părinții pentru a-i forța să le dea împuternicirea, pentru a putea să le fure toate bunurile financiare și să le confişte cecurile lunare de pensie care erau trimise prin poștă. Un prieten de-al meu mi-a

împărtășit recent despre tatăl lui, un pastor pensionat, care a primit o slujbă de a investiga abuzul bătrânilor. Ceea ce a descoperit era teribil. Copiii adulți și-au încuiat părinții în camere mici, i-au legat de pat sau scaune și i-au ars cu țigara și cu umerașele de fier fierbinți pentru a-i forța să semneze că le predau lor toate bunurile.

Violența domestică împotriva bătrânilor este devastatoare pentru victimă, prin faptul că le este furată sănătatea, demnitatea și uneori viața. Adulții bătrâni suferă abuz fizic, sexual, emoțional, financiar din partea partenerilor, familiei și altora. Totuși, de multe ori ei nu știu că pot sau ar trebui să ceară ajutor. Uneori, profesioniștii sau agențiile la care apelează nu sunt la curent cu resursele existente pentru a împlini nevoile sensibile ale bătrânilor bătuți. Multe femei în vârstă înfruntă relații de familie provocatore. Soții, partenerii sau copiii adulți le spun că nu pot să ia decizii singure, de exemplu unde pot să meargă sau cum pot să-și cheltuiască banii. Unele femei bătrâne pot fi izolate de membrii familiei suportive și de prieteni. Uneori, acestor femei le este frică și simt că nu știu ce să facă sau unde să meargă. Multe femei care sunt rănite de un membru al familiei caută căi de a continua relația în timp ce încearcă să oprească comportamentul abuziv. Unele femei în vârstă aleg să încheie relația prin divorț sau separare legală. Frica, dragostea, problemele financiare, legale sau de sănătate deseori determină decizia femeii de a sta sau de a pleca.

5. TOXICOMANIA ȘI VIOLENȚA DOMESTICĂ

Multe studii arată o rată înaltă de abuz de alcool printre bărbații care își bat partenerele. Totuși este vreo legătură între abuzul de alcool și violența domestică? Nu există nici o dovadă care să indice o relație de cauză-efect între cele două probleme. Rata mare de abuz de alcool printre bărbații care își bat soțiile trebuie văzută ca o suprapunere a două probleme sociale răspândite.

Eforturile de a lega alcoolul și/sau drogurile de abuz și de violența domestică reflectă tendința societății de a vedea bătaia ca un comportament deviant individual. Mai mult, este o rezistență în a crede că violența domestică este o problemă socială omniprezentă în toate tipurile de familii din America. Din această cauză, este important să evidențiem ce se cunoaște despre relația dintre abuzul de alcool și violența domestică.

Bătaia este un comportament social învățat, și nu este rezultatul abuzului unei substanțe sau a unei boli mintale. Bărbații care bat frecvent folosesc abuzul de alcool și/sau a drogurilor ca o scuză pentru violența lor. Ei încearcă să scape de responsabilitate pentru problema respectivă, dând vina pe efectul alcoolului. Mulți bărbați care bat nu beau mult și nu folosesc droguri, și mulți dependenți de alcool și de droguri nu își bat soțiile. Unii abuzatori cu probleme cu alcoolul sau drogurile, bat când sunt beți și alții când sunt treji. Într-un program pentru bătăuși, 80% dintre bărbați folosiseră alcoolul în timpul ultimului incident. Majoritatea bărbaților, totuși, au fost raportați că și-au bătut soțiile când nu erau sub influența alcoolului.

Bărbații care locuiesc cu femei care au o problemă cu abuzul de alcool, deseori, încearcă să justifice violența ca o cale de a-i controla când sunt beți. Eșecul unei femei

de a rămâne curată (fără să bea) nu este niciodată o scuză pentru violența abuzatorului.

Datele despre coincidența dintre violența domestică și abuzul de alcool variază, de la 20%, la 80% din cazuri. Alcoolismul și/sau abuzul de droguri și bătaia au caracteristici similare, incluzând:

1. Ambele pot fi transmise din generație în generație.
2. Ambele implică negarea sau minimalizarea problemei.
3. Ambele implică izolarea de familie.

Un incident care implică bătaia, cuplat cu abuzul de alcool și/sau de droguri pot fi mai severe și pot avea ca rezultat răniri grave.

Tratarea alcoolismului și a consumului de droguri nu „vindecă" comportamentul bătăuș. Fiecare problemă trebuie rezolvată separat. Oricum, siguranța femeii trebuie să aibă prioritate.

Un procent mic (între 7% și 14%) dintre femeile bătute au probleme cu abuzul de alcool, ceea ce nu este mai mult decât cel găsit în populația feminină generală. Problema cu abuzul de alcool al unei femei nu are legătură cu cauza abuzului ei, deși unele femei ar putea să recurgă la alcool și la alte droguri ca răspuns la abuz. Pentru a deveni independente și să trăiască libere de violență, femeile ar trebui să primească asistență pentru problemele de toxicomanie, în plus, față de alte servicii de suport.

6. CARACTERISTICILE BĂRBAȚILOR ABUZIVI

Majoritatea dintre ei au fost abuzați sau neglijați în timpul copilăriei, sau au fost martorii violenței în casa lor în timpul creșterii lor. Cel puțin 70% din bărbații care bat au fost bătuți ca și copii sau au văzut violența regulat în casa lor. Ei minimalizează și neagă violența, și proiectează vina asupra victimei. Este dureros dacă și când realizează cu adevărat ce au făcut.

Bărbații abuzivi tind să exprime emoțiile puternice cum ar fi vina, frustrarea, durerea, etc ca și mânie. În general, exprimă ori fericirea ori mânia, dar nimic intermediar. Fie totul este bine și frumos, fie este o explozie de violență.

Bătăușii tind să fie dependenți în mod excesiv de victimă. Ei percep partenera ca fiind singura persoană cu care pot relaționa, care îi înțelege. Au o frică extraordinară de a nu pierde relația și pot merge departe, chiar până la crimă ca să o păstreze.

Bătăușii au o gelozie exagerată pentru „femeia lor", față de orice relație cu alți oameni (de ex. prieteni, membrii ai familiei, colegi de serviciu). Ar putea chiar să-i monitorizeze constant activitățile. Gelozia crește de obicei în timpul relației.

Abuzatorii se percep ca neputincioși în lume și față de ei înșiși, nepăsători față de realizările vieții personale sau a statutului. Deseori personalizează evenimentele din viața lor. Tind să vadă tot ceea ce experimentează, atât bun cât și rău, ca o cauză a evenimentelor din viața lor (ex: dacă nu m-ar fi iritat nu aș fi fost nevoit s-o lovesc).

Sunt dominați de impulsuri, se mută frecvent, schimbând slujbele, prietenii, etc.

Bărbații care bat au o nevoie de a controla. Ei o definesc ca fiind în controlul altora, dar în realitate ei nu sunt în controlul lor înșiși. Problema controlului crește în relație: „De vreme ce este singura persoană pentru mine, ar fi bine să mă asigur că nu scapă."

Se văd pe ei înșiși ca fiind izolați emoțional, în special de alți bărbați. Nu au prieteni adevărați.

Bărbații abuzivi păstrează vederea tradițională, rigidă a lumii, cum ar fi că femeile și bărbații își au „locul" lor. Bărbații sunt figura autoritară și au dreptul de a fi în control.

Abuzatorii au puține abilități, sau chiar deloc, în a reduce nivelul stresului, în afara bătăii.

Abuzatorii își pot asuma responsabilitatea pentru comportamentul lor și pot învăța să îl schimbe, cu intervenție și consiliere. Comportamentul lor este învățat și poate fi dezvățat și înlocuit cu un comportament mai potrivit. Abuzatorul are de ales. Victima nu poate face acea alegere pentru el. Ea nu poate să-l schimbe și n-ar trebui să fie prinsă în capcana minimalizării violenței și potențialului pentru pericol.

Când bărbații îmi spun că nu se pot abține, nu dezbat această înșelăciune cu ei. Răspund simplu: „Dacă așa stă problema, vei face tot ce poți pentru a primi ajutor pentru a te opri din a-i mai răni pe soția ta și copiii tăi. Dacă nu ești dispus să primești ajutor, atunci minți când spui că îi iubești."

7. 12 METODE PRIN CARE POȚI AFLA DACĂ PARTENERUL TĂU AR PUTEA DEVENI UN ABUZATOR

1. Bea mult sau abuzează de droguri (mai ales dacă folosește substanțele ca scuză pentru ce face („Alcoolul m-a făcut s-o fac.")

2. Abuzul în timpul curtării este o garanție că abuzul va continua și va deveni mai frecvent și mai sever. Nu te mărita cu el crezând că o să-l schimbi. Nu o vei face.

3. Gelozie morbidă. La început poate fi puțin măgulitor, dar mai târziu va fi un coșmar. Nu-l vei convinge niciodată că ești nevinovată de acuzațiile lui.

4. Un abuz din trecut din copilărie sau/și faptul că a fost martor la violență maritală. Aceasta se întâmplă în unele cazuri. Copiii învață ce trăiesc. Băieții tind să-și copieze tații. Copiii abuzați își disciplinează copiii cum au fost învățați. Ar putea fi o „carieră de violență."

5. Incapacitatea de a face față frustrării. Dacă explodează la lucrurile mici, și reacționează cu un acces de furie la lucrurile minore, ar putea reacționa violent la frustrare în căsnicie. Cum face față mâniei este cheia.

6. Temperamentul violent: este clar. Dacă simți frică când este furios, atunci frica este un semnal de avertisment. Ascultă!

7. Cruzimea față de animale, abuzul sau tratarea urâtă a animalelor, plăcerea mare de a vâna de dragul de a ucide animalele te poate ajuta să răspunzi la întrebarea: ce te

face să știi că te va trata pe tine diferit?

8. Preocuparea față de arme: dacă ar îndrepta vreodată o armă spre tine „din joacă" ce s-ar întâmpla dacă s-ar înfuria foarte tare pe tine?

9. Boli mintale. O persoană cu o minte nesănătoasă și fără nici un simț al resposabilității morale sau a vinei, ar putea să nu-și controleze acțiunile. Se poartă în vreun mod care ți se pare anormal sau ciudat?

10. Un șablon de a-i învinovăți pe alții, în special pe soția lui, pentru problemele lui. Dacă nu acceptă niciodată că a greșit sau resposabilitatea pentru lucrurile care merg prost, atunci fii pregătită să fii învinovățită pentru tot ce merge prost sau îl supără.

11. O imagine de sine săracă. Nesiguranță în legătură cu masculinitatea lui. Dacă este obsedat de a fi mereu „sus", de a-i domina pe alții, și joacă rolul de macho tot timpul, vei fi subiectul controlului său și posibil vei fi tratată ca una din posesiunile lui. Poate să simtă că are dreptul să te trateze ca pe proprietatea lui, să facă ce îi place.

12. Acceptarea violenței ca o metodă potrivită de rezolvare a problemelor.

Rădăcinile culturale ale bătăii

- Bătaia are rădăcini culturale, sociale, economice și psihologice.
- Relația de putere inegală dintre bărbați și femei contribuie din greu la această problemă.
- În mod frecvent violența în familie se perpetuează singură. Copiii bătuți în copilărie sau copiii din familiile în care bătaia a apărut deseori, devin bătăuși sau femei bătute.
- Este o normă acceptată cultural ca bărbații să folosească forța pe femei.
- Condițiile generale socio-economice, cum ar fi șomajul ridicat, au un impact asupra bătăii.
- Socializarea băieților cu fetele antrenează fetele să fie pasive și băieții agresivi.
- Este făcută puțină instruire sau educație pentru a-i ajuta pe oameni să facă față emoțiilor lor în mod eficient, în special sentimentului de furie.
- Femeile sunt din punct de vedere tradițional în poziția de a fi dependente economic de bărbați.

9. VICTIMA ȘI ABUZATORUL

Victima:

- Indiferent ce a făcut, nu merită să fie abuzată sau bătută, nici nu-i place și nici nu o cere.
- Este prinsă între sentimente contradictorii, cum ar fi dragostea și ura.
- Trăiește în mod frecvent o viață de izolare totală.
- A învățat să fie supusă și se simte fără putere.
- Se simte prinsă în capcană deoarece depinde din punct de vedere economic de

partenerul ei, care o abuzează.

➢ Este îngrozită să cheme poliția sau să plece, din cauza pedepsei sau represaliilor din partea partenerului, familiei, sau prietenilor.

➢ Deseori are nevoie de ajutor sau de informații pentru a fi conștientă de alternativele pe care le are, pentru a putea lua singură decizii și alegeri. Aceasta se numește o decizie sau alegere informată.

➢ A fost deseori bătută sau a fost martora abuzului în copilărie.

➢ Se simte stânjenită din cauza situației ei deoarece simte că se reflectă asupra abilităților ei de femeie, soție și mamă.

Abuzatorul:

➢ Se poate schimba, dar de obicei nu crede că are o problemă.

➢ A fost un copil bătut frecvent sau a fost martor la abuz.

➢ Are nevoie de ajutor pentru a rupe sindromul bătăușului.

➢ A fost învățat prin exemplu că are dreptul de a lovi sau a-i trage un pumn partenerei.

10. SIGURANȚA PERSONALĂ CU UN ABUZATOR

➢ Identifică folosirea și nivelul forței partenerului ca să poți evalua pericolul pentru tine și copiii tăi înainte să apară.

➢ Încearcă să eviți o situație abuzivă plecând.

➢ Identifică zone sigure din casă unde nu sunt arme și unde ai putea să scapi. Dacă încep certurile, încearcă să ajungi în acele zone.

➢ Nu fugi unde sunt copiii, deoarece partenerul tău ar putea să-i lovească și pe ei.

➢ Dacă violența nu se poate evita, fă-ți o țintă mică, du-te într-un colț și încolăcește-te într-o minge protejându-ți fața și cu brațele în jurul capului, cu degetele împletite.

➢ Dacă este posibil, să ai un telefon disponibil oricând să poți suna pentru ajutor.

➢ Să știi unde este cel mai apropiat telefon public. Cunoaște numărul de telefon de la adăpostul local pentru victimele violenței domestice. Nu-ți fie teamă să suni la poliție.

➢ Lasă ca prietenii de încredere sau vecinii să știe de situația ta și fă un plan și un semnal vizual pentru când ai nevoie de ajutor.

➢ Învață-ți copiii cum să ceară ajutor. Instruiește-i să nu se implice în violența dintre tine și partenerul tău. Plănuiește un cuvânt de cod pentru a le semnala când să meargă după ajutor sau să părăsească casa.

➢ Spune-le copiilor că violența nu e bună niciodată, chiar dacă cineva pe care-l iubesc ei este violent.

➢ Exersează cum să ieși în siguranță. Exersează cu copiii tăi.

➢ Spune-le că nici tu, nici ei nu sunteți de vină sau cauza violenței, și când cineva este violent, este important să stea în siguranță.

➢ Planifică ce să faci dacă copiii îi spun partenerului despre planul tău sau dacă partenerul află despre planul tău.

➢ Ține armele, ca pistoalele sau cuțitele, încuiate și cât mai inaccesibile posibil.

➢ Fă un obicei din a ține mașina pe drum și alimentată. Ține ușa șoferului deschisă și celelalte închise, pentru a scăpa repede.

➢ Încearcă să nu porți eșarfe sau bijuterii lungi care pot fi folosite pentru a te strangula.

➢ Crează diferite motive plauzibile pentru a pleca de acasă la orice oră.

➢ Alătură-te unui grup de suport al victimelor violenței domestice. Vei fi încurajată să asculți pe alții care au triumfat asupra violenței domestice, vei fi capabilă să accesezi continuu opțiunile și vei dezvolta prietenii de suport și de înțelegere.

11. PUNÂND O BAZĂ PENTRU A PLECA

➢ Păstrează orice dovadă a abuzului fizic, cum ar fi poze.

➢ Informează-te unde ai putea să mergi, spune cuiva ce ți se întâmplă.

➢ Dacă ești rănită, du-te la un doctor sau la urgențe și raportează ce ți s-a întâmplat.

➢ Fă un plan cu copiii tăi și identifică un loc pentru ei, cum ar fi o cameră cu cheie, sau casa unor prieteni unde ar putea merge după ajutor. Amintește-le că treaba lor este să fie în siguranță, nu să te protejeze pe tine.

➢ Contactează adăpostul local pentru femei bătute și informează-te despre legi și alte resurse disponibile înainte să fii nevoită să le folosești în timpul unei crize.

➢ Ține un jurnal despre toate incidentele violente, notând datele, evenimentele și amenințările făcute, dacă este posibil.

➢ Acumulează abilități pentru o slujbă, sau urmează cursuri la un colegiu de stat.

➢ Încearcă să pui bani deoparte sau cere prietenilor sau membrilor familiei să țină bani pentru tine.

12. LISTA DE URGENȚĂ: CE TREBUIE SĂ IEI CU TINE CÂND PLECI

➢ Act de identitate pentru tine
➢ Permis de conducere și talonul mașinii
➢ Certificatul de naștere al copiilor
➢ Certificatul tău de naștere
➢ Bani
➢ Contract de închiriere, actele casei, carnetul de plată al ipotecii
➢ Cărți bancare, cecuri bancare, cecuri de economii, carduri
➢ Acte de asigurare și carduri
➢ Chei: ale casei, mașinii, birou, cutie de depozitare
➢ Lucruri de valoare sentimentală

- Medicamente
- Obiecte mici pe care le poți vinde
- Agendă
- Poze
- Fișe medicale ale membrilor familiei
- Actele de identitate pentru tine și copiii tăi
- Certificate de la școală, de vaccinare
- Permisul de ședere/rezindeța unde este cazul
- Pașaportul
- Acte de divorț
- Ordinul de protecție/de restricție
- Bijuterii
- Jucării mici pentru copii
- Cd-uri conținând informații esențiale.

13. EȘTI ÎN PERICOL IMEDIAT?

În continuare este o listă cu ce ar putea să facă un bătăuș victimei sale. Un mod ușor de a evalua pericolul din relația ta este să treci prin listă, răspunzând la fiecare întrebare cu da sau nu.

- Abuzatorul tău a făcut vreunul din următoarele lucruri?

1. Ți-a tras un pumn?
2. Te-a pălmuit?
3. Ți-a tras un picior?
4. Te-a mușcat?
5. Te-a amenințat?
6. Te-a tras de păr?

- Dacă ești căsătorită, s-a întâmplat vreunul din aceste lucruri înainte să vă căsătoriți?
- Abuzatorul tău folosește alcoolul sau drogurile excesiv?
- Abuzatorul tău are schimbări de toane intense?
- Abuzatorul tău te urmărește?
- Încearcă să te izoleze de alții?
- Încearcă să te domine?
- Apare la locul tău de muncă neașteptat?
- Amenință cu sinuciderea?
- Este obsedat de arme?
- Te-a amenințat cu o armă?
- Te-a amenințat prin telefon sau email?
- Te-a amenințat că te omoară pe tine sau pe cineva pe care iubești?

- A încercat să te lovească când erai însărcinată?
- Te-a abuzat sexual, chiar și în căsnicie?
- Te-a răpit sau te-a ținut ostatică?
- A fost în relații trecute violente?
- Are cazier, în special unul infracțional legat de violență sau atacuri sexuale?
- A avut un ordin de restricție emis împotriva lui? A încălcat ordinul?
- Te-a intimidat sau te-a amenințat pentru a te controla?
- Te-a acuzat de infidelitate?
- A intrat prin efracție în casa ta?
- A tăiat firele de telefon/de curent electric de la casa ta?
- Abuzatorul tău are resentimente când ești lângă el?
- Are ieșiri nervoase frecvente?
- Încearcă să scuze bătăile?

În general, cu cât răspunzi la mai multe întrebări cu da, cu atât este mai periculoasă relația ta. Te rog nu folosi asta ca pe o înlocuire pentru a cere ajutor. Orice relație abuzivă, indiferent de severitatea ei, trebuie să fie luată în serios.

14. INDICAȚII GENERALE PENTRU A PĂRĂSI O RELAȚIE ABUZIVĂ

- Cere o escortă a poliției când pleci.
- Dacă trebuie să te strecori, fii pregătită.
- Fă un plan despre cum și unde vei fugi.
- Plănuiește o plecare rapidă.
- Ia cu tine numere de telefon importante ale prietenilor, rudelor, doctorilor, școlilor etc, precum și alte lucruri importante cum ar fi:

1. Calculator
2. Permisul de conducere
3. Medicamente
4. Carduri de credit sau o listă de carduri de credit pe care o ții secretă sau ascunsă.
5. Plăți
6. Cărți de cecuri și informații despre conturi bancare și alte bunuri

- Dacă ai timp ia și următoarele:

1. Documente de cetățenie (cum ar fi pașaportul, cartea verde, etc)
2. Titluri sau alte informații despre proprietăți
3. Fișe medicale
4. Fișe de vaccinuri ale copiilor și de școală
5. Informații despre asigurare
6. Copie după certificatul de căsătorie, certificatul de naștere, testament sau alte

documente legale

7. Verificarea CNP-ului

8. Poze valoroase, bijuterii sau posesiuni personale.

- Pune deoparte bani pentru urgență, cât poți.
- Ascunde un set de chei ale mașinii.
- Împachetează un set extra de haine pentru tine și copiii tăi și du-le la prieteni de încredere sau la vecini. Încearcă să eviți să folosești casele vecinilor apropiați, ale membrilor familiei sau ale prietenilor comuni.
- De asemenea, ai putea să creezi o urmă falsă:

1. Sună la moteluri, agenții imobiliare și școli în orașe la cel puțin 6 ore distanță de unde plănuiești să te muți.

2. Pune întrebări care necesită să te sune înapoi acasă pentru a lăsa numere de telefon ca probă.

După ce părăsești o relație abuzivă, obții un ordin de restricție și ofensatorul pleacă:

- Schimbă încuietorile și numărul de telefon.
- Schimbă orele de lucru și traseul pe care mergi la serviciu.
- Schimbă traseul pe care îi duci pe copii la școală.
- Ține cu tine o copie legalizată după ordinul de restricție tot timpul.
- Informează-ți prietenii, vecinii și angajatorii că ai un ordin de restricție.
- Dă copii ale ordinului de restricție angajatorilor, vecinilor și școlilor împreună cu o poză a atacatorului.

Dacă pleci tu:

- Gândește-te să închiriezi o cutie poștală sau să folosești adresa unui prieten pentru poștă.
- Ai grijă ca adresele să fie pe ordinul de restricție și pe rapoartele de la poliție.
- Ai grijă cui îi dai adresa ta nouă și numărul de telefon.
- Schimbă-ți orele de lucru, dacă este posibil.
- Anunță autoritatea de la școală despre situație.
- Gândește-te să schimbi școala copiilor.
- Reprogramează întâlnirile despre care știe atacatorul.
- Folosește magazine diferite și frecventează locuri sociale diferite.
- Alertează vecinii și cere-le să sune la poliție dacă simt că ești în pericol.
- Vorbește cu oameni de încredere despre violență.
- Înlocuiește ușile de lemn cu unele de metal și sistemele de siguranță, dacă este posibil.
- Instalează un sistem de iluminat cu senzori de mișcare.
- Spune oamenilor cu care lucrezi despre situație și înregistrează apelurile telefonice.
- Spune oamenilor care au grijă de copiii tăi cine poate să-i ia de la școală. Explică-le situația și dă-le o copie a ordinului de restricție.

- Sună la compania de telefonie să ceară identificarea celui care sună și ca numărul tău să fie blocat, pentru ca atunci când suni tu să nu primească numărul nou de telefon nici partenerul tău nici altcineva.

16. PLAN DE SIGURANȚĂ ÎN CAZ CĂ EȘTI URMĂRITĂ

Urmărirea este comportamentul obsesiv al unei persoane direcționată către altă persoană care cauzează ca victima să se teamă pentru siguranța ei. Urmăritorul începe de obicei cu tactici de enervare, apeluri telefonice obscene sau amenințătoare, sau comunicări scrise, la scurt timp după aceasta începe urmărirea victimei la locul de muncă și acasă. Pot avea loc acte de violență ațintite spre proprietatea victimei, animale sau chiar victima însăși. Oricum, comportamentul uman nu poate fi prezis cu exactitate, deci este imposibil să apreciezi când și dacă un urmăritor va deveni violent. Țineți minte că urmărirea are rădăcini în comportamentul obsesiv, care este periculos în sine.

Ce ar trebui să facă o victimă urmărită:

- Fă tot ce poți pentru a evita contactul cu urmăritorul.
- Informează familia, prietenii, colegii de serviciu despre ce se întâmplă cu privire la comportamentul urmăritorului.
- Raportează urmărirea la poliție și urmează-le sfatul.
- Ține un jurnal despre toate incidentele legate de urmărire.
- Păstrează toate scrisorile, pachetele, înregistrările convorbirilor telefonice primite de la urmăritor.

Securitatea rezidențială

- Toți adulții din casă ar trebui să fie antrenați în folosirea oricărei arme de foc ținute pentru protecție. Arma ar trebui să fie pusă în siguranță departe de copii.
- Angajații/îngrijitorii casei trebuie verificați riguros înainte de a fi angajați. Stabilește o regulă strictă care să interzică angajaților să vorbească despre problemele familiei.
- Fii atent la orice pachet neobișnuit, cutie, sau dispozitiv găsit pe podea. Nu investiga obiecte străine, cheamă poliția imediat.
- Instalează detectori de fum și păstrează extinctoare la toate etajele casei.
- Scrie numărul de telefon de urgență pe toate telefoanele din casă.
- Când pleci de acasă pentru o perioadă mai lungă de timp, pune luminile, televizorul/radio pe timer.
- Fă-ți un plan riguros de siguranță care include și un plan de evacuare de urgență.
- Ia un câine, care este un sistem de alarmă ieftin. Notă: Câinii primiți sau familiari cu urmăritorul nu asigură nici o protecție.
- Cunoaște programul zilnic al tuturor membrilor familiei.
- Acompaniază copiii la școală sau la stația de autobuz.

- Variază rutina zilnică, cum ar fi traseul la serviciu, la magazin, etc.
- Cere identificarea tuturor membrilor de servicii și vânzătorilor înainte să le dai drumul în casă.
- Încearcă să parchezi în zone securizate, ca un garaj, când este posibil. Informează vecinii de încredere despre situație și dă-le o descriere a vehiculului și a suspectului.

Recomandări pentru securitate:

- Fii în alertă mereu față de persoane suspicioase.
- Identifică persoanele înainte de a deschide ușa. Instalează un vizor mare la ușă.
- Instalează o lumină pe verandă la o înălțime care să descurajeze îndepărtarea ei.
- Instalează încuietori cu opritor la ușile din afară. Dacă lipsesc cheile, înlocuiește toate încuietorile, în caz că urmăritorul a făcut copie după chei.
- Ține ușa de la garaj încuiată tot timpul. Folosește ușa electrică de garaj.
- Instalează lumini în jurul casei care sunt pe timer sau cu activare prin mișcare.
- Îngrijește boscheții, în special de la ușă și ferestre.
- Ține cutia electrică închisă. Ține la îndemână lanterne, lumânări prin toată casa.
- Instalează o alarmă exterioară tare care poate fi activată din diferite locuri din casă.
- Păstrează un număr de telefon care să nu fie în cartea de telefoane.
- Orice amenințări scrise sau telefonice trebuie tratate cu seriozitate și anunțată poliția.
- Informează vecini de încredere de orice vacanță anticipată, călătorie de afaceri și aranjează să ridice ei corespondența sau ziarul, etc.
- Dacă locuiești într-un complex de apartamente, dă-i managerului o poză cu suspectul.
- Dacă te gândești să cumperi o armă pentru protecția ta, cântărește bine decizia ta bazat pe următoarele considerente:

1. Atacatorul ar putea s-o folosească împotriva ta.
2. Majoritatea oamenilor se opun să ia viața altui om.
3. Există posibilitatea unei răniri accidentale, mai ales dacă sunt copii în casă.
4. Este foarte important să iei lecții de port armă pentru a învăța să ții corect arma, pentru siguranță și familiaritate, ca și aspectele legale legate de forța mortală.

Securitatea la locul de muncă

- Dacă ai un agent de securitate, informează-l despre situația ta și dă-i o poză și o descriere a suspectului.
- Spune secretarei sau securității să verifice orice pachet primit.
- Fii atentă la oamenii care te urmăresc la și de la serviciu.
- Nu accepta nici un pachet, doar dacă l-ai comandat tu.
- Recepția centrală ar trebui să verifice toți vizitatorii și pachetele.
- Personalul de la birou ar trebui să fie în temă cu situația pentru a fi în alertă cu oameni suspicioși, pachete.
- Stabilește un control al încuietorilor și cheilor. Schimbă încuietorile dacă foștii

angajați nu și-au predat cheile.

- Parchează într-o zonă securizată dacă este posbil.
- Înlătură numele tău de pe locul de parcare.

Securitatea personală

- Obține o adresă poștală și schimbă-ți adresa de la Oficiul Poștal.
- Trimite o notă prietenilor, dându-le nouă adresă și cere-le să șteargă vechea adresă din agenda lor.
- Ar trebui să le trimiți tuturor creditorilor noua adresă și vechea adresă să fie ștearsă din sistemul lor.
- Obține un permis de conducere nou și înregistrează schimbarea adresei la departamentul automobilelor.
- Îndepărtează adresa de acasă de pe cecuri personale și cărți de vizită.
- Distruge scrisorile aruncate.
- Liniile telefonice pot fi instalate în altă locație decât cea a rezidenței persoanei și apelurile redirecționate la rezidență.
- Pune înțelegeri rezidențiale pe numele unui prieten de încredere sau a unei rude.
- Numele tău nu ar trebui să apară pe servicii sau comenzi către casă.
- Înregistrează activitățile precum vandalismul sau distrugerea proprietății. Ține un jurnal al activităților urmăritorului.
- Părăsirea unei relații violente este deseori periculoasă și este necesar un plan de siguranță.
- Vorbește cu poliția și întreabă dacă te califici pentru un ordin de protecție. Ordinele de protecție, întocmite corect, îmbunătățesc siguranța ta și ajută poliția să ia la răspundere atacatorul pentru comportamentul său.

Ce este un ordin de protecție?

Este o hârtie semnată de un judecător pentru a proteja o victimă de către oameni care au bătut-o, amenințat-o sau au urmărit-o. Ordinul de protecție poate fi obținut fără a avea un avocat.

Sunt eligibile persoanele abuzate de familie sau de membrii familiei.

Toate judecătoriile pot emite ordine de protecție.

Ce spune legea din România?

Legea 217/2003 - Capitolul IV - Ordinul de protecție

Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție, prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;

c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;

d) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;

e) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;

f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;

g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;

h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și suportarea de către agresor a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială.

De asemenea, instanța poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere psihologică, psihoterapie sau poate recomanda luarea unor măsuri de control, efectuarea unui tratament ori a unor forme de îngrijire, în special în scopul dezintoxicării.

Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului. Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse, acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului.

Cererea pentru emiterea ordinului de protecție este de competența judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima și poate fi introdusă de victimă personal sau prin reprezentant legal.

La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.

17. EFECTELE ABUZULUI ASUPRA PERSONALITĂȚII UMANE:

- Pierderea încrederii de sine.
- Distrugerea respectului de sine și a simțului valorii personale.
- Devastare emoțională care duce la durere emoțională și chin, plus descurajare profundă care crește progresiv în depresie, apoi disperare și în final duce la tendințe sinucigașe.
- Mânie mocnită care poate să ducă la... o explozie de violență!!!

18. IMPACTUL CASELOR ABUZIVE ASUPRA COPIILOR

În casele în care apare violența domestică, copiii sunt în pericol de a suferi abuz fizic. Indiferent dacă copiii sunt abuzați fizic, efectele emoționale ale faptului că au fost martorii violenței domestice sunt foarte asemănătoare cu trauma psihologică a unei victime de abuz pedofil.

- Copiii sunt și ei victime. Chiar dacă nu sunt victima vizată, este tot abuz să privești alți membri ai familiei fiind abuzați.
- Copiii din casele unde apare violența domestică pot fi răniți indirect. Pot fi loviți când sunt aruncate lucruri din casă sau când sunt folosite arme. Copiii mici pot fi răniți dacă sunt ținuți în brațe de mamă când atacatorul o lovește.
- Copiii mai mari pot fi răniți dacă încearcă s-o apere pe mama lor.
- Ei tind să preia responsabilitatea pentru abuz.
- Ei suferă anxietate constantă că va urma o altă bătaie.
- Copiii din casele unde este violență domestică pot experimenta probleme cognitive sau de limbaj, întârzieri în dezvoltare, boli fizice legate de stres (cum ar fi dureri de cap, ulcer, urticarii) și probleme de auz și de vorbire.
- Fetele sunt mai predispuse să se retragă și riscă să fie neobservate ca un copil cu nevoie de ajutor.
- Experimentează frica de abandon.
- Pot deveni retrași, non-verbali și să manifeste comportamente regresive cum ar fi mârâitul și plânsul necontrolat.
- Sunt obișnuite problemele ca: dificultăți de somn și de mâncat, probleme de concentrație, anxietate generală și plângeri fizice (cum ar fi durerile de cap).
- Tind să aibă dificultăți la școală , inclusiv probleme de concentrare, performanțe școlare scăzute, dificultăți cu interacțiunea cu colegii și multe absențe de la școală.
- Adolescenții sunt în risc de eșec academic, să abandoneze școala, delicvenți, abuz de substanțe și dificultăți în relații.
- Stimă de sine scăzută.
- Copiii mai mici nu înțeleg semnificația abuzului observat și tind să creadă că au făcut ceva greșit. Aceasta duce la sentimente de vină, îngrijorare și anxietate.
- Copiii preadolescenți au o capacitate mai mare de a exterioriza emoțiile negative. În plus, față de simptomele obișnuite observate în anxietatea copilăriei (cum ar fi probleme cu somnul, cu mâncatul, coșmaruri), victimele de această vârstă arată o pierdere a interesului pentru activități sociale, retragere sau evitarea relațiilor cu covârstnicii, rebeliune și un comportament opozițional provocator la școală. Este obișnuit să se observe toane, iritabilitate, bătăi frecvente la școală sau cu frații, distrugerea proprietății și tratarea crudă și abuzivă a animalelor. Ei tind să amenințe covârstnicii sau frații cu violență și încearcă să atragă atenția lovind sau sufocându-i pe covârstnici, sau membrii familiei.
- 97% din delicvenții juvenili au experimentat violența domestică în timpul creșterii lor.

- 63% din criminalii adolescenți au omorât bărbatul care o abuza pe mama lor.
- Experimentează vina pentru că nu pot opri abuzul sau pentru că-l iubesc pe abuzator.
- Suferă traumă emoțională severă și boli legate de stres.
- 35% din femeile abuzate sunt bătute în timpul sarcinii.
- Violența domestică afectează chiar și copiii nenăscuți, Fundația *March of Dimes* citează abuzul ca fiind singura cauză mare a defectelor de naștere. Știu că ați crezut că abuzul de droguri este cea mai mare cauză a defectelor de naștere. Dar trebuie să luați în considerare faptul că mulți supraviețuitori ai abuzului amorțesc chinul de frica durerii emoționale și devastării care îi bântuie cu alcool și alte droguri.
- Mulți adulți rămân în relații abuzive pentru că au învățat să le tolereze din timpul copilăriei.
- 90% din părinții abuzivi și/sau neglijenți au fost abuzați și/sau neglijați în copilărie.
- Experimentează izolarea socială și dificultate în interacțiunea cu covârstnicii și adulții.
- Copiii crescuți în case abuzive suferă de vină și rușine pentru că se învinovățesc pentru abuzul din casa lor. Acest lucru cere ca să li se spună constant că nu este vina lor.
- Băieții care au fost martorii violenței domestice își vor bate partenerele ca adulți, mai mult decât băieții crescuți în case nonviolente.

19. DE CE RĂMÂN FEMEILE

Piedicile pentru plecare

Una din cele mai frustrante lucruri pentru oamenii din afara unei relații violente este să încerce să înțeleagă de ce nu pleacă femeia. Un lucru important de avut în vedere este că abuzul emoțional extrem este întotdeauna existent în situațiile de violență domestică. În medie, o femeie abuzată își va părăsi partenerul de 6-8 ori. Motivele pentru care rămân în relație variază de la caz la caz. Unele din ele includ:

Factori situaționali:

- Dependența economică: cum va putea să se întrețină pe ea și pe copii?
- Supraviețuirea: teama că partenerul o va urmări și o va omorî, bazat pe amenințările reale ale partenerului.
- Lipsa unei alternative de locuință: nu are unde să meargă.
- Lipsa unor abilități de lucru.
- Izolarea socială rezultând în lipsa suportului din partea familiei și prietenilor, și lipsa informației despre alternativele ei.
- Lispa înțelegerii din partea familiei, prietenilor, poliției, etc.
- Răspunsuri negative din partea comunității, poliției, tribunalului, asistenți sociali, etc.
- Frica de pericol fizic mai mare pentru ea și copiii ei dacă încearcă să plece.

- Frica de a nu fi vânată și să sufere o bătaie mai rea decât înainte.
- Frica de distrugere emoțională a copiilor.
- Frica de a pierde custodia copiilor, deseori bazat pe remarcile partenerului.
- Frica de faptul că abuzatorul ar putea face ceva să se răzbune pe ea (s-o raporteze la finanțe, să sune la ea la serviciu, etc)
- Frica de a se implica în proces la tribunal, poate a avut experiențe negative înainte.
- Frica de necunoscut („Mai bine răul pe care-l cunoști decât răul pe care nu-l cunoști.")
- Frica și ambivalența facerii unei schimbări formidabile în viață.
- Violența acceptabilă. Violența crește încet de-a lungul timpului. Trăirea într-un abuz constant amorțește victima atât de mult încât nu mai poate să recunoască faptul că este implicată într-un șablon de abuz.
- Legătura cu comunitatea: copiii ar trebui să schimbe școala, ea ar trebui să-și lase în urmă toți prietenii și vecinii, etc. Pentru unele femei ar fi ca și cum ar fi în programul de protecție a martorilor - nu va putea să aibă nici un contact cu vechea viață.
- Legătura cu casa ei și lucrurile ei.
- Presiunea familiei: pentru că mama spune mereu: „Ți-am spus că n-o să meargă" sau „Dormi cum ți-ai așternut".
- Incapabilă să folosească resursele din cauza felului în care sunt asigurate. (Probleme de limbaj, dizabilitate, homofobia, etc)
- Timp necesar pentru a planifica și pregăti plecarea.

Factori emoționali:

- Nesiguranța de a sta singură: îi este teamă că nu se descurcă singură cu casa și copiii.
- Loialitatea: „Este bolnav, dacă ar avea un picior rupt sau cancer aș rămâne. Asta nu e o situație diferită."
- Milă: este într-o stare mai rea decât ea, îi pare rău pentru el.
- Vrea să-l ajute: „Dacă rămân pot să-l ajut să se facă bine."
- Frica de faptul că își va duce la împlinire amenințările de sinucidere dacă pleacă.
- Negarea: „Nu este chiar așa de rău. Alții sunt într-o situație mai grea."
- Dragostea: în special în etapa de „luna de miere", își amintește cum era înainte.
- Dragostea: deseori, abuzatorul este chiar drăgăstos și iubitor când nu este abuziv.
- Dragostea: dragostea rea este mai bună decât deloc.
- Rușinea și umilința în fața comunității: „Nu vreau să știe nimeni."
- Optimismul nefondat că abuzatorul se va schimba și lucrurile vor sta mai bine, în ciuda dovezilor contrare.
- Neajutorarea învățată: încercarea de a schimba ceva în mediul lor, dar fără succes. Eventual, se așteaptă la eșec. Să se simtă neajutorată este un răspuns logic la împotrivirile constante față de eforturile lor. Aceasta se poate vedea la prizonierii de război, oamenii luați ostatici, oameni care trăiesc în sărăcie, care nu pot să se angajeze.
- Speranța falsă: „Începe să facă lucrurile pe care le-am cerut." (consiliere, managementul mâniei, lucruri pe care le vede ca o șansă de îmbunătățire)

- Vină: ea crede că violența este cauzată de ea (i se spune asta des), simte că o merită pentru că a eșuat.
- Vină: ea crede, și partenerul ei și alții sunt de acord, că problemele lor sunt din cauza ei.
- Șantaj emoțional: uneori la începutul relației bărbatul va spune: „Toate femeile sunt la fel. Când ai mai mare nevoie de ele, te înjunghie și te părăsesc." În acest punct femeia își propune să-i dovedească că nu este ca alte femei și că n-o să renunțe la el.
- Responsabilitatea: simte că trebuie să îndeplinească unele din așteptările vagi ale abuzatorului pentru a-i câștiga aprobarea.
- Nesiguranța față de independența ei și lipsa de suport emoțional.
- Vina pentru eșecul relației/căsniciei.
- Respectul de sine distrus: „Credeam că sunt prea grasă, proastă, urâtă, oricum îi zicea el că sunt pentru a pleca."
- Lipsa suportului emoțional: simte că trece prin asta singură, și este prea mult pentru ea.
- Extenuarea simplă: este prea obosită și stoarsă de puteri după abuz pentru a pleca.

Credințe personale:

- Creșterea copiilor, nevoia unui partener pentru copii: „Un tată nebun e mai bun decât nici unul."
- Presiunea religioasă și a familiei extinse pentru a ține familia unită în orice situație.
- Datoria: „Am jurat să rămân căsătorită până moartea ne va despărți."
- Responsabilitatea: depinde de ea să meargă bine lucrurile și să salveze relația.
- Credința în visul american de a crește și de a trăi împreună fericiți până la adânci bătrâneți.
- Identitatea: femeile sunt crescute să creadă că au nevoie de un partener, chiar și unul abuziv, pentru a fi complete sau acceptate de societate.
- Credința în căsătoria pentru totdeauna.
- Credința că violența este felul în care relaționează toți partenerii (deseori această femeie a avut o copilărie violentă.)
- Credințe religioase și culturale.

20. PROFILUL UNEI POTENȚIALE VICTIME

Următoarele semne de avertizare ale abuzului au scopul de a ajuta la identificarea violenței domestice. O caracteristică unică nu este semn de problemă, dar mai multe combinate pot fi temei pentru investigații.

- Arată vină, ambivalență și frica de condițiile de viață.
- Se simte izolată și neîncrezătoare, chiar dacă poate să fie implicată în comunitate.
- Este dependentă emoțional și economic.
- Are o imagine de sine săracă. Aceasta se poate să nu fi fost adevărat înainte să înceapă relația abuzivă.

- A observat deseori alte femei din familie fiind abuzate sau poate a fost ea abuzată în copilărie.
- Se simte mânioasă, stânjenită și rușinată.
- Îi este teamă să nu înnebunească.
- A învățat să se simtă neajutorată și fără putere.
- Are răni neexplicate care pot trece netratate.

21. COMPORTAMENTUL SUPRAVIEȚUITORILOR VIOLENȚEI DOMESTICE

Protejarea, apărarea sau îndreptățirea abuzatorului:

Multe victime învață repede că „crearea de probleme" abuzatorului le poate afecta siguranța. O istorie de loialitate și dorința dovedită de a ajuta abuzatorul să iasă din necaz sau să stea departe de necaz, se poate dovedi avantajos mai târziu. Amintirea vremurilor de scăpare sau suport pot avea ca rezultat siguranța temporară.

Alte motive includ amenințările, cunoașterea faptului că abuzatorul se va întoarce, dependența financiară, nevoia de timp pentru a se organiza și a asigura siguranța financiară, plus teama că sistemul judiciar va eșua să le protejeze.

Negarea, răzgândirea, respingerea și/sau refuzul de a coopera, sau intimitatea extremă prin reținerea unor informații critice.

Nimeni nu știe mai multe despre potențialul abuzatorului decât victima. Intimitatea (izolarea) este o problemă cheie pentru majoritatea abuzatorilor. După intervenție, riscurile pot crește. Abuzatorii, deseori, fac ca victima să fie responsabilă și răspunzătoare pentru ce s-a întâmplat (de ex. dacă sunt arestați, stânjeniți). Pe lângă apărarea lor și a copiilor, adăpostirea altora de către abuzatori poate direcționa comportamentul victimei.

Punerea problemei custodiei pe primul loc când aplică pentru acordarea protecției prin ordin:

Cunoașterea faptului că abuzatorul va folosi copiii ca un mijloc de a câștiga putere și control poate fi un factor motivator. Abuzatorii amenință frecvent că vor lua copiii. Victimele sunt deseori dornice să câștige custodia pentru a le asigura protecția. Aceasta poate depăși teama pentru siguranța lor.

Neprezentarea la interviuri sau la tribunal:

Victima poate fi temătoare în legătură cu ce ar putea face abuzatorul pentru a evita acuzarea sau consecințele civile. Plus, multe victime au dificultăți mari în a avea încredere în oameni pe care nu-i cunosc, în special cei în poziție de putere, autoritate și control.

Raționalizarea

Un instrument primar al multor abuzatori este de a da vina pe victimă pentru propriile acte de violență, astfel încât victima va încerca să se schimbe pentru a-i face pe plac partenerului. Presiunea asupra victimei de a fi responsabilă pentru acțiunile abuzatorului este întărită de societate.

Devenind agresivi față de abuzator după sosirea ajutorului:

În timpul violenței sexuale, fizice sau emoționale intense, actele de autoapărare pot fi periculoase pentru victimă. Când sosește ajutorul și este asigurat un anumit grad de securitate, victima își poate descărca mânia atacându-l pe abuzator.

De asemenea, victimele sunt conștiente de părerea multor oameni care cred că ar trebui să riposteze. De fapt, multe victime au raportat faptul că au fost sfătuiți că dacă ripostează abuzul va înceta. Încercând să arate suporterilor că nu doar „o primesc", unele victime demonstrează agresiune în fața altora.

Mânia și/sau militantismul față de poliție și alte ajutoare:

Când poliția sau alte ajutoare sunt chemate pentru asistarea victimelor, deseori este un act care este intenționat să aducă ușurare imediată. De îndată ce ajutorul ajunge și este restaurată siguranța, poate părea sigur pentru victimă să se concentreze pe următorul pas pentru supraviețuire. Ei pot acționa pe baza faptului că abuzatorul nu va pleca de bună voie, ci vor reapărea și vor căuta pe cineva pe care să dea vina. Arătând suport, poate fi un instrument valoros pentru îndepărtarea învinovățirii abuzatorului. Acest conflict este compus din instinctul natural de apărare a celor pe care îi iubești.

Realitatea amenințărilor abuzatorului se poate instala o dată ce siguranța este asigurată:

Multe victime cheamă poliția pentru a evita apariția unui episod violent. Alții vor ca poliția să întrerupă violența în progres. Arestarea abuzatorului poate să nu fie așteptarea celor care sună pentru ajutor. Arestarea abuzatorului poate cauza schimbarea comportamentului victimei de la defensiv la pro-activ. Nevoia de siguranță pentru viitor poate conduce comportamentul prezent.

22. PSIHOLOGIA SINDROMULUI FEMEII BĂTUTE

Patru etape ale sindromului femeii bătute:

1. **Negarea**: Femeia refuză să accepte, chiar și față de ea însăși, că a fost bătută sau că este vreo „problemă" în căsnicia ei. Ar putea numi fiecare incident un „accident." Ea oferă scuze pentru violența soțului și de fiecare dată crede cu fermitate că nu se va mai întâmpla.

2. **Vina**: Acum știe că este o problemă, dar se consideră responsabilă pentru ea. Ea „merită" să fie bătută, crede ea, pentru că are defecte de caracter și nu trăiește la înălțimea așteptărilor soțului ei.

3. **Iluminarea**: femeia nu-și mai asumă resposabilitatea pentru tratamentul abuziv al soțului, recunoscând că nimeni nu „merită" să fie bătut. Este în continuare dedicată căsniciei și rămâne cu soțul ei, în speranța că vor rezolva problemele.

4. **Responsabilitatea:** acceptând faptul că soțul nu va, sau nu va putea să-și oprească comportamentul violent, femeia bătută decide că nu i se va mai supune și începe o viață nouă.

23. MITURI SOCIALE ȘI DISTORSIUNI

Există câteva credințe obișnuite despre bătaie care sunt mituri, totuși oamenii continuă să le creadă și să trăiască după ele. Într-un fel, ele devin mai puternice decât faptele deoarece influențează felul în care femeile bătute, prietenii lor, familia, personalul profesional și publicul general, reacționează la circumstanțele specifice ale bătăii.

- Abuzul afectează doar un procent mic din populație.

Conservatorii estimează că violența domestică apare în ¼ la 1/3 din toate relațiile intime. Aceasta se aplică atât heterosexualilor, cât și relațiilor de același sex.

- Femeile abuzate sunt masochiste, nebune sau ambele.
- O dată ce o femeie a fost bătută, va fi bătută mereu.

În timp ce unele femei bătute au fost în mai mult de o relație abuzivă, femeile care primesc suport de la Violența Domestică sunt mai puțin probabil să intre în altă relație abuzivă.

- Abuzatorii sunt violenți în toate relațiile lor.

Abuzatorii aleg să fie violenți față de partener în feluri în care nu s-ar gândi să trateze alți oameni.

- Femeile bătute urăsc bărbații. Femeile bătute trebuie să învețe că nu toți bărbații sunt răi.

Femeile bătute nu urăsc bărbații. Ele urăsc să fie bătute.

- Abuzatorii își bat partenerele pentru că le iubesc.
- Soțiile bune și fetele drăguțe nu sunt bătute.
- Casa unui bărbat este castelul lui. Nimeni n-ar trebui să se amestece cu familia lui.

Bătaia este o infracțiune. Nimeni nu are dreptul să bată o altă persoană.

- Tot ce trebuie să facă o femeie bătută este să sune la poliție și să rezolve situația.
- Credința religioasă previne abuzul sexual.
- Femeile din clasa mijlocie și cele bogate nu sunt abuzate la fel de frecvent ca și cele sărace.

Studiul epidemiei abuzului arată clar că reprezintă o secțiune a societății ca un întreg. Totuși, unii abuzatori vor încerca să creeze o stare de dependență financiară între ei și victimă. Aceasta o face pe victimă să simtă că nu s-ar putea întreține pe ea și pe copii dacă s-ar hotărî vreodată să plece.

- Femeile abuzate sunt needucate și au puține abilități de lucru.
- Femeile abuzate merită să fie bătute, pentru că l-au provocat pe abuzator.

Oamenii sunt bătuți din motive ridicole, cum ar fi că cina este rece, televizorul a fost pus pe un alt canal sau bebelușul plânge. Oamenii abuzivi refuză să își controleze impulsurile violente. Chiar dacă abuzatorul este „provocat", nu are nici un drept să abuzeze altă persoană.

- Femeilor bătute le place să fie abuzate sau bătute.

Nimănui nu-i place să fie abuzat. Sunt multe motive pentru care victima rămâne

cu abuzatorul, incluzând teama de viitoare violențe, greutatea financiară după plecare, motive religioase, atașamentul emoțional față de partener și credința că familia trebuie să stea împreună.

- Alcoolul și drogurile cauzează bătaia.

Deși mulți parteneri abuzivi abuzează de alcool și/sau de droguri, aceasta nu este cauza principală a bătăii. Mulți abuzatori folosesc alcoolul/drogurile ca o scuză pentru a explica violența lor.

- Dacă victimei nu i-ar plăcea, ar pleca.

Victimelor nu le place abuzul. Ele rămân în relație din mai multe motive, inclusiv, de frică. Majoritatea pleacă până la urmă.

- Abuzul din timpul curtării de obicei se termină cu căsătoria.

În realitate, abuzul crește după căsătorie. Abuzatorul simte că are mai mult control asupra victimei.

- Copiii au nevoie de tatăl lor chiar dacă este abuziv.
- Autorii violenței domestice nu au control asupra impulsurilor.

Comportamentul violent este o alegere. Atacatorii îl folosesc pentru a-și controla victimele. Violența domestică este despre abuzatori care își folosesc controlul, nu își pierd controlul. Acțiunile lor sunt foarte intenționate.

- Oamenii abuzivi nu sunt iubitori.

Abuzatorii pot fi foarte iubitori și romantici. Un pastor a mers în vizită la o membră a bisericii, care era în spital pentru că a fost bătută cu brutalitate de soțul ei. Ea plângea când a intrat el în cameră. Gândindu-se că plângea din cauza a ce i-a făcut soțul ei, a început s-o aline. „Nu, nu", a exclamat ea. „Nu din cauza asta plâng." A arătat spre noptiera de lângă ea unde era un borcan gol cu niște flori în el: „Soțul meu mi le-a dat când a venit să mă viziteze în această dimineață. Este așa drăguț, mă iubește așa de mult."

Poate să fie drăguț, romantic, iubitor, dar este extrem de periculos.

- Violența domestică sau violența la întâlnire este de obicei din vina victimei.

Abuzatorul o învinovățește pe victimă, societatea pare să învinovățească victima și surprinzător, victima se învinovățește singură. Este ceva în legătură cu trauma abuzului care determină supraviețuitorul să ajungă la concluzia că a fost vina ei.

Nu este niciodată vina victimei, chiar dacă l-a provocat pe abuzator sau a făcut ceva stupid în acel timp. Dați-mi voie să împărtășesc cu voi două definiții, „prostesc" și „stupid". *Prostesc* este când faci ceva stupid, dar nu știi mai mult, și faci oricum. *Stupid* este când știi mai bine, dar tot o faci. Nu-mi place să recunosc, dar chiar dacă am peste 60 de ani, încă mai fac lucruri stupide. Dar asta nu-i dă dreptul nimănui să mă exploateze sau să mă lase devastat emoțional.

- Supraviețuitorii abuzului ar trebui să-l țină secret.

Asta este cel mai rău lucru pe care poți să-l faci. Primul pas pentru a primi ajutor este să-l ceri. Dacă nu primești ajutor, durerea fizică se va vindeca, dar durerea emoțională va supura. Este singura cale de a rupe ciclul abuzului în care ești prinsă.

Ciclul abuzului:

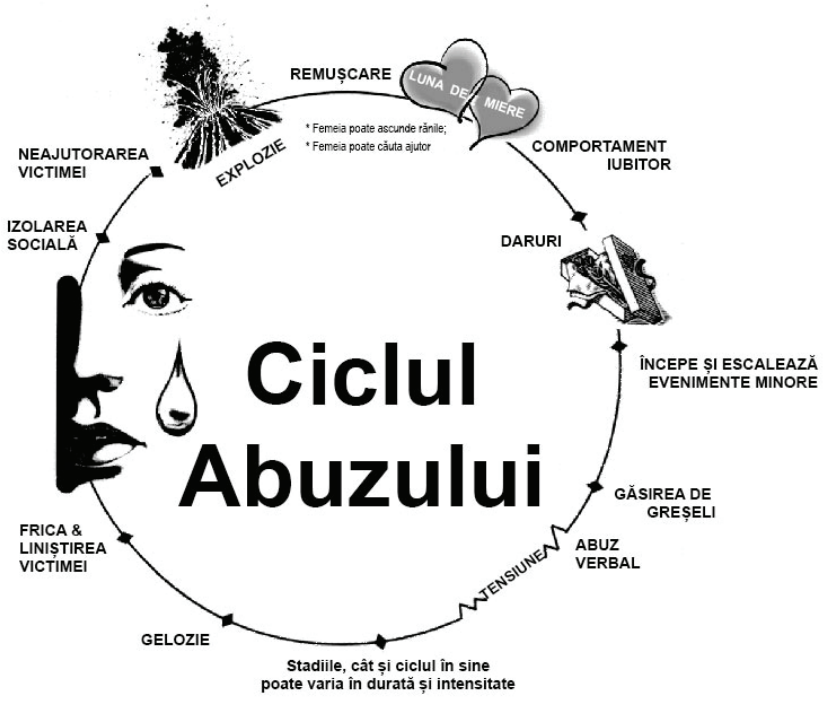

Să analizăm puțin progresia care este prezentată în graficul ciclului abuzului. Începe cu explozia violenței. După aceasta, abuzatorul își exprimă remușcările și poate să promită, sincer, că nu se va mai întâmpla. Victima poate să caute sau nu ajutor.

Ciclul intră acum în etapa lunii de miere acompaniată de cadouri și comportament iubitor. Nori de furtună se întrezăresc la orizont, totuși, în timp ce începe o creștere a unor incidente minore, urmate de învinovățire și abuz verbal, care în schimb determină o tensiune crescută și gelozia poate să-și arate capul ei urât. De frică, victima încearcă să-i facă pe plac abuzatorului, dar fără efect. În acest timp abuzatorul își poate izola partenera de prieteni și familie, tăindu-i orice formă de suport și crescând controlul asupra ei. Toate acestea, desigur, cresc sentimentul de neajutorare al victimei, pentru că știe că o altă explozie violentă este iminentă. După ce apare explozia, ciclul o ia de la capăt.

Acest ciclu poate dura un an de zile, dar dacă nu primești ajutor, timpul necesar pentru a completa ciclul se va contracta, va deveni mai scurt. Ipotetic, poate începe ca un ciclu de un an care se contractă la două sau trei pe an, apoi lunar, apoi la două, trei pe lună, apoi săptămânal. Puteți să vă dați seama unde vreau să ajung cu asta. În final, poate ajunge la două sau trei ori pe săptămână. Nu poate ajunge doar la un ciclu zilnic, ci literalmente poate apărea de două sau trei ori pe zi.

O femeie mi-a zis că după ce m-a auzit vorbind despre ciclul abuzului, a învățat să-l provoace pe soțul ei pentru a controla timpul și mediul pentru explozie. Avea un copil, o fată, și pentru a o proteja o trimitea acasă la o prietenă sau la film, și apoi iniția explozia în absența ei.

Singurul mod de a rupe ciclul abuzului este ca unul sau amândoi să primească ajutor. Femeia despre care v-am spus și soțul ei au primit ajutor și acum au o relație sănătoasă.

24. MOTIVAȚIA SPIRITUALĂ DIN SPATELE ABUZULUI

Motivația din spatele abuzului sexual și a violenței domestice este controlul. Autorul unui atac sexual nu este excitat de aparențele victimei, deci abuzul nu este o infracțiune din pasiune. Este o infracțiune de degradare, violență și control. În multe cazuri, genul nu este o problemă. Iată un exemplu din viața reală care confirmă acest lucru. Un grup de bărbați s-au dus într-un parc unde se știa că stau homosexuali și grupul a violat un homosexual. La urmă, unul din ei a zis: „Asta te va învăța cât de greșită este homosexualitatea." Cum poate un grup să violeze un homosexual și să nu se considere pe ei înșiși homosexuali? Nu au fost excitați de genul victimei. Dacă ar fi fost așa, erau homosexuali. Au fost porniți de violență, degradare și controlul pe care-l aveau asupra lui.

Este vital să recunoaștem că este o putere spirituală în spatele controlului abuziv care în cercurile creștine a fost numit duhul izabelic.

În 1 Regi 16 vedem că Ahab a fost rege al Israelului. S-a căsătorit cu Izabela, fiica unui rege păgân, care l-a sedus pe Ahab și pe majoritatea Israelului să se închine la Baal. Regele Ahab a stat pe tron, dar prin manipularea și controlul ei, regina Izabela a fost adevăratul conducător al Israelului.

De vreme ce duhul de control și-a găsit expresia perfectă prin Izabela, a fost numit duhul Izabelic. Oricum, duhurile nu au gen și se pot manifesta în și prin personalități masculine și feminine.

Duhul controlului este îmbrățișat din necunoștință atât de creștini cât și de necreștini pentru că promite dorințele inimii. Dacă ați face un sondaj și ați întreba oamenii care este dorința numărul unu a inimii lor, răspunsul ar fi variat. Unii ar spune banii, alții doresc putere sau popularitate, și bineînțeles unii ar putea spune Isus. În mod surprinzător, nici una din acestea nu este cu adevărat dorința inimii lor. Problema este cum vei căuta să obții siguranța? Prin bani? Popularitate? Putere? Sau Dumnezeu?

Când este viața plină de nesiguranță? Când este scăpată de sub control. Răspunsul tipic uman este să încerci să manipulezi circumstanțele vieții pentru a recâștiga controlul asupra vieții tale. Manipularea se va termina tragic în compromis. Lucrul trist este că, orice ai încerca să obții prin compromis este pierdut până la urmă. De ce? Pentru că este legea compromisului: ce compromiți ca să câștigi vei pierde până la urmă. Vedem asta în viața lui Avraam și Sara. Dumnezeu le promite un fiu, chiar dacă Sara era stearpă. După mulți ani de așteptare în împlinirea promisiunii, ceasul biologic al lui Avraam se stingea. Da, bărbații au și ei ceas biologic.

În disperare, în Geneza 16:2 Sara sugerează un compromis. Geneza 16:2: „Și Sarai a zis lui Avram: <Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.> Avram a ascultat cele spuse de Sarai." Avraam a intrat la roaba ei, Agar, și ea i-a născut un fiu, Ismael, dar nu era fiul promis. În final, Sara a rămas însărcinată și, apoi, l-a născut pe Isaac. Rivalitatea între fiul promis, Isaac, și fiul cărnii,

Ismael, era atât de mare încât Dumnezeu i-a spus lui Avraam să-l alunge pe Ismael de acasă. Galateni 4:30: „Dar ce zice Scriptura? Izgoneşte pe roabă şi pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moşteni împreună cu fiul femeii slobode." Aici vedem legea compromisului împlinită, ceea ce Avraam şi Sara au compromis, în final au pierdut.

În cartea Estera vedem duhul izabelic manifestat printr-o personalitate masculină, Haman, primul ministru al Persiei. Servitorii regelui care erau la poarta regelui trebuiau să se închine în faţa lui Haman, dar Mardoheu a refuzat să facă asta. El vroia să i se închine numai lui Dumnezeu. Haman era ceea ce am numi un obsedat de control compulsiv, şi ca toţi cei obsedaţi de control, era plin de insecurităţi. Aceste insecurităţi ieşeau la suprafaţă de câte ori era lângă cineva pe care nu putea controla şi erau însoţite de furie.

Haman începe să plănuiască să-l omoare pe Mardoheu, şi apoi pentru că Mardoheu era evreu, a început să plănuiască un genocid împotriva întregului popor evreu din Persia. Probabil s-a gândit că dacă Mardoheu era evreu şi el nu putea să-l controleze, atunci tot poporul evreu nu putea fi controlat.

Evident, este periculos să superi un obsedat de control compulsiv atunci când are puteri nelimitate şi autoritate. Restul cărţii Estera este o dovadă de cum scapă Dumnezeu poporul evreu de genocidul planificat de Haman.

Iacov este un exemplu de om evlavios, prins în ghearele duhului izabelic. El şi-a dorit voia lui Dumnezeu pentru viaţa lui, dar a încercat să o împlinească prin capacitatea lui. Mi se pare interesant că numele Iacov înseamnă „înşelător." Dorinţa lui de control asupra vieţii lui a încurcat scopul lui Dumnezeu pentru viaţa lui şi a ajuns în final să se lupte cu Dumnezeu, cum vedem în Geneza 32. În acea noapte, Dumnezeu i-a schimbat numele din Iacov în Israel, care înseamnă Prinţ cu Dumnezeu. Natura lui a fost schimbată şi nu se mai lupta să fie în control.

Duhul de control se manifestă într-un grad sau altul în orice biserică. Duhul Domnului poate lucra într-un serviciu şi deodată o profeţie este dată. Cuvântul profetic poate fi în aliniament perfect cu Scriptura, dar dacă vine împotriva a ceea ce caută Dumnezeu să facă în acel serviciu, va stinge Duhul. Problema nu este dacă a fost dat sau nu un cuvânt de la Domnul, ci dacă Cuvântul lui Dumnezeu a fost dat profetic. Un Cuvânt de la Domnul este vorbit din sentimente, dar Cuvântul lui Dumnezeu este vorbit din Duhul.

Ilie confruntă conducerea Izabelei asupra Israelului în 1 Regi 18. Ilie triumfă în lupta profeţilor pe muntele Carmel şi ordonă execuţia a 450 de profeţi falşi ai lui Baal şi 400 de profeţi falşi ai lui Asherah.

În 1 Regi 19:2, Izabela contraatacă: „Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: <Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viaţa ta ce ai făcut tu cu viaţa fiecăruia din ei.>" Cu alte cuvinte „Ilie, eşti mort."

Izabela este una din conducătorii întunericului de azi. Efeseni 6:12 ne spune: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti."

Acest verset ne revelează faptul că sunt patru clase de demoni:

1. Căpetenii: este cea mai de jos clasă de demoni de pe pământ.

2. Domnii: următoarea clasă în sus.

3. Stăpânitorii întunericului acestui veac: acesta este tipul cel mai înalt de demoni cu care avem de-a face pe pământ.

4. Duhurile răutății din locurile cerești: cea mai înaltă clasă de demoni. Ei conduc în ceruri asupra pământului.

Izabela contraatacă cu 3 puteri demonice:

1. Frică: 1 Impărati 19:3: „Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat şi a plecat, ca să-şi scape viaţa. A ajuns la Beer-Şeba, care ţine de Iuda, şi şi-a lăsat slujitorul acolo."

2. Descurajare: dacă descurajarea nu este învinsă, crește în depresie, care se transformă în disperare. Disperarea este absența speranței, care poate să ducă la sinucidere. 1 Împărați 19:4: „El s-a dus în pustiu unde, după un drum de o zi, a şezut sub un ienupăr şi dorea să moară, zicând: <Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinţii mei.>"

3. Izolare: 1 Împărați 19:10: „… Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeul oştirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale şi au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, şi caută să-mi ia viaţa!"

Dumnezeu rupe plângerea de milă al lui Ilie printr-o revelație în versetul 18.

1 Impărați 19:18: „Dar voi lăsa în Israel şapte mii de bărbaţi, şi anume pe toţi cei ce nu şi-au plecat genunchii înaintea lui Baal şi a căror gură nu l-au sărutat." Ilie nu știa, dar nu era în luptă singur!

Un șablon asemănător apare când o victimă a unui abuz încearcă să rupă relația cu abuzatorul. Ea experimentează frică, descurajare, și un sentiment de izolare care o determină să se întoarcă la aceeași relație de care încearcă să se elibereze. Din acest motiv victimele violenței domestice se întorc de la adăpost la abuzator de 12 ori înainte să găsească harul de a sta departe definitiv. În mod ciudat, și abuzatorul va experimenta aceste atacuri spirituale dacă caută ajutor să se întoarcă de la căile lui abuzive, ca și cei care încearcă să ajute victimele abuzului. Eu sunt o personalitate dinamică, dar trec și eu prin perioade de descurajare și sufăr periodic de S.S.d.M. (Sindromul Săracul de Mine) când mă simt că nimeni nu ia în serios epidemia abuzului în societate, în afară de mine. Atunci trebuie să mă iau de ureche și să-mi țin o predică să-mi amintesc că nu este mai mult decât un atac spiritual.

Supraviețuitorii abuzului trebuie să fie conștienți de 2 lucruri când încearcă să rupă o relație abuzivă. Din păcate, mulți dintre ei sar din lac în puț, pentru că ies dintr-o relație disfuncțională și sar imediat în mijlocul alteia. De ce se întâmplă acest lucru atât de frecvent? Pentru că nu au auzit despre profilul unui potențial abuzator. Semnalele de alarmă sunt chiar sub nasul lor, dar ei nu le recunosc.

Cealaltă groapă este T.B.S. (Tough Broad Syndrom). Unele femei după ce au rupt cu succes o relație abuzivă, realizează că oricând cineva a avut control asupra ei a fost rănită și exploatată. Ca un mecanism de apărare își propune în inima ei să nu mai lase

pe nimeni niciodată s-o controleze. Ea este căpitanul sufletului ei. Dacă va mai intra în vreo relație, va fi cu cineva cu o personalitate moale. Ea va purta pantalonii în familie!

Asta sună bine la suprafață, dar este o problemă spirituală adâncă aici. Consilierii seculari au determinat pe drept că un pas important spre întregirea supraviețuitorilor este împuternicirea. De vreme ce controlul le-a fost luat prin abuz, ei trebuie să recâștige controlul pentru a începe procesul de vindecare. Acest proces este numit împuternicire.

Ce este chemat să facă creștinul cu viața sa? Să o predea lui Dumnezeu. Da, trebuie să experimenteze împuternicirea, pentru că nu poți să-i predai lui Dumnezeu ceva ce nu-ți aparține. Problema este că tindem să luăm imperfecțiunile umanității și să le punem în seama divinității. Oamenii care suferă de TBS vor refuza deseori să-și predea viața lui Dumnezeu de teamă că îi va exploata și îi va răni. Dumnezeu dorește să creeze un simț al securității și siguranței prin cuvîntul „Dragoste." Totuși, dacă cineva pe care l-ai cunoscut ți-a promis să te iubească și ți-a provocat răni devastatoare, cuvintele „te iubesc", vor fi o sursă de chin și teamă în loc să fie o sursă de securitate așa cum a intenționat Dumnezeu. Chiar și cuvintele „Dumnezeu te iubește" vor produce frică. Până la urmă, pot să mă ascund de oameni, dar cine se poate ascunde de Dumnezeu?

Deci, cum învingem duhul izabelic? Țineți minte, duhul controlului este unul din conducătorii întunericului pe acest pământ, nu este un demon pe care să-l scoți. Nu poate fi scos, dar poate fi deplasat. Să zicem că ai un borcan plin cu ulei de motor negru, care reprezintă duhul controlului. Dacă pui apă încet în borcan, care reprezintă Duhul Sfânt, se va depune la fundul borcanului. Deoarece apa este mai grea decât uleiul, va umple borcanul de jos în sus și în timp ce nivelul apei va crește în borcan, uleiul va fi dat afară.

Izabela va fi dată afară pe măsură ce predai tot mai mult controlul vieții tale Duhului Sfânt. Pe scurt, predare totală lui Dumnezeu. Acesta este un concept pe care omenirea îl găsește terifiant, deoarece predarea totală altcuiva te lasă total vulnerabil în fața lui. Aceasta în schimb, ne învață să ne încredem total în Dumnezeu.

25. SOLUȚIA LUI DUMNEZEU LA ABUZ... DRAGOSTEA!

În capitolul precedent am văzut că duhul controlului este deplasat din viețile noastre pe măsură ce îi predăm viața noastră lui Dumnezeu. Cum facem asta? Acceptând dragostea lui Dumnezeu de care ne spune Romani 5:5 că este turnată în inimile noastre de Duhul Sfânt.

Pentru a înțelege ce spune Biblia când se referă la dragostea lui Dumnezeu, trebuie să ne uităm la patru cuvinte grecești pe care le-am tradus într-un cuvânt: „dragoste".

Dragostea EROS: EROS este cuvântul grecesc din care derivă cuvântul „erotic". Vorbește despre unirea sexuală. Pe de o parte Biblia îl folosește pentru a descrie depravarea abundentă dintr-o societate neevlavioasă. Pe de altă parte, Cântarea Cântărilor al lui Solomon, un cântec de dragoste erotic, îl folosește pentru a descrie gloria unirii în căsnicie. EROS este o parte importantă a dragostei, dar nu este dragoste

de una singură. De fapt, despărțită de dragostea Agape, este distructivă.

Dragostea STORGE: Biblia spune că familiile puternice sunt una din cele mai înalte priorități ale lui Dumnezeu. STORGE arată spre acea dragoste unică și specială care ajută să creeze un sentiment puternic de securitate în cadrul unității familiei.

Dragostea PHILEO: Aceasta vorbește despre dragostea romantică dintre un bărbat și o femeie care crează o legătură emoțională. Ca și EROS, este parte din dragoste, dar nu este dragoste de una singură.

Din păcate, dragostea PHILEO este ca un cântec de grădiniță despre o fetiță care avea un cârlionț în frunte. Când era cuminte, stătea foarte bine, dar când era rea, era oribilă.

Abuzatorii pot fi extrem de iubitori și romantici. Un pastor a mers în vizită la o membră a bisericii, care era în spital pentru că a fost bătută cu brutalitate de soțul ei. Ea plângea când a intrat el în cameră. Gândindu-se că plângea din cauza a ce i-a făcut soțul ei, a început s-o aline. „Nu, Nu", a exclamat ea. „Nu din cauza asta plâng." A arătat spre noptiera de lângă ea, unde era un borcan gol cu niște flori în el: „Soțul meu mi le-a dat când a venit să mă viziteze în această dimineață. Este așa drăguț, mă iubește așa de mult."

Poate să fie drăguț, romantic, iubitor, dar este extrem de periculos și starea lui se poate schimba într-o clipită.

O altă mărturie, este despre un bărbat care suferea de depresie maniacă. Partea emoțională devenise de nesuportat și își făcea planuri să-și sfârșească viața. Și-a trimis soția și copiii la un film, apoi s-a așezat în sufragerie cu o sticlă de băutură într-o mână și un pistol în cealaltă mână. S-a hotărât că atunci când va termina sticla avea să-și pună pistolul în gură și să termine cu totul. Ceea ce nu știa era că sinuciderea este o soluție permanentă la o problemă temporară.

A venit momentul, a spart sticla goală în șemineu și a început să strângă încet trăgaciul când i-a venit următorul gând: „Când vor veni soția mea și copiii acasă și mă vor găsi cu capul împușcat, vor fi traumatizați pe viață. Nu pot să-i fac să treacă prin asta. Îi iubesc prea mult." Apoi i-a venit un alt gând: „Nici o problemă, o să-i iau cu mine."

Pentru prima oară am simțit că m-am târât în mintea cuiva care se gândea la sinucidere/crimă. Chiar credea că este un act de dragoste să-și omoare familia pentru a-i scuti de trauma de a-l găsi fără viață. Din fericire, Dumnezeu a lucrat în mod miraculos în viața lui, în seara dinainte de a-și implementa planul său. A primit ajutorul de care avea nevoie disperată și Dumnezeu i-a vindecat și familia. Această mărturie arată clar cum dragostea phileo poate crea un coșmar viu din adâncurile iadului.

Dragostea AGAPE: Dragostea divină, o dragoste spirituală de care ne spune Romani 5:5 că este turnată în inimile noastre de Duhul Sfânt. Ea pune binele și împlinirea altora înaintea nevoilor, dorințelor personale. Să ne uităm la definiția lui Dumnezeu a dragostei Agape, găsită în 1 Corinteni 13:4-8.

1 Corinteni 13:4-8 și 13:

- Dragostea suferă totul: mulți oameni suferă mult din cauza circumstanțelor în care se găsesc prinși. Aceasta înseamnă că suferă cu răbdare evlavioasă.

➢ Dragostea este plină de bunătate: Dragostea este plină de compasiune și generoasă.

➢ Dragostea nu pizmuiește: aceasta condamnă gelozia sufocantă care taie legătura cu alți oameni și cere acces exclusiv la dragostea ta. Nu mă înțelegeți greșit, Dumnezeu a zis chiar El că este „un Dumnezeu gelos și să nu aveți alt Dumnezeu în afară de Mine." El nu spunea să nu aibă alte relații în viața lor, El spunea: „nu voi tolera alți rivali." Aceasta a fost atitudinea mea și a soției mele când am spus legămintele la nunta noastră, acum 40 de ani. Faptul că suntem căsătoriți, nu însemna că nu putem avea alți prieteni, ci spuneam că „nu voi tolera rivali."

➢ Dragostea nu se umflă de mândrie: la scurt timp după ce eu și Debbie am devenit creștini am trecut printr-un parteneriat de afaceri rău. Nu vă voi plictisi cu detalii, dacă ați auzit de un parteneriat de afaceri rău, le-ați auzit pe toate. Nu mai trebuie să spun că eram într-un impas financiar mare.

Într-o seară părinții mei au plătit să mergem la o întâlnire pentru oameni de afaceri și s-au oferit să stea cu fiul nostru. Eram bucuroși, era prima seară în oraș de multă vreme. În timp ce Debbie alegea locurile noastre, eu puneam hainele în cuier și chiar atunci președintele capitolului, Jack Herd, mi-a făcut o invitație. „Frate Joe, avem un loc liber la masa principală, hai cu noi." „Mulțumesc pentru invitație, i-am răspuns, dar am venit cu soția mea în seara aceasta. Vreau să stau cu ea." Chiar dacă aceasta era motivația mea sinceră, să spun adevărul nu-mi place să stau la mese principale, mă simt mult mai confortabil să mănânc cu oamenii de rând. Ca și vorbitor principal am mâncat de multe ori la masa principală de-a lungul anilor și mereu m-am simțit de parcă toți ochii erau țintă la fiecare îmbucătură pe care o luam. Și care e treaba cu 3 furculițe? Cred că e câte una pentru fiecare mână și una în plus în caz că scapi una pe jos... Glumesc...

Când m-am așezat lângă Debbie, am făcut ceva prostesc de care mulți bărbați ar fi vinovați. Făcându-i semn cu cotul i-am spus: „Ghici ce, Fratele Jack m-a invitat să stau la masa principală." Ea a răspuns cum ar răspunde multe femei: „O nu, nu te duci! Ai venit cu mine, vei mânca cu mine!"

Ghiciți ce m-am gândit imediat să fac? Corect, trebuie să-i arăt femeii cine-i șeful, o să mănânc la masa principală! Chiar atunci Duhul Sfânt mi-a șoptit aceste cuvinte: „Dragostea nu se umflă de mândrie... nu se laudă."

Am realizat imediat că Dumnezeu îmi arăta că singurul motiv care ar fi stricat singura seară în oraș de mult timp, era faptul că încercam să par un mare șmecher. Mi-am cerut iertare imediat de la ea și am râs împreună când i-am spus ce mi-a vorbit Dumnezeu. Apoi, am continuat să petrecem un timp minunat împreună.

➢ Dragostea nu se poartă necuviincios: dragostea are maniere frumoase. Nu vorbesc despre manierele societății care dictează cum să te porți în fiecare aspect al vieții. Vorbesc despre maniere care se referă la respect, apreciere și dragostea pe care o aveți unul pentru celălalt.

Îmi place s-o ajut pe soția mea cu haina ei. Să spun adevărul, am un motiv ascuns, am ocazia să-i dau o îmbrățișare rapidă. În plus, miroase grozav!

Și da, deschid ușa pentru ea, dar nu suntem legaliști în legătură cu asta. Dacă plouă cu găleata, nu așteaptă să mă ud până la piele. În schimb, alergăm printre stropii de ploaie, dar desigur că de multe ori aduc mașina pentru ea, n-are sens să ne udăm amândoi!

- Dragostea nu caută folosul ei: nu cere să se facă toate lucrurile cum vrea ea. Aceasta explică vechea întrebare: „Cum poate un Dumnezeu iubitor să trimită pe cineva în iad?"

Dacă Dumnezeu a cerut ca toată lumea să-l accepte pe Cristos ca Domn și Mântuitor ar cere să se facă voia Lui, și ar lucra fără dragoste. Biblia ne spune că Dumnezeu este dragoste, este imposibil pentru el să lucreze fără dragoste. Deci, este dragostea lui Dumnezeu care permite oamenilor să aleagă iadul.

Ai putea să mă contrazici că nimeni în toate mințile nu ar alege iadul, dar dacă nu alege viața, prin omisiune alege iadul. Pe scurt, nici o decizie devine o decizie.

- Dragostea nu se mânie: nu se supără pentru o greșeală. Cum faci asta? Nu poți, dacă nu separi instrumentul de sursă.

În Psalmul 139:21-22, David spune: „Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc și să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei."

La suprafață pare să contrazică porunca lui Cristos de a-ți iubi dușmanii. Dar în timp ce mă rugam despre pasajul acesta, am realizat că David a experimentat o revelație din Vechiul Testament al Efeseni 6:12, care spune: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești." David nu spunea că urăște bărbații și femeile care îl urăsc pe Dumnezeu, el ura forțele spirituale care îi influențau. Pe scurt, a separat instrumentul de sursă.

Ați văzut vreodată o luptă cu tauri la TV, într-un desen animat sau film? Matadorul mișcă mantaua în fața taurului și taurul se înfurie și urmărește mantaua. Taurul atacă instrumentul enervării lui, nu sursa. Dacă taurul ar identifica că problema nu este mantaua, ci tipul în pantaloni ciudați care ține mantaua, matadorul ar ajunge acasă într-o cutie. Taurul este într-o curbă de învățare lentă. Cu cât lupta continuă mai mult, cu atât se apropie mai mult cu coarnele de matador. În final, matadorul își ascunde sabia în manta, taurul atacă mantaua încă o dată și matadorul înfinge sabia în pieptul taurului, prin plămâni și prin inima lui. Acesta cade mort la picioarele matadorului. De ce? Deoarece nu a învățat să separe instrumentul de sursă.

La fel, Satan ia o personalitate umană și o aruncă în fața noastră. Ne înfuriem și reacționăm la ofensa lor în loc să răspundem atacului spiritual.

O să vă împărtășesc o mărturie amuzantă despre o problemă măruntă. Acum 25 de ani, eu și soția mea am fost trași într-o ceartă mică, într-o întâmplare ridicolă. M-am dus la bucătărie să beau un pahar de apă chiar când Debbie termina de spălat vasele. Cu un oftat de exasperare a spus: „Nici n-am terminat bine de curățat bucătăria și tu vii și o murdărești din nou." Eram într-o pasă spirituală bună în seara aceea și nu m-a deranjat comentariul ei. „Nu-ți face griji, o să curăț după mine" i-am răspuns. După ce

am terminat să beau am deschis mașina de spălat vase și am tras raftul de sus. Era un spațiu liber perfect pentru paharul meu. Când am deschis mașina, Debbie a întrebat: „O să mai bei ceva în seara asta?" „Probabil." „Atunci de ce să mai murdărești alt pahar?" Mai întâi s-a legat de mine că l-am murdărit, apoi pentru că l-am spălat. Mă pregăteam să-i spun ceva acestei femei nehotărâte, când Duhul Sfânt m-a cercetat: „Pauză! am spus, tu nu vrei să ne certăm, eu nu vreau să ne certăm, hai să ne unim și să ne rugăm împotriva celui care vrea să ne certăm". Trăiască diferența! Pentru prima oară în viața mea am separat instrumentul agravării de sursă. Problema ta nu este soția ta, este forța spirituală la care ați țipat.

De ce ar merge puterile întunericului atât de departe să creeze diviziuni mici, nu doar în căsnicie, dar în orice fel de relație? Deoarece iadul este absolut neputincios împotriva rugăciunii de comun acord între doi credincioși, în special soț și soție, care trăiesc un legământ al căsătoriei în dragoste, unitate și armonie.

Isus ne-a promis în Matei 18:19: „Vă mai spun iarăşi că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri." Nu este rugăciune mai puternică decât cea dintre un soț și o soție care trăiesc în armonie unul cu altul înaintea lui Dumnezeu, ale căror inimi bat în unison ca una singură.

Satan știe acest lucru, și atunci caută în mod constant să creeze diviziuni mici care întrerup armonia casei și deraiază rugăciunea de acord. Cuvintele de înțelegere nu fac o rugăciune de înțelegere. Este o tactică simplă, dar foarte eficientă numită: „Împarte și cucerește."

Certuri ridicole încep din cauza unor probleme „vitale" cum ar fi: „Niciodată nu pui la loc capacul de la pasta de dinți". „O da? Ei bine, tu strângi tubul de la mijloc și nu de la capăt." Apoi apare o criză familială. Îți unești mâinile cu soțul și încerci cu ardoare să te rogi rugăciunea de acord, dar este în zadar. De ce? Pentru că mâinile sunt unite, dar nu și inimile. Și dacă Dumnezeu ți-ar deschide urechile spirituale ai auzi cum râde satan în cadru.

- Dragostea nu se gândește la rău: nu îți dorești răul altora, în schimb te uiți dincolo de acțiunile ofensatorului și cauți să vezi motivația lui. În caz că n-ați observat, bărbații au o reputație justificabilă de a fi insensibili, iar femeile au reputația de a fi prea sensibile. Totuși, am observat că bărbații nu sunt singurii capabili de insensibilitate așa cum nici femeile nu sunt singurele capabile de a fi prea sensibile. Rezultatul final? Chiar și după 40 de ani de căsnicie acest „uriaș spiritual" va spune uneori ceva sau va face ceva care o va răni pe soția lui. Și ocazional, Debbie spune sau face ceva care mă rănește, dar când sunt rănit, am încredere în dragostea lui Debbie pentru mine. Sunt sigur că dacă ar fi știut că ceea a spus sau a făcut m-ar fi rănit, nu ar fi făcut-o. Dragostea nu se gândește la rău.
- Dragostea nu se bucură de nelegiuire: prea mulți se bucură când văd păcatul în viața altora. De ce? Pentru că îi face să se simtă mai sfinți sau superiori. Mulți creștini chiar s-au bucurat când epidemia de SIDA a explodat prima oară în societatea noastră în 1908. De vreme ce, inițial s-a centrat în comunitatea de homosexuali, au concluzionat că Dumnezeu îi judeca pe homosexuali. Erau în negare completă când

am evidențiat ce era clar, că SIDA era o boală venerică, și așa va trece în comunitatea heterosexuală prin cea bisexuală. Când am subliniat acest adevăr evident unui membru al bisericii mele, am fost întrebat: „Pastore, nu știi că Biblia spune că homosexualitatea este dezgustătoare în fața Domnului?" „Adevărat", am spus, „dar este ceva și mai respingător pentru El, răspunsul vesel și bucuria nedreaptă pe care o au copiii Lui când homosexualii cad sau sunt răpuși de SIDA! Suntem chemați să-i iubim și să ne rugăm pentru ei, nu să-i judecăm și să-i condamnăm."

- Dragostea se bucură de adevăr: Nu este nimic mai important în viață decât să ne construim viețile pe fundația nezguduită a adevărului lui Dumnezeu. Suntem chemați nu doar să plantăm adevărul lui Dumnezeu în viețile altora, dar și să permitem să se manifeste în noi ca un adevăr viu. Putem să avem o imagine de sine nezdruncinată, să avem un succes imens în tot ce facem, să avem bogății financiare dincolo de imaginația omului, dar dacă nu trăim adevărul viu al lui Dumnezeu nu am realizat nimic.
- Dragostea îndură totul: A îndura înseamnă a tolera. Iacov 1:2 ne spune să privim ca o bucurie când trecem prin necazuri. De ce? Pentru că în Romani 8:36 ne spune că suntem mai mult decât biruitori prin Cristos care ne iubește. Toate încercările și necazurile vieții sunt ocazii pentru ca Dumnezeu să-și arate puterea celor care Îl iubesc.
- Dragostea nădăjduiește totul: nu renunțăm la cei care trăiesc în eșec, dacă ne pierdem încrederea în ei, continuăm să avem încredere în Cristos care este în ei.
- Dragostea suferă totul: continuăm să iubim indiferent în ce ne aruncă viața.
- Dragostea nu va pieri niciodată: o femeie s-a apropiat de un predicator cunoscut internațional. „Vă rog să vă rugați pentru mine", a spus ea. „Soțul meu vrea să mă părăsească". „Nu-mi spune că o să te părăsească", a răspuns el. „Tu doar iubește-l așa cum te-a chemat Dumnezeu să-l iubești și n-o să plece. Până la urmă, dragostea nu va pieri niciodată." În timp ce mă gândeam la răspunsul lui, m-am simțit cercetat în duhul meu. Apoi am realizat că nimeni nu iubește perfect în afară de Dumnezeu. Totuși, în ciuda dragostei perfecte al lui Dumnezeu, milioane de oameni resping dragostea Lui și îmbrățișează chinul iadului. Sigur că „dragostea nu va pieri niciodată" nu înseamnă că dragostea va trece peste dorința inimii iubitului. Până la urmă, Dumnezeu nu dorește să piară nimeni, ci toți să se pocăiască. Apoi, Duhul Sfânt mi-a arătat adevăratul înțeles al acestor cuvinte. Dragostea nu încetează niciodată să curgă, chiar în fața respingerii. Dumnezeu continuă să iubească umanitatea pierdută, chiar dacă Îl respinge. Și noi suntem chemați să iubim, chiar în fața respingerii.
- „Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea."

Să le dăm o altă întorsătură acestor versete. Ni se spune de două ori în 1 Ioan 4 că „Dumnezeu este dragoste."

Și Ioan 1:1 proclamă: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu."

Ioan 1:14 ne spune: „Cuvântul s-a întrupat și a locuit printre noi." Aici se referă la Isus, evident.

Haideți să unim punctele. Potrivit cu Ioan 1:14, Isus este Cuvântul. Ioan 1:1 revelează că Isus este Dumnezeu, și 1 Ioan 4 ne spune de două ori că Dumnezeu este dragoste, deci, Isus este dragoste.

Să ne uităm la 1 Corinteni 13:4-8 și 13 din nou, doar de data asta să înlocuim numele, să punem Isus, în loc de „Dragoste"

Isus este îndelung răbdător... Isus este blând... Isus nu invidiază... Isus nu se umflă de mândrie... Isus nu se poartă necuviincios... Isus nu-și caută folosul Său... Isus nu se mânie... Isus nu se gândește la rău... Isus nu se bucură de nelegiuire... Isus se bucură de adevăr... Isus îndură totul... Isus crede totul... Isus speră totul... Isus suferă totul... Isus nu va pieri niciodată.

Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și Isus, dar cel mai mare dintre ele este Isus!

26. PROFILUL UNUI POTENȚIAL ABUZATOR

Observați că am subliniat cuvântul „potențial" în titlul acestui capitol. Unele din aceste trăsături pot fi găsite în personalitatea oricărei persoane, totuși, când le vezi în combinație, sunt un semnal de alarmă periculos!

- Presiune pentru un angajament rapid: pun presiune pentru angajament exclusiv, aproape de la prima întâlnire. Nu spun că dragostea la prima vedere se încheie mereu dezastruos. Tatăl meu a cerut-o de soție pe mama mea de la prima întâlnire și au avut o căsnicie bună peste 64 de ani! Totuși, majoritatea relațiilor de dragoste la prima vedere sunt sortite eșecului.
- Imagine de sine scăzută: se poate să nu fie evident de vreme ce nu este neobișnuit chiar pentru oameni de succes să sufere de un sentiment de inadecvență.
- Dependent emoțional de victimă: indivizii abuzivi sunt de obicei, foarte dependenți emoțional de partener. Furia internă pentru această dependență are ca rezultat purtarea abuzatorului într-un mod care arată controlul și puterea, și pentru a nega slăbiciunea proprie. Un alt semn al dependenței este efectul care se produce când persoana abuzată pleacă de acasă din cauza abuzului. Este obișnuit ca abuzatorul să facă încercări extraordinare pentru a-i determina să se întoarcă.
- Incapacitatea de a face față stresului: se poate să nu fie evident în afara casei.
- Lipsa controlului impulsivității: nici aceasta nu este evidentă în afara casei.
- Fantezii despre succes: abuzatorul își închipuie că este bogat, faimos sau că are un succes extrem de mare, dar simte că alții îl trag înapoi.
- Abuzează de alcool și/sau alte droguri: fac față stresului prin abuzul de alcool și/sau alte droguri și devin abuzivi verbal și/sau fizic când sunt sub influența acesteia.
- Intimidează și/sau amenință cu o armă: o femeie din biserica mea îmi spunea cum soțul ei obișnuia să stea în sufragerie la televizor și se juca cu un revolver. Deschidea cilindrul și scotea gloanțele, închidea cilindrul și apoi țintea cu pistolul spre ea și apăsa pe trăgaci. Câteodată punea doar 2-3 gloanțe în cilindru și făcea la

fel. Sigur că nu știa dacă pistolul avea să se descarce sau nu.

- Temperament urât: Proverbe 22:24 ne avertizează: „Nu te întovărăși cu omul mânios." Dacă un bărbat sau o femeie nu-și poate controla sentimentele care le provoacă mânia, sigur nu vor putea să-și controleze emoțiile care provoacă abuzul. Le lipsește abilitatea de a face față stresului și frustrării și tind să intre în certuri violente și/sau altercații fizice? Te controlează pe tine sau pe alții prin izbucniri violente de temperament și/sau amenințări violente cum ar fi: „te omor dacă mai faci asta o dată", „îți sucesc gâtul". Și apoi își duce la împlinire vorba mai târziu.
- Neagă sau minimalizează natura lor violentă:

1. „Doar am scuturat-o puțin."
2. „I-am tras câteva palme, nu-i mare lucru."
3. „Am împins-o, nu am lovit-o. De ce e așa mare lucru?"
4. „I-am tras un șut în fund, Dumnezeu știe că o cerea."

- Fragmentarea: abuzatorul își separă comportamentul abuziv de restul vieții.

1. Separarea poate fi fizică: de exemplu, abuzatorul își bate membrii familiei, dar nu pe cei din afară.

2. Separarea poate fi psihologică. De exemplu: nu este neobișnuit pentru un abuzator să meargă duminica dimineața la biserică și seara să-și bată victima. Abuzatorul nu vede inconsistență în acest comportament și se simte justificat.

- Abuzul înaintea căsătoriei: o dată ce violența își scoate capul urât într-o relație, ea crește în frecvență și severitate și tinde să-i facă pe ceilalți responsabili pentru sentimentele lui/ei. „Mă faci să mă enervez așa tare" în loc de: „Sunt așa nervos!"
- Cum își tratează mama? Am pus această întrebare când vorbeam unui grup mixt de tineri, și unul sau mai mulți au spus „oh, oh!" După o pauză lungă am spus, „Fetelor, l-ați auzit. Fiți atente!"
- Când eram în liceu mi-am vizitat un prieten acasă și am fost șocat când am auzit că și-a înjurat mama în față. Nu l-am mai văzut de la graduare, dar pot să garantez că dacă nu a primit ajutor, și-a înjurat prietenele, și și-a înjurat soția și copiii după ce s-a căsătorit.
- Abuzivi verbal: folosesc des etichete de înjosire cum ar fi „târfă proastă"?
- Țin minte că am prins un fragment dintr-un talk show în care erau invitate fete de 10, 11, 12 ani care, cu lacrimi spuneau că frații lor le numesc târfe, etc. Îmi amintesc că am spus: „Doamne, ce l-ar face pe un frate să vorbească așa cu sora lui?" Spre suprinderea mea, Dumnezeu mi-a răspuns: „Dacă știau că surorile lor erau fete tinere inocente și le tratau ca pe gunoaie, ar fi fost ceva greșit la ei. Dar dacă se puteau convinge că surorile lor erau gunoaie, atunci meritau să fie tratate ca atare."
- Sunt abuzivi cu animalul tău: când protecția animalelor descoperă o dovadă de cruzime față de animale, ei cer și o investigație de la Protecția Copilului. În marea majoritate a caselor și copiii sunt abuzați.
- Îl înfurie motivația ta primară în relația ta: dacă trebuie să mergi ca pe coji de ouă pentru a-l împiedica pe partenerul tău să izbucnească într-o explozie emoțională,

ești într-o relație abuzivă.

Am auzit o dată mărturia unei femei a cărui soț avea un temperament exploziv. Nu o lovea niciodată, dar își folosea temperamentul ca o bâtă pentru a o forța într-o supunere terifiantă. Din momentul în care își deschidea ochii dimineața, până îi închidea seara, scopul ei constant era să nu facă nimic care să-l pornească. El obișnuia să se laude la biserică că are soția supusă, „perfectă."

Într-o zi, la consiliere unu la unu, ea a spus: „El crede că este așa deștept, dar nu știe că în fiecare dimineață când îi fac omletă, scuip în ea." Pe dinafară era supusă, dar în interior clocotea în rebeliune, mânioasă împotriva vieții degradante la care a supus-o soțul ei.

- Au un comportament imprevizibil manifestat prin schimbări severe de dispoziție. Sunt încântători și iubitori într-un moment și mânioși și violenți în următorul moment?
- Au fost abuzivi în relații anterioare sau căsnicii anterioare?
- Se supără sau se enervează dacă spui „nu" presiunii sexuale?
- Hipersenzitivi: se simt insultați, răniți sau mânioși de lucruri care nu sunt ofensatoare.
- Vagi: Gândind și vorbind vag îi lasă pe abuzatori să evite responsabilitatea pentru acțiunile lor. De exemplu: „Am întârziat pentru că aveam de făcut ceva în drum spre casă."
- Complexul persecuției: se plânge și face scandal din cauza unor nedreptăți percepute, ce sunt pur și simplu parte din viața de zi cu zi.
- Cred că sunt deasupra regulilor: abuzatorii în general cred că sunt mai buni decât alți oameni și așa că nu trebuie să respecte regulile pe care oamenii obișnuiți le respectă.
- Refuză să lase o femeie să le influențeze deciziile.
- Supraaprecierea: abuzatorul se vede superior altora. Crede că este singurul cu „capul înșurubat bine". Când cineva spune sau face ceva care nu se potrivește cu imaginea lui de sine glorificată, abuzatorul se simte insultat.
- O minte închisă:
  - întotdeauna trebuie să câștige când are o neînțelegere.
  - consideră că părerea ta sau sentimentele tale nu sunt importante
  - „e cum vreau eu sau deloc"
- Posesivitate extremă: te vede ca pe proprietatea lui privată și caută să te controleze prin izolare și consideră că poate să facă ce vrea cu ceea ce îi aparține.
  - Îți confiscă lucrurile personale, spunând că orice ai avea este a lui.
  - Se enervează când faci ceva fără permisiunea lui.
  - Încearcă să pună restricții pe cine poți să vezi, când poți să-i vezi, și cât timp poți să petreci cu persoana respectivă.
  - Caută să te izoleze umilindu-te sau căutând ceartă cu prietenii sau familia.
- Gelozie excesivă: își acuză frecvent partenera că îl înșeală! Abuzatorul își va petrece mult timp monitorizând activitățile partenerei. O femeie a descoperit că soțul ei instalase și ascunsese un microfon de telefon în spatele dulapului pentru a

monitoriza cu cine vorbea la telefon.

- Duce lipsă de relații de susținere
- Ii place să creeze haos: oamenii abuzatori au probleme în a experimenta relații apropiate, satisfăcătoare. Înlocuiesc apropierea cu drama, și haosul. Li se pare incitant să-i vadă pe alții nervoși, încep bătăi, sau cad într-un vacarm general. Deseori, folosesc o tactică pentru a începe o situație incitantă.
- Mincinos: abuzatorul manipulează prin minciună pentru a controla informațiile.

Notă: o minciună este împărtășirea de informații, chiar și adevărate, pentru a înșela.

Abuzatorul poate folosi minciuna pentru a ține alți oameni, inclusiv victima, fără echilibru emoțional. De exemplu abuzatorul încearcă să pară că spune adevărul când de fapt minte, sau încearcă să pară mincinos când de fapt spune adevărul.

- Vede femeile ca pe un obiect sexual. Să reduci pe cineva la un obiect al plăcerii sexuale înseamnă să dezumanizezi, și nu poți dezumaniza pe cineva fără să te dezumanizezi și pe tine.
- Vede activitatea sexuală ca pe o cucerire în loc de o expresie a intimității?
- Te-a contrâns vreodată, manipulat sau forțat să faci ceva ce n-ai vrut, sau într-o activitate sexuală pe care o considerai degradantă, dezgustătoare sau păcătoasă?
- Îi place pornografia?
- Te controlează prin învinovățire: „Dacă m-ai iubi, ai...”
- Te descurajează sau îți interzice să participi la biserica aleasă de tine? De ce? O biserică bună va împuternici bărbați și femei și abuzatorul știe că își va pierde controlul asupra familiei.
- Te ține în relație cu amenințări de sinucidere? Acest lucru e greu de purtat pentru un adult, mai ales pentru un adolescent. Dacă se întâmplă acest lucru, trebuie să faci trei lucruri:

1. Exprimă îngrijorarea pentru bunăstarea lui/ei: „Îmi pare rău că acest lucru te rănește atât de tare.”
2. Subliniază faptul că relația s-a terminat. „Aceasta nu este o relație sănătoasă, s-a terminat.”
3. Oferă-te să mergi cu ei să primească ajutor.

Majoritatea amenințărilor sunt doar atât, amenințări. Totuși , dacă te-ai oferit să faci lucrurile de mai sus și tot se sinucid, moartea lor este în mâna lor, nu a ta. Niciodată să nu permiți să fii prinsă într-o relație nesănătoasă prin șantaj emoțional.

- Crede că nu trebuie să suporte niciodată consecințele negative ale comportamentului lui abuziv?
- Se simte intimidat când tu sau alții au succes?
- Se simte mai bine când tu sau alții dați greș?
- Te înjosește pe tine sau pe alții în public pentru a părea el mai superior?

Un bărbat s-a supărat pentru că soția lui și-a exprimat părerea la o petrecere. Răspunsul lui? „Dragă, dacă ți-ai fi ținut gura aia frumoasă a ta închisă, nimeni de aici

nu ar fi știut ce proastă ești."

- Nu respectă autoritatea?
- Nu poate să păstreze o slujbă: nu este niciodată vina lui când renunță sau este concediat.
- Are o istorie de discordie personală sau familială?
- Manipulator: abuzatorul combină tacticile pentru a manipula pe alții. Aceste tactici pot include minciuna, supărarea altei persoane numai pentru a-i vedea reacțiile, și provocarea unei bătăi între alții. Poate încerca să farmece persoana pe care dorește s-o manipuleze, prefăcându-se că are un mare interes pentru acea persoană pentru a o trage de partea lui.
- Obraznic: oamenii abuzivi presupun că știu ce gândesc sau simt alții. Presupunerea lor le permite să-și justifice comportamentul pentru că „știu" ce ar face sau gândi persoana cealaltă într-o anumită situație. De exemplu: „Știam că te-ai supăra dacă m-aș duce să beau ceva după serviciu așa că m-am gândit că pot să stau și să mă distrez."
- Cum își tratează familia și prietenii apropiați, soția sau prietena?
- Are comportamente disfuncționale neexplicate în personalitatea lui?
- Folosirea forței „în joacă" în timpul sexului. Vor să pună în aplicare fantezii de viol?
- Te face să te simți incompetentă sau ca un eșec pentru că nu poți să te ridici la nivelul așteptărilor lui imposibile?
- Folosește activitatea sexuală ca un mijloc de control pentru a crește imaginea de sine la punctul în care reduce expresia intimității la un act de dominare și control?
- Incapabil de intimitate adevărată: se simt foarte amenințați de ideea de a fi vulnerabili și deschiși. Cer în mod abuziv mulțumire imediată de la partener, care trebuie să „citească" gândurile și să „știe" ce vrea partenerul lor. Când partenerul nu știe ce se așteaptă de la el, abuzatorul poate interpreta acest lucru cum că n-ar fi iubiți. Aceasta în schimb este văzută ca respingere, și într-o relație abuzivă respingerea naște violență.
- Autojustificare: în loc să accepte responsabilitatea pentru anumite acțiuni, abuzatorul încearcă să-și justifice comportamentul cu scuze. De exemplu:

1. „Părinții nu m-au iubit niciodată."
2. „Părinții m-au bătut."
3. „Am avut o zi proastă, și când am intrat și am văzut această dezordine mi-am pierdut cumpătul."
4. „Nu puteam să o las să vorbească așa cu mine, nu am avut ce să fac."

- Jocul învinovățirii:

1. Îi învinovățește pe alții, inclusiv pe tine, pentru eșecurile lui.
2. Învinovățește circumstanțele pentru problemele lui.
3. Nu este niciodată vina lui când lucrurile merg rău.

- Redefinirea: abuzatorul redefinește situația pentru ca problema să nu fie la abuzator, ci la alți oameni. De exemplu: abuzatorul nu vine acasă la ora 6 p.m. la cină

cum a fost stabilit, el/ea vine acasă la 4 p.m. Abuzatorul spune: „Ești un bucătar/o bucătăreasă groaznic/ă oricum. De ce ar trebui să vin acasă să mănânc așa ceva? Sunt sigur că nici copiii n-ar mânca-o."

- Retras emoțional: nu spune multe despre detalii personale, nu discută despre sentimente emoționale. Se simt amenințați de părerea altor oameni despre ei și sunt secretoși, cu o părere foarte bună despre ei înșiși. Abuzatorii cred că au dreptate în toate situațiile.
- Exprimă remușcare, dar nu se schimbă niciodată: lacrimi, tristețea și condamnarea nu fac un stil de viață schimbată.
- Mai presus de toate, întotdeauna amintește-ți că cele trei semnale de pericol ale unei personalități abuzive sunt aceleași semnale de pericol ale unei secte!

1. O sectă cere acceptare neîndoielnică a tot ce spun, fac și învață.
2. Își izolează membrii.
3. Le iau libertatea de alegere!

În mod asemănător o personalitate abuzivă cere:

1. Acceptare neîndoielnică a tot ce spun și fac.
2. Își izolează victima.
3. Le iau libertatea de alegere!

27. PROVOCARE DE ÎNCHEIERE

Sunt un neîndemânatic cu sculele. Dacă soția mea ar vrea să i se facă o măsuță de cafea, nu mi-ar spune mie, ar fi un dezastru. Tatăl ei însă este altfel. Este „Domnul-Repară-Tot". După ce dispare în atelierul lui pentru 20, 30 ore, iese cu o piesă de mobilier pe care oricine ar fi mândru s-o aibă în sufragerie.

Pe cât de neîndemânatic sunt cu sculele, dacă îmi dai o rangă, aș face masa aia bucăți în 5 minute. Știți de ce? Pentru că nu-ți trebuie nici un talent să strici ceva, oricine poate face asta. Dar îi trebuie mult talent cuiva să construiască ceva.

Este la fel cu relațiile umane, oricine poate rupe în bucăți un prieten, un membru al familiei, vecin sau coleg și să-l facă să se simtă ca un gunoi. Dumnezeu ne cheamă să facem opusul, să-i ridicăm și să-i facem să se simtă speciali și unici.

În încheierea studiului despre violența domestică și violența la întâlnire, vreau să vă las cu o provocare. Trăim într-o societate disfuncțională. Construiește o societate mai bună construind un EU mai bun.

Trebuie să ne străduim întotdeauna să îi ridicăm pe cei cu care interacționăm, cum ar fi prieteni, familie, cunoștințe, chiar și străini, sau prin omisiune, vom deveni parte a problemei în timp ce îi rănim pe oameni în mod deliberat.

Gândiți-vă la acest lucru în timp ce citiți următoarele două poezii și povestea Lui Teddy Stallard, și apoi veți avea de luat o decizie.

Care rol?
Am văzut un grup de bărbați în orașul meu,
Am văzut un grup de bărbați care dărâmau clădirea.
Cu un hei-rup și un strigăt,
Au legănat grinda, și zidul a căzut!
Am întrebat maistrul: „Sunt acești oameni pricepuți,
Genul pe care i-ai angaja dacă ai vrea să construiești?”
El a râs și a spus: „Nu, de fapt
Doar de muncitori obișnuiți am nevoie.”
Și au doborât intr-o zi sau două,
Ce a construit un muncitor priceput în trei ani.
M-am gândit când am plecat:
„Care dintre aceste roluri îl voi juca?
Voi fi cel care mereu dărâmă,
În timp ce-mi croiesc calea prostește?
Sau voi fi tipul care construiește cu grijă...
În speranța că familia mea, biserica și comunitatea
Vor fi bucuroși că am fost aici.”
Ursulețule!
Ursulețule, am fost rău din nou.
Mama mi-a spus așa,
Nu știu sigur ce am greșit,
Dar m-am gândit că poate tu știi.
Când m-am trezit de dimineață, am știut că este supărată,
Pentru că plângea tare, și țipa la tata.
Am încercat din greu să fiu bun și să fac exact ce mi-a spus,
Am făcut curat în cameră singur. Mi-am făcut și patul.
Dar am vărsat lapte pe cămașa bună când a țipat la mine să mă grăbesc,
Și cred că nu m-a auzit când i-am spus că-mi pare rău,
Pentru că m-a lovit tare, vezi, și m-a făcut în toate felurile,
Și mi-a spus că sunt rău, și ar trebui să-mi fie rușine.
Când i-am spus „mami, te iubesc”, cred că nu m-a înțeles.
Pentru că a țipat la mine să tac din gură sau mă bate iar.
Așa că am venit sus să vorbesc cu tine. Te rog spune-mi ce să fac.
Pentru că o iubesc pe mami, și știu că și ea mă iubește.
Și nu cred că mami vrea să mă lovească așa de tare,

Cred că uneori adulții uită cât de mari sunt.

Ursuletule, aș vrea să fii real, și să nu fii doar un ursuleț,

Atunci m-ai putea ajuta să spun tuturor mamelor.

Te rog, încearcă să înțelegi, cât de triști ne face,

Pentru că durerea din afară trece, dar cea din interior nu se vindecă niciodată.

Și dacă am reușit să le facem să asculte, atunci poate, ar înțelege.

Și atunci alți copii ca mine nu ar mai fi răniți.

Acum cred că te voi ține în brațe și îmi voi închipui că durerea nu mai e acolo.

Știu că nu m-ai răni niciodată. Noapte bună, ursulețule.

De Cindy Dunning

Povestea lui Teddy Stallard - de Elizabeth Șilance Ballard

Teddy Stallard se califica în mod sigur ca „cel mai puțin" interesat de școală. Avea hainele mucegăite, șifonate, părul nu era niciodată pieptănat, și oricând vorbea dna Thompson cu el, profesoara lui de clasa a cincea, răspundea mereu monosilabic. Era neatrăgător, distant, și pur și simplu greu de plăcut.

Profesoara lui a spus că-i iubea pe toți elevii la fel, dar în adâncul inimii nu era foarte sinceră. De câte ori îi corecta lucrările lui Teddy, avea o plăcere mare să-i facă un X roșu mare lângă răspunsurile greșite, și mereu când îi punea un „F" pe lucrare o făcea mereu cu fler. Trebuia să știe mai bine, știa mai multe despre Teddy decât vroia să recunoască. În fișele lui scria:

Clasa 1: Teddy promite mult în lucrările lui, are un mediu familial sărac.

Clasa a doua: Teddy ar putea mai mult. Mama lui e foarte bolnavă, primește puțin ajutor de acasă.

Clasa a treia: Teddy este un băiat bun, dar este prea serios. Învață încet, mama lui a murit anul trecut.

Clasa a patra: Teddy este foarte încet, dar se comportă bine. Tatăl lui nu arată nici un interes față de el.

A venit Crăciunul, și dna Thompson a primit cadouri de la clasa ei. Au pus cadourile pe biroul ei și s-au înghesuit să o vadă cum le deschide. Printre ele era un cadou de la Teddy. Cadoul lui era împachetat în hârtie simplă maro, și lipit cu scotch. Pe hârtie a scris cuvintele simple: „Pentru dna Thompson, de la Teddy."

Când a deschis cadoul de la el, a căzut o brățară de prost gust cu strasuri, cu câteva pietre lipsă, și o sticlă de parfum ieftin folosită.

Ceilalți băieți și fete au început să râdă de cadourile lui Teddy, dar dna Thompson a avut bunul simț să-i facă să tacă probând brățara, și dându-se cu parfum pe încheietura mâinii. Întinzându-și mâna către copii a întrebat: „Nu miroase frumos?" Luându-se

după profesoara lor, copiii au aprobat cu „oo” și „aa”.

La sfârșitul zilei școlare, Teddy a rămas la urmă după ce au plecat ceilalți copii. S-a apropiat încet de biroul ei și a spus: „Dna Thompson, brățara mamei mele arată foarte drăguț pe tine. Și miroși exact ca mama mea, și parfumul a fost al ei. De câte ori mi-e dor de ea, miros parfumul ei și îmi amintesc de ea. Mă bucur că ți-au plăcut cadourile mele.”

Când a plecat Teddy, dna Thompson s-a pus pe genunchi și a plâns cerându-i iertare lui Dumnezeu.

Ziua următoare copiii au fost întâmpinați de altă profesoară. Dna Thompson a devenit o altă persoană. Nu mai era doar o profesoară, a devenit un agent al dragostei lui Dumnezeu. Era angajată să își iubească clasa, și să facă lucruri pentru ei care să rămână după ea. I-a ajutat pe toți copiii, în special pe cei mai lenți, și în special pe Teddy. Până la sfârșitul anului școlar, Teddy a progresat foarte mult. A recuperat și a ajuns chiar înaintea unora dintre ei.

Nu a auzit de Teddy pentru mult timp. Apoi, într-o zi, câțiva ani mai târziu, a primit o invitație la graduare cu o notă de încheiere:

Dragă dna Thompson, vreau să fiți prima care să afle că voi absolvi al doilea din clasă la liceu. Mulțumesc că ați crezut în mine când nimeni altcineva nu a făcut-o.

Cu dragoste, Teddy.

Patru ani mai târziu, altă invitație la graduare.

Dragă dna Thompson, am fost informat că voi absolvi primul din clasă la colegiu. Munca a fost provocatoare, dar mi-a plăcut. Mulțumesc pentru tot ce ați făcut pentru mine.

Cu dragoste, Teddy Stallard

În final a primit cea mai emoționantă invitație de graduare dintre toate.

Dragă dna Thompson, de astăzi sunt Theodor Stallard, M.D. Ce ziceți despre asta? Am vrut să fiți prima să știți. Mă căsătoresc luna viitoare, pe 27 mai exact. Vreau să veniți și să stați unde ar fi stat mama mea, dacă ar fi trăit. Tatăl meu a murit anul trecut, sunteți singura mea familie.

Cu dragoste, Dr. Theodor Stallar, M.D.

Pentru 20 de ani am atribuit această poveste unui discurs al lui Șir Winston Churchill ținut la Casa Comunelor pe 4 Iunie 1940. Spre dezamăgirea mea am descoperit recent că este o poveste de ficțiune scrisă de Elizabeth Șilance Ballard. Oricum, dacă povestea ar fi adevărată, mi-ar plăcea să mă gândesc că dna Thompson încă mai avea brățara aceea cu strasuri de prost gust, și că a purtat-o la nuntă. De asemenea mi-ar plăcea să mi-o imaginez mergând să-și cumpere o sticlă de parfum din acela ieftin, doar pentru această ocazie specială.

M-am gândit când am plecat:

„Care dintre aceste roluri îl voi juca?

Voi fi cel care mereu dărâmă,
În timp ce-mi croiesc calea prostește?
Sau voi fi tipul care construiește cu grijă...
În speranța că familia mea, biserica și comunitatea
Vor fi bucuroși că am fost aici?”

Partea a 3-a

Blocaje religioase în vindecare... Pentru supraviețuitorii unui abuz sexual și domestic și violenței întâlnirilor

1. Introducere - Blocaje religioase în vindecare… 113
2. Dumnezeu mă pedepsește... 115
3. În numele supunerii... 119
4. Violul marital 120
5. Nu pot să depun plângere împotriva soțului meu... 121
6. Dacă ai avea destulă credință, Dumnezeu te-ar vindeca... 122
7. În numele dragostei... 123
8. Copii, ascultați de părinții voștri! 124
9. Femeile sunt inferioare... 124
10. Femeile sunt blestemate de Dumnezeu... 125
11. Dumnezeu interzice divorțul? 126
13. Sunt creștinii divorțați opriți de la lucrare și/sau conducere în biserică? 131
14. Uită și Iartă! 131
15. Gândul lui Hristos 134

1. INTRODUCERE
BLOCAJE RELIGIOASE ÎN VINDECARE...

Procesul de vindecare a supraviețuitorilor unui abuz sexual este deseori sabotat de religie. Dumnezeu ne avertizează de acest pericol în 2 Timotei 2:14-15: „Adu-le aminte de aceste lucruri şi roagă-i fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascultă. Caută să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie ruşine şi care împarte drept Cuvântul adevărului."

Eșecul de a împărți drept cuvântul adevărului lui Dumnezeu rezultă din interpretarea greșită și aplicarea greșită a Scripturii atunci când este scos din context. Aceasta, în schimb, formează înrobirea supraviețuitorilor în loc să-i elibereze prin adevărul lui Dumnezeu, așa cum a promis Isus în Ioan 8:32: „Veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi." Pentru a învăța cum să depășim această legătură, trebuie să înțelegem cum văd creștinii fundamentaliști Biblia, vocea lui Dumnezeu, mântuirea și harul.

Biblia

În primul rând, Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. 2 Petru 1:20 și 21 ne spune: „Fiindcă mai întâi de toate, să ştiţi că nicio proorocie din Scriptură nu se tâlcuieşte singură. Căci nicio proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt."

În Psalmul 138:2, David a spus: „Mă închin în Templul Tău cel sfânt şi laud Numele Tău, pentru bunătatea şi credincioşia Ta, căci Ţi s-a mărit faima prin împlinirea făgăduinţelor Tale."

Aceasta ridică o întrebare evidentă: „De ce și-a mărit Dumnezeu faima prin împlinirea făgăduințelor Lui?" Răspunsul este evident, cui îi pasă de numele tău dacă cuvântul tău nu are valoare?

Și Ioan 1:1 declară: Cuvântul este Dumnezeu. Versetul 14 din același capitol spune că Isus este Cuvântul, „Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." De aceea este Isus numit Cuvântul Vieții!

În final, vedem că Isus este Adevărul. În Ioan 17:17, Isus a spus: „Cuvântul este adevărul", și în Ioan 14:6, El ne spune: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața."

Vocea lui Dumnezeu

Cum ne vorbește Dumnezeu astăzi? În primul rând, prin Biblie, care este Cuvântul Adevărului Lui Dumnezeu. De aceea este important să aderăm la cele 3 reguli primare ale interpretării Bibliei.

1. De câte ori este posibil, interpretează Biblia literal.
2. Un pasaj figurat va avea o aplicație figurată.
3. Interpretarea Bibliei trebuie să fie în concordanță cu revelația Bibliei ca întreg,

Dumnezeu nu se contrazice niciodată!

Dumnezeu ne spune în Psalmul 89:34: „Nu-Mi voi călca legământul şi nu voi schimba ce a ieşit de pe buzele Mele." Suntem asigurați în Evrei 13:8 că: „Isus Hristos este aceeași ieri, azi și în veci", și în Maleahi 3:6 ni se spune: „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu mă schimb." Din aceste pasaje putem să concluzionăm că...

Dumnezeu nu se schimbă

Scriptura scoasă din context este un pretext, și adevărul scos din balanță este erezie! Adevărul biblic scos din context și/sau balanță nu ne va elibera niciodată cum a promis Isus, în schimb crează robie. Isus a știut asta când a fost ispitit de Satan cu Scriptura scoasă din context, și a răspuns cu aceste cuvinte: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura Lui Dumnezeu."

2 Timotei 4:3, 4 și Ioan 3:19 ne dau o avertizare divină în legătură cu acest principiu vital al studierii și interpretării Bibliei.

„Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute şi îşi vor da învăţători după poftele lor. Îşi vor întoarce urechea de la adevăr şi se vor îndrepta spre istorişiri închipuite."

„Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele."

Realitatea este că, dacă nu experimentăm promisiunea lui Dumnezeu de libertate prin îmbrățișarea Cuvântului Lui întreg, atunci schimbăm adevărul Cuvântului Său pentru a justifica felul nostru de a trăi.

Pe lângă faptul că ne vorbește prin Cuvântul Său, Dumnezeu ne vorbește și prin Duhul Sfânt. Romani 8:14 ne spune: „Căci toţi cei ce sunt călăuziţi de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu."și 1 Ioan 2:20 descrie vocea lui Dumnezeu ca o ungere de la Cel Sfânt. Dar cum discernem vocea Duhului? Sunt o mulțime de voci care ne vorbesc. Corpul nostru ne vorbește prin cele 5 simțuri fizice: vederea, auzul, gustul, mirosul și atingerea. Mintea noastră ne vorbește prin logică și rațiune, emoțiile ne vorbesc prin sentimente. Dar ce este vocea Duhului și cum o discernem? Societatea are un nume pentru ea, dar nu știe că se aplică Duhului, intuiția. Noi bărbații suntem prea macho, noi nu avem intuiție, noi avem instincte. Sunt sigur că fiecare dintre noi, la un moment sau altul din viața noastră, am avut un sentiment intuitiv sau instinct, care nu avea nici un sens, dar s-a dovedit a fi așa cum am prezis.

Încercând să discernem vocea Duhului trebuie să fim atenți la două aspecte:

1. Sentimentele intuitive sau instinctul sunt ușor de confuzat cu sentimentele emoționale.

2. Trebuie să-l testăm întotdeauna după Cuvântul lui Dumnezeu. Din nou, Dumnezeu nu se va contrazice niciodată!

Mântuirea

Efeseni 2:8,9 ne spune: „Căci prin har aţi fost mântuiţi, prin credinţă. Şi aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni." Și

Romani 10:9, 10 arată că: „Dacă mărturiseşti deci cu gura ta pe Isus ca Domn şi dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit. Căci prin credinţa din inimă se capătă neprihănirea, şi prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire."

Vă rog să observați că nu este o combinație specială de cuvinte cunoscută ca o rugăciune de salvare care îți oferă viață veșnică. Este credința în adevărul vital că Hristos a cumpărat salvarea întregii umanități prin moartea și învierea Sa. Mărturisind–L pe Isus ca Domnul și Mântuitorul tău, exprimi personal credința ta în moartea și învierea Sa ca ispășirea pentru păcatele tale, primind astfel darul gratuit al vieții veșnice.

Am văzut cum văd creștinii fundamentaliști, conservativi biblia, vocea Duhului și mântuirea. Trebuie să vedem și cum privesc harul, dar asta va fi în secțiunea următoare. Acum haideți să demontăm câteva din blocajele religioase care împiedică procesul de vindecare a supraviețuitorilor unui abuz.

2. DUMNEZEU MĂ PEDEPSEȘTE...

Acest obstacol al vindecării înrobitor există din cauza minciunilor satanice, spuse de obicei de oamenii lui Dumnezeu, sau și mai rău, de Biserica Lui.

O femeie care participa la unul din seminariile mele, a vrut să vorbească cu mine în timpul primei pauze. După un viol urât i-a spus prietenei ei cele mai bune, o creștină devotată, de coșmarul prin care a trecut. Răspunsul prietenei: „Dumnezeu va pedepsi și judeca întotdeauna păcatul." Gândidu-mă că a înțeles greșit sfatul prietenei sale, am întrebat-o: „Nu crezi că s-a referit la faptul că Dumnezeu îl va judeca și pedepsi pe violator pentru faptele sale?" „Cu siguranță nu, a spus clar că a simțit că Dumnezeu mă pedepsește pentru un păcat secret pe care l-am ascuns în viața mea."

Aceasta ne duce la conflictul care iese din minciuna aceasta satanică: cum poți să crezi că Dumnezeu te va vindeca de devastarea emoțională de după un abuz sexual dacă El a folosit acest abuz pentru a te pedepsi pentru „păcatele" tale? Și cum ai putea să-l vezi vreodată ca pe un Dumnezeu iubitor care îți dorește binele, dacă tu chiar crezi că ar folosi violența sexuală pentru a te pedepsi?

Pentru a distruge acest obstacol al vindecării este nevoie de revelația și/sau cunoașterea înțelegerii harului. De aceea trebuie să vedem diferența dintre religie sau fapte și creștinism sau har.

Mai întâi să ne uităm la religie vs creștinism. Religia este omul încercând să se împace cu Dumnezeu prin respectarea regulilor, regulamentului și ritualurilor. Creștinismul, pe de altă parte, este o relație cu Dumnezeul viu, în care Dumnezeu ne spune: „Nu poți singur, așa că o să o fac eu pentru tine."

Acum să ne uităm la fapte, cunoscute ca și lege, legalism sau religie, în contrast cu harul.

Definiția faptelor: un cod sau un standard stabilit de Dumnezeu după care omul poate să-și conforme comportamentul cu caracterul lui Dumnezeu și prin care omul

câștigă acceptarea lui Dumnezeu.

Definiția Harului

1. Dumnezeu ne-a dat ce a avut mai bun, iar prețul a fost viața lui Cristos.
2. Favoarea nemeritată a lui Dumnezeu .
3. Calea prin care sfințenia lui Dumnezeu este manifestată în și prin lucrarea terminată a lui Isus.
4. Favoarea Divină spontană.
5. Când primim ceea ce nu merităm.
6. Filipeni 2:13 și Galateni 2:20.

Chiar dacă nu este folosit explicit, „Harul este..." cred că Filipeni 2:13 este definiția scripturală a Harului: „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi şi vă dă, după plăcerea Lui, şi voinţa şi înfăptuirea."

Voința, înseamnă că El dă dorința. Înfăptuirea înseamnă un transfer de putere. Dacă avem dorința și nu avem puterea de a face, suntem sortiți unei vieți de eșec și de frustrare, în timp ce citim cuvintele lui Pavel în Romani 7:18: „Ştiu, în adevăr, că nimic bun nu locuieşte în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voinţa să fac binele, dar n-am puterea să-l fac."

Pe de altă parte, dacă avem puterea dar nu avem dorință, sfârșim prin a face ce vrem noi, nu ce vrea Dumnezeu. De ce? Pentru că suntem egoiști și auto-indulgenți.

Manifestarea perfectă a harului lui Dumnezeu se vede în viața lui Pavel exprimată în Galateni 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc… dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit şi S-a dat pe sine însuşi pentru mine." Pavel nu mai încerca să trăiască în sfințenie, Cel Sfânt trăia în și prin el.

O observație importantă în legătură cu fapte versus har: faptele îl măresc pe om, dar harul îl mărește pe Dumnezeu!

Să explorăm în continuare harul versus fapte, uitându-ne în Galateni 1:3-4 și 6-9. Galateni 1:3: „Har şi pace vouă de la Dumnezeu Tatăl şi de la Domnul nostru Isus Hristos! El S-a dat pe sine însuşi pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru şi Tatăl."

„Mă mir că treceţi aşa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură şi voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar, chiar dacă noi înşine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun şi acum: dacă vă propovăduieşte cineva o Evanghelie deosebită de aceea pe care aţi primit-o, să fie anatema!"

Aici Dumnezeu spune că dacă tu sau chiar un înger din ceruri, predică altceva decât

o evanghelie a harului, nu numai că atragi mânia lui Dumnezeu, dar și blestemul Lui. Dumnezeu ne avertizează de asta în Ieremia 17:5: „Așa vorbește Domnul: Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul!" Când îți pui încrederea în puterea omului, abilitățile omului și darurile lui, vei fi blestemat. De ce? Pentru că inima ta se depărtează de Domnul. De ce? Pentru că te vei încrede în om și nu în Dumnezeu.

Continuând în Galateni, să ne uităm la capitolul 2, versetele 16, 20 și 21.

Galateni 2:16: „Totuşi, fiindcă ştim că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credinţa în Isus Hristos, am crezut şi noi în Hristos Isus, ca să fim socotiţi neprihăniţi prin credinţa în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii."

Galateni 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc… dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit şi S-a dat pe sine însuşi pentru mine."

„Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci, dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos." Cu alte cuvinte, dacă mântuirea este rezultatul împlinirii legii lui Dumnezeu, nu mai era nevoie de moartea lui Hristos, deci a fost în zadar, o risipă a vieții unui om nevinovat."

Este mai mult în Galateni 3:1-3 și 10.

„O, galateni nechibzuiţi! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor cărora a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit? Iată numai ce voiesc să ştiu de la voi: prin faptele Legii aţi primit voi Duhul ori prin auzirea credinţei? Sunteţi aşa de nechibzuiţi? După ce aţi început prin Duhul, vreţi acum să sfârşiţi prin firea pământească?"

Galateni 3:10: „Căci toţi cei ce se bizuie pe faptele Legii sunt sub blestem; pentru că este scris: <Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.>"

Aici Dumnezeu declară clar că dacă cauți să fii justificat prin faptele legii, îți va cere socoteală pentru toate legile și poruncile din Cuvântul Său.

Galateni 3:11 și 24 descoperă scopul lui Dumnezeu pentru darea legii.

Galateni 3:11: „Şi că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci <cel neprihănit prin credinţă va trăi.>" Galateni 3:24: „Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiţi neprihăniţi prin credinţă."

Legea ne dovedește concludent că nu putem câștiga mântuirea printr-o viață sfântă și bună, ceea ce în schimb ne duce la Hristos, singura speranță.

Această temă este găsită în cartea Galateni, în capitolul 5:1 și 4. Galateni 5:1: „Rămâneţi, dar, tari şi nu vă plecaţi iarăşi sub jugul robiei." Galateni 5:4: „Voi, care voiţi să fiţi socotiţi neprihăniţi prin Lege, v-aţi despărţit de Hristos; aţi căzut din har."

Să întoarcem la Romani 4: 13 și 16. Romani 4:13: „În adevăr, făgăduinţa făcută lui Avraam sau seminţei lui, că va moşteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credinţă." Romani 4:16: „De aceea moştenitori sunt

cei ce se fac prin credinţă, pentru ca să fie prin har, şi pentru ca făgăduinţa să fie chezăşuită pentru toată sămânţa lui Avraam: nu numai pentru sămânţa aceea care este sub Lege, ci şi pentru sămânţa aceea care are credinţa lui Avraam, tatăl nostru al tuturor".

Iacov 2:10 punctează: „Căci, cine păzeşte toată Legea, şi greşeşte într-o singură poruncă, se face vinovat de toate."

Din nou, vedem principiul divin prin care, dacă credem că suntem justificaţi prin lege şi dacă încălcăm doar una din legi, cât de mică, Dumnezeu ne judecă pentru toate. Cum se poate asta? Dumnezeu mi-a dat următoarea ilustraţie. Imaginaţi-vă că legea este un lanţ mare, şi fiecare poruncă este câte o verigă din lanţ. Dacă rupem o verigă (poruncă) din lanţ, integritatea întregului lanţ (lege) este ruptă, deci Dumnezeu ne judecă ca vinovaţi de ruperea tuturor.

Nu e de mirare că ni se spune în Tit 3:5 că: „El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea naşterii din nou şi prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt."

Dumnezeu l-a pedepsit pe Isus pentru păcatele noastre ca să nu ne pedepsească pe noi. Este o formă de mândrie care determină pe om să creadă că este nevoie de suferinţa personală pentru a completa lucrarea lui Hristos. În Psalmii 103:10, Dumnezeu declară: „Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepseşte după fărădelegile noastre." Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu ne tratează cum meritãm. Acest pasaj portretează clar mila lui Dumnezeu în acţiune.

Viaţa lui Isus este personificarea perfectă a milei şi harului lui Dumnezeu. Harul este când primim ce nu meritãm, mila este când nu primim ce meritãm. Primim ce merită Hristos, aceasta este harul. Hristos a primit ce meritam noi, aceasta este mila. Au fost pastori şi credincioşi deopotrivă, care s-au certat cu mine pentru acest adevăr eliberator. Unii au mers atât de departe încât m-au acuzat că am dat frâu liber oamenilor să păcătuiască. Răspunsul meu este mereu acelaşi: „Am păcătuit toată viaţa fără dreptul de a o face. Nici un creştin real nu caută să intre mai adânc în păcat, ci caută să iasă din el."

Acest capitol despre blocaje în vindecare există din cauza minciunilor satanice, vorbite deseori de oamenii lui Dumnezeu, sau, şi mai rău, de Biserica Lui. Următoarele sunt mărturii ale unor victime nefericite ale acestei minciuni demonice.

Această mărturie implică o femeie care a fost victima unui incest în copilărie. Acest incest a continuat şi în anii tinereţii ei. Fără să ştie că autorul unui abuz sexual al unui copil deseori câştigă un control hipnotic, satanic asupra victimei, ea s-a învinovăţit pentru că a permis să se întâmple. „Poate că nu a fost vina mea, fiind copil, dar de ce am permis să continue când eram adult? Uram ce îmi făcea, dar nu l-am oprit niciodată."

Ca rezultat al acestei traume, a suferit de depresie severă, dar cumva s-a convins că depresia era pedeapsa lui Dumnezeu pentru partea ei în incest. Ca rezultat îi era teamă să ceară ajutor pentru depresia ei, de frică să nu-l mânie pe Dumnezeu mai mult din cauza efortului ei de a scăpa de această pedeapsă. Am îndreptat-o cu blândeţe spre mila lui Dumnezeu. „Nu înţelegi", a plâns ea, „nu merit".

Am înălţat repede o rugăciune, pentru că am avut de-a face cu acest fel de gândire

de multe ori de-a lungul anilor și nu am găsit calea de a o distruge. De data aceasta Dumnezeu mi-a dat răspunsul: „Nu vezi minciuna lui satan în asta?", am întrebat-o. „Satan te-a mințit convingându-te că eșecul tău e atât de mare, încât ești descalificată de la mila lui Dumnezeu." „Nu m-am gândit niciodată în felul acesta, dar așa este". „Soră, Dumnezeu vrea să știi că singurul care nu are nevoie de milă este cel care n-a greșit niciodată. Eșecul tău nu te descalifică de la mila lui, te califică pentru mila lui!"

Cuvintele nu pot descrie bucuria pe care am avut-o când am văzut cum acest adevăr divin simplu a rupt legătura acestei minciuni, slăvit fie numele lui Sfânt.

Un ultim gând despre milă. Când am văzut că Isus a învățat: „Binecuvântați sunt cei ce au milă, pentru că vor avea parte de milă," am tras concluzia că nimeni nu are mai multă nevoie de milă decât mine, deci trebuie să fiu cât mai milos posibil cu cei care mă ofensează.

3. ÎN NUMELE SUPUNERII...

„Nevestelor, fiţi supuse bărbaţilor voştri ca Domnului căci bărbatul este capul nevestei, după cum şi Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Şi după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot aşa şi nevestele să fie supuse bărbaţilor lor în toate lucrurile." (Efeseni 5:22-24)

Acest pasaj, ca și alte pasaje similare din Biblie, au fost scoase din context de bărbați pentru a justifica abuzul soțiilor lor din punct de vedere mental, emoțional, verbal, fizic și chiar sexual. Am auzit un profesor recunoscut internațional declarând că, și dacă soțul tău îți cere să faci ceva păcătos sau ilegal, Dumnezeu îți cere să te supui ordinelor lui și să asculți.

Efeseni 5:22 spune: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului." Isus nu ți-ar cere niciodată să participi la o activitate păcătoasă. Unii bărbați folosesc sadic aceste versete ca o armă împotriva nevestelor pentru a le determina să facă ce vor ei, și pentru a justifica trăirea vieții așa cum vor ei, fără să ia în considerare binele familiei. În mod convenabil ignoră următorul verset: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele, cum și-a iubit Hristos biserica, și s-a dat pe sine pentru ea..."

Exemplul lui Hristos de dragoste și umilință este găsit în Filipeni 2:5-7: „Să aveţi în voi gândul acesta care era şi în Hristos Isus (cu alte cuvinte, gândiți la fel cum gândește Isus). El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu ci S-a dezbrăcat pe sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor."

Căsătoria înseamnă legământul pe care-l fac un bărbat și o femeie înaintea lui Dumnezeu, prin care promit să trăiască fiecare pentru împlinirea emoțională, fizică, mentală și spirituală a celuilalt. Dumnezeu nu l-a chemat pe soț să fie o entitate individuală în afara unității familiei, nici pe soție nu a chemat-o să fie într-o supunere religioasă, dependentă de soț. Dumnezeu i-a chemat la o viață interdependentă, punctele tari ale soției compensând punctele slabe ale soțului, și punctele tari ale soțului compensând

pe cele slabe ale soției. Punctele tari combinate devin mai puternice decât suma totală a părților individuale ale vieților lor în timp ce viața lor devine una, și una cu Dumnezeu.

A venit la mine o femeie de 70 de ani. Soțul ei de peste 50 de ani a abuzat-o fizic de-a lungul căsniciei lor. Era îngrozită că ar putea s-o lovească atât de tare într-un act de furie, încât să cadă și să-și rupă șoldul. La vârsta ei, șoldul rupt ar însemna că s-ar putea să nu mai meargă niciodată. Victimizarea ei a fost consolidată și mai mult prin consilierea religioasă. De câte ori a căutat ajutor de la biserică, a primit mereu același răspuns: „Supune-te soțului tău, ca Domnului, și n-o să te mai bată." Am fost primul care i-a spus că ceea ce făcea soțul ei nu era numai o infracțiune, ci și un păcat înaintea Domnului, și că nu trebuia să se supună unui abuz sub forma unei religii.

4. VIOLUL MARITAL

Abuzul sexual este orice contact sexual nedorit. Mulți bărbați religioși justifică abuzarea soțiilor prin interpretarea greșită a pasajului din 1 Corinteni 7:3-5:

„Bărbatul să-şi împlinească faţă de nevastă datoria de soţ; şi tot aşa să facă şi nevasta faţă de bărbat. Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta. Să nu vă lipsiţi unul pe altul de datoria de soţi, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciţi cu postul şi cu rugăciunea; apoi să vă împreunaţi iarăşi, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre."

La suprafață ar părea că acest pasaj dă dreptul atât femeii cât și bărbatului, să ceară contact sexual de la partenera de viață, chiar dacă nu are chef. Unii chiar ar folosi aceste versete să–l facă pe celălalt să se simtă vinovat și să participe forțat în acte sexuale deviante pe care aceștia le găsesc neplăcute, degradante sau le consideră păcătoase.

Trebuie să recunoaștem că Hristos este modelul nostru. În 1 Corinteni 11:1, Pavel spune bisericii din Corint: „Imitați-mă pe mine, așa cum îl imit și eu pe Hristos."

Știm că Isus nu s-a căsătorit niciodată, dar dacă ar fi făcut-o, am putea vreodată să ne imaginăm, că ar arunca sub nasul soției Lui 1 Corinteni 7 și să declare îndreptățit „Nu-mi pasă că te doare capul, Dumnezeu spune că nu poți să-mi spui nu, trupul tău îmi aparține mie!" Dacă această scenă vi se pare ridicolă, vă puteți imagina că Isus și-ar forța soția într-o activitate sexuală pe care ea o consideră degradantă, neplăcută sau păcătoasă? Nu, de o mie de ori, nu! Isus ar trăi pentru împlinirea ei, nu cerând împlinirea Lui! Nu scrie în 1 Corinteni 13:5 că dragostea nu caută folosul ei?

1 Corinteni 7:3-5 avertizează simplu de pericolele folosirii sexului ca o armă, și de tentațiile care apar din cauza unei abstinențe îndelungate. Majoritatea oamenilor se gândesc la asta doar din punct de vedere sexual, dar când citesc: „Bărbatul să-şi împlinească faţă de nevastă datoria de soţ", Îl aud pe Dumnezeu arătând spre nevoia femeii de atingere nesexuală, îmbrățișări și intimitate emoțională.

5. NU POT SĂ DEPUN PLÂNGERE ÎMPOTRIVA SOȚULUI MEU...

Este biblic ca o femeie care este victimizată prin abuz sexual și/sau violență domestică în cadrul căsniciei, să depună plângere împotriva soțului ei? Până la urmă, 1 Corinteni 6:1-8 învață că, creștinii nu ar trebui să ducă alți creștini la tribunal unde cazul ar fi judecat de necredicioși. Acest pasaj se referă la plângeri civile, și violența domestică este o plângere infracțională.

Romani 13:1-4 ne arată cum vede Dumnezeu poliția și sistemul tribunalului: „Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Şi stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu; şi cei ce se împotrivesc îşi atrag asupra lor judecata. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei, dar, să nu-ţi fie frică de stăpânire? Fă binele, şi vei avea laudă de la ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune şi să pedepsească pe cel ce face rău."

Au venit la mine victime ale violenței domestice și m-au întrebat: „De ce nu mă protejează Dumnezeu? De ce îl lasă să-mi facă asta?" Ca răspuns le întreb dacă au fost la poliție și au depus plângere împotriva atacatorului. 90 % din ele nu au făcut. Și în cele 10 % din cazuri în care au depus plângere, soția renunță la plângere înainte să ajungă la proces.

Dacă victima nu permite sistemului justiției criminale să le apere, ea nu-i permite lucrătorilor lui Dumnezeu să le apere. Asta pune lucrurile într-o lumină nouă, nu? Doar pentru că este soțul tău nu face crimă mai puțin gravă. Dacă soțul tău agresează fizic sau sexual o vecină sau o străină, el va răspunde în fața legii. Dumnezeu vrea să-ți ofere aceeași protecție.

Majoritatea victimelor găsesc scuze pentru partenerul abuziv. „Era beat" sau „S-a enervat și și-a pierdut controlul." Mi se pare ciudat că nu-și atacă vecinii sau străinii când e beat sau nervos. Nu va avea nici o motivație să se pocăiască până nu experimentează legea semănării și culegerii de care ne avertizează Dumnezeu în Galateni 6:7 și 8. Dacă îl iubești, nu-l vei apăra de consecințele care-l vor motiva să se pocăiască și să primească ajutor.

1 Petru 5:5 arată că: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriţi le dă har." Este o formă de mândrie care îl face pe un bărbat să-și bată soția și copiii fără să răspundă în fața legii. Dumnezeu dă har celor smeriți. Este nevoie de har pentru ca un abuzator să se ridice deasupra legăturii satanice de violență din viața sa. Da, este umilitor să petreci timp în închisoare și ca numele tău să fie văzut în ziare de toți prietenii, vecinii, rudele și colegii, dar trebuie să realizăm că „umilit" derivă din cuvântul „smerit". Dumnezeu dă har celor smeriți. 1 Petru 5:6 ne spune: „Deci, smeriți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu..." Voia perfectă a lui Dumnezeu este să ne smerim ca să primim harul Lui, dar dacă ne mândrim și mergem împotriva căii lui Dumnezeu, El va folosi umilința pentru a ne smeri. Omul înțelept este cel care se smerește.

6. DACĂ AI AVEA DESTULĂ CREDINȚĂ, DUMNEZEU TE-AR VINDECA...

Creștinii bine-intenționați arată spre versete ca Matei 17:20: „... dacă ai avea credință cât un bob de mușstar... nimic nu va fi imposibil", și Marcu 9:23: „Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede," și apoi declară: „Dacă ai avea destulă credință, Dumnezeu te-ar vindeca." Apoi adaugă insulta la rană cu versete ca acestea: „Dar cel care se îndoiește este condamnat... pentru că orice nu este din credință este păcat" (Romani 14:23) și „... fără credință este cu neputință să-I fim plăcuți..." (Evrei 11:6). Ați observat că uneori oamenii lui Dumnezeu fac lucrarea lui satan?

Este adevărat că toate lucrurile sunt posibile celui care crede. Aceste versete nu sunt scoase din context. Asta le face atât de condamnatoare. Nu sunt scoase din context, dar sunt scoase din echilibru, și adevărul fără echilibru este erezie! Echilibrul este găsit în capitolul 6 din Galateni. Versetul 2 spune: „Purtați-vă sarcinile unii altora" în timp ce versetul 5 spune: „căci fiecare își va purta sarcina lui însuși". La suprafață aceste două versete par să se contrazică până studiezi versetul 2 în greacă, care se traduce: „Purtați-vă unuii altora surplusul de povară". Supraviețuitorii unui abuz sexual și violenței domestice, să nu mai zicem de cei cu boli terminale cu un handicap, sunt într-o situație de surplus de povară. Ultimul lucru de care au nevoie este să fie condamnați pentru lipsa credinței.

Am văzut o dată un bărbat care s-a dus la o femeie care era paralizată și într-un scaun cu rotile. Cuvintele lui m-au enervat: „Dumnezeu te-ar vindeca dacă ai avea destulă credință." L-am întrebat dacă chiar credea asta. Când m-a asigurat că da, din toată inima lui, am spus: „Bine! Ne-am rugat ca Domnul să trimită un om al credinței ca tine. Puneți mâinile peste ea și roagă-te, și Dumnezeu o va vindeca!" Reacția lui a fost comică. S-a tras înapoi, aproape panicat. „O nu, nu poți să pui asta pe umerii mei." „De ce?, am întrebat eu, tocmai ai pus tu pe umerii ei asta."

În Fapte 14:7-10, Pavel predica. În congregație era un om, olog din pântecele mamei, care nu a mers niciodată. „El şedea jos şi asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat ţintă la el şi, fiindcă a văzut că are credinţă ca să fie tămăduit a zis cu glas tare: <Scoală-te drept în picioare.> Şi el s-a sculat dintr-o săritură şi a început să umble."A cui credință l-a vindecat pe acest olog? A lui Pavel? Nu! Ologul a avut credință pentru a fi vindecat.

Să punem acest pasaj în contrast cu Fapte 3: 1-8. Un bărbat, olog din naștere, cerșea la poarta templului. Când a trecut Petru cu Pavel le-a cerut bani. Atunci Petru i-a zis: „Argint şi aur n-am; dar ce am, îţi dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te şi umblă!" L-a apucat de mâna dreaptă şi l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile şi gleznele; dintr-o săritură a fost în picioare şi a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind şi lăudând pe Dumnezeu." A cui credință a făcut acest miracol de vindecare, a ologului? Nu, a lui Petru.

Uitându-ne la încă un exemplu, să examinăm Matei 9:1-8. Un paralitic, întins pe pat,

a fost adus la Isus de prietenii lui. Versetul 2 ne spune: „Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: <Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!>”

Acesta e singurul exemplu în care Isus a rezolvat mai întâi păcatele cuiva înainte să-l vindece. Motivul este evident dacă stai să te gândești. Nu știu ce păcate ascunse erau în viața acestui om, dar el era paralizat de vină. Vina are potențialul de a paraliza pe cineva din punct de vedere spiritual, emoțional, mental și/sau fizic. Când o face, nici Dumnezeu, nici un medicament nu-l poate vindeca dacă vina nu este îndepărtată mai întâi.

După ce s-a ocupat mai întâi de vină, versetele 6 și 7 ne arată că Isus a vorbit din nou slăbănogului: „Ridică-te, ia-ți patul, și du-te acasă.” Și s-a ridicat și s-a dus acasă. A cui credință l-a vindecat? A lui Hristos? Nu! A paraliticului? Nu! Versetul 2 ne spune că Isus le-a văzut credința. A fost un efort de grup.

Este atât păcat cât și necreștinește să judeci și să condamni oamenii care sunt prinși în situații copleșitoare. Renunță la a mai face lucrarea diavolului! Poartă-le povara, încurajează-i și zidește-le credința. În timp ce faci din lupta lor pentru credință un efort de grup, îl pui pe Dumnezeu în poziția de a face miracole.

7. ÎN NUMELE DRAGOSTEI...

„Vă dau o prouncă nouă, să vă iubiți unii pe alții...” (Ioan 13:34 a). Unii „lupi în haine de oaie”, care spun că sunt creștini, declară că Dumnezeu nu numai iartă relațiile sexuale cu alți creștini, inclusiv copii, dar le și poruncește!

Primii creștini s-au confruntat cu aceași problemă ca și biserica de azi. Societatea a devenit atât de coruptă încât „dragostea” a fost egalată cu pofta sexuală. Această corupere a dragostei Agape a Lui Dumnezeu se extinde în societatea bisericii până la punctul în care unii lideri o folosesc pentru a exploata sexual pe nefericiții care sunt în grija lor. Această problemă este literalmente de mii de ani. În 1 Samuel 2:22 vedem că fiii Marelui Preot Eli, care erau preoții lui Dumnezeu și profeți în pregătire, exploatau sexual femeile care veneau la templu să se închine. Judecata lui Dumnezeu cade peste casa lui Eli în 1 Samuel 3:13-14, când Dumnezeu declară: „I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoştinţă şi prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit. De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu va fi ispășită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mâncare.” Apoi, Dumnezeu a început să-l aleagă pe Samuel în locul lui Eli și fiii lui ca și Mare Preot al lui Israel.

Distrugerea acestei decepții înrobitoare, exploatative, mincinoase cere să punem în contrast ceea ce societatea numește „dragoste”, cu dragostea Agape a lui Dumnezeu.

Dragostea erotică: este interesant, cuvântul „erotic” derivă din grecescul Eros. Este vorba de unirea sexuală. Pe de o parte Biblia o folosește ca să descrie depravarea care abundă în societatea necredincioasă, și pe de altă parte, Cântarea Cântărilor, un cântec de dragoste erotică, o folosește pentru a arăta măreția unirii căsătoriei. Dragostea erotică

este o parte importantă a iubirii, dar nu este iubire de una singură. De fapt, despărțită de dragostea Agape, este distrugătoare.

Dragostea romantică și/sau dragostea emoțională: Aceasta vorbește despre dragostea romantică dintre un bărbat și o femeie care crează o legătură emoțională. Ca și dragostea erotică, face parte din dragoste, dar nu este dragoste de una singură.

Dragostea Agape: dragostea divină, o dragoste spirituală de care Romani 5:5 ne spune că este turnată în inimile noastre de Duhul Sfânt. Pune binele și împlinirea altora mai presus de împlinirea, nevoile, dorințele personale. O definiție clară a dragostei Agape o găsim în 1 Corinteni 13:4-8. Agape este cuvântul grecesc folosit pentru iubire în Ioan 13:34. Să ne uităm la acest verset în totalitate, deoarce cei care-l folosesc ca să abuzeze de alții, îl scot mereu din context. „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii." Cum ne iubește Hristos ? Cu dragostea Agape!!!

8. COPII, ASCULTAȚI DE PĂRINȚII VOȘTRI!

1. Copii, ascultaţi în Domnul de părinţii voştri, căci este drept.

2. „Să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta" – este cea dintâi poruncă însoţită de o făgăduinţă:

3. „Ca să fii fericit şi să trăieşti multă vreme pe pământ."

Unii părinți folosesc aceste versete pentru a-i amenința pe copiii lor cu judecata lui Dumnezeu dacă vor încerca vreodată să se opună avansurilor atacatorului sau dacă spun cuiva ce se întâmplă în casa lor. Chiar și supraviețuitorii adulți al unei molestări din copilărie continuă să trăiască viața lor într-o legătură falsă de aceste versete. Mi se pare interesant faptul că următorul verset avertizează părinții de un potențial abuz, Efeseni 6:4: „Şi voi, părinţilor, nu întărâtaţi la mânie pe copiii voştri, ci creşteţi-i în mustrarea şi învăţătura Domnului." Orice formă de abuz, fie verbal, mental, emoțional, fizic sau sexual, provoacă copilul la mânie. Și oridecâte ori un copil este corectat sau pedepsit cu mânie în loc de dragoste, este abuzat.

Mă adresam o dată unui grup de doctori în legătură cu un adăpost pentru violență domestică care se deschidea în Venango în Pennsylvania. Unul din ei m-a rugat să definesc abuzul. Imediat am simțit că și cum Duhul Sfânt mi-a suflat în inimă „Toate lucrurile să fie făcute pentru edificare."

Recunoscând aceste cuvinte din 1 Corinteni 14:26 și știind că edificarea înseamnă să construiești, am răspuns: „Abuzul este orice lucru care doboară personalitatea umană în loc s-o ridice." Prin această definiție, întrebarea nu este „Sunt eu un abuzator?" ci: „La ce nivel îi abuzez pe cei pe care-i iubesc?" Nu-mi pasă cât de subtil sau cât de puternic este abuzul în personalitatea ta, poate fi depășit prin harul lui Dumnezeu.

9. FEMEILE SUNT INFERIOARE...

Mulți bărbați justifică dominarea abuzivă a femeilor pe temeiul că femeile sunt inferioare bărbaților. Să vedem ce are de spus Biblia despre asta.

„Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate târâtoarele care se mişcă pe pământ. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut."(Geneza 1:26, 27)

Aici vedem că atât bărbatul cât şi femeia au fost creați după imaginea lui Dumnezeu. Asta înseamnă că şi natura feminină este parte a naturii lui Dumnezeu. Cum se poate ca orice trăsătură luată din imaginea şi natura lui Dumnezeu să fie etichetată inferioară? Asta ar însemna ca să fie etichetat Creatorul inferior creației Lui.

În Geneza 1:1 şi 2 ni se spune: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul. Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adâncului de ape era întuneric, şi Duhul lui Dumnezeu Se mişca pe deasupra apelor."

Expresia „se mişca pe deasupra apelor", în ebraică înseamnă un fel de a hrăni. La fel cum o mamă îşi hrăneşte copilul, Dumnezeu îşi hrănea creația „Ei." Observați că am folosit fraza „creația Ei" deoarece cuvintele ebraice „Şi spiritul lui Dumnezeu" sunt la forma feminină. Prin Biblie, Dumnezeu îşi revelează atât partea feminină cât şi cea masculină a naturii Sale. Nu sugerez că negăm partea masculină al lui Dumnezeu şi înălțăm partea feminină şi ne rugăm: „Mama noastră, care eşti în ceruri...", evident este ridicol, dar este la fel de ridicol să negăm partea feminină a naturii lui Dumnezeu. Pavel a sumarizat în Galateni 3:28 „Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toţi sunteţi una în Hristos Isus."

Evident Dumnezeu a creat femeia diferită de bărbat şi eu unul sunt recunoscător pentru asta , dar diferit nu înseamnă inferior. De asemenea a creat bărbatul şi femeia cu roluri diferite, asta nu înseamnă nici că rolul femeii este inferior.

10. FEMEILE SUNT BLESTEMATE DE DUMNEZEU...

Unii învață că femeia a fost blestemată pentru că Eva a păcătuit prima, şi apoi l-a sedus pe Adam să participe în rebeliunea ei. Această gândire este atât de înrădăcinată în societatea noastră, încât chiar şi ciclul menstrual al femeii este considerat ca un „blestem."

Obişnuiam să cred că satan a prins-o pe Eva departe de protectorul ei, a condus-o la păcat şi apoi a folosit-o pe Eva pentru a-l doborî pe Adam. Să vedem ce spune Biblia că s-a întâmplat cu adevărat. 1 Timotei 2:13 şi 14 ne spune: „Căci întâi a fost întocmit Adam, şi apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii."

Femeia a fost înşelată, bărbatul nu a fost. Păcatul Evei a fost din cauza amăgirii, a lui Adam a fost rebeliune clară. Care păcat era mai rău?

Şi asta nu e tot. Geneza 3:6 spune că Eva „... i-a dat bărbatului şi el a mâncat." El era

cu ea tot timpul, uitându-se cum satan o amăgește pe soția lui și nu a făcut nimic! Apoi prin proprie rebeliune, a participat la păcatul ei. Din nou, al cui păcat era mai mare? Al lui Adam! 1 Samuel 15:23 declară: „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea."

Apoi, Adam a inventat jocul învinovățirii și omenirea îl joacă de atunci încoace. În Geneza 3:12, el i-a spus lui Dumnezeu: „Femeia (pe cine învinovățește? pe Eva) pe care mi-ai dat-o Tu să fie cu mine (acum îl învinovățește pe Dumnezeu), ea mi-a dat din pom și am mâncat." Acum o învinovățește pe Eva din nou. În versetul 13 Dumnezeu o întreabă pe Eva: „Ce ai făcut?" Prinzându-se repede de regulile jocului, Eva a răspuns repede: „Șarpele m-a amăgit, și am mâncat." Flip Wilson nu a fost primul care a spus: „Diavolul m-a determinat s-o fac."

Îmi place să spun, Adam a dat vina pe Eva, Eva a dat vina pe șarpe, și șarpele a fost lăsat să se târască pe pământ. Deci a cui a fost vina? Evident amândoi trebuie să-și asume responsabilitatea, dar din moment ce Eva a păcătuit din amăgire și Adam a păcătuit prin neascultare, personal cred că Adam ar trebui să-și asume cea mai mare vină și, deci, cea mai mare responsabilitate.

11. DUMNEZEU INTERZICE DIVORȚUL?

Trebuie să recunosc că pentru mulți ani, conflictul și vrajba în legătură cu subiectul divorțului și recăsătoriei din biserică m-au lăsat în dubiu. Aceia care interziceau divorțul și recăsătoria păreau să aibă un caz solid pentru poziția lor bazat pe învățătura lui Isus. Dar am văzut deja că una din regulile principale ale interpretării Bibliei este că nici o revelație de la Dumnezeu nu va contrazice o revelație anterioară. Pe scurt, dacă învățăturile lui Isus ar fi contrazis învățăturile Vechiului Testament, ar fi fost un profet fals și un învățător fals. Trăgând concluzia logică de aici, asta l-ar face pe El un Mântuitor fals.

Știam ce mi-a pus Dumnezeu în inimă prin Duhul Sfânt, dar nu știam destulă greacă și ebraică ca să demonstrez scriptural, și am simțit că ar viola integritatea mea ca lucrător al Cuvântului Domnului să-l învăț până nu puteam. Apoi într-o zi, supraveghetorul meu mi-a dat o copie a articolului lui Walter Callison: „Divorțul, Legea, și Isus." Învățătura lui pe această temă din cuvintele grecești și ebraice au confirmat ce am simțit că mi-a spus Dumnezeu despre această temă divizivă, și cred că a rezolvat conflictul asupra acestui subiect important. Următorul segment pe care l-am intitulat: „Interzice Dumnezeu divorțul?", este luat în mare parte din articolul lui Walter. Observațiile făcute la persoana întâi sunt de la mine.

În Deuteronom 24:1-4 Dumnezeu a dat permisiunea atât pentru divorț cât și pentru recăsătorie: „Când cineva își va lua o nevastă și se va însura cu ea și s-ar întâmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva ruşinos în ea, să-i scrie o carte de despărţire, şi, după ce-i va da-o în mână, să-i dea drumul din casa lui. Ea să iasă de la el, să plece şi va putea să se mărite după un alt bărbat. Dacă şi acesta din urmă începe s-o urască, îi scrie o carte de despărţire şi, după ce i-o dă în mână, îi dă drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă, care a luat-o de nevastă, moare, atunci bărbatul dintâi, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăşi de nevastă, după ce s-a

pângărit ea, căci lucrul acesta este o urâciune înaintea Domnului, şi să nu faci vinovată de păcat ţara pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău."

În acest pasaj ni se descoperă 3 lucruri: 1. Dumnezeu permite divorţul. 2. Dumnezeu permite recăsătoria, şi 3. Când doi oameni au fost căsătoriţi, au divorţat, şi apoi unul din ei sau amândoi, se căsătoreşte cu altcineva, este interzis să divorţeze şi să se recăsătorească cu altcineva.

Pe de altă parte, Isus interzice divorţul, cu excepţia cazului în care există imoralitate sexuală, şi a învăţat că o persoană care este divorţată şi se recăsătoreşte comite adulter, şi că oricine se căsătoreşte cu o persoană divorţată comite adulter. Am învăţat că de câte ori apar contradicţii în Biblie, să mă întorc şi să verific limba originală. Până aici, articolul pastorului Walter L. Callison, „Divorţul, legea şi Isus" s-a dovedit a fi trimis de Dumnezeu.

El subliniază faptul că în ebraică cuvântul pentru divorţ este KERIYTHUWTH. Tradus literal înseamnă *Cele şapte legături ale căsătoriei*. A asigurat certificatul legal pentru divorţ lăsat de Dumnezeu şi permite căsătoria ulterioară cu altcineva. În loc să divorţeze legal de soţiile lor, mulţi bărbaţi doar le „dădeau drumul" şi se căsătoreau cu altcineva. Cuvântul ebraic tradus „dat drumul" este SHALACH. Femeile cărora li se „dădea drumul" nu aveau dreptul să se recăsătorească şi nici un mijloc de sprijin.

Aşa cum subliniază Walter în articolul lui, dicţionarul ebraic Langenscheid defineşte situaţia grea a celor care au fost victimizate prin Shalach (dat drumul) prin aceste cuvinte: „a da drumul, a hoinări, a fi speriat, abandonat, uitat."

Pentru a înţelege mai bine necazul acestor soţii abandonate trebuie să ne amintim că numai bărbaţii societăţii antice aveau dreptul să iniţieze divorţul. Fără recursul divorţului, trăind într-o societate care nu avea nici o oportunitate de slujbă pentru femei, femeile abandonate trebuiau să aleagă între a muri de foame, a se muta la rude, o viaţă de prostituţie, a se muta cu un bărbat în schimbul unei camere, şi a se mărita cu alt bărbat fără să fie divorţată legal. Ultimele opţiuni însemnau adulter, pentru că legal era o femeie măritată.

Sincer, am fost foarte confuz, nu înţelegeam de ce i-ar face una ca asta un bărbat soţiei lui. Evident nu o mai iubea, de ce nu divorţa de ea şi n-o lăsa să meargă mai departe? Apoi Dumnezeu a adus la noi în biserică o femeie , şi în timp ce o ajutam să treacă peste problemele legate de abandonul ei, am avut o epifanie. Ea m-a întrebat dacă aş vrea să mă întâlnesc cu ea şi cu soţul ei care o părăsise cu mulţi ani înainte şi cu care era în proces de divorţ. El a spus că s-a pocăit de căderea lui, şi a declarat că Dumnezeu vrea să le vindece căsnicia. Am stat cu ei în biroul meu în timp ce el apela la ea să oprească procedurile pentru divorţ şi să-i mai dea o şansă. Cu răceală ea l-a informat că s-a terminat totul. Numai atunci am aflat că făcea parte din rutina lui să o părăsească pentru altă femeie, dispărând din viaţa ei complet fără să-i dea suport pentru copii, şi apărând doar când ea îşi găsea o altă dragoste sau era pe cale să încheie procedurile de divorţ. El mereu declara că s-a reîntors la Dumnezeu şi că Dumnezeu vroia să le vindece relaţia, şi pentru binele copiilor, să-l primească înapoi. Dar de îndată ce ea se despărţea de prietenul ei sau renunţa la procedurile de divorţ pentru a reîncepe relaţia cu el, acesta

fugea cu altă femeie sau se întorcea la cea care îl aștepta. După ce ea a plecat, m-am întors spre soțul ei și i-am promis că îi voi ajuta să se împace cu o singură condiție: nu putea să aibă contact social cu altă femeie, deoarece dacă ar avea, ea ar afla și ar ști că nu a fost serios. Uitându-se drept în ochii mei mi-a spus: „Vrei să spui că trebuie să mă despart de prietena mea când nu am nici o garanție că mă primește înapoi? Nu am s-o fac!" „Răspunsul tău mi-a demonstrat că soția ta a luat cea mai bună decizie!"

Numai după ce a plecat mi-a arătat Dumnezeu care era motivația lui. El nu o mai iubea, dar simțea că o „stăpânește." Nu vroia să aibă alt bărbat ceea ce el considera că era de drept al lui și numai al lui. Aceasta scotea complet din ecuație divorțul, din momentul în care era divorțată legal de el nu putea s-o oprească să se căsătorească cu altcineva.

Atitudinea lui Dumnezeu față de această practică o găsim în Maleahi 2:14-16 „Şi dacă întrebaţi: „Pentru ce?"… Pentru că Domnul a fost martor între tine şi nevasta din tinereţea ta, căreia acum nu-i eşti credincios, măcar că este tovarăşa şi nevasta cu care ai încheiat legământ! Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viaţă şi ne-a păstrat-o? Şi ce cere acel Unul singur? Sământă dumnezeiască! Luaţi seama, dar, în mintea voastră şi niciunul să nu fie necredincios nevestei din tinereţea lui. „Căci Eu urăsc despărţirea în căsătorie (aici cuvântul folosit în ebraică este Shalach, ar trebui să fie tradus *dat drumul*) – zice Domnul Dumnezeul lui Israel – şi pe cel ce îşi acoperă haina cu silnicie – zice Domnul oştirilor. De aceea, luaţi seama în mintea voastră şi nu fiţi necredincioşi!"

Dumnezeu aseamănă practica de a da drumul unei femei fără nici un sprijin și fără dreptul de a se recăsători cu un act de violență. Dumnezeu urăște violența!

Noul Testament a fost scris în greacă. Cuvântul grecesc pentru a da drumul este APOLUO, și pentru divorț este APOSTATSION. Cuvântul grecesc APOLUO este găsit de 11 ori în cele 4 Evanghelii. Verșiunea King James traduce de 10 ori „da drumul", dar în Matei 5:32 citim: „dar oricine se căsătorește cu cea lăsată de bărbat comite adulter." Cuvântul grec care a fost tradus ca „divorț" în acest verset nu este APOSTATSION, este APOLUO, care ar fi trebuit tradus ca „dat drumul".

Ura lui Dumnezeu față de practica APOLUO (a da drumul soției fără un certificat de divorț) a fost oglindită în viața lui Isus, când a condamnat-o de-a lungul lucrării Lui. El a numit bărbații care „le dădeau drumul" soțiilor „împietriți" și a etichetat practica ca fiind adulter, care era pasibilă de pedeapsa cu moartea. În toată învățătura lui Isus, APOSTATSION (divorțul) nu a fost interzis.

Știu că aceasta va zdruncina multe teologii, dar trebuie să ne amintim mereu că Dumnezeu este neschimbător. Isus Hristos este același ieri și azi și în veci. (Evrei 13:7). „Căci eu sunt Domnul, Eu nu mă schimb" (Maleahi 3:6). Dacă Dumnezeu a permis divorțul în Vechiul Testament, trebuie să-l permită și în Noul Testament. Dacă ar face altfel, ar nega natura Lui.

Legătura religioasă creată de falsa condamnare a divorțului este covârșitoare. Un bărbat cu lacrimi în ochi i-a spus pastorului său: „Aș fi scăpat mai ușor dacă îmi omoram soția! Biserica iartă uciderea, dar nu mă iartă pentru divorț." El nu sugera că

ar fi fost o alternativă viabilă divorțului, ci sublinia nebunia tradiției Bisericii asupra acestei probleme.

În articolul său, „Divorțul, legea și Isus", pastorul Walter Callison scria despre un bărbat căruia biserica i-a interzis să divorțeze de soția lui. El s-a sinucis, fiind singura cale de ieșire dintr-o căsnicie de iad.

Găsesc interesant faptul că în Ieremia 3:8 Dumnezeu declară: „Și cu toate că a văzut că M-am despărțit de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, și i-am dat cartea ei de despărțire, totuși sora sa, vicleana Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus să curvească la fel." Dumnezeu nu ne-ar porunci niciodată să ne abținem de la o acțiune pe care El a numit-o păcătoasă când El Însuși a comis fapta.

Este important faptul că mai întâi s-a despărțit de ea, și ulterior a divorțat. Uneori într-o căsnicie disfuncțională unul din parteneri se abate de la cale în mod repetat și comite adulter, forțându-l pe celălalt să se despartă. Scopul separării nu este să pregătească calea pentru divorț, ci mai degrabă este o încercare de a-l aduce pe partenerul rătăcit la o conștientizare a consecințelor acțiunilor lor și ce ar putea să piardă. Dacă partenerul adulter refuză să se pocăiască, căsnicia se termină prin divorț.

În mod asemănător, Israel a comis adulter spiritual prin faptul că s-a dus după alți dumnezei. Dumnezeu a forțat o separare „dându-i drumul." Când Israel a refuzat să se pocăiască, Dumnezeu a divorțat de ea din punct de vedere spiritual.

În concluzie, aș vrea să subliniez că sunt milioane de femei și bărbați prinși în căsnicii abuzive și violente, și care nu se gîndesc să divorțeze din teamă de a nu trebui să trăiască restul vieții singuri, să fie ostracizați de biserică, sau și mai rău, să fie condamnați pe vecie în iad. Inima lui Dumnezeu se frânge din cauza gândirii religioase care literalmente stoarce viața din copiii Lui.

Divorțul, chiar și în cele mai rele căsnicii, este dureros. Nu ar trebui să fie niciodată folosit ca o cale de a scăpa dintr-o căsnicie neconfortabilă. Întrebarea n-ar trebui să fie „sunt motive pentru divorț?" În schimb ar trebui să întrebăm „este vreo șansă de vindecare?" Vindecarea unei căsnicii cere cooperarea ambelor părți. Isus a venit să ofere împăcarea lui Dumnezeu cu evreii. Isus a plâns pentru Ierusalim pentru că a refuzat să se împace cu Dumnezeu. Apostolul Pavel arată inima lui Dumnezeu pentru reconciliere prin aceste cuvinte din 2 Corinteni 5:20: „Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!" În mod ironic, cei care refuzau oferta Lui de reconciliere erau responsabili de crucificarea Lui.

În mod asemănător, nu este neobișnuit ca o personalitate abuzivă să-și omoare violent partenerul de viață, care încearcă cu disperare să aducă reconcilierea în relația lor. Când o parte dintr-o căsnicie oferă reconciliere celeilate părți (ocazia de a primi ajutor pentru reîntregirea relației) și este refuzat, atunci singura opțiune este divorțul. Divorțul se va dovedi dureros, dar să rămâi în căsnicie s-ar putea dovedi suicid emoțional. Să rămâi într-o căsnicie abuzivă fizic, îți pune viața în pericol pentru că nu este neobișnuit ca un partener abuziv să-și omoare soția într-un act de furie.

Dumnezeu interzice divorțaților să se recăsătorească?

Nu, dar pune câteva restricții.

Am văzut deja în Deuteronom 24:1-4 că Dumnezeu a permis atât divorțul cât și recăsătoria. „Când cineva își va lua o nevastă și se va însura cu ea și s-ar întâmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva ruşinos în ea, să-i scrie o carte de despărţire, şi, după ce-i va da-o în mână, să-i dea drumul din casa lui. Ea să iasă de la el, să plece şi va putea să se mărite după un alt bărbat. Dacă şi acesta din urmă începe s-o urască, îi scrie o carte de despărţire şi, după ce i-o dă în mână, îi dă drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă, care a luat-o de nevastă, moare, atunci bărbatul dintâi, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăşi de nevastă, după ce s-a pângărit ea, căci lucrul acesta este o urâciune înaintea Domnului, şi să nu faci vinovată de păcat ţara pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău."

Așa cum am subliniat în secțiunea anterioară despre divorț, acest pasaj ne indică 3 lucruri: 1. Dumnezeu permite divorțul. 2. Dumnezeu permite recăsătoria și 3. Când doi oameni au fost căsătoriți, au divorțat, și apoi unul din ei sau amândoi, se căsătorește cu altcineva, este interzis să divorțeze și să se recăsătorească cu altcineva. Concluzionând logic, dacă fostul tău soț se recăsătorește cu altcineva tu nu mai poți să te recăsătorești cu el. Atunci ai fi liber să te căsătorești cu altcineva.

M-au întrebat mulți oameni „De ce interzice Dumnezeu recăsătoria în circumstanțele menționate mai sus?" Sincer, nu știu, dar îmi place să spun: „să te încrezi în Dumnezeu când înțelegi este înțelepciune, să te încrezi în El când nu înțelegi este credință." Și Evrei 11:6: „Fără credință este cu neputință să-i fim plăcuți lui Dumnezeu."

Găsim restricții în plus în 1 Corinteni 7:10-15: „Celor căsătoriţi le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărţită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Şi nici bărbatul să nu-şi lase nevasta. Celorlalţi le zic eu, nu Domnul: dacă un frate are o nevastă necredincioasă, şi ea voieşte să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea. Şi dacă o femeie are un bărbat necredincios, şi el voieşte să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei. Căci bărbatul necredincios este sfinţit prin nevasta credincioasă, şi nevasta necredincioasă este sfinţită prin fratele; altminteri, copiii voştri ar fi necuraţi, pe când acum sunt sfinţi. Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legaţi: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace." În acest pasaj vedem o dublă aplicație. Prima este evidentă, dacă ești căsătorită cu un necredincios și vrea să divorțeze, poți să divorțezi, și apoi cuvintele „în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legați" arată că ești liber să te recăsătorești.

Al doilea principiu este mai subtil. Dacă legăm acest pasaj de învățătura lui Isus despre disciplina bisericii în Matei 18:15-17 vedem că dacă un rătăcit refuză să răspundă cu pocăință la disciplina bisericii, trebuie să-l tratăm ca pe un necredincios. Și am văzut că dacă un necredincios se desparte de tine, nu mai ești legată de el.

În ultimul rând, Isus a învățat că adulterul este motiv pentru divorț și recăsătorie. Nu cred că asta este automat, deoarece Isus a învățat că doar dacă te uiți la o femeie

ca s-o poftești comiți adulter. Este o diferență între cineva care a comis adulter și un curvar. Adulterul poate fi un eșec moral izolat, pe când un curvar în mod repetat comite adulter, și dus la extremă, poate fi un stil de viață.

Am auzit mărturia unei femei care s-a rugat pentru mântuirea soțului ei mulți ani. A venit ziua aceasta, spre marea ei bucurie, când el l-a acceptat pe Isus ca Mântuitorul lui personal. Această bucurie s-a dovedit a fi scurtă. La câteva luni după ce s-a pocăit el a făcut ceva prostesc, i-a mărturisit soției că a avut o aventură cu câțiva ani înainte. Devastată, ea a căutat consiliere la păstorul ei, cerând aprobarea de a divorța de soțul ei. Pastorul în schimb a sfătuit-o să-i permită lui Dumnezeu să le vindece căsnicia. Ea a căutat consiliere la 3 pastori diferiți până a găsit unul care i-a aprobat dorința de a divorța. Țineți minte care am spus că este părerea lui Dumnezeu în situații de acest gen? El nu vrea ca noi să căutăm motive de a divorța, El vrea să vedem dacă este vreo oportunitate pentru vindecare.

13. SUNT CREȘTINII DIVORȚAȚI OPRIȚI DE LA LUCRARE ȘI/SAU CONDUCERE ÎN BISERICĂ?

1 Timotei 3:2 ne spune: „Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste... ” Versetul 12 continuă pe aceeași temă cu aceste cuvinte „Episcopul trebuie să fie bărbatul unei singure neveste… ”

Și în Tit 1:6 declară: „Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, având copii credincioşi, care să nu fie învinuiţi de destrăbălare sau neascultare.”

Aceste versete au fost folosite orbește pentru a justifica oprirea de la slujirea în biserică și conducere a oamenilor care au suferit tragedia unui divorț, și care s-au recăsătorit ulterior. Motivul? Pentru că s-au recăsătorit au avut mai mult de o singură nevastă. Să observăm două adevăruri importante aici: 1. Aceste versete nu au fost aplicate niciodată cuiva care și-a pierdut soția prin moarte și ulterior s-a recăsătorit? Nu au avut mai mult de o singură nevastă? Nu este supercritic să aplici standardul acesta unui grup și nu tuturor? 2. Aceste versete sunt scrise la timpul prezent, nu la trecut. Nu scrie nu poate „să fi avut” mai mult de o singură nevastă, ci scrie „trebuie să fie bărbatul unei singure neveste.” Aceste versete spun că poligamii și cei care practică APOLUO, a da drumul soțiilor, și recăsătorirea cu altă femeie fără un divorț legal, sunt opriți de la lucrarea din împărăția lui Dumnezeu. Trăiască diferența!

Aș putea adăuga că mai sunt alte criterii care determină calificarea pentru lucrare, dar acestea sunt cele care sunt scoase din context, producând durere și robie.

14. UITĂ ȘI IARTĂ!

Acestea sunt două probleme diferite cu care ne confruntăm aici, iertarea și apoi uitarea ofensei. Să vedem ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre fiecare din ele.

„Şi, când staţi în picioare de vă rugaţi, să iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, pentru ca şi Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greşelile voastre. Dar, dacă nu iertaţi, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greşelile voastre." (Marcu 11: 25-26) Este destul de clar, nu? Pentru creștini, iertarea nu este opțională!

Multor oameni li se pare imposibil să ierte după ce au experimentat devastarea emoțională din cauza altei ființe umane. Dar uitați-vă la cuvintele lui Isus, în Marcu 10:27, când vorbește despre imposibilitățile oamenilor. „Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputinţă la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putinţă la Dumnezeu." Să ieși din domeniul imposibilității omului și să intri în cel al capacității lui Dumnezeu este nevoie de har. Să vedem cum putem obține harul lui Dumnezeu pentru iertare.

Iertarea nu este un sentiment, este o decizie. Dacă așteptăm până simțim că putem să iertăm pe cineva care ne-a rănit profund, nu vom ierta niciodată. Decizia de a ierta necesită să mergi la Dumnezeu și să spui: „Doamne, am hotărât să-l iert pe (numele ofensatorului), dar iertarea nu este parte din natura mea. Îmi mărturisesc păcatul neiertării, și te rog să pui în mine harul care să culmineze cu iertarea."

Spre rușinea mea, îmi amintesc când consiliam oameni pentru nevoia lor de a ierta, că le spuneam: „Nu poți să alegi dacă să ierți sau nu, Dumnezeu poruncește asta. Singura alegere este când... Apoi făceam o pauză ca să fiu și mai dramatic, și adăugam: „Și Dumnezeu spune cât de repede posibil. Deși nu spuneam, atitudinea mea le spunea că, cât de repede posibil, înseamnă imediat. Într-o zi Dumnezeu mi-a arătat că „Cât de repede posibil" nu însemna neapărat imediat. Nu este posibil să ierți până nu crești în harul și cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Când cineva este presat să ierte înainte să aibă ocazia să-și însușească harul lui Dumnezeu, poate să spună cuvinte de iertare, dar în adâncul inimii știe că au fost doar vorbe. Ei simt că Dumnezeu e supărat pe ei și că refuză să-i ierte de păcate pentru că nu i-au iertat cu adevărat pe cei care au păcătuit împotriva lor.

În dorința mea de a-i conduce pe oameni la vindecare și libertate care se pot găsi doar prin iertare sinceră, fără să știu îi puneam într-o robie și mai mare, lăsându-i cu un sentiment fals de eșec și condamnare. Oamenii care au fost devastați emoțional de alți oameni, trebuie să crească în harul iertării înainte să poată ierta. Creșterea este un proces, necesită timp. Și la fel cum unii oameni cresc fizic mai repede decât alții, unii oameni cresc în har mai repede decât alții.

Mulți creștini bine intenționați spun că nu ai iertat până nu ai uitat. Până la urmă, Dumnezeu a aruncat păcatele noastre în marea uitării, nu? Greșit! Am cercetat Biblia din scoarță în scoarță în scoarță, și nicăieri nu scrie că Dumnezeu a aruncat păcatele noastre în marea uitării. Mica 7:19 ne spune că Dumnezeu va „arunca păcatele noastre în adâncurile mării… " și Dumnezeu declară în Isaia 43:25: „Eu, Eu îţi şterg fărădelegile, pentru Mine, şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale." Deci, oamenii o numesc marea uitării. Dumnezeu nu uită. Dacă Dumnezeu ar uita că mi-a iertat păcatele, ar putea să uite că m-a salvat. Dumnezeu nu-și amintește, asta este un act al voinței Lui.

Dumnezeu alege să nu se gândească la păcatele tale.

Kenneth Copland învață că „amintirea" este un cuvânt de legătură care înseamnă „retrăire". Dumnezeu încontinuu l-a îndemnat pe Israel să își amintească de Domnul Dumnezeu care l-a scos din robia Egiptului. Dumnezeu spunea: „retrăiește în mintea ta minunile mari pe care le-am făcut pentru eliberarea ta, și vei aduce timpul trecut al puterii mele miraculoase la timpul prezent în viața ta."

Când Israel a eșuat în a-și aminti (retrăi) acele lucruri, a căzut în păcat și înfrângere. „De câte ori s-au răzvrătit ei împotriva Lui în pustiu! De câte ori L-au mâniat ei în pustietate! Da, n-au încetat să ispitească pe Dumnezeu și să întărâte pe Sfântul lui Israel." (Psalmii 78:40, 41) L-au ispitit pe Dumnezeu punându-i limite. Cum l-au limitat pe Dumnezeu? „Nu și-au amintit (retrăit) de puterea Lui: ziua în care El i-a izbăvit de dușman..."(Psalmii 78:42). L-au limitat pe Dumnezeu deoarece nu și-au amintit (retrăit) de mișcarea miraculoasă a lui Dumnezeu din viața strămoșilor lor, ceea ce l-a făcut pe Dumnezeu o personalitate istorică. Aceasta L-a împiedicat să devină o realitate vie a vieții lor în prezent.

Mai este o față a amintirii. În Isaia 43:18 ni se spune: „Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi!" Psihicul uman are o capacitate fenomenală de a face o reluare instantanee a eșecurilor trecute și a traumelor din viața noastră. Isaia 43:18 ne spune: „Nu vă mai gândiți la traumele din trecut, și devastarea din viața noastră din nou și din nou". De ce? Pentru că făcând asta, aducem durerea, umilința și devastarea din trecut în prezent.

Isus a dat o învățătură cuprinzătoare despre iertare în Matei 18:21-35. În versetul 34, El a declarat că cei care refuză să ierte vor fi dați pe mâna „chinuitorilor." Cine sunt chinuitorii? Chinuitorul este cel care refuză să ierte. Ei se chinuie cu reluări repetate ale traumei din trecut care distruge calitatea vieții lor.

Am văzut o dată un interviu cu un supraviețuitor al unui incest, care a declarat: „L-am iertat pe tatăl meu pentru ce mi-a făcut." Persoana care îi lua interviul a întrebat-o: „Ai putut să și uiți?" „Nu pot să uit niciodată", a răspuns ea. „Dacă uit există riscul de a se întâmpla din nou."

Asta spune tot. Nu uităm, alegem să nu ne amintim (retrăim). Isaia 43:18, 19 ne spune: „Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple." Ce lucru nou? O nouă lucrare de har.

Am auzit pe câțiva spunând că victima nu trebuie să-l ierte pe atacator, până nu oprește ciclul abuzurilor. Nu e așa! Luca 17:3 ne avertizează: „Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l. Și, chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: <Îmi pare rău!>, să-l ierți."

Din acest pasaj reiese clar că iertarea nu depinde de pocăința sinceră a atacatorului. Totuși, asta nu ne lasă fără apărare. Să ne uităm din nou la versetul de la început din Luca 17:3 „Luați seama la voi înșivă". Ce înseamnă asta? Protejează-te! Ai grijă de tine. Iertarea nu înseamnă că nu poți să mergi la autorități, să depui plângere, să cauți ajutor la un adăpost de violență domestică, și în cazuri extreme, să iei în considerare separarea sau divorțul.

15. GÂNDUL LUI HRISTOS

De-a lungul lucrării Lui pe pământ, Isus a avut în mod constant probleme cu comunitatea religioasă. El ura robia, vina falsă și condamnarea pe care ei o puneau asupra poporului, și i-a confruntat cu aceste cuvinte: „... voi încărcați oamenii cu poveri grele de dus, și voi nu ridicați nici un deget pentru a le duce... ”

Disprețul Lui față de religiozitatea lor este revelată în Matei 23:25, 27, 28 și 33: „Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că voi curăţaţi partea de afară a paharului şi a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire şi de necumpătare. Fariseu orb! Curăţă întâi partea dinăuntru a paharului şi a blidului, pentru ca şi partea de afară să fie curată. Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că voi sunteţi ca mormintele văruite, care pe din afară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morţilor şi de orice fel de necurăţenie. Tot aşa şi voi, pe din afară vă arătaţi neprihăniţi oamenilor, dar pe dinăuntru sunteţi plini de făţărnicie şi de fărădelege. „Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?”

Aici Isus aseamănă robia religioasă cu un șarpe veninos. Religiozitatea falsă este o otravă care distruge sănătatea spirituală și emoțională a unei persoane, creând blocaje în vindecarea emoțională, fizică, spirituală și mentală care se găsește în Hristos.

Partea a 4-a

Abuzul copiilor, Legea și Tu... Ceea ce nu știi te poate schilodi atât pe tine cât și lucrarea ta din punct de vedere financiar!

1. Introducere **137**
2. Abuzul în America **138**
3. Forme ale abuzului copiilor **139**
4. Factori de risc pentru abuzul copiilor **139**
5. Simptome fizice și comportamentale ale abuzului copiilor **140**
7. Impactul caselor abuzive asupra copiilor **144**
8. Tehnici de interviu **145**
9. Răspunsul lucrătorului **145**
10. Responsabilitățile lucrării **146**
11. Raportarea **147**
12. Întrebări frecvente despre raportarea mandatată **147**
13. Protejarea lucrării **148**

1. INTRODUCERE

Aceasta este o învățătură importantă pentru orice lucrare creștină, care lucrează cu copiii și tinerii. Orice lucrător plătit sau voluntar este mandatat de lege să raporteze abuzul copiilor suspectat sau dezvăluit. Lucrătorii voluntari includ pastori, învățători de școală duminicală, lucrători de la creșă, și în cel mai larg sens, poate fi vorba despre un membru care conduce copilul vecinului la biserică și înapoi.

Neraportarea este abatere pedepsită cu amendă sau/și închisoare pentru șase luni. Legile diferă de la stat la stat, dar în Commonwealth din Virginia, dacă abuzul continuă, este considerat crimă și ai fi socotit ca un accesoriu după faptă.

Să fiu sincer, nu am auzit de nimeni să fie acuzat de aceste lucruri, dar există un alt pericol mai mare. Copilul, pe care lucrătorul nu a reușit să-l protejeze, are opțiunea de a-l da în judecată pe acesta pentru neraportarea abuzului. Avocații nu se mulțumesc niciodată să dea în judecată numai pe lucrător, ci îl vor da în judecată și pe director, pe pastor, biserica, denominațiunea. Au fost percepute judecări de zece, cinsprezece, douăzeci de miloane de dolari. Cele mai mari judecări au fost percepute împotriva lucrărilor care nu au făcut nimic pentru a-i educa pe lucrători asupra responsabilităților legate de raportările mandatate. Doar includerea faptului că sunt reporteri mandatați în descrierea jobului, este insuficient.

Cel mai bun lucru pe care poate să-l facă o lucrare pentru a se proteja pe sine și pe lucrătorii ei de judecări schiloditoare este de a avea o lucrare agresivă de antrenare a lucrătorilor, și o lucrare de conștientizare și prevenire a participanților. În acest fel dacă ar fi acuzat într-o zi, cazul va fi închis sau judecata va fi minimă.

Îngropându-ți capul în nisip și prefăcându-te că epidemia abuzului copiilor nu există nu face ca acesta să dispară. Abuzul copiilor apare la toate nivelele economice, în toate regiunile geografice și în orice grup etnic, religios, de orice vârstă. În peste 90 % din cazuri, autorul abuzului copiilor este cineva pe care victima o cunoaște. O pătrime din abuzuri apare la copii cu vârsta sub 7 ani, cei între 5 și doisprezece ani sunt cei mai expuși.

Chiar dacă realizăm sau nu, abuzul copiilor ne afectează direct sau indirect pentru că:

1. Suntem abuzați sau am fost abuzați.
2. Cunoaștem pe cineva care a fost abuzat.
3. Suntem sau am fost abuzatori.
4. Suntem acuzați pe nedrept de abuz.
5. Suspectăm că un copil aflat în grija noastră este abuzat.
6. Un copil aflat în grija noastră a dezvăluit că este abuzat.
7. Sau, fără nici un alt motiv, copiii sunt resursa cea mai valoroasă a bisericii și națiunii noastre.

Viitorul Bisericii lui Dumnezeu și a națiunii noastre este investit în viețile lor. Tragic,

pentru mulți dintre ei, potențialul lor este schilodit sau distrus înainte să ajungă la adolescență. Această epidemie este concepută și născută în adâncurile iadului. Aceasta face confruntarea abuzului o formă de război spiritual intens.

2. ABUZUL ÎN AMERICA

- Definiția de bază a abuzului: Orice care doboară personalitatea umană în loc să o zidească.
- Sunt raportate aproximativ 3 milioane de abuzuri ale copiilor în Statele Unite în fiecare an. Aceasta este media realizată la raportul făcut la fiecare 10 secunde, sau la 8640 rapoarte zilnice. Incidența reală a abuzului și a neglijenței este estimată la a fi de trei ori mai mare decât numărul raportat autorităților. Aceasta înseamnă că peste 9 milioane de copii sunt abuzați în America anual.
- Peste 90% din abuzurile sexuale ale copiilor sunt realizate de cineva pe care copilul îl cunoaște. (de ex. membru al familiei, prieten de familie, vecin, frate, lucrător de la creșă, antrenor, etc.)
- Abuzul copiilor apare la orice nivel socio-economic, în orice cadru etnic și cultural, în orice religie și la toate nivelele educaționale.
- Mulți copii sunt speriați fiind amenințați cu rănirea sau moartea membrilor familiei și animalelor.
- Copiii deseori suferă mai mult de o singură formă de abuz.
- Autorii abuzului copilului rareori au o singură victimă.
- În medie, autorul se află în anii tinereții la timpul primului atac asupra unui copil.
- Mai mulți copii (de vârsta de patru ani și mai mici) mor din cauza abuzului copilului și neglijare decât din alte cauze care duc la moarte incluzând căderi accidentale, înec, sufocare cu mâncare, sufocare sau incendii.
- Fetele sunt abuzate sexual de patru ori mai mult decât băieții.
- Băieții sunt mai predispuși la neglijare emoțională și răni grave.
- Traumele craniene sunt cauza de bază care duce la moarte în rândul bebelușilor. Aceasta include și Sindromul bebelușului scuturat, care omoară 25% din victime. Majoritatea supraviețuitorilor suferă de traume ale creierului.
- În fiecare zi, în Statele Unite, mai mult de trei copii mor ca rezultat al abuzului copilului acasă.
- Majoritatea abuzurilor copiilor și neglijențelor sunt asupra copiilor sub 6 ani.
- Este estimat faptul că jumătate din casele în care există violență între adulți, implică de asemenea și abuzul copiilor și neglijarea lor.
- Două treimi din victimele atacurilor sexuale sunt minori.
- Mai mult de o treime din locatarii feminini și 15% din locatarii masculini au raportat că au fost abuzați în timpul copilăriei.
- Nouă din zece americani văd abuzul copilului ca o problemă serioasă, totuși numai 1 din 3 raportează abuzul când sunt puși în fața lui.

- 40 % din abuzatorii sexuali care au atacat copii sub 6 ani erau juvenili.
- În aproape jumătate din cazurile motivate de abuz parental al copilului, autorul era sub influența alcoolui și/sau altor droguri.
- Motivația din spatele oricărei forme de abuz este... controlul!

3. FORME ALE ABUZULUI COPIILOR

- Abuzul fizic: orice rănire neaccidentală a unui copil. Aceasta include lovire, lovire cu piciorul, pălmuire, scuturare, ardere, ciupire, tragere de păr, mușcare, sugrumare, aruncare, împingere, biciuire etc.
- Neglijarea: eșecul împlinirii nevoilor de bază ale unui copil.
- Neglijarea fizică: eșecul de a asigura nevoile fizice ale unui copil. Aceasta include: lipsa supravegherii, cazare sau adăpost nepotrivit, aprovizionare alimentară inadecvată, îmbrăcăminte nepotrivită conform anotimpului sau vremii, abandon, negarea îngrijirii medicale sau igienă inadecvată.
- Neglijarea emoțională: eșecul de a asigura afecțiunea și suportul necesar pentru dezvoltarea bunăstării emoționale, fizice, sociale și intelectuale ale unui copil. Aceasta include ignorarea, lipsa afecțiunii normale fizice și verbale, lipsa acordării atenției, lipsa laudei și a recompenselor.
- Abuzul sexual: orice act sexual cu un copil. Aceasta include giugiuleală, penetrare, relații sexuale, exploatare, expunere la pornografie, exhibiționism, prostituția copiilor, sex de grup, sex oral, sau observarea forțată a actelor sexuale.
- Abuzul emoțional: orice atitudine sau comportament care intervine în sănătatea mentală a copilului sau dezvoltarea socială a acestuia. Aceasta include strigarea, țipătul, poreclirea, facerea de rușine și compararea negativă cu alții.

Ce cred copiii

Copiii cred ceea ce părinții lor le spun...

Mă dezgușți!

Ești patetic!

Îmi doresc să nu te fi născut!

M-am săturat de fața ta!

Hei, prostule, nu știi să asculți?

Nu poți să faci nimic cum trebuie!

Nu poți fi copilul meu!

4. FACTORI DE RISC PENTRU ABUZUL COPIILOR

- Factori sociali și comunitari: copiii care trăiesc în cartiere unde rata criminalității este mare, lipsa sau servicii sociale puține, sărăcie mare și rata șomajului, sunt în mare pericol.

➢ Factori parentali:

1. A experimentat abuzul în copilărie.
2. Părinți adolescenți.
3. O casă cu un singur părinte.
4. Imaturitate emoțională.
5. Abilități sărace de gestionare a dificultăților.
6. Istoric personal de abuz de substanțe.
7. Istoric cunoscut de violență domestică și/sau abuz al copiilor.
8. Lipsa ajutorului social.
9. Abilități părintești sărace.
10. Istoric de boli mentale și/sau depresie.
11. Mai mulți frați de vârstă mică.
12. Sarcină nedorită.
13. Negarea sarcinii.

➢ Factori legați de copil: născut prematur sau cu greutate corporală scăzută sau cu handicap mental sau fizic.

5. SIMPTOME FIZICE ȘI COMPORTAMENTALE ALE ABUZULUI COPIILOR

Notă foarte importantă: Cei care lucrează cu copiii și tinerii trebuie să fie familiari cu posibilele simptome ale abuzului. Unele din aceste simptome se vor găsi în mai multe forme ale abuzului făcând dificilă identificarea tipului de abuz de care suferă copilul. Totuși, va fi evident că suferă o traumă și că are nevoie de ajutor. De asemenea, este posibil ca un copil să exteriorizeze unele din aceste simptome ca rezultat al unei alte traume decât abuzul (de ex. un deces în familie sau divorțul părinților).

Este foarte important de reținut că majoritatea simptomelor nu sunt suficiente dovezi pentru a face un raport. Totuși, observate împreună cu alte simptome posibile ale abuzului, lucrătorul poate avea motive să suspecteze abuzul, ceea ce ar necesita raportarea la autorități.

- Indicatori familiali: în absența simptomelor comportamentale acestea nu indică abuzul.

1. Familia este izolată de comunitate și de sistemele ei de sprijin.
2. Părinții arată supra-protecție extremă față de copiii lor.
3. Familia manifestă inversarea rolurilor între mamă și copil.
4. Tatăl arată un interes excesiv față de activitățile fiicei sale, de prietenii ei și de alții din grupul ei de covârstnici.
5. Familia are un părinte absent.

6. Unul sau ambii părinți arată o reacție extremă față de educația sexuală sau programele de siguranță personală din școală.

- Simptomele comportamentale ale abuzului fizic:

1. Teamă de adulți.
2. Ori extrem de agresivi ori extrem de retrași.
3. Imagine de sine scăzută.
4. Arată comportament delicvent.
5. Din cauza nevoii de afecțiune se pot dovedi „agățați" și nediscriminatorii față de atașamentele lor.
6. Au tendința să-și suprime lacrimile și devin agitați când alții plâng.
7. Au tendința să fugă.
8. Abuzul de droguri: folosite pentru a amorți durerea emoțională.
9. Practică auto-mutilarea: durerea fizică auto-provocată asigură o distragere de la chinul emoțional.
10. Arată un comportament auto-abuziv și/sau lipsă de preocupare față de siguranța personală.
11. Ajunge la școală devreme în mod regulat și/sau stă până târziu, în special dacă observi un șablon. Se poate să-i fie teamă să meargă acasă.
12. Copilul crede că merită să fie pedepsit.
13. Extreme comportamentale cum ar fi fluctuația între a fi agresiv și retras.
14. Speriat de părinți și/sau îngrijitori.
15. Incapabil să se concentreze, tinde să fie distant și predispus să fie visător.
16. Manifestă comportamente manipulative pentru a atrage atenția.

- Simptome fizice ale abuzului fizic:

1. Răni sau vânătăi neexplicate.
2. Arsuri frecvente sau șabloane de arsură neobișnuite (ex. forma fierului de călcat, urma de la aprinzător electric, țigară, etc)
3. Urme de mușcături.
4. Zgârieturi, sfâșieri și/sau mădulare dislocate.
5. Incontinență urinară.
6. Poartă haine nepotrivite pentru anotimpul în care se află pentru a ascunde rănile.

- Simptome comportamentale ale abuzului sexual:

1. Reținere pentru a se schimba de haine în fața altora.
2. Atingeri sexuale nepotrivite, cunoștințe legate de acte sexuale sau limbaj care este peste cel obișnuit pentru vârsta lor.
3. Extrem de timid și retras care poate duce la relații sărace cu covârstnicii.
4. Schimbări bruște de comportament și de personalitate.
5. Ori evită adulții în mod compulsiv ori îi caută.

6. Manipulator.
7. Probleme cu autoritatea, care se poate manifesta ca sfidare.
8. Simț fals de maturitate.
9. Conștiință de sine și respect de sine scăzute.
10. Alimentare dereglată.
11. Abuz de substanțe.
12. Curățenie obsesivă.
13. Auto-mutilare: cum am menționat mai sus, auto-provocarea durerii fizice asigură o distragere de la chinul emoțional.
14. Comportament delicvent.
15. Fuga de acasă.
16. Foarte temător și nervos ceea ce poate rezulta în conformitate compulsivă.
17. Obsesie față de moarte și/sau sinucidere.
18. Evită să folosească baia până când sunt într-o stare de disconfort fizic extrem. Pot refuza să folosească baia dacă sunt și alții prezenți.
19. Absențe frecvente și/sau întârzieri la școală, în special dacă foile de motivare sunt semnate de aceeași persoană întotdeauna.
20. Stă până târziu la școală, în special dacă observi un șablon.
21. Pierderea interesului în școală și în performanța academică.
22. Depresie, retragere sau lipsa expresivității.
23. Probleme cu somnul (coșmaruri, udarea patului)
24. Repulsie de a fi atinsă de o anumită persoană sau de adulți în general, în special de bărbați.
25. Super conformat sau extrem de docil.
26. Schimbări de comportament bruște manifestate ca indiferență față de siguranța personală.
27. Poartă haine în mod excesiv, în mai multe straturi pentru protecție sau refuză să se dezbrace pentru educație fizică. Victimele simt că alții își vor da seama de abuz doar dacă se uită la trupul lor.
28. Comportament sexual neadecvat.
29. Agresivitate.
30. Retragere, se complace în fantezii și comportament infantil.

- Simptome fizice ale abuzului sexual:

1. Dificultate în mers sau așezare.
2. Lenjerie intimă ruptă, pătată sau însângerată.
3. Durere, inflamare sau mâncărime în zona genitală.
4. Durere în timpul urinării.

5. Scurgere vaginală.
6. Boli cu transmitere sexuală.
7. Masturbare compulsivă.
8. Sarcină la vârstă anormal de tânără.
9. Udarea patului.
10. Vânătăi ciudate sau neobișnuite cauzate de supt.

- Simptomele comportamentale ale neglijării:

1. Chiulește des sau ajunge târziu la școală, ori ajunge devreme și/sau rămâne până târziu.
2. Obsedat de sinucidere.
3. Abuz de substanțe.
4. Ori extrem de „agățat", ori detașat.
5. Comportament delicvent (furt, vandalism, violență, etc).
6. Pare stors emoțional sau extenuat fizic.
7. Se plânge de lipsa frecventă și continuă a părinților sau îngrijitorilor.
8. Comportament senzual nepotrivit sau activitate sexuală.
9. Dificultăți în învățare.
10. Dificultăți de somn.
11. Abilități sociale sărace.
12. Reacții extreme la evenimente obișnuite.
13. Neobișnuit de temător.
14. Supraconformat.
15. Acțiuni suicidale sau/și autoabuzare.
16. Se așteaptă să eșueze, deci nu mai încearcă.
17. Cerșesc sau fură mâncare.
18. Vizite frecvente la asistența școlii.
19. Coordonare săracă.
20. Extrem de obosit, adoarme frecvent în clasă.
21. Preia responsabilități sau roluri de adulți.

- Simptome fizice ale neglijării:

1. Murdari frecvent și nespălați, în medii nepotrivite.
2. Înfometați constant.
3. Din cauza lipsei supravegherii, se angajează în activități periculoase.
4. Îmbrăcat nepotrivit pentru ocazie sau vreme.
5. Obosit sau apatic.
6. Are probleme fizice neîngrijite.
7. Foame persistentă.

8. Nevoi fizice și medicale neîmplinite.
9. Abandonare.
10. Dereglări de vorbire: cum ar fi gângăvit, vorbire de bebeluș, lipsa răspunsului.
11. Eșec în creștere: ar putea fi sub greutatea normală sau prea mic pentru vârsta lui.
12. Hiperactivitate.

- Simptomele comportamentale ale abuzului emoțional:

1. Comportament extrem de conformat sau sfidător.
2. Comportament regresiv, de bebeluș sau pseudo-matur, de adult.
3. Dezvoltare înceată (ex: udă patul, dereglare în vorbire).
4. Depresiv sau/și suicidal.
5. Comportament nevrotic (isterie, fobii, convulsii și obsesii)
6. Imagine de sine scăzută și încredere în sine scăzută.
7. Comportament distrugător, agresiv, antisocial sau manipulativ.
8. Dereglări severe de obișnuințe cum ar fi mușcatul, suptul degetului, legănatul ,etc.

Efectele abuzului asupra personalității umane:

- Pierderea încrederii în sine.
- Distrugerea respectului de sine și simțului de valoare personală.
- Devastare emoțională, care duce la durere emoțională și chin, plus descurajare profundă care crește progresiv în depresie, apoi în disperare și în final la tendințe suicidale.
- Mânie mocnită care poate duce la...

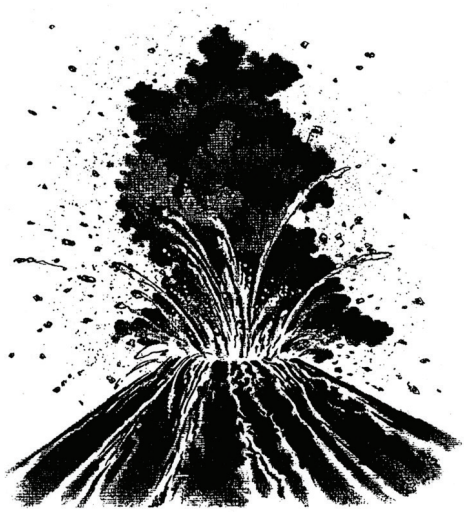

Explozia violenței !!!!

7. IMPACTUL CASELOR ABUZIVE ASUPRA COPIILOR

- 97 % din delicvenții juvenili au experimentat violența domestică în timpul creșterii lor acasă.
- 63 % din criminalii adolescenți au omorât bărbatul care le abuza mama.
- 35 % din femeile bătute sunt abuzate în timpul sarcinii.

- Violența domestică afectează chiar și copiii nenăscuți, Fundația March of Dimes citează abuzul ca singura cauză majoră a defectelor la naștere. Știu că vă gândeați că abuzul de droguri este cea mai mare cauză a defectelor de naștere. Dar trebuie să luați în considerare faptul că mulți supraviețuitori al abuzului amorțesc chinul fricii, durerii emoționale și devastării care îi vânează, cu alcool și alte droguri.
- Mulți adulți rămân în relații abuzive deoarece au învățat să le tolereze în copilărie.
- 90 % din părinții abuzivi sau/și neglijenți au fost abuzați sau/și neglijați în copilărie.
- Copiii crescuți în case abuzive se simt vinovați și rușinați deoarece se învinovățesc pentru abuzul din casa lor. Din cauza aceasta este imperativ să li se spună în mod constant că nu este vina lor.

8. TEHNICI DE INTERVIU

- Evită barierele fizice dintre tine și copil, cum ar fi un birou.
- Stai cu fața la copil, dar nu atât de aproape încât să-i invadezi spațiul și să-l faci să se simtă inconfortabil.
- Evită să etichetezi sentimentele copilului. Poate spui: „Cred că asta te-a făcut să te simți murdar", dar copilul va auzi: „Ești murdar!".
- Ascultă! Ascultarea a ce are de spus copilul este la fel de importantă ca ceea ce îi spui tu copilului.
- Nu te lăsa intimidat de tăcere. Întotdeauna amintește-ți că preadolescenții nu au competențe de comunicare la fel ca adulții. Poate le lipsește vocabularul pentru a descrie ce li s-a întâmplat și copiilor le ia mai mult timp să formuleze și să comunice ce gândesc. Dacă începi să vorbești numai pentru a rupe tăcerea stânjenitoare, copilul va opri comunicarea presupunând că nu vrei să asculți ce are de spus.
- Evită să bombardezi copilul cu întrebări, conduci un interviu, nu o investigație!

9. RĂSPUNSUL LUCRĂTORULUI

✓ Arată dragoste necondiționată și acceptare.

✓ Asigură ocazii pentru exprimarea sigură a emoțiilor copilului. Dacă își exprimă durerea sau mânia părintelui abuziv ar fi bătut din nou.

✓ Recunoaște sentimentele copilului ca fiind valide.

✓ Evită arătarea șocului sau dezgustului. Aceasta include nu doar cuvintele, ci și limbajul trupului. În vremea când lucram la Centrul de Violență Domestică ca și consilier de intervenție, am participat la un joc de rol ca parte a antrenării noastre. În timpul unei sesiuni, au fost alese două femei, una care să fie consilierul și cealaltă o victimă de 8 ani. Femeia care juca rolul victimei și-a intrat în rol foarte bine. S-a pus pe jos cu un pix și o hârtie și a început să spună cu voce de fetiță. „Nu-mi place cum

mă atinge tatăl meu." Consilierul a întrebat-o: „Cum te atinge?" „Imi atinge păsărica". Când a spus asta am făcut o grimasă de dezgust, nu la copilul din jocul de rol, ci la gândul că un adult violează inocența unui copil. Nu a văzut nimeni reacția mea la cuvintele ei, toți erau concentrați la jocul de rol. Am subliniat reacția mea celorlalți observatori. Dacă aș fi făcut asta într-un scenariu de consiliere din viața reală, victima ar fi interpretat greșit grimasa mea de dezgust ca și dezgust la adresa lui. Aceasta ar face imposibil să realizezi un raport cu copilul.

✓ Asigură suport emoțional.

✓ Consolidează faptul că abuzul nu a fost din vina lui.

✓ Reasigură copilul că a fost un lucru bun să descopere abuzul. Este o presiune socială foarte mare asupra copiilor atât din partea adulților cât și din partea covârstnicilor pentru a nu fi pârâcioși. Explică copilului diferența dintre a pârî și a spune. Pâra este atunci când vrei să bagi pe cineva în bucluc, a spune este atunci când tu sau cineva are nevoie de ajutor. Dacă cineva este în necaz, nu este pâră dacă are nevoie de ajutor.

✓ Respectă dorința lui de intimitate.

✓ Spune-i copilului ce vrei să faci într-un mod delicat.

✓ Ajută copilul să se vadă ca un supraviețuitor, nu ca o victimă. O victimă este slabă, neajutorată și vulnerabilă. Un supraviețuitor este puternic, triumfător asupra adversității.

✓ Fii pregătit pentru răspunsuri emoționale conflictuale. Parte din copil s-ar putea să-l iubească pe abuzator și în același timp să-l urască. De asemenea, poate experimenta vina pentru că urăște pe cineva pe care ar trebui să-l iubească.

✓ Constată nevoia imediată a copilului de siguranță.

10. RESPONSABILITĂȚILE LUCRĂRII

- Implementarea unei conștientizări agresive a lucrătorilor și a unei antrenări despre prevenire. Este vital să fii familiar cu problemele abuzului copilului.
- Informarea în legătură cu legile statului privind abuzul copilului.
- Trebuie să înțeleagă clar ce înseamnă să ai „un motiv rezonabil pentru a suspecta."
- Trebuie să verifice cazierul fiecărui lucrător plătit sau voluntar.
- Cunoașterea reacțiilor obișnuite, sentimentelor și efectelor experimentate de cei care au fost sau sunt abuzați.
- Menținerea unei documentări amănunțite și precise despre rănile și acuzațiile abuzului.
- Resurse la care să poată apela.
- Să aibă procedurile necesare pentru a răspunde oricărei acuzații, reale sau false, împotriva oricărui lucrător plătit sau voluntar.
- Gestionează dezvăluirile într-un mod potrivit și sensibil.
- Să ofere susținere copiilor care experimentează șocul de după abuz.

11. RAPORTAREA

- Un raport nu este o acuzație sau un fapt dovedit. Mai degrabă este o cerere pentru investigație.
- Legile raportării cer ca toți cei care lucrează cu minori să raporteze abuzul suspectat sau dezvăluit. Suspectarea este tot ce ai nevoie. Noi nu suntem investigatori, nici judecători sau juriul care trebuie să determine veridicitatea dezvăluirii. Singura noastră responsabilitate este să trimitem mai departe suspectările noastre sau dezvăluirea.
- Asigură intimitatea copilului, dar nu promite confidențialitatea. De exemplu, ai putea spune: „Tot ce vorbim va fi privat. Totuși, dacă cred că îți vei face rău ție sau altcuiva, sau dacă cineva îți face rău ție sau altei persoane, atunci ceea ce vorbim nu poate rămâne confidențial sau secret. Sunt responsabil să protejez oamenii de rău." Spre sfârșitul pastoratului meu am început să scriu acest lucru, l-am numit „Legământul Consilierii." În timpul primei sesiuni pe care o aveam cu cineva discutam parametrii săi și apoi îl semnam amândoi și îl datam. În acest fel, nu puteam să fiu acuzat că am încălcat confidențialitatea dacă trebuia să fac ceva pentru a apăra pe cineva de rău.
- Rămâi calm. Este potrivit să împărtășești sentimentele de îngrijorare, dar dacă te superi sau te mânii din cauza abuzului, îl va face pe copil să se teamă de tine. Până la urmă, persoana care le-a făcut rău și-a pierdut controlul emoțional, cum crezi că va reacționa cu tine?
- Asigură copilul că îl crezi. Copiii care simt că adultul căruia i s-au dezvăluit nu-l crede, se vor retrage și vor ține secret mediul abuziv. Copiii mint rareori în legătură cu abuzul, în afara cazului în care au fost instruiți. Din păcate, din cauza luptei pentru custodie, aceasta se întâmplă mai des. Copiii tind să creadă că adulții vor crede alți adulți înainte să creadă un copil. Desigur că mulți abuzatori consolidează această frică.
- Adună faptele, dar nu interoga. Este nevoie de un profesionist antrenat să adune toate detaliile. Amestecul nostru ar putea să submineze sau să compromită investigația.
- Oferă copilului reasigurare, dar nu face promisiuni. Cum crezi că se va simți copilul dacă promiți că vei avea grijă să nu se mai întâmple niciodată, dar abuzul reapare? Va presupune că nimeni nu poate să-l ajute și va renunța să caute ajutor.

12. ÎNTREBĂRI FRECVENTE DESPRE RAPORTAREA MANDATATĂ

- Cine trebuie să raporteze?

Fără să trecem prin tot codul, iată pozițiile care se aplică grupului nostru țintă.

1. Orice profesor sau altă persoană angajată într-o școală publică sau particulară, grădiniță sau creșă.

2. Orice persoană care asigură îngrijirea copilului part-time sau normă întreagă cu plată.

3. Orice persoană asociată sau angajată de orice organizație privată responsabilă pentru grija, custodia sau controlul copiilor.

Notă: Punctul 3 se aplică oricărei lucrări care se ocupă de copii sau tineri și cuvintele „orice persoană asociată", se aplică celor care sunt voluntari la aceste lucrări.

- Unde ar trebui să se facă raportarea?

La Direcția Generală pentru Protecția Copilului.

- Ce trebuie să conțină raportul?

Numele și adresa minorului victimizat, măsura și natura rănilor observate, suspectate sau dezvăluite sau a molestării, și numele, vârsta și genul tuturor copiilor din casa victimei. În plus, dacă informația este disponibilă, numele și adresa abuzatorului pretins, ca și numele, vârsta și genul tuturor copiilor din casa abuzatorului.

- Există repercursiuni legale pentru completarea unui raport?

O persoană care raportează nu poate fi acuzată pentru interpretarea greșită a faptelor. Totuși, un raport fals completat înadins din motive rele pot avea ca rezultat răspundere civilă și criminală.

- Pretinsul abuzator va ști cine a completat raportul?

Confidențialitatea este păstrată la cerere. Poți fi citat să depui mărturie ca martor, dar nu ca cel care a raportat abuzul.

- Dacă supervizorul meu refuză să raporteze?

În majoritatea statelor ești mandatat de lege să raportezi. În unele state responsabilitatea legală de a raporta a fost transferată supervizorului căruia i-ai dezvăluit abuzul. Chiar dacă nu ești mandatat să raportezi în aceste state, nu ești oprit să raportezi. Cred că ești mandatat de Dumnezeu să raportezi, El așteaptă să-i protejăm pe alții de rău.

O femeie pastor de tineret mi-a împărtășit de ce a renunțat la poziția ei din altă biserică. A descoperit că tinerele adolescente erau molestate de unul din angajații pastorali. A raportat imediat la Protecția Copilului. Când a spus pastorului senior despre abuzator, răspunsul lui a fost: „Dacă spui cuiva în afara biroului, ești concediată!" Fără ezitare ea a răspuns: „Prea târziu, deja am raportat la Protecția Copilului. Și nu poți să mă concediezi, îmi dau demisia!"

Această femeie necompromisă a lui Dumnezeu știa că are un mandat mai mare decât legea statului și decât ultimatumul laș al pastorului senior.

13. PROTEJAREA LUCRĂRII

- Organizează anual instruirea lucrătorilor despre raportarea mandatată a abuzului copilului suspectat sau dezvăluit, plus o lucrare agresivă pentru conștientizarea și prevenirea abuzului pentru oamenii de toate vârstele din biserica ta.
- Fii întotdeauna atent la alții când sunt singuri cu un copil și supraveghează activitățile private (de ex. mersul la baie). Vorbesc despre ideal aici, realizez numărul

mic de voluntari, și în multe cazuri aceasta ar fi imposibil. Putem să facem tot ce putem cu resursele pe care le avem și să lăsăm restul în seama lui Dumnezeu.

- Stabilește procedurile de disciplină într-un mod care nu va fi confundat cu abuzul.
- Raportează orice activitate suspectă sau neobișnuită.
- Respectă „spațiul" copilului, cere permisiunea înainte de a-l îmbrățișa.

Companiile de asigurări sugerează în mod oficial ca lucrările să se abțină de la a îmbrățișa atât copiii cât și adulții. Nu pot să fiu de acord cu această poziție:

1. Îmbrățișările sunt terapeutice.

2. Mulți oameni, atât adulți cât și copii, primesc singura îmbrăţişare la biserică. Nu pot să le refuz această exprimare a dragostei creștinești de cauza fricii. Un exemplu despre cum să ceri permisiunea unui copil să-i dai o îmbrățișare. Predam o serie de lecții despre alegeri sănătoase la toate clasele de a 5-a la o școală. În timpul ultimei ore, participanții puteau să ne pună orice întrebare despre lecția avută. N-o să uit niciodată cum un băiat, luptându-se cu lacrimile, mi-a spus că seara trecută părinții lui i-au spus că divorțează. Cu o voce tremurândă a spus: „Știu că este doar vina mea." L-am asigurat repede că nu este așa. Am reușit să-l fac să înțeleagă că dacă părinții lui nu se mai iubeau, nu însemna că nu-l mai iubeau nici pe el. De fapt, dragostea pentru el va fi mereu un lucru pe care îl vor avea în comun. Când s-a întors să plece am întrebat: „Ai nevoie de o îmbrățișare?" Practic, s-a aruncat în brațele mele.

- Supraveghează! Supraveghează! Supraveghează!
- Aplică lecțiile din broșură pentru a fi proactiv, nu reactiv!

Anexa 1

Legea 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată 2014. Lege nr. 217/2003 republicată 2014.

Republicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 205 din 24 martie 2014.

Republicată în temeiul dispozițiilor art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 217/2003 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012.

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1

(1) Ocrotirea și sprijinirea familiei, dezvoltarea și consolidarea solidarității familiale, bazată pe prietenie, afecțiune și întrajutorare morală și materială a membrilor familiei, constituie un obiectiv de interes național.

(2) Prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica integrată de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.

(3) Statul român, prin autoritățile competente, elaborează și implementează politici și programe destinate prevenirii și combaterii violenței în familie, precum și protecției victimelor violenței în familie.

Art. 2

Protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie se realizează în conformitate cu următoarele principii:

a) principiul legalității;

b) principiul respectării demnității umane;

c) principiul prevenirii săvârșirii actelor de violență în familie;

d) principiul celerității;

e) principiul parteneriatului;

f) principiul egalității de șanse și de tratament.

Art. 3

(1) În sensul prezentei legi, violența în familie reprezintă orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare ori de apărare, manifestată fizic sau verbal, săvârșită de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă ori poate cauza un prejudiciu sau suferințe fizice, psihice, sexuale, emoționale ori psihologice, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate.

(2) Constituie, de asemenea, violență în familie împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale.

Art. 4

Violența în familie se manifestă sub următoarele forme:

a) violență verbală - adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare;

b) violență psihologică - impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, prin amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, precum și alte acțiuni cu efect similar;

c) violență fizică - vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar;

d) violență sexuală - agresiune sexuală, impunere de acte degradante, hărțuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vederea întreținerii unor relații sexuale forțate, viol conjugal;

e) violență economică - interzicerea activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor și resurselor comune, refuzul de a susține familia, impunerea de munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv unui membru de familie minor, precum și alte acțiuni cu efect similar;

f) violență socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ, impunerea izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;

g) violență spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare.

Art. 5

În sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare acelora dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc;

d) tutorele sau altă persoană care exercită în fapt ori în drept drepturile față de persoana copilului;

e) reprezentantul legal sau altă persoană care îngrijește o persoană cu boală psihică, dizabilitate intelectuală ori handicap fizic, cu excepția celor care îndeplinesc aceste atribuții în exercitarea sarcinilor profesionale.

Art. 6

Victima violenței în familie are dreptul:

a) la respectarea personalității, demnității și a vieții sale private;

b) la informarea cu privire la exercitarea drepturilor sale;

c) la protecție specială, adecvată situației și nevoilor sale;

d) la servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială, precum și la asistență medicală gratuită,

în condițiile prezentei legi;

e) la consiliere și asistență juridică gratuită, în condițiile legii.

Art. 7

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței în familie și pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței în familie.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să asigure exercitarea dreptului la informare al victimelor violenței în familie, potrivit competențelor ce le revin, după caz, cu privire la:

a) instituțiile și organizațiile neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență și protecție a victimei, în funcție de necesitățile acesteia;

b) organul de urmărire penală la care pot face plângere;

c) dreptul la asistență juridică și instituția unde se pot adresa pentru exercitarea acestui drept;

d) condițiile și procedura pentru acordarea asistenței juridice gratuite;

e) drepturile procesuale ale persoanei vătămate, ale părții vătămate și ale părții civile;

f) condițiile și procedura pentru acordarea compensațiilor financiare de către stat, potrivit legii.

CAPITOLUL II - INSTITUȚII CU ATRIBUȚII ÎN PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Art. 8

(1) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, prin structurile lor teritoriale, desemnează personalul cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

(2) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, autoritățile administrației publice locale, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, activități de prevenire și combatere a violenței în familie.

(3) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială și promovează drepturile victimelor violenței în familie.

(4) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a victimelor violenței în familie.

(5) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice au responsabilitatea elaborării unei strategii la nivel național pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței în familie, inclusiv a unui mecanism intern de coordonare și monitorizare a activităților întreprinse, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, a Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Dezvoltării Regionale și administrației Publice.

---

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2012 privind aprobarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței în familie pentru perioada 2013-2017 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței în familie pentru perioada 2013-2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 6 decembrie 2012.

Art. 9

Ministerul Sănătății, împreună cu Ministerul Afacerilor Interne și cu Ministerul Dezvoltării Regionale și administrației Publice, elaborează și difuzează materiale documentare privind cauzele și consecințele violenței în familie.

Art. 10

Ministerul Educației Naționale realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în vederea prevenirii violenței în familie.

Art. 11

Serviciul de probațiune din cadrul tribunalului, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități specifice în domeniu sau cu specialiști, va desfășura activități de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență în familie.

Art. 12

Autoritățile prevăzute la art. 8 asigură pregatirea și perfecționarea continuă a persoanelor desemnate cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

Art. 13

(1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să ia următoarele măsuri specifice:

a) să includă problematica prevenirii și combaterii violenței în familie în strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană și locală;

b) să acorde sprijinul logistic, informațional și material compartimentelor cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței în familie;

c) să înființeze, direct sau în parteneriat, unități de prevenire și combatere a violenței în familie și să susțină funcționarea acestora;

d) să dezvolte programe de prevenire și combatere a violenței în familie;

e) să sprijine accesul agresorilor familiali la consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare;

f) să elaboreze și să implementeze proiecte în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie;

g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;

h) să suporte, din bugetul local, în cazurile sociale grave, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie;

i) să colaboreze la implementarea unui sistem de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență în familie.

(2) Autoritățile administrației publice locale desemnează personalul specializat să implementeze sistemul de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență în familie.

(3) Primarii și consiliile locale vor conlucra cu organizațiile de cult, organizațiile neguvernamentale, precum și cu oricare alte persoane juridice și fizice implicate în acțiuni caritabile, acordându-le sprijinul necesar în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) La nivelul județelor și sectoarelor municipiului București se înființează, pe lângă direcțiile generale de asistență socială și Protecția copilului județene ale sectoarelor municipiului București,

echipa intersectorială în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, cu rol consultativ.

(5) Echipa intersectorială are în componenta sa câte un reprezentant al poliției, jandarmeriei, direcției de sănătate publică, al compartimentului violenței în familie din cadrul direcției generale de asistență socială și Protecția copilului, al unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și al organizațiilor neguvernamentale active în domeniu.

(6) Din echipa intersectorială pot face parte, dar fără a se limita, și reprezentanții serviciilor de probațiune, ai unităților de medicină legală, precum și ai altor instituții cu atribuții în domeniu.

(7) Echipa intersectorială propune măsuri de îmbunătățire a activității în domeniu, asigură cooperarea dintre instituțiile prevăzute la alin. (5) și (6) și evaluează anual activitatea în domeniu.

(8) Înființarea și modul de organizare și funcționare a acestora se aprobă prin hotărâre a consiliului judetean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 14

Persoanele desemnate de autoritățile publice pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie vor avea următoarele atribuții principale:

a) monitorizarea cazurilor de violență în familie din sectorul sau unitatea teritorială deservită; culegerea informațiilor asupra acestora; întocmirea unei evidențe separate; asigurarea accesului la informații la cererea organelor judiciare și a părților sau reprezentanților acestora;

b) informarea și sprijinirea lucrătorilor poliției care în cadrul activității lor specifice întâlnesc situații de violență în familie;

c) identificarea situațiilor de risc pentru părțile implicate în conflict și îndrumarea acestora spre servicii de specialitate;

d) colaborarea cu instituții locale de protecție a copilului și raportarea cazurilor, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) îndrumarea părților aflate în conflict în vederea medierii;

f) solicitarea de informații cu privire la rezultatul medierii;

g) instrumentarea cazului împreună cu asistentul social.

CAPITOLUL III - UNITĂȚI PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Art. 15

(1) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie sunt:

a) centre de primire în regim de urgență;

b) centre de recuperare pentru victimele violenței în familie;

c) centre de asistență destinate agresorilor;

d) centre pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;

e) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației.

(2) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie oferă gratuit servicii sociale destinate victimelor violenței în familie.

Art. 16

(1) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie pot fi publice, private sau în

parteneriat public-privat.

(2) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie pot fi înființate numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii.

(3) Înființarea, organizarea și funcționarea unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau, după caz, ale consiliilor locale, respectiv ale sectoarelor municipiului București și al Consiliului general al Municipiului București.

(4) Finanțarea unităților publice pentru prevenirea și combaterea violenței în familie se asigură din bugetele locale.

(5) În cazul unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale se supune controlului organelor abilitate de lege.

(6) Instituția care a acordat finanțarea sau subvenția unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publice, private și în parteneriat public-privat, monitorizează folosirea fondurilor alocate.

(7) Asistarea sau, după caz, găzduirea victimelor, respectiv asistarea agresorilor în unitățile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a)-c) se face în baza încheierii unui contract de acordare a serviciilor sociale. Pentru minori contractul de acordare a serviciilor sociale este semnat de părintele însoțitor sau, după caz, de reprezentantul legal.

Art. 17

(1) Centrele de primire în regim de urgență, denumite în continuare adăposturi, sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, de tip rezidențial, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței în familie.

(2) Adăposturile asigură gratuit, pe o perioada determinată, asistență familială atât victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia, protecție împotriva agresorului, asistență medicală și îngrijire, hrană, cazare, consiliere psihologică și consiliere juridică, potrivit instrucţiunilor de organizare și funcționare elaborate de autoritate.

(3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau cu aprobarea scrisă a directorului direcției generale de asistență socială și Protecția copilului, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.

(4) Locația adăposturilor este secretă publicului larg.

(5) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimțământul acestora sau, după caz, al reprezentantului legal.

(6) Toate adăposturile trebuie să încheie o convenție de colaborare cu un spital sau cu altă unitate sanitară, care să asigure îngrijirea medicală și psihiatrică. Convenția se încheie de către consiliile locale, respectiv de către consiliile sectoarelor municipiului București sau, după caz, de către consiliile județene, precum și de organele de conducere ale furnizorilor de servicii sociale privați acreditați.

Art. 18

(1) Centrele de recuperare pentru victimele violenței în familie sunt unități de asistență socială de tip rezidențial, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea, îngrijirea, consilierea juridică și psihologică, sprijin în vederea adaptării la o viață activă, inserția profesională a victimelor violenței în familie, precum și reabilitarea și reinserția socială a acestora.

(2) Centrele de recuperare pentru victimele violenței în familie vor încheia convenții cu autoritățile pentru ocuparea forței de muncă județene și ale sectoarelor municipiului București în vederea acordării suportului pentru integrarea în muncă, readaptarea și recalificarea profesională a persoanelor asistate.

(3) Prevederile art. 17 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

Art. 19

(1) Centrele de asistență destinate agresorilor sunt unități de asistență socială care funcționează ca centre de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură reabilitarea și reinserția socială a acestora, măsuri educative, precum și servicii de consiliere și mediere familială.

(2) Tratamentele psihiatrice, de dezalcoolizare și dezintoxicare acordate prin centrele de asistență destinate agresorilor se asigură în spitalele sau unitățile sanitare cu care s-au încheiat convenții, în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (6).

Art. 20

Centrele pentru prevenirea și combaterea violenței în familie sunt unități de asistență socială în regim de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură asistență socială, consiliere psihologică, juridică, precum și informarea și orientarea victimelor violenței în familie.

Art. 21

Centrele pentru servicii de informare și sensibilizare a populației sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, care oferă servicii de informare și educare, asistență socială și un serviciu telefonic de urgență pentru informare și consiliere.

Art. 22

(1) Persoanele condamnate pentru infracțiuni de violență în familie sunt obligate să participe la programe speciale de consiliere și reinserție socială organizate de către instituțiile însărcinate cu executarea pedepsei în evidența cărora se află.

(2) Cazurile de violență în familie pot fi supuse medierii la cererea părților, conform legii.

CAPITOLUL IV - ORDINUL DE PROTECȚIE

Art. 23

(1) Persoană a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție, prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;

c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;

d) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;

e) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;

f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;

g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;

h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

(2) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și suportarea de către agresor a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială.

(3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere psihologică, psihoterapie sau poate recomanda luarea unor măsuri de control, efectuarea unui tratament ori a unor forme de îngrijire, în special în scopul dezintoxicării.

Art. 24

(1) Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului.

(2) Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse, acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului.

Art. 25

(1) Cererea pentru emiterea ordinului de protecție este de competența judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.

(2) Cererea pentru emiterea ordinului poate fi introdusă de victimă personal sau prin reprezentant legal.

(3) Cererea poate fi introdusă în numele victimei și de:

a) procuror;

b) reprezentantul autorității sau structurii competente, la nivelul unității administrativ-teritoriale, cu atribuții în materia protecției victimelor violenței în familie;

c) reprezentantul oricăruia dintre furnizorii de servicii sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, acreditați conform legii, cu acordul victimei.

Art. 26

(1) Cererea privind emiterea ordinului de protecție se întocmește potrivit formularului de cerere prevăzut în anexa care face parte integranta din prezenta lege.

(2) Cererea este scutita de taxa judiciară de timbru.

Art. 27

(1) Cererile se judecă de urgență, în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.

(2) Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.

(3) La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat.

(4) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție chiar în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

(6) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind Protecția victimelor infracțiunii.

(7) Judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Art. 28

În cazurile prevăzute la art. 25 alin. (3), victima poate renunța, potrivit art. 406 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.

Art. 29

(1) Ordinul de protecție este executoriu.

(2) La cererea victimei sau din oficiu atunci când împrejurările cauzei impun astfel, instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea vreunui termen.

Art. 30

(1) Hotărârea prin care se dispune ordinul de protecție este supusă numai recursului, în termen de 3 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

(2) Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

(3) Recursul se judecă cu citarea părților.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 31

(1) Ordinul de protecție se comunică de îndată structurilor Poliției Române în a căror rază teritorilă se află locuința victimei și a agresorului.

(2) Ordinul de protecție prin care se dispune oricare dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) se pune în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției.

(3) Pentru punerea în executare a ordinului de protecție, polițistul poate intra în locuința familiei și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul persoanei protejate sau, în lipsa, al altui membru al familiei.

(4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.

Art. 32

Încălcarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătorești și se pedepsește cu închisoare de la o lună, la un an. Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 33

La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.

Art. 34

(1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție pe durata maximă

poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse.

(2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse;

b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii;

c) dacă există indicii temeinice că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței sau pentru familia acesteia.

(3) Cererea de revocare se soluționează cu citarea părților și a unității de poliție care a pus în executare ordinul de protecție a carui revocare se solicită. Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 35

Dacă, odată cu soluționarea cererii, instanța constată existența uneia dintre situațiile care necesită instituirea unei măsuri de protecție specială a copilului, va sesiza de îndată autoritatea publică locală cu atribuții privind protecția copilului.

CAPITOLUL V - FINANȚAREA ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI COMBATERII VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Art. 36

Activitățile în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie se finanțează din următoarele surse:

a) bugetul de stat;

b) bugetele fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice;

c) bugetele fondurilor externe nerambursabile;

d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor;

e) donații, sponsorizări și alte surse, în condițiile legii.

Art. 37

(1) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice poate finanța sau, după caz, cofinanța programe de interes național care au ca scop prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și ocrotirea și sprijinirea familiei în vederea creșterii calității vieții acesteia, din fonduri alocate de la bugetul de stat cu această destinație, din fonduri externe rambursabile și nerambursabile, precum și din alte resurse, în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie pot fi dezvoltate și prin:

a) finanțarea în parteneriat a serviciilor sociale pentru asigurarea continuității serviciului, în conformitate cu nevoia socială și cu principiul subsidiaritatii;

b) finanțarea proiectelor-pilot pentru implementarea programelor din domeniul asistenței sociale.

Art. 38

Programele de interes național prevăzute la art. 37 alin. (1), complementare acțiunilor finanțate la

nivel local, au următoarele obiective:

a) realizarea investițiilor necesare pentru dezvoltarea, diversificarea, restructurarea și buna funcționare a unităților de prevenire și combatere a violenței în familie;

b) susținerea funcționării unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;

c) realizarea de studii, cercetări și publicații în domeniu;

d) instruirea personalului de specialitate din domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, în special instruirea personalului care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor sociale și unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și instruirea personalului din cadrul instituțiilor cu competențe în domeniu desemnat să instrumenteze cazurile de violență în familie;

e) informarea, conștientizarea și sensibilizarea opiniei publice privind drepturile victimelor violenței în familie, precum și fenomenul violenței în familie;

f) menținerea și dezvoltarea sistemului de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență în familie;

g) sprijinirea victimelor prin programe de recuperare a sănătății și de reinserție socială;

h) asistarea agresorilor prin tratamente de dezalcoolizare, dezintoxicare, psihologice și psihiatrice;

i) inițierea și coordonarea parteneriatelor sociale în scopul prevenirii și combaterii violenței în familie;

j) orice alte obiective corespunzătoare domeniului de activitate al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 39

Finanțarea unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie se asigură din:

a) bugetele locale ale autorităților administrației publice locale care au aprobat înființarea acestora, precum și din subvenții acordate în condițiile legii;

b) sume din donații și sponsorizări;

c) fonduri externe, rambursabile și nerambursabile;

d) din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu.

CAPITOLUL VI - SANCȚIUNI

Art. 40

(1) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă intre 1.000 lei și 5.000 lei următoarele fapte:

a) refuzul primirii în adăpost ori refuzul de a acorda, la solicitarea motivată a asistentului social, îngrijire medicală gratuită celui aflat în suferință vizibilă, pentru înlăturarea consecințelor violențelor;

b) schimbarea destinației adăpostului.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1.000 lei refuzul părăsirii adăpostului, indiferent de motiv, în momentul în care condițiile care au determinat internarea au dispărut.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă intre 500 lei și 1.000 lei încercarea persoanei care a comis acte de agresiune de a pătrunde în incinta adăpostului în care se află sau crede că se află victima.

(4) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, conform legii, de către asistenții sociali, primar sau împuterniciții acestuia.

(5) Contravenţiilor le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

CAPITOLUL VII - DISPOZIŢII FINALE

Art. 41

Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

---

*) Legea nr. 217/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 29 mai 2003.

ANEXA - CERERE PRIVIND EMITEREA ORDINULUI DE Protecţie

I. Date privind autoritatea sau organismul care formulează cererea (dacă este cazul)
Denumirea:
Adresa:
Telefon:
Fax:
E-Mail:
Persoana desemnată cu formularea cererii

II. Asistenţă juridică
Victima are un avocat? DA/NU
În caz negativ, doreşte să i se acorde asistenţă juridică prin avocat? DA/NU

III. Date privind victima violenţei în familie
Numele:
Prenumele:
Locul şi data naşterii:
Cetăţenia:
Sexul: F/M
Prenumele tatălui:
Prenumele mamei:
Act de identitate: CI/BI/Pasaport Serie nr.:
CNP:
Adresa^1: Doreşte să rămână secretă? DA/NU
Telefon^2: Doreşte ca numărul să rămână secret? DA/NU
IV. Reprezentantul legal al victimei (dacă este cazul)
Numele:
Prenumele:

Locul și data nașterii:

Cetățenia:

Sexul F/M

Prenumele tatălui:

Prenumele mamei:

Adresa:

Telefon:

V. Relația dintre victima violenței în familie și persoana împotriva căreia se solicită emiterea ordinului de protecție (pârât)

1. Victima a mai formulat anterior vreo cerere, plângere, reclamație etc. împotriva aceleiași persoane? DA/NU

În caz afirmativ, se va indica numărul acestora.

2. Știți dacă pârâtul este parte în vreun proces cu privire la vreo infracțiune sau contravenție? DA/NU

În caz afirmativ, indicați dacă știți, instanța la care se afla dosarul și numărul acestuia.

3. Există o legatură de rudenie sau de altă natură cu pârâtul?

4. Situația familială – persoane care conviețuiesc în locuință.

Numele și prenumele Data nașterii Gradul de rudenie

VI. Descrierea faptelor pentru care se solicită emiterea ordinului de protecție

1. Relatarea faptelor și locul desfășurarii lor

2. Ce alte acte de violență s-au produs anterior împotriva persoanelor (victima, membri ai familiei, minori sau alte persoane) sau asupra bunurilor?

3. A avut loc vreun act de violență în prezența minorilor?

4. Există vreo situație de risc pentru minori, inclusiv posibilitatea de a fi luați fără drept de pârât?

5. Pârâtul deține arme sau are acces la arme prin natura muncii sale ori din alte motive?

6. Există martori la faptele descrise?

7. Ce alte probe pot susține declarațiile? (de exemplu, linii telefonice tăiate/rupte, telefoane mobile sparte sau obiecte distruse, mesaje telefonice înregistrate, inclusiv sms, scrisori, fotografii, documente etc.)

VII. Asistență medicală a victimei

1. Victima a suferit leziuni fizice sau a fost maltratată psihologic? DA/NU

2. A primit îngrijiri în vreun centru medical? DA/NU

3. Deține certificat medico-legal, medical sau alte documente medicale? DA/NU

În caz afirmativ, acestea se vor anexa în copie.

În caz negativ, se vor indica centrul medical și data consultului medical.

VIII. Măsurile care se solicită a fi dispuse prin ordinul de protecție

a) evacuarea temporară a pârâtului din locuință, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate; DA/NU

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor în locuința familiei; DA/NU

c) limitarea dreptului de folosință al pârâtului, dacă este posibil, doar asupra unei părți a locuinței

comune, astfel încât pârâtul să nu vină în contact cu victima; DA/NU

d.1) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă; DA/NU

d.2) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de copiii victimei sau față de alte rude ale acesteia; DA/NU

d.3) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate; DA/NU

În caz afirmativ, se vor menționa datele de identificare a acestor locuri.

e) interdicția pentru pârât de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care victima le frecventează ori le vizitează periodic; DA/NU

În caz afirmativ, se vor identifica aceste localități și zone.

f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima; DA/NU

g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute; DA/NU

h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora; DA/NU

În caz afirmativ, se vor indica numele, prenumele și data nașterii copiilor, persoana către care se propune încredințarea.

i) suportarea de către pârât a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri ai familiei locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială. DA/NU

În caz afirmativ, care este suma considerată necesară și ce reprezintă?

IX. Alte măsuri

1. Victima are o activitate remunerată? DA/NU

În caz afirmativ, se va indica, cu aproximație, suma pe care o primește.

2. Pârâtul are loc de muncă sau desfășoară o activitate remunerată? DA/NU

În caz afirmativ, se indică suma lunară aproximativă pe care pârâtul o primește, dacă se cunoaște.

3. Există alte surse de venituri ale familiei? DA/NU

În caz afirmativ, să se indice suma aproximativă, dacă se cunoaște.

X. Alte precizări considerate ca relevante

Data .....

Semnătura .....

Domnului președinte al Judecătoriei .....

---

^1 Dacă victima declară că dorește să abandoneze domiciliul familial, nu este necesar să se indice noua adresă la care se mută, ci doar adresa unde locuiește în prezent. Adresa indicată trebuie să fie una la care partea poate primi citațiile și celelalte acte de procedură.

^2 Poate fi indicat orice număr la care reclamantul are garanția că va putea primi citațiile și celelalte acte de procedură.

(Materialul de față reprezintă o prelucrare și formatare neoficială a prevederilor oficiale, având la bază texte publice preluate de la: Monitorul Oficial.

Sursa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_prevenirii_violenței_familie.php)

Anexa 2

CENTRE DE PRIMIRE ÎN REGIM DE URGENȚĂ - ADĂPOSTURI

1. Serviciul Public de Asistenţă Socială Cugir - centru de primire în regim de urgenţă; denumire - *Dezvoltarea centrului de urgenţă pentru primirea victimelor violenţei în familie*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul Public de Asistenţă Socială Cugir, Jud. Alba, tel: 0258 750738.

2. Serviciul Public de Asistenţă Socială Alba Iulia - centru de primire în regim de urgenţă; denumire – *Centrul pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul Public de Asistenţă Socială Alba Iulia, jud. Alba, tel: 0258 811715.

3. Fundaţia „Renincoor Open Hand" - centru de primire în regim de urgenţă; denumire - *Centrul pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie TEOFANIA;*

Furnizor de servicii sociale privat-public, Fundaţia „Renincoor Open Hand" Arad, tel./fax: 0257 279386.

4. Asociaţia Hercules, Costeşti-Argeş - centru de primire în regim de urgenţă; denumire - *Centrul de primire în regim de urgenţă;*

Furnizor de servicii sociale privat, Asociaţia Hercules, Costeşti-Argeş, jud. Argeş, tel./fax: 0248 673384

5. D.G.A.S.P.C. Argeş - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă a victimelor violenţei în familie;*

Furnizor de servicii sociale public, Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului Argeș, municipiul Pitești, Calea Drăgăşani, jud. Argeş, tel: 0248 271131.

6. Fundaţia Smiles - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centru de adăpostire a victimelor violenţei în familie;*

Furnizor de servicii sociale public, Fundaţia Smiles, jud. Bihor, tel: 0788 671244.

7. Serviciul Public de Asistenţă Socială Botoşani - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul Public de Asistenţă Socială Botoşani, tel: 0231 583230.

8. SPAS Făgăraş - centru de consiliere şi adăpost temporar; denumire: *Centrul de consiliere şi adăpost temporar pentru victimele violenţei în familie Făgăraş;*

Furnizor de servicii sociale public, SPAS Făgăraş, jud. Braşov, tel: 0268 210616, fax 0268 214998.

9. Fundaţia Emmanuel - centru de Adăpostire pentru Victimele Violenţei în Familie; denumire: *Centrul maternal Emmanuel Codlea.*

Furnizor de servicii sociale privat, Fundaţia Emmanuel, jud. Braşov, tel: 0268 252259.

10. Biserica Reformată Casa Speranţei Braşov - centru de primire şi găzduire temporară, îngrijire, recuperare, reabilitare şi reinserţie socială a persoanelor victime ale violenţei în familie; denumire: *Adăpostul de criză Esther.*

Furnizor de servicii sociale privat, Biserica Reformată Casa Speranţei Braşov, tel: 0268 471347.

11. Fundaţia Lumina Brăila - centru de primire în regim de urgenţă; denumire – *Centrul de primire în regim de urgenţă - CASANDRA*; în prezent se numeşte: *Centru de primire în regim de urgenţă pentru femei, mame şi copii abuzaţi în familie;*

Furnizor de servicii sociale privat, Fundaţia Lumina Brăila, tel: 0239 613928.

12. Fundaţia pentru Copii Sf. Sava Buzău - centru de primire în regim de urgenţă - adăpost; denumire: *Centrul de urgenţă - Violenţa în familie;*

Furnizor de servicii sociale privat – public, Fundaţia pentru Copii Sf.Sava Buzău tel./fax: 0238 710349.

13. Asociaţia de Binefacere PRO VITAM Reşiţa - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Casa Pro Vitam*;

Furnizor de servicii sociale privat; denumire: *Asociaţia de Binefacere PRO VITAM* Reşiţa, jud. Caraş-Severin tel/fax: 0255 226659;

14. DGASPC Cluj - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Adăpost pentru Victimele Violenţei domestice.*

Furnizor de servicii sociale public, Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului Cluj, tel: 0264 420146, 0264 420147; fax. 0264 420602.

15. Direcţia de Protecţie şi Asistenţă Socială Cernavodă - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Adăpost Sfânta Maria*;

Furnizor de servicii sociale public, denumire: *Consiliul Local Cernavodă*, jud. Constanţa, tel./fax: 0241 238030

16. D.G.A.S. P.C. Covasna - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire regim de urgenţă pentru victime ale violenţei în familie;*

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S.P.C. Covasna, tel/fax: 0267 314660.

17. D.G.A.S. P.C. DOLJ - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de urgenţă şi cuplul mama - copilul victime ale abuzului;* Casa CARATINA

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S.P.C. DOLJ, Craiova, jud. Dolj, tel: 0753 086454.

18. Consiliul local Municipal Târgovişte - Direcţia de Asistenţă Socială Târgovişte - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul Social Integrat Sf. Maria.*

Furnizor de servicii sociale public, Direcţia de Asistenţă Socială Târgovişte, jud. Dâmboviţa, tel:

0245 640694.

19. Asociaţia ORIZONT Profesional, Târgu Jiu - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Casa Sânziana – O uşă mereu deschisă;*

Furnizor de servicii sociale privat – public, Asociaţia ORIZONT Profesional, Târgu Jiu; jud. Gorj, tel: 0253 213409 / 218001, fax: 0235 213409.

20. D.G.A.S. P.C. Gorj - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă pentru mamă şi copil, victime ale violenţei domestice;*

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S.P.C. GORJ, Târgu Jiu, jud. Gorj, tel: 0235 212518, fax: 0253 215111.

21. Direcţia de Asistenţă Socială Giurgiu - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă a persoanelor defavorizate;*

Furnizor de servicii sociale public, DAS Giurgiu, tel: 0246 223613, 0246 210255, 0246 210730, fax: 0246 210252.

22. DGASPC Giurgiu - centru de primire în regim de urgenţă, Complexul de servicii sociale denumire: *Centrul de Ocrotire pentru Mame şi Copii Victime ale Violenţei în Familie*;

Furnizor de servicii sociale public, DGASPC Giurgiu, tel/fax: 0246 212478.

23. Asociaţia Letca Nouă - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centru de primire în regim de urgenţă;*

Furnizor de servicii sociale public, Asociaţia Letca Nouă, comuna Letca Nouă, jud. Giurgiu, tel: 0246 260014.

24. Serviciul de Asistenţă Socială şi Autoritate Tutelară din cadrul Primăriei Oraşului Bălan - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Confidence*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul de Asistenţă Socială şi Autoritate Tutelară din cadrul Primăriei Oraşului Bălan, jud. Harghita; tel/fax: 0266 330335 / 0266 330325;

25. Serviciul Public Local de Asistenţă Socială Deva - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de urgenţă pentru femeia şi copilul abuzat*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul Public Local de Asistenţă Socială Deva, jud. Hunedoara, tel: 0254 218030, fax: 0254 226716.

26. Direcţia de Asistenţă Socială Hunedoara - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de servicii sociale pentru femei victime ale violenţei - Casa Cristina;*

Furnizor de servicii sociale public, DAS Hunedoara, tel: 0254 712079, fax: 0254 716087.

27. DGASPC Ialomiţa - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă pentru victimele violenţei în familie* – Slobozia;

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S.P.C. Ialomiţa, tel: 0243 231088 / 216657 fax: 0243 233407;

28. DGASPC şi DMPS Iaşi - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul social pentru*

ocrotirea victimelor violenţei domestice din Municipiul Iaşi

Furnizor de servicii sociale public; denumire: DGASPC Iaşi, tel/fax: 0232 477731; 0232 474800.

29. Agenţia Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere şi Ajutor – ADRA România - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă a victimelor violenţei în familie*; Furnizor de servicii sociale privat, Agenţia Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere şi Ajutor – ADRA România, jud. Ilfov, tel: 0212 525117 / Fax: 0212 528690.

30. Serviciul Public de Asistenţă Socială Baia Mare - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Salvaţi familia;*

Furnizor de servicii sociale public – privat, S.P.A.S. Baia Mare, jud. Maramureş, tel: 0262 211949.

31. DGASPC Mehedinţi - Serviciul Violenţă în Familie - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Adăpost pentru victimele violenţei în familie*;

Furnizor de servicii sociale public, DGASPC Mehedinţi - Serviciul Violenţă în Familie, tel: 0252 321594;

32. Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii Mureş / DGASPC - Serviciul de consiliere, suport şi asistenţă în cadru instituţionalizat pentru violenţa în familie - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii Mureş;*

Furnizor de servicii sociale public –privat, IEESR Mureş, tel/fax: 0265 255370.

33. Asociaţia Femina 2000 Roman, jud. Neamţ - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă a femeilor şi copiilor lor, victime ale violenţei în familie - Sf. Teodora*; Furnizor de servicii sociale privat-privat, Asociaţia Femina 2000 Roman, jud. Neamţ, tel./ fax: 0233 742167.

34. Fundaţia Columna - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul Columna;*

Furnizor de servicii sociale privat-public, Fundaţia Columna Piatra Neamţ, jud. Neamţ, tel: 0233 225225.

35. DGASPC Prahova - Serviciul pentru protecţia victimelor violenţei în familie - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Serviciul pentru protecţia victimelor violenţei în familie;*

Furnizor de servicii sociale public, DGASPC - Serviciul pentru protecţia victimelor violenţei în familie, jud. Prahova, tel: 0244 586100225.

36. Asociaţia Casa de femei Creştină Germană Estera - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie.*

Furnizor de servicii sociale privat, Asociaţia Casa de femei Creştină Germană Estera, jud. Sibiu, tel: 0269 831081, fax: 0269 845608.

37. Asociaţia Femeilor din Sibiu - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă a femeilor şi copiilor, victime ale violenţei domestic.*

Furnizor de servicii sociale privat, Asociaţia Femeilor din Sibiu, tel/fax: 0269 216850.

38. Direcţia Generală de Asistenţă Socială Sibiu - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul de primire în regim de urgenţă pentru persoane victime ale violenţei în familie din cadrul Complexului de Servicii Comunitare CISNĂDIE.*

Furnizor de servicii sociale public, Direcţia Generală de Asistenţă Socială Sibiu, tel/fax: 0269 564909.

39. Serviciul Public de Asistenţă Socială al Primăriei municipiului Vatra Dornei - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie.*

Furnizor de servicii sociale public, S.P.A.S. Vatra Dornei, jud. Suceava, tel: 0230 375229; fax: 0230 375170.

40. D.G.A.S.P.C. Teleorman - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Centrul pentru mama şi copilul supuşi violenţei domestic.*

Furnizor de servicii sociale public, DGASPC Teleorman, tel: 0247 316611, fax: 0247 406060.

41. SPAS Alexandria - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Adăpost pentru familii, persoane adulte şi copii aflaţi în dificultate şi fără adăpost;*

Furnizor de servicii sociale public, SPAS Alexandria, jud. Teleorman, tel: 0247 317232, fax: 0247 317728.

42. Federaţia Caritas a Diecezei Timişoara - centru de adăpostire; denumire: *Adăpost pentru femei victime ale violenţei domestice - Casa Maria Apostolilor.*

Furnizor de servicii sociale priva, Federaţia Caritas a Diecezei Timişoara, jud. Timiş, tel: 0256 499554.

43. Arhiepiscopia Timişoarei - centru de adăpostire; denumire: *Serviciu rezidenţă pentru victime ale violenţei în familie.*

Furnizorul de servicii sociale privat, Arhiepiscopia Timişoarei, jud. Timiş, tel: 0256 309588.

44. Asociaţia Comunitară Totul pentru Viaţă Huşi - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Unitatea de Prevenire şi Combatere a Violenţei în Familie*.

Furnizor de servicii sociale privat, Asociaţia Comunitară Totul pentru Viaţă Huşi, jud. Vaslui, tel/fax: 0235 481549.

45. Fundaţia Movila lui Burcel, jud.Vaslui - centru de adăpostire; denumire: *Adăpost pentru victimele violenţei în familie;*

Furnizorul de servicii sociale privat – public, Fundaţia Movila lui Burcel, jud. Vaslui; tel./fax: 0235 341228.

46. DGASPC - Vaslui - centru de adăpostire; denumire: *Centrul de urgenţă pentru victimele violenţei în familie Bârlad.*

Furnizor de servicii sociale public, DGASPC Vaslui, tel/fax: 0235 417355; 0235 410909.

47. D.G.A.S.P.C. Vâlcea - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire:

Centrul pentru victimele violenţei în familie.

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S.P.C. Vâlcea, tel: 0250 734758, 0250 734270.

48. Crucea Roşie Vrancea - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Femeia ocrotită*;

Furnizor de servicii sociale privat, Societatea Naţională de Cruce Roşie – Filiala Vrancea, tel/fax: 0237 206961.

49. Asociaţia „DIACONIA" - centru de primire în regim de urgenţă; denumire: *Patriarh Justinian Marina*; Furnizor de servicii sociale privat-public, Asociaţia DIACONIA Bucureşti, tel./fax: 0213 169876.

50. Fundaţia Sensiblu - centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie; denumire: *Casa Blu*; Furnizor de servicii sociale privat, Fundaţia Sensiblu Bucureşti, tel: 0213 017474, fax: 0213 017475.

CENTRE DE ASISTENȚĂ DESTINATE AGRESORILOR FAMILIALI

1. Serviciul Public de Asistenţă Socială Cugir - centru de recuperare şi reintegrare socială a agresorillor familiali; denumire: *Centrul de recuperare şi reintegrare socială a agresorilor familiali*;

Furnizor de servicii sociale public, Serviciul Public de Asistenţă Socială Cugir, jud. Alba, tel: 0258 750738.

2. Fundaţia Renincoor Open Hand Arad - centru Asistenţă destinat agresorilor familiali; denumire – *Centrul pentru recuperarea şi reintegrarea socială a agresorilor familiali – ALTER EGO*;

Furnizor de servicii sociale privat-public, Fundaţia Renincoor Open Hand jud. Arad, tel./fax: 0257 279386.

3. Fundaţia Familia - pentru sprijinul familiilor cu mulţi copii, aflate în situaţie de risc social din judeţul Galaţi - centru de recuperare şi reintegrare destinat agresorilor familiali; denumire: *Centrul de recuperare şi reintegrare socială a agresorilor familiali;*

Furnizor de servicii sociale privat, Fundaţia Familia Galaţi, tel/fax: 0236 477423.

4. Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii Tg. Mureş - centru de Asistenţă destinat agresorilor familiali; denumire: *Înfiinţarea, organizarea şi susţinerea funcţionării unui serviciu de recuperare şi reintegrare socială destinat agresorilor familiali;*

Furnizor de servicii sociale privat, Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii Târgu Mureş, tel: 0265 255931; fax: 0265 255370.

5. Crucea Roşie Vrancea - centru de Asistenţă destinat agresorilor familiali; denumire: *Anatol;*

Furnizor de servicii sociale privat, Societatea Naţională de Cruce Roşie – Filiala Vrancea, tel/fax: 0237 206961.

6. D.G.A.S. Municipiului Bucureşti - centru de Asistenţă destinat agresorilor familiali; denumire – *O nouă şansă;*

Furnizor de servicii sociale public, D.G.A.S. Municipiului Bucureşti, tel: 0213 142316; 0213 142315.

CENTRE DESTINATE PREVENIRII ŞI COMBATERII VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

1. Compartimentul pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie

Furnizor public: DGASPC Bacău, jud. Bacău, tel/fax: 0234 585071/585073.

2. Centrul de prevenire, informare, consiliere pentru victimele violenţei în familie

Furnizor privat: Asociatia A.F.I – PROFAMILIA cu sediul în Bistrita, jud. Bistriţa-Năsăud, tel/fax: 0263 233101.

3. Centrul de prevenire şi combatere a violenţei domestice - Biserica Reformată Casa Speranţei Braşov

Furnizor privat: Centrul de Prevenire şi Combatere a Violenţei Domestice, Biserica Reformată Casa Speranţei Braşov, tel: 0268 471347.

4. Biroul de consiliere şi informare pentru victimele violenţei *Cenuşăreasa* Braşov – centru de consiliere.

Furnizor privat, Asociaţia Pas Alternativ Braşov, tel: 0745 852646, fax: 0268 475913.

5. Biroul de consiliere pentru copilul abuzat, neglijat, exploatat – echipă mobilă (Telefonul Copilului)

Furnizor public: Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului Brăila, tel: 0239 614583/ 677 839; fax: 0239 694875.

6. Centru pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie ARTEMIS.

Furnizor privat: Asociaţia Femeilor Împotriva Violenţei ARTEMIS, tel: 0264 598155, Fax: 0264 598155.

7. Centrul de consiliere pentru copilul abuzat, neglijat şi exploatat

Furnizor public: Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului, Cluj-Napoca, jud. Cluj, tel: 0264 420146, 0264 420147, fax: 0264 420602.

8. Centru de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Furnizor privat: Asociaţia Szentkereszty Stephanie Târgu Secuiesc, jud. Covasna, tel: 0267 361915, fax: 0267 361265.

9. Centru consiliere socială şi terapie de familie.

Furnizor privat: Asociaţia Pro Nobis Sfântu Gheorghe, jud. Covasna, tel/fax: 0267 314354.

10. Centru de prevenire, monitorizare şi combatere a violenţei în familie.

Furnizor privat: Fundaţia Conexiuni, Deva, jud. Hunedoara, tel./fax: 0254 232120.

11. Centrul de prevenire, monitorizare şi combatere a violenţei domestice, Baia Mare (Centrul Artemis)

Furnizor în parteneriat public-privat, Serviciul Public de Asistenţă Socială Baia Mare şi Filiala Baia Mare a Asociaţiei Femeilor împotriva Violenţei Artemis;

Furnizor: Filiala Baia Mare a Asociaţiei Femeilor împotriva Violenţei Artemis, Baia Mare, jud. Maramureş, tel/fax: 0262 250770.

12. Centrul de Asistenţă şi protecţie a victimelor violenţei în familie

Furnizor public: DGASPC, Serviciul violenţa în familie, Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinţi, strada Crişan nr. 48 A;

13. Asociaţia FILANTROPIA SEVERIN

Birouri de consiliere locală pentru persoane infectate HIV / SIDA şi victime ale violenţei în familie în parohiile: Vânjuleţ, Timna, Obârşa Cloşani şi Livezile; program finanţat prin IOPCC SUA, reprezentanţa din România;

Furnizor privat: Episcopia Severinului şi Strehaiei, Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinţi, tel/fax: 0252 333049, tel: 0788 258019.

14. Serviciul de consiliere şi Asistenţă a victimelor violenţei în familie

Furnizor privat: Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii" - Târgu Mureş, Tel: 0265 255931, Fax: 0265 255370.

15. Serviciul de suport şi Asistenţă pentru femei, victime ale violenţei în familie Furnizor privat: Fundaţia Beraca, cu sediul în Sighisoara, jud. Mureş, tel: 0265 771663.

16. Serviciul comunitar de prevenire şi combatere a violenţei în familie Floare de colţ.

Furnizor privat: Fundaţia Veritas, Şighişoara, jud. Mureş, tel: 0265 777844.

17. Centru pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie - Femina 2000 Roman Furnizor privat: Asociaţia Femina 2000 Roman, jud. Neamţ, tel: 0233 742167, fax: 0233 742167.

18. Centru de consiliere şi informare pentru persoane victime ale violenţei în familie

Furnizor privat: Fundaţia Columna, Piatra Neamţ, jud. Neamţ, tel: 0233 225225, fax: 0233 225225.

19. Centrul pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie Furnizor privat: Fundaţia EDELWEISS, Sibiu, tel/fax: 0269 233943.

20. Centrul de consiliere şi informare privind egalitatea de gen

Furnizor privat: Asociaţia pentru Libertate şi Egalitate de Gen (ALEG), Sibiu, Tel/Fax: 0269 242078.

21. Centrul pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie

Furnizor privat: Societatea Doamnelor Bucovinene, Suceava, tel: 0230 551394.

22. Informare şi consiliere pentru victimele violenţei în familie

Furnizor public: Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, tel. 0230 520172, fax: 0230 523337.

23. Centrul de servicii sociale şi educaţionale pentru femeile şi fetele victime ale violenţei în familie

şi abuzului sexual, centru de informare şi consiliere;

Furnizor privat: Asociaţia pentru Promovarea Femeii din România, Timişoara, jud. Timiş, 0256 293183.

24. Centrul de informare, consiliere şi Asistenţă pentru victimele violenţei domestice, centru de consiliere;

Furnizor public: SPAS comuna Prundeni, jud. Vâlcea, tel: 0250 810399, 0728 181300; fax: 0250 810399.

25. Centrul de consiliere Casa Blu *

Furnizor privat: Fundaţia Sensiblu, jud. Ilfov, tel: 0213 017474, fax: 0213 017475.

(Sursa:http://www.economiesocială.anr.gov.ro/pdf/Anunturi/Lista%20adăposturi_centre%20de%20consiliere_birouri%20de%20informares.pdf)